

Giới thiệu Thần Võ Tung Hoàn Convert

Giới thiệu : Vận mệnh bước ngoặt, chỉ cần một cái kỳ ngộ. Như ngô có năng lực, cần phải sử địa liệt thiên băng, cần phải sử hải ngược lại giang trở mình, cần phải sử tinh chuyển đầu dò... Cần phải làm, thể nhân trở mất! ————— Vũ Thần Diệp Thiên

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoàn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Quét rác thiếu niên

Diệp Thiên theo tinh tọa trung tinh dậy tới về sau, đã là nửa đêm.

Cảm nhận được trong cơ thể thiếu chân khí trước sau như một đứt quãng, không có chút nào bởi vì vận chuyển hai cái tiểu chu thiên mà sống giới nửa phần sau, hẳn nhện không được thật sâu thờ dài khi nào, ta mới có thể chính thức tu đến nhập môn cấp bậc, theo chân bọn họ đồng dạng tiếp nhận gia tộc hệ thống huấn luyện.

Hồ Châu Diệp gia bảo, là Nam Minh quốc ngũ đại cây trụ một trong những gia tộc Diệp gia lực lượng trừ bị trại tập trung.

Như Diệp Thiên loại này mười lăm tuổi phía dưới gia tộc thiếu niên, cơ hồ đều bị tập trung ở trong lúc này tiếp nhận gia tộc thống nhất huấn luyện. Đạt tới yêu cầu thiếu niên tại mười lăm tuổi sau, gia tộc sẽ gặp đem phái hướng quân đội hoặc là triều đình phát triển. Mà không đạt được yêu cầu nhưng có quan hệ người, thì có thể đi quản lý gia tộc các nơi sinh ý, về phần những kia không có bối cảnh không có cửa đầu đường đích người, mười lăm tuổi sau cũng chỉ có thể tự lực cánh sinh, không cách nào tìm được gia tộc hơn thiếu trông nom.

Diệp Thiên năm nay mười hai tuổi, rời nhà tộc tuổi thọ hạn chế còn còn có ba năm.

Tại sáu tuổi thời điểm, hẳn liền bị gia tộc triệu tập đến Diệp gia bảo, nhưng là sáu năm, vô luận là học thức hoặc là võ công, hẳn không nói đạt tới tiêu chuẩn, chính là liên tiếp thụ gia tộc thống nhất huấn luyện cánh cửa cũng còn không có với tới.

Chân khí nhập môn hoặc là trở thành học trò nhỏ, mới đủ rồi tư cách tiếp nhận gia tộc hệ thống bồi dưỡng. Cũng chỉ có tiếp nhận rồi gia tộc hệ thống bồi dưỡng sau, mới có thể tại mười lăm tuổi thời điểm, trở thành tam lưu võ giả hoặc là cử nhân, làm cho gia tộc cho an bài đường ra.

Những người khác, vô luận như thế nào kém cỏi, tối thiểu nhất tại mười hai tuổi trước, đều có thể tiến vào gia tộc bồi dưỡng danh sách trong, mặc dù là mười lăm tuổi không đạt được tiêu chuẩn, tối thiểu nhất ba năm bồi dưỡng sau bọn họ đi ra Diệp gia bảo, còn có thể vận dụng gia tộc học được gì đó, trên giang hồ hỗn cá ăm no. Mà Diệp Thiên, nếu như tiếp tục dừng lại tại trình độ này, chỉ sợ ra Diệp gia bảo sau, cũng chỉ có thể tại xã hội tầng dưới chót nhất kiếm ăn. . .

Cười khổ một tiếng, Diệp Thiên đứng người lên ra cửa phòng, cầm lấy tại cửa ra vào bày đặt cái chổi, bắt đầu sờ soạn quét dọn vệ sinh.

Hai năm trước, hẳn mười tuổi còn không có đạt tới chân khí nhập môn tiêu chuẩn, trở thành trăm năm qua không đủ rồi tư cách tham gia huấn luyện đệ nhất nhân sau, Diệp gia bảo người phụ trách liền giao cho hẳn một cái tội —— quét rác.

Trước kia phụ trách quét rác chính là nhất danh gọi là là trường thiên lão nhân, Diệp Thiên mười tuổi giờ hai người làm việc với nhau lượng còn thiếu điểm, nhưng này lão nhân tại một năm trước sau khi qua đời, cả Diệp gia bảo trong mặt đất người vệ sinh làm, tựu tất cả đều đã rơi vào Diệp Thiên trên người. Dù sao chỉ có mười hai tuổi, y theo Diệp Thiên thể lực cùng thân cách, một người làm lời nói cũng chỉ có theo nửa đêm bắt đầu công tác, mới có thể tại hừng đông trước kia đem Diệp gia bảo quét sạch sẽ.

Mất đi muốn làm như vậy một phần công tác, nếu không nghe lời, chỉ sợ hẳn sớm đã bị đuổi ra Diệp gia bảo, thậm chí trực xuất Diệp gia. Mười hai tuổi còn không có tư cách tham gia thống nhất huấn luyện, Diệp Thiên hiện tại chính là Diệp gia sáu trăm năm đến đệ nhất nhân!

Đương nhiên, hẳn là đánh vỡ kém cỏi nhất bản ghi chép cái kia loại. . .

Quét xong chính mình trước cửa, Diệp Thiên chống đỡ cái chổi chuẩn bị theo Diệp gia bảo trước cửa chính thức khởi công. Bất quá khi hẳn đi đến tòa thành trước cửa thời điểm, lại phát hiện một cái nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, đang tại ra sức quét dọn mặt đường đồ bỏ đi. Nhìn một cái chung quanh hơn mười trượng phương viên một mảnh sạch sẽ mặt đường, Diệp Thiên xem chừng năng tới tối thiểu đến đây có một nén hương thời gian.

"Lâm Nhi muội muội, ta sớm nói qua, những chuyện này ta một người làm là được rồi, hiện tại lúc này, ngươi phải trong phòng tu tập chân khí mới được!" Khó sấp cười qua đi đến trước, đoạt được so với chính mình còn ả nữa cái đầu nữ hài nhi trong tay cái chổi, Diệp Thiên trên mặt đã là một mảnh nghiêm túc. Nhà đầu kia, theo hai năm trước vẫn giúp mình quét rác, nói như thế nào bọn ta không nghe, lại như vậy xuống dưới, chỉ sợ bảo chủ là Mộc Sinh lại phải hung hăng quở trách chính mình dừng lại.

Dù sao nhà đầu kia chính là bảo chủ trong mắt hi vọng ngôi sao, tuy nhiên chỉ có mười một tuổi, có thể năng sớm đã có được tam lưu võ giả tu vi. Thậm chí Diệp Thiên còn biết, như hẳn nguyện ý, mặc dù là đột phá đến nhị lưu cảnh giới, cũng chỉ là ba lượng nguyệt trong chuyện tình.

So sánh với mà nói, mình cùng nàng kém cự ly, cũng đã không thể dùng xa xôi để hình dung.

Bởi vì tại tu vi nhập lưu trước, theo thấp đến cao thượng mà lại còn có nhập môn, dòm kính, chút thành tựu, thông ngộ, viên mãn cái này năm cấp độ, mà từng trình tự cũng đều có thượng trung hạ tam giai chi phân. Có thể nói Diệp Thiên mặc dù là nhìn lên, cũng căn bản nhìn không tới nàng nửa điểm bóng lưng.

Nhất là Diệp Lâm Nhi thực lực, tại hiện nay còn thân ở bảo trong huấn luyện gia tộc đệ tử trung, vứt lại mười bốn tuổi Diệp Trọng tu vi đã đạt tới nhị lưu võ giả, tại trên thực lực thẳng dễ dàng nâng một bậc bên ngoài, chỉ sợ bảo trong tất cả gia tộc đệ tử, không tiếp tục một người có thể cùng so với vai.

Nhân vật như vậy, tự nhiên cũng tìm được gia tộc coi trọng, nhưng hết lần này tới lần khác, nàng lại hai năm như một ngày, đuổi tại Diệp Thiên đến trước bang hãn quét dọn vệ sinh. Mặc dù Diệp Thiên vô số lần ngăn cản, dùng hết các loại thủ đoạn khuyên bảo, nàng cũng chưa bao giờ rơi xuống qua một ngày.

Hôm nay hiển nhiên cũng là như thế.

Gặp Diệp Thiên cướp đi của mình cái chổi, Diệp Lâm Nhi cũng không đi lau sạch trên mặt tro bụi, giẫm chân nào nói: "Diệp Thiên ca ca, mau đưa cái chổi đưa ta. Nếu không ta liền đi về phía bảo chủ đánh báo cáo nói, quét rác có lợi của ta tu hành!"

Nghe nói như thế, Diệp Thiên nhin không được lần nữa cười khổ một tiếng. Mỗi lần chính mình đoạt được nàng cái chổi, nha đầu kia tự uy hiếp nói muốn đem quét rác chuyện tình kéo qua đi. Nàng hiện tại thân phận gì, nếu quả thật nói quét rác có lợi cho nàng tu hành lời nói, chỉ sợ bảo chủ đều được lập tức đem toàn bộ bảo quét dọn chuyện tình giao cho nàng. Nếu như vấn đề này thực trở thành sự thật sau, Diệp Thiên khả năng tự sẽ lập tức bị đuổi ra Diệp gia bảo.

Đương nhiên, Diệp Lâm Nhi nói lời này thời điểm, hẳn là không có ý thức được điểm ấy.

Biết rõ đối phương tâm tư, Diệp Thiên tự nhiên cũng sẽ không đi vạch trần. Nghe vậy hãn ngưng ngưng cười, đem cái chổi đưa tới nói: "Lâm Nhi muội muội, ta nghiêm túc mệnh lệnh ngươi, từ nay về sau nếu không cho phép tới giúp ta quét rác!"

"Tuân mệnh!" Diệp Lâm Nhi cười ngọt ngào, hi hi ha ha đáp.

"Thối nha đầu, thực bắt ngươi không có biện pháp!" Biết rõ nha đầu kia khẳng định lại không có xem của mình "Mệnh lệnh", Diệp Thiên chỉ có thể bắt đắc dĩ lắc đầu, nói: "Vậy được rồi, vẫn quy củ cũ, ta trái ngươi phải, tranh thủ hai canh giờ trong quét xong."

"Tuyệt đối không có vấn đề!" Diệp Lâm Nhi giờ cái chổi huy vũ hạ xuống, vô cùng bản khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn đầy hưng phấn.

...

Hai canh giờ qua rất nhanh đi, theo hai bả cái chổi đựng phải cùng một chỗ, Diệp Thiên hôm nay nhiệm vụ cuối cùng hoàn thành.

Cùng Diệp Lâm Nhi tùy ý hàn huyên hai câu, hai người tạm thời phân biệt sau, Diệp Thiên liếc nhìn sau lưng khu vực, như trước khổ sắp xếp đặt bày đầu. Nói là quét rác nhiệm vụ về tự mình một người, có thể mỗi ngày Diệp Lâm Nhi so với hãn cơ hồ nhiều quét một phần ba trước mặt tích.

Diệp Thiên đương nhiên biết rõ cái này là bởi vì sao, nhưng quét liên tục địa đều so ra kém người khác, đây là Diệp Thiên mà nói, hiển nhiên là một cái đã kích không nhỏ.

Cũng may cái này sáu năm, hãn đã bị đã kích so với những này không biết nhiều hơn nhiều ít, cho nên đối mặt tình cảnh này, hãn cũng chỉ là cười chi, trong nội tâm cũng không xuất hiện bất luận cái gì gợn sóng.

Xoay người trở lại gian phòng của mình, Diệp Thiên khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu dựa theo Diệp gia trụ cột trên bí tịch hành công lộ tuyến vận chuyển chân khí. Tuy nhiên một mực không đủ rồi tư cách tham gia huấn luyện, nhưng Diệp Thiên cũng không có bởi vậy nổi giận, mãnh liệt hi vọng thoát khỏi "Đệ nhất nhân" thân phận tâm tư, thậm chí làm cho hãn so với bảo trong bất luận cái gì thiếu niên đều muốn càng thêm khắc khổ, hãn mỗi ngày dùng tại trên tu hành thời gian, cũng so với bất luận kẻ nào đều muốn hơn rất nhiều.

Một cái tiểu chu thiên vận chuyển xong, sắc trời đã là sáng rõ.

Tại loại này ngày mùa hè mùa, căn bản không cần đến giờ thìn, phần lớn giờ mẹo canh ba gì đó bộ dạng, mặt trời sẽ có thò đầu ra dấu hiệu. Tới giờ thìn, bảo trong đệ tử đã toàn bộ tập kết đến sân huấn luyện, thao luyện đi lên cũng không là kỳ lạ.

Diệp Thiên ngoại trừ mỗi ngày phụ trách quét rác bên ngoài, mặt khác còn hành động tạp dịch nhân vật, tỷ như giáp muốn tìm át chính mình không nghĩ chạy lời nói, thì có thể làm cho Diệp Thiên thay chân chạy đi gọi một tiếng, bảo trong vận chuyển một thứ gì đó cần nhân thủ, Diệp Thiên cũng cần đi ra một phần khí lực, cùng với. . . Tóm lại, mọi việc như thế có thể dùng đến Diệp Thiên địa phương, cái này bảo trong nhân đại nhiều cũng có thể sai sử Diệp Thiên đi làm.

Ai kêu, cái này đệ nhất nhân thân phận quá tốt xử dụng đây.

Bất quá hôm nay, Diệp Thiên mới đi đến sân huấn luyện bề ngoài chờ thời điểm, bảo trong nghi trọng một trong lá Viễn Sơn liền đã đi tới, hướng hãn phân phó nói: "Mình Thiên Tộc trưởng muốn dẫn người trở về tiến hành hạ tế, ngươi tranh thủ thời gian đi đi tế tự đường cho ta quét sạch sẽ, cùng trước

kia đồng dạng, tuyệt đối không thể lưu lại bán khóa tro bụi, có nghe hay không!"

"Là!" Diệp Thiên tranh thủ thời gian lên tiếng, trong nội tâm nhiều ít có chút cao hứng.

So sánh với thay người chân chạy, Diệp Thiên ngược lại yêu mến quét dọn vệ sinh nhiều một ít. Mỗi ngày chờ trong này, cho dù không có người sai sử chính mình, cũng phải đứng ở nơi này làm nhàm chán chờ đợi, quả thực chính là một loại tra tấn. Căn bản không giống quét dọn vệ sinh đồng dạng, mặc dù nói đứng đây bốn điểm một điểm, nhưng là khi đó cái gì cũng có thể mình làm chủ. Đối với Diệp Thiên mà nói, chỉ có quét dọn vệ sinh giờ, mình mới sống được như cá nhân, mà không phải mặc người sai sử nô bộc.

Trở về lấy cái chổi khăn lau v.v.. Phẩm, Diệp Thiên thuận tiện nói ra thùng nước, đi tới tế tự đường phía trước.

Bởi vì gia tộc chú trọng tế tự duyên cớ, Diệp gia cái này tế tự đường theo sáu trăm năm trước thành lập sau, liền một mực tận lực duy trì lấy nguyên trạng. Bởi vì tế tự trong nội đường trung bày tất cả đều là Diệp gia lịch đại tiên bối bài vị, dù là tại mỗi năm có chút tổn hại, cũng đều chỉ là ở bên ngoài tu tu bổ bổ, mà chưa bao giờ sẽ có người dám có phá hư bên trong kết cấu nghi lễ.

Diệp Thiên tự nhiên cũng biết điểm này, cho nên hắn mỗi lần đến quét dọn vệ sinh thời điểm đều cẩn cẩn dực dực, sợ ra sai lầm mà làm cho bị mắng. Lúc này đây cũng giống như thế, cũng không biết là vì tế tự đường xác thực niên đại đã lâu quan hệ, hay là hắn hơi chút dùng đại thêm chút sức khí, tựa như vậy xoay người một cái động tác, liền trực tiếp đem vách tường đụng phải một cái động lớn, này tro bụi càng tuôn rơi rơi thẳng. . .

"Không xong, cái này đã gây họa!" Dưới sự kinh hãi, Diệp Thiên xem xét bốn phía, gấp trông coi người căn bản không có chú ý tới mình sau, hắn mang mang hai tay xóa đi vết tại bài vị thượng tro bụi, đều phát triển nâng rút xuống hai khối đại gạch, cố gắng đem vách tường khôi phục nguyên dạng.

Mà khi hắn chuẩn bị đem khối thứ hai gạch theo như lúc trở về, cánh tay đột nhiên ngừng lại một chút.

Hắn cảm giác được rõ ràng, tay bị việc của người nào đó vật cứng hung hăng tìm hạ xuống, vật kia thể cứng rắn tính chất, tuyệt đối không phải sắp mục tạo nhả gạch có khả năng bằng được.

Ngạc nhiên phía dưới, hắn đem tảng đá lấy đi ra, thăm qua đầu trong triều nhìn nhìn, lập tức phát hiện tại cái này tảng đá đằng sau, có một bụi không trượt tu thiết bài, thân thủ đem bắt trở về, Diệp Thiên đều chẳng quan tâm bị hắn vạch phá đổ máu cánh tay, trước đem thiết bài xoa xoa, sau đó đặt ở trước mắt cẩn thận quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chân khí tán loạn

Cái này thiết bài chợt nhìn đi thường thường không có gì lạ, có thể nắm trong tay sau, lại làm cho làm cho cảm giác sợi sợi lương khí thẳng thắm tim gan. Thực tế tại đây ngày mùa hè thì khí trời lí, loại này mát mẻ cơ hồ muốn cho Diệp Thiên rên rỉ lên tiếng.

Hắn tinh khiết không có chú ý tới, cánh tay mình bị vạch phá địa phương, này sẽ máu tươi đỏ đỏ toát ra, cũng nhanh chóng bị thiết bài hấp thu.

Giấy lát, còn đang quan sát thiết bài Diệp Thiên đột nhiên đầu kịch chấn, vang lên bên tai "Oanh" vang lên một tiếng, cả người hắn còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, tựa thẳng tắp ngã trên mặt đất, toàn thân tê dại tỷ không cách nào nhúc nhích.

Bất quá mặc dù toàn thân tê dại tỷ, Diệp Thiên đặc ý biết lại phi thường thanh tỉnh. Tại đầu kịch chấn sau, hắn lập tức phát hiện ý thức của mình tiến nhập một cái kỳ lạ không gian. Cái này trong không gian khắp nơi đều đầy đầy hơi mỏng mỏng vụ khí, trừ mình ra chung quanh ước chừng 30 trượng phương viên một mảnh khu vực ngoại, địa phương khác tất cả đều bị vụ khí bao phủ, căn bản thấy không rõ đến tột cùng.

Hắn từ đầu đi đến tây, lại từ nam đi đến bắc, càng phát hiện ngoại trừ cái này 30 trượng phương viên một mảnh khu vực bên ngoài, địa phương khác dường như có chấn vô hình tường, hoàn toàn chặn hắn hướng nơi khác đi xem tâm tư.

Trong lúc này, đến tột cùng là địa phương nào?

Quan sát một hồi sau, Diệp Thiên nhiều ít có chút mờ mịt, hắn thậm chí không biết mình hiện tại đến tột cùng gặp tình huống nào. Duy nhất có thể dùng khẳng định chính là, trong lúc này hiển nhiên không thuộc về Diệp gia bảo trong bất luận cái gì một chỗ.

Như vậy, ta như thế nào đi đến nơi này phương a?

Hắn trong lòng thì thảo hồi chính mình, lập tức liền muốn nâng này khối màu xám tiểu thiết bài. Thì như vậy một cái niệm nghĩ công phu, hắn chợt phát hiện đỉnh đầu hơi mông mông thiên không xuất hiện một tia ánh sáng.

Hơn nữa, này ánh sáng theo xuất hiện chỉ sơ, liền một mực hướng hắn dựa, chỉ chớp lát liền tới đến trước mặt của hắn.

Tập trung nhìn vào, Diệp Thiên nhìn không được lên tiếng kinh hô: "Tiểu thiết bài!"

Đúng vậy, cái này đoàn ánh sáng đúng là này mặt tiểu thiết bài, giờ phút này nhìn hắn đại phóng hào quang hình thái, cái đó còn như trước kia bụi không trượt thu đồng dạng khó coi.

Hơi sợ hãi đưa tay ra mời tay, Diệp Thiên muốn này tiểu thiết bài bắt được trong tay xem đến tột cùng. Có thể tay hắn mới khó khăn lắm đụng phải thiết bài, người này lập tức giống như thấy gió tựa trường quý quái loại, hự hự lớn lên.

Giấy lát, thiết bài đã trở nên cao tới hơn trượng, dù thế nào đều không pháp lại dùng "Tiểu" đi xưng hô.

"Cái này. . . Cái này. . ." Diệp Thiên trong khoảng thời gian ngắn liền hoàn toàn bị chấn trụ. Một kiện đồ vật có thể từ nhỏ biến thành lớn, loại chuyện này với hắn mà nói thật là quá mức kỳ kỳ. Sự thật trong thế giới hắn từng nói là cách nhìn, mà ngay cả nghe cũng không từng từ bất luận kẻ nào trong miệng nghe nói qua. Thậm chí hắn cũng dám khẳng định, mà ngay cả bảo trong tối kiến thức rộng rãi thái thượng trưởng lão, chỉ sợ cũng giải thích không được trước mắt loại tình huống này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra a.

Ngẫm lại sau, Diệp Thiên vốn sợ hãi tâm tư, lại thêm phần không yên.

Bất quá cũng may thiết bài lớn lên đến hơn một trượng cao tứ xích rộng thùng thình lúc nhỏ, liền tự động ngừng lại. Lặng lẽ đợi sau nửa ngày, Diệp Thiên gặp lại không có xuất hiện bất luận cái gì sau khi biến hóa, liền bắt đầu chăm chú đánh giá.

Thiết bài lúc trước chỉ có hai ngón tay dài rộng thời điểm, căn bản nhìn không ra trên mặt có đồ vật gì đó. Nhưng lúc này hắn đại phóng hào quang lại lớn mấy chục lần sau, Diệp Thiên rất rõ ràng liền phát hiện, thiết bài chính diện lại có một loạt phù điều, xem hắn hình thái, giống như là một bộ tu luyện chân khí công pháp.

Chứng kiến là tu luyện chân khí công pháp, Diệp Thiên lập tức hứng thú thiếu thiếu. Diệp gia hiện nay chân khí tu hành công pháp, cũng đã là cực kỳ hiếm có tồn tại, có thể nói tại cả Nam Minh quốc thậm chí Thần Võ đại lục, đều chưa chắc có cái khác công pháp so với cao hơn một bậc. Nói sau, trụ cột chân khí tu hành công pháp, kỳ thật đối với người ảnh hưởng cũng không quá lớn, cho dù cảm bình thường bí tịch, nếu thật có võ giả thiên phú lời nói, làm theo có thể tu đến nhập lưu.

Cho nên, đối với chứng kiến chính là một bộ công pháp, Diệp Thiên tự nhiên đề không nổi quá nhiều tâm tư. Quan sát hết chính diện phù điều, Diệp Thiên lại gặp đến thiết bài mặt sau, muốn nhìn một chút cái này mặt có cái gì kỳ lạ địa phương.

Thiết bài mặt sau, hoàn toàn bị văn tự che kín.

Tuy nhiên Diệp Thiên học thức cũng không xuất chúng, nhưng đọc sách biết chữ lại cũng không thiếu được hắn. Trục ngắt câu hết thiết bài đằng sau văn tự, Diệp Thiên liền phát hiện những này văn tự, hoàn toàn là đối chính diện bộ kia phù điều tương giải.

Những này văn tự cũng lần nữa chứng thật Diệp Thiên suy đoán, thiết bài chính diện xác thực là một bộ công pháp.

Công pháp tên gọi là Ngọc Thanh quyết, làm cho Diệp Thiên một lần nữa sinh ra hứng thú chính là, bộ này công pháp tựa hồ khác lạ mình biết chân khí tu luyện phương pháp. Không nói tại Nam Minh quốc, mà ngay cả cả Thần Võ đại lục, Diệp Thiên cũng dám khẳng định, tất cả chân khí tu luyện phương pháp đều là ngưng thần Tĩnh Tâm, khiến cho trong cơ thể tự động sinh ra chân khí chảy.

Nhưng là bộ này công pháp lại hoàn toàn bất đồng, dựa theo thiết bài mặt sau văn tự mà nói, bước đầu tiên lại là dẫn thiên địa khí nhập vào cơ thể!

Dẫn thiên địa khí nhập vào cơ thể, nhét vào đan điền sau cùng cố, cùng sử dụng thiên địa khí dịch rửa kinh mạch rèn luyện gân cốt. Như vậy kỳ lạ thuyết pháp, quả thực làm cho Diệp Thiên cảm thấy ý nghĩ kỳ lạ, chính là nhìn kỹ xem Ngọc Thanh quyết miêu tả, Diệp Thiên nhắm mắt sau một lúc lại ần ần cảm thấy rất có đạo lý.

Diệp Thiên biết rõ tại Thần Võ đại lục thượng, nhất lưu võ giả sau còn có Tiên Thiên cảnh giới, mà theo gia tộc điển tịch chỗ ghi lại, trở thành tiên thiên võ giả sau liền có thể câu thông thiên địa lực lượng, sử dụng thân chân khí liên tục không dứt, mặc dù liên chiến mấy ngày cũng rất khó kiệt lực. Truy cứu nguyên nhân cũng là bởi vì tiên thiên võ giả có thể dẫn thiên địa khí cho mình dùng, dùng thiên địa khí đến tùy thời bổ sung chính mình chân khí hao tổn, tự nhiên liên chiến mà không về phần kiệt lực.

"Chẳng lẽ, cái này Ngọc Thanh quyết lại là tiên thiên cường giả tu hành công pháp?!"

Cần nhắc hạ xuống, Diệp Thiên nhiều ít có chút khó có thể tin. Gia chủ đương thời là Phá Thiên chính là trong truyền thuyết tiên thiên cường giả, có thể hắn cũng căn bản không có tiên thiên công pháp có thể tu tập. Thần Võ đại lục truyền thuyết, vừa vào tiên thiên tất cả gì đó đều muốn dựa vào chính mình, không riêng gì tu hành, mà ngay cả phương thức chiến đấu cũng nhất định phải dựa vào chính mình lực lượng, mới có thể sáng tạo ra thích hợp nhất chính mình sở dụng vũ kỹ.

Thần Võ đại lục thượng, cũng không có phát hiện cái nào gia tộc có tiên thiên công pháp truyền lại đời sau.

"Cái này Ngọc Thanh quyết, đến tột cùng thuộc về cái gì công pháp?"

Thì thảo tự nói, Diệp Thiên trong nội tâm lập tức lại mờ mịt. Cũng may tiến vào cái này không gian sau gì đó vô sự, tạm thời cũng tìm không được đi ra ngoài phương pháp, chán đến chết phía dưới, hắn liền dựa theo cái này thiết bài thượng văn tự chỗ thuật, bắt đầu tu hành nổi lên Ngọc Thanh quyết.

Dục dẫn thiên địa khí nhập vào cơ thể, cần trước cảm thụ thiên địa trường tồn khí. . .

Dựa theo Ngọc Thanh quyết theo như lời, dẫn khí nhập vào cơ thể xem như hoàn thành bước đầu tiên. Nhưng là tại bước đầu tiên trước, còn cần có một công tác chuẩn bị. Thì phải là cảm thụ này thiên địa ở giữa khí lưu, cũng chỉ có cảm nhận được thiên địa khí, mới có dẫn vì sở dụng khả năng.

Đối với Diệp Thiên mà nói cái này cũng không tính khó lý giải, tựa như gia tộc trụ cột công pháp đồng dạng, trước cảm nhận được thể lực chân khí, sau đó mới có thể từng bước điều dưỡng lớn mạnh, sau đó sử dụng chân khí đến tăng cường tự thân hoặc là ngăn địch.

Ngọc Thanh quyết cũng cùng cấp này để ý, chỉ có điều hắn ngồi xuống phương thức cùng Diệp gia truyền lại lại có bất đồng.

May mắn Ngọc Thanh quyết ngoại trừ văn tự chỗ thuật bên ngoài, còn có phía trước phù điều bức ảnh. Diệp Thiên có lý giải văn tự ý tứ sau, liền dựa theo trên phù điều đệ nhất phổ đồ, bày ra một cái "Ngũ tâm triều thiên" tư thế, vứt bỏ tạp niệm cẩn thận cảm thụ được thiên địa khí.

Dựa theo võ học của mình thiên phú, Diệp Thiên vốn cho rằng, chính mình sẽ cùng lúc trước tu hành Diệp gia trụ cột công pháp đồng dạng, tối thiểu nhất cần bảy ngày thời gian mới có thể hơi có đoạt được. Có thể làm cho hắn kinh hi chính là, hắn bày ra ngũ tâm triều thiên tư thế mới tĩnh tọa ước chừng cá biệt canh giờ công phu, liền cảm giác được thân thể chung quanh xuất hiện hoặc vàng óng ánh, hoặc xanh biếc, hoặc xanh lam, hoặc hỏa hồng, hoặc đen như mực sọc sọc khí lưu.

Những này khí lưu khi thì quán quýt thành đoàn, khi thì cũng một mình chia lìa, khi thì ba lượng thành tuyến, khi thì lại cô đơn xoay quanh. . .

Mặc dù là nhắm mắt lại, có thể Diệp Thiên lại phảng phất thấy được một cái ngũ thái rực rỡ lại từ nhiều thái thần kỳ thế giới. Hắn cảm giác mình phảng phất một cái mới sinh trẻ mới sinh, lần đầu tiên mở to mắt sau, phát hiện hết thấy tất cả đều như vậy tân kỳ, như vậy thú vị.

Rong chơi tại đây ngũ thái trong thế giới, tựa giống như đắm chìm trong ngày xuân chiếu rọi xuống, cả thể xác và tinh thần đều là một mảnh thư thích, nhẹ nhàng khoan khoái.

"Cái này, chính là Ngọc Thanh quyết chỗ miêu tả thiên địa khí a!"

Hồi lâu sau, Diệp Thiên mới như là một cái não đủ rồi hải tử, bắt đầu nhìn thẳng vào năng chung quanh hết thấy. Mà phục hồi tinh thần lại đồng thời, hắn cũng nghĩ đến Ngọc Thanh quyết thượng văn lời bước đầu tiên, dẫn những ngày này địa khí nhập vào cơ thể.

Lưỡi chống đỡ lên hàm tự sinh tân, trăm mạch điều hoà tức tự đều. . . Khí!

Dựa theo Ngọc Thanh quyết thượng phương pháp, đem đầu lưỡi chống đỡ khoang miệng đôi càng trên, nhâm trăm mạch đều điều đều đều. Diệp Thiên để ý biết lí hết lớn một tiếng khí đến từ sau, hắn lập tức phát hiện này không màu thiên địa khí, giống như nhận lấy triệu hoán bình thường, chia làm một mình ngũ thái tuyến chảy, chậm rãi từ đỉnh đầu huyết Bách Hội tiến vào đến trong thân thể của mình.

"Oanh!"

Này cổ thiên địa khí khó khăn lắm nhập vào cơ thể, Diệp Thiên lập tức cũng cảm giác toàn thân kinh mạch, dường như gặp được Liệt Hỏa cô khô đồng dạng, bùng một tiếng trực tiếp thiêu đốt. Từ đỉnh đầu đến chân đáy, mỗi một tắc mỗi một hào kinh mạch, đều sinh ra một loại làm cho không người nào có thể chịu được kịch liệt đau đớn.

Trong cơ thể hắn nguyên bản tu ra tới một điểm chân khí, tại thân thể gặp được loại tình huống này, lại không thể tưởng tượng nổi hợp thành tinh luyện vô cùng một đoàn, hơn nữa dựa theo Diệp gia trụ cột công pháp tự động vận chuyển.

Loại này chân khí hợp thành một đoàn tình huống, vốn là Diệp Thiên tha thiết ước mơ muốn đạt tới cảnh giới. Bởi vì loại này trạng thái chỗ đại biểu, chính là cái gọi là nhập môn cấp bậc. Đến nơi này loại cấp bậc, hắn tự hoàn toàn có tư cách đi tham gia bảo trong thống nhất huấn luyện.

Chính là hiện tại, loại này hắn trước kia tha thiết ước mơ trạng thái, lại gây cho hắn càng thêm cực đại thống khổ!

Chân khí, thiên địa khí. . .

Cái này hai cổ bất đồng khí lưu đồng thời hội tụ đến Diệp Thiên thân thể sau, lại giống như muốn tranh đoạt địa bàn hai đầu Mãnh Hổ bình thường, tại Diệp Thiên trong kinh mạch công kích lẫn nhau, rất có không chết không ngớt thể. Mà ở cái này hai cổ khí lưu va chạm hạ, Diệp Thiên chỉ cảm thấy tự thân kinh mạch thành chiến trường. Cái này hai cổ khí lưu tứ lốt không ngớt thời điểm, gây cho hắn cũng là cảnh hoàng tăn khắp nơi cùng không chịu nổi tới cực điểm lớn lao đau đớn.

Hắn lúc này, quả muốn la to vài tiếng, đến hơi chút phát tiết thoát cái loại thống khổ này.

Có thể hết lần này tới lần khác, từ thiên địa khí nhập vào cơ thể sau, hắn toàn thân căn bản là không bị khống chế. Thậm chí mà ngay cả hắn nghĩ lựa

chọn vận hành thoát cái Diệp gia trụ cột công pháp, hoặc là Ngọc Thanh quyết một loại trong đó đều hoàn toàn đề không nổi khí lực.

Loại tình huống này, một mực giằng co thật lâu thật lâu.

Thăng đến Diệp Thiên cảm giác mình không tiếp tục pháp kiên trì, lập tức muốn hôn mê quá khứ thời điểm. Đây nhập vào cơ thể thiên địa khí đột nhiên bắt đầu quấn quýt lại với nhau, cũng dung hợp thành hồi mong mong đoàn khối sau, thiên địa khí lập tức như nhật được thần trợ, dùng rất mạnh vô cùng hướng đan điền phương hướng máy động, lập tức dùng bề gãy nghiền nát xu thế đem Diệp Thiên trong cơ thể này tinh luyện Diệp gia chân khí, cho đọng tứ dật phân tán hoàn toàn hồng mất ra. . .

Thân thể rồi đột nhiên chột nhẹ, Diệp Thiên lập tức mất đi tất cả ý thức.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Thiên địa khí

"Diệp Thiên, hỗn đản, đây là người đang ở đây quét dọn tế tự đường!"

Không biết qua bao lâu, Diệp Thiên bị một hồi bao hàm tức giận thanh âm đánh thức. Chậm rãi mở to mắt, hắn tự chứng kiến bảo trong nghi trượng Diệp Viễn Sơn chính mặt mũi tràn đầy nổi giận nhìn mình lom lom, ánh mắt kia cơ hồ có cả Diệp Thiên chỗ lấy cực hình ý tứ.

Lắc còn hơi có hôn mê đầu, Diệp Thiên mờ mịt hỏi: "Nghi trượng đại nhân, giờ nào rồi?"

"Người còn dám hỏi ta giờ nào!" Diệp Viễn Sơn hung hăng khoét Diệp Thiên liếc, nói: "Ta gọi là người tới quét dọn tế tự đường, người rõ ràng dám lười biếng. Hảo người Diệp Thiên, ngày bình thường nhìn người thành thật, không nghĩ tới đúng là như thế giáo hoạt. Ta giờ mọo mặt bảo người đến quét dọn tế tự đường, hiện tại bất quá mới là giờ thìn một khắc, người tự cho ta trợ trên nằm ở trong lúc này. Người trong mắt còn có hay không ta gia tộc này nghi trượng. . . A!"

Cuối cùng một cái a chữ âm cuối bị Diệp Viễn Sơn kéo đến lão dài, đủ chứng minh hắn hôm nay phần nộ trình độ.

Tuy nhiên còn có chút mơ hồ, có thể Diệp Thiên hay là đem những lời này nghe xong cá tính trượng: "Bây giờ còn là. . . Giờ thìn một khắc?"

Duỗi ra hai tay vuốt vuốt huyết thái dương, Diệp Thiên nhìn không được há hốc mồm. Hắn rõ ràng nhớ rõ, mình ở này kỳ lạ trong không gian dạo chơi một thời gian tuyệt đối tại ba canh giờ đã ngoài, nhưng vì cái gì sau khi tỉnh lại, thời gian nhưng căn bản chỉ là quá khứ trời qua hai khắc chung?

Vấn đề này, tựa hồ quý dị làm cho người ta không dám phỏng đoán.

Lấy lại bình tĩnh, Diệp Thiên mới nhớ tới hết thảy hắn là này tiểu thiết bài dẫn tình huống, có thể cúi đầu nhìn nhìn tay của mình, hắn lập tức phát hiện này tiểu thiết bài đã sớm biến mất không thấy gì nữa. Thậm chí mà ngay cả bị hắn đánh vỡ tế tự đường vách tường, cũng khôi phục thành nguyên lai bộ dáng.

Chẳng lẽ. . . Vừa rồi những kia tình cảnh, chỉ là của ta đang nằm mơ?

Dùng sức bấm véo chính mình một bả, Diệp Thiên liền chuẩn bị nhắc tới khí lực vận chuyển thoát cái chân khí. Có thể hắn vẫn không có thể tĩnh hạ tâm, đầu tự trực tiếp bị quật xuống. Đón lấy, Diệp Viễn Sơn càng thêm phần nộ tiếng hô quanh quần tại bên tai: "Ta hỏi người lời nói rõ ràng dám không nói, có phải là muốn đem lời của ta trở thành gió bên tai, người cái phế vật này, tranh thủ thời gian cho ta quét dọn vệ sinh, trước giữa trưa phải làm không hết, xem ta không lột người da!"

Đặng Diệp Thiên kịp phản ứng thời điểm, Diệp Viễn Sơn đã hăm hở đi được không có ảnh.

Vừa rồi vào xem xác mình những tình huống kia, bị Diệp Viễn Sơn coi như là chính mình đối với hắn không đếm xỉa, cái này táo bạo nghi trượng, quật hắn một cái bộ não này đã xem như rất nhẹ trừng phạt. Nếu không y theo tính tình của hắn, không chừng đều có thể bả Diệp Thiên bắt lại chấp hành tiên hình.

Đương nhiên, mặc dù là chấp hành tiên hình, Diệp Thiên cũng không cách nào chính thức ghi hận vị này nghi trượng. Ai kêu Diệp Viễn Sơn không chỉ có là hắn tộc thúc, hơn nữa sáu năm đến nay còn đối Diệp Thiên chiếu cố có gia. Thậm chí mà ngay cả phần này quét rác công tác, cũng là Diệp Viễn Sơn cho tranh thủ tới. Tuy nhiên Diệp Thiên gia cùng huyết mạch của hắn quan hệ đã vượt qua năm thay mặt, tuy nhiên vị này tộc thúc tính tình không dễ nói

chuyện cũng đều rất cay nghiệt. . .

Nhưng là Diệp Thiên biết rõ, tại đây Diệp gia bảo trọng, ngoại trừ Diệp Lâm Nhi là chân chính đối với chính mình người tốt bên ngoài, cũng chỉ có vị này bà con xa tộc thích.

Sở lên bị bộ não, Diệp Thiên mơ hồ không rõ lắm bầm hai tiếng, lập tức nắm lên rơi rơi trên mặt đất cái chổi khăn lau, một lần nữa vùi đầu vào vệ sinh công tác trong. Hiện tại hắn đã bắt chập đi nghiệm chứng kỳ lạ không gian chuyển tình. Diệp Viễn Sơn yêu cầu hắn tại trước giữa trưa làm xong vệ sinh, chính là hạng nhất thời gian cấp bách nhiệm vụ. Dù sao cái này tế tự đường quá mức rộng thùng thình, trước đó lần thứ nhất Diệp Thiên đều là dùng suốt ba canh giờ thời gian, mới tính đem tế tự đường quét dọn xong tất.

Thời gian căng, tự nhiên không có ngừng nghỉ thời gian, Diệp Thiên cấp vội vàng đuổi, cuối cùng tại buổi trưa hai khắc giờ, đem tể tự đường quét dọn xong tất.

Nhìn một cái tro bụi diệt hết tế tự đường, Diệp Thiên nhện không được thật dài thờ dài khẩu khí, cũng chuẩn bị sát một bà mặt. Chính là tay mới ngả vào bộ mặt, cả người hấn đột nhiên sững sờ một chút, lúc này hấn nhớ tới lần trước dùng ba canh giờ quét dọn tế tự đường, chính mình còn làm đầu đầy mồ hôi khí đều thờ gấp không đều đặn, có thể hiện tại gần kề chỉ dùng hai canh giờ không nói, hơn nữa trên mặt căn bản liền nửa phần vết mồ hôi đều nhìn không thấy.

Chẳng lẽ. . .

Tim đập trống ngực nhẩy dựng, Diệp Thiên tranh thủ thời gian kháng nâng cái chổi trở về chạy. Bất chấp dĩ cần tin ăn cơm, hấn tựu trực tiếp chui vào gian phòng của mình, chuẩn bị loại dụng giữa trưa nghỉ ngơi một cái nửa canh giờ thời gian, bả sự tình hoàn toàn biết rõ ràng.

Chờ hẩn khoanh chân ngồi xuống, ngưng thần Tĩnh Tâm bắt đầu điều động chân khí về sau, trong nội tâm lập tức lại lần nữa hung hăng nhảy nhảy dưng. . Đây nguyên bản vất vả tu hành sáu năm, hay là đứt quãng trạng thái chân khí, không biết khi nào thì như mọc cánh 軀? Chứng kiến có này vàng óng ánh, xanh biếc, xanh lam, hỏa hồng cùng đen như mực năm loại nhan sắc, hơn nữa tại đây chút ít ngũ thái khí lưu chung quanh, tựa hồ lại xuất hiện năm loại kỳ lạ khí lưu.

Mơ hồ thoáng hiện thanh sắc, mang theo hưng phấn tiếng vang màu tím, trong suốt trong suốt sáng sắc, nhu hòa nhẹ nhàng nhũ bạch sắc, quý dị phiêu hốt màu nâu. . .

Cần thận cảm thụ một hồi, Diệp Thiên phát hiện thế giới này trung, lại thêm như vậy năm loại tuy nhiên không quá thấy được, nhưng như trước có thể biện đơn sắc khí lưu. Tuy nhiên nào không rõ ràng lắm vì sao lại ra những này khí lưu, có lẽ cảm thụ trung, hẳn như trước có thể phát giác này nhiều ra vài sắc khí lưu, tựa hồ không giống lúc trước ngũ thái nhan sắc đồng dạng trung Chính Bình hòa, nhất là này thanh, tử, hạt ba màu, càng mờ hồ lộ ra vô cùng cuồng bạo khí tức. . .

Cảm nhận được những này, Diệp Thiên tự nhiên không dám tùy tiện dẫn dắt. Thạch chổng đờ lên hàm trầm mặc điều hoà sau, hần cũng không giống lần trước như vậy trực tiếp hô to khí đến đây, mà là cẩn cẩn dực dực dùng thần niệm dẫn dắt đến sớm nhất xuất hiện ngũ thái khí lưu, chậm rãi theo huyết Bách Hội nhét vào trong cơ thể.

Lúc này đây, Diệp Thiên hiển nhiên càng thêm chăm chú.

Tại chân khí trong cơ thể sau khi biến mất, hẳn duy nhất hi vọng chính là dẫn thiên địa khí nhập vào cơ thể, dựa theo Ngọc Thanh quyết thượng chỗ miêu tả, khiến cho gấu vào ở đan điền, cuối cùng nhất luyện hóa thống nhất về cho mình dùng. Nói như vậy, dùng thiên địa khí thay thế chân khí, chắc hẳn không có nửa phần chỗ thua kém.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tụng Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Gia tộc hạ tế

Diệp Thiên lại không lúc trước uể oải cùng thất lạc.

Hắn đã mơ hồ minh bạch, chính mình hôm nay xác thực ở vào Ngọc Thanh quyết giai đoạn thứ nhất, dẫn thiên địa chi bầy nhập vào cơ thể cũng rèn luyện tư thân. Một cái rèn luyện tư thân, liền có thể đem thiên địa khí nhập vào cơ thể, lại không thể giấu vào ở đan điền việc này giải thích rành mạch.

Đây là thân thể vẫn chưa hoàn toàn rèn luyện tốt duyên có a!

Có thể cho dù là như vậy, gần kề chỉ là hai lần rèn luyện, liền có thể làm cho thân thể của hắc lực lượng, không sai biệt lắm tương đương với tam lưu võ giả. Như đẳng thiên địa khí đem tự thân rèn luyện xong, thân thể kia đến tốt cùng có thể đạt tới trình độ nào. . .

Diệp Thiên đối với cái này, phi thường chờ mong!

"Cho dù không thể tu tập chân khí, ta cũng vậy làm theo có thể trở thành cường giả a!" Nắm tay buông ra lại nắm lên, như thế nhiều lần mấy lần, cảm thụ được trong cơ thể chưa bao giờ có bành trướng lực lượng. Diệp Thiên trong nội tâm sáu năm đến lần đầu tiên chính thức dễ dàng.

Chỉ cần có thể trở nên mạnh mẽ là đủ rồi, đầu thêm trong cơ thể chứa đựng có phải là thật hay không khí.

Cười cười, Diệp Thiên ra khỏi phòng, buổi chiều tiếp tục làm trở lại tạp dịch công tác. Tại thực lực không đạt tới nhất định trình độ trước, phải bảo trì từ trước tình huống mới được, nếu không, sẽ rước lấy không thể đoán trước phiền toái.

Cả buổi chiều vô sự, buổi tối tiếp tục tiến vào không gian dùng thiên địa khí rèn luyện qua thân thể. Đến nửa đêm, Diệp Thiên trước sau như một chống đỡ cái chổi chuẩn bị quét sạch Diệp gia bảo. Mà khi hắc đi vào bảo trước thời điểm, lại ngoài ý muốn phát hiện nguyên bản mưa gió không làm đều đến hỗ trợ Diệp Lâm Nhi, hôm nay lại không nhìn thấy tung tích.

"Nha đầu kia, sẽ không có chuyện gì chứ!" Trong miệng thì thảo nhấc tới hai câu, Diệp Thiên trong nội tâm rồi đột nhiên khẩn xiết chặt. Lúc chiều hắc phát hiện Diệp Lâm Nhi không tại sân huấn luyện, còn không có như thế nào để ý, có thể buổi tối Diệp Lâm Nhi không có xuất hiện, cái này đưa tới Diệp Thiên cảnh giác.

Tiện tay bỏ qua cái chổi, bắt chập đi quét rác, hắc liền thẳng đến Diệp Lâm Nhi chỗ ở, nghĩ dò xét đến tốt cùng.

Chỉ có điều còn không có đi đến Diệp Lâm Nhi chỗ ở, Diệp Thiên lại chán nản dừng bước lại. Đây sẽ hắc phát hiện một nan đề, thì phải là Diệp Lâm Nhi chỗ ở, không chỉ có là gia tộc tinh anh nhất đệ tử khu dùng chân vực, hơn nữa còn là nữ sinh ký túc xá.

Hắc muốn đi vào lời nói, chỉ sợ đều qua không được vậy có nhị lưu võ giả cảnh giới trông cửa đại thẩm một cửa.

"Lâm Nhi muội muội, người có thể ngăn vạn không cần phải có chuyện gì mới tốt." Trong nội tâm khẩn trương cầu nguyện một câu, Diệp Thiên mới rầu rĩ không vui xoay người lại quét rác. Mà ở loại tâm tình này phía dưới, hắc thậm chí cũng không có chú ý đến, trước kia cần gần ba canh giờ mới có thể làm xong quét rác công tác, hôm nay chỉ dùng một nửa thời gian không nói, hơn nữa chính giữa cũng không còn như bình thường như vậy nghỉ ngơi, đến cuối cùng thậm chí đều không cảm giác bị mệt mỏi.

Như thế, trở về phòng tiếp tục rèn luyện một hồi thân thể, Diệp Thiên mới đẩy còi lòng tâm tư đi trước sân huấn luyện.

Hôm nay là hạ tế ngày, gia tộc đệ tử tại sân huấn luyện tập hợp sau cũng không có huấn luyện, mà là bị nghị trọng Diệp Viễn Sơn an bài đến Diệp gia bảo hàng đầu đội, hoan nghênh xa theo để đồ trở về Diệp gia gia chủ đương thời Diệp Phá Thiên.

Làm cho Diệp Thiên lo lắng chính là, chỉ tới giờ phút này, Diệp Lâm Nhi như trước không thấy tung tích.

Nàng đến tốt cùng đi đâu a?

Xa xa dán tại gia tộc đệ tử đội ngũ hậu phương lớn, Diệp Thiên cau mày đầy cõi lòng tâm sự. Bất quá giờ phút này hắc mặc dù cố tình đi tìm Diệp Lâm Nhi, nhưng cũng là căn bản chuyện không thể nào. Bởi vì Diệp Viễn Sơn đã đã nói với hắc, hôm nay ngăn vạn muốn đi theo mọi người đằng sau, nếu không khả năng sẽ khiến phiền toái.

Đối với cái này cá phân phó, Diệp Thiên cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tuân thủ. Cũng may hắc gặp bảo trong những người lớn không có bất kỳ rối loạn, từ nơi này một điểm mà nói, Diệp Lâm Nhi hắc là không có ra cái gì đại sự mới đúng, nếu không coi hắc chỗ biểu hiện ra ngoài thiên phú, cả người không thấy lời nói, Diệp gia bảo trong cái đó còn có thể như thế bình tĩnh.

Ngẫm lại, Diệp Thiên dần dần an tâm xuống, cũng theo mọi người cùng nhau đi ra ngoài chờ gia chủ trở về.

Đại khái giờ Tỵ mạt thời gian, Diệp gia bảo trước trên quan đạo, xuất hiện đại đội nhân mã.

"Gia chủ đến, mọi người theo ta tiến đến nghênh đón." Theo Diệp Viễn Sơn một tiếng hét to, Diệp gia những bọn tiểu bối này, lập tức cả nâng tự động tiến độ, hùng dũng oai vệ khí phách hiển ngang đã khởi tất cả tinh thần, hướng này đại đội xe ngựa nghênh khứ.

Gia chủ không chỉ có là tiên thiên cường giả, hơn nữa là đế quốc tài chính đại thần, nếu có thể bị hắc nhìn trúng lời nói, tiền đồ tự nhiên bất khả hạn lượng.

Tuy nhiên Diệp gia xét duyệt hậu bối tiêu chuẩn rất nghiêm khắc, nhưng không ai có một mưu lợi tâm tư. Dù sao trong lúc này cũng còn phải không đến mười lăm tuổi tiểu hài nhi, cách ra Diệp gia bảo nhiều ít còn có chút thời gian, nếu như ai trực tiếp bị nhìn trúng lời nói, giảm bớt thời gian không nói, cũng có thể so với những người khác sớm hơn một bước đi mở thủy kinh doanh tương lai của mình.

Dù là sớm đi ra ngoài một năm, cũng là nhiều hơn một năm lý lịch, đây là tương lai tăng lên địa vị của mình, hiển nhiên có rất lớn chỗ tốt.

Của mọi người gia tộc đệ tử kính cẩn dưới con mắt, đại đội nhân mã rất nhanh đi tới Diệp gia bảo phía trước. Diệp Thiên tuy nhiên không có tư cách đi theo xếp thành hàng, nhưng là cũng bị cho phép xa xa bàng quan, này đây đại đội nhân mã đi vào bảo trước sau, hần đếm liền phát hiện, lần này hạ tể trở về xe ngựa số lượng, cơ hồ là năm trước gấp hai, đạt đến sáu mươi tám cỗ xe nhiều.

Diệp gia tộc nhân trái rộng Nam Minh quốc, cũng chỉ có cảm quyền một phương người, mới đủ rồi tư cách ngồi xe ngựa trở về tham gia tế tự. Nói cách khác có thể ngồi xe ngựa trở về, tối thiểu nhất cũng là huyện làm đả ngoài quan viên. Phải biết rằng Nam Minh quốc tông cộng mới chín hành tỉnh, từng tiết kiệm hạt ước chừng thì ba mươi gì đó huyện mà thôi, cái này hơn sáu mươi chiếc xe ngựa, tối thiểu có bốn mươi chiếc xe ngựa thuộc về huyện làm cấp bậc chính là tòa giá, càng có hai mươi cỗ xe gì đó, thuộc về một tỉnh tuần phủ hoặc tông đốc, thậm chí như Diệp Phá Thiên loại này tham ngộ gia triều nghị đại quan.

Hơn nữa còn có chút bởi vì chính vụ quán thân chưa có trở về. . .

Diệp thị gia tộc tuổi xuân đang độ, bởi vậy có thể thấy được đóm!

Xe ngựa toàn bộ ngừng, nguyên một đám Diệp gia nhân vật trọng yếu, đều chậm rãi theo trong xe ngựa đi xuống. Làm cho Diệp Thiên cảm giác kinh ngạc chính là, gia chủ Diệp Phá Thiên xe ngựa bị mở ra sau, đi tới dĩ nhiên là hai người.

Một cái dĩ nhiên là là Diệp Phá Thiên, một cái khác, tuy nhiên đang mặc cẩm bào, có thể liếc nhìn lại chỉ biết thuộc về ngựa chiến kiếp sống quân đội nhân vật.

Không phải nói quân đội người ngoại trừ hàng năm đông chí tiết tế tự mới có thể trở về bên ngoài, còn lại thời gian tuyệt không cho phép trở lại Diệp gia bao sao, như thế nào người này chẳng những tại hạ tể về sau trở về, nhưng lại cùng gia chủ ngồi chung tại một chiếc xe ngựa phía trên? !

Kính ngạc phía dưới, Diệp Thiên nhin không được cẩn thận hướng bên kia đánh giá hai mắt.

Mà hơi đánh giá phía dưới, hần lập tức có chút không thể tin vào hai mắt của mình.

Bởi vì hần vận đủ thị lực sau, rõ ràng phát hiện tại gia chủ Diệp Phá Thiên chung quanh, lại có cùng ngũ thái trong thế giới đồng dạng bích lục ánh sáng, không ngừng vòn quanh thân thể của hần không nói, nhưng lại bảo trì đặc biệt tần suất theo hần huyết Bách Hội tiến vào thân thể trong.

"Đây là. . . Thiên địa khí? !" Dụi dụi mắt con người? Tộc nhân trở lại trong quân bồi dưỡng. Ta biết rõ các người trong đó rất nhiều người nghĩ sớm một chút đi ra Diệp gia bảo, lần này cơ hội có thể hay không nắm chặt, tự xem chính các người."

Hần những lời này nói xong, lập tức làm cho trong tràng gia tộc đệ tử một mảnh tung tăng như chim sẻ.

Rất hiển nhiên, tin tức này đối với một mực sinh hoạt tại Diệp gia bảo lí mặt các thiếu niên mà nói, quả thực tự thuộc về thiên ngoại luân âm.

Chỉ có Diệp Thiên, tại nghe đến mấy cái này lời nói sau, không sao cả lắc đầu. Có thể bị chọn lựa đến trong quân, hơn nữa có thể là làm như Trần Bắc đại nguyên soái thân tín, đây là mọi người mà nói tuyệt đối là một cái trí mạng hấp dẫn, có thể trả lời Diệp Thiên mà nói, nhưng căn bản là không quan hệ đau khổ tin tức.

Ít nhất, khi hần có đủ thực lực trước, tin tức này căn bản sẽ không bị hần để ở trong lòng. Thậm chí, tin tức này với hần mà nói, còn xa xa không bằng có thể sớm một chút tìm được Diệp Lâm Nhi tung tích tới hơi trọng yếu hơn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nói khó trí nhớ

Có thể hay không đi trong quân không liên quan Diệp Thiên sự, có thể một chuyện khác chuyện, hần nhưng lại không thể không đi đối mặt.

Thì phải là kiểm tra đo lường, từng tế tự tiết, gia tộc đều đối hậu bối đệ tử tiến hành thực lực lớn kiểm tra đo lường. Loại này kiểm tra đo lường, chỉ cần là đang ở Diệp gia bảo trong hậu bối đệ tử đều phải tham dự, dù là người đang ở đây mười lăm tuổi đi tới nhập nhất lưu võ giả cảnh giới, dù là người thân có tàn tật hoàn toàn không thể chính mình hành động, cũng phải tiếp nhận như vậy kiểm tra đo lường.

Diệp Thiên, tự nhiên cũng không thể ngoại lệ.

Im lặng đứng ở đội ngũ tối hậu phương, Diệp Thiên đối tộc nhân quăng tới mục quang cơ bản không đếm xỉa. Mỗi lần đến kiểm tra đo lường thời điểm, những này tộc các huynh đệ phảng phất đều hẹn ước loại, nhất tề đưa ánh mắt đầu hướng Diệp Thiên, dường như chuyên đẳng nhìn hấn chế cười.

"Hắc, cái gì kia Diệp Thiên, theo xuân tế đến hiện tại có ba tháng, ngươi, nhập môn không có a?"

"Gia tộc đệ nhất nhân, cái này danh đầu ngươi cũng không thể vứt bỏ oa."

"Là u, ca xem trọng ngươi đó."

...

Cùng loại cười nhạo, tổng hội tại vang lên bên tai. Ban đầu nhất nghe đến mấy cái này, Diệp Thiên đều tưởng đồ bưng cả khuôn mặt, sau đó phần nộ trở lại trừng quá khứ. Nhưng số lần nhiều hơn sau, hấn cũng đã từ từ quen đi bên tai tiếng huyền ảo, thậm chí... Càng về sau đã hoàn toàn chết lặng.

Lúc này đây, Diệp Thiên biểu lộ như trước tỉnh táo, chỉ là lạnh nhạt nói một câu: "Miệt thị người khác, các ngươi có thể tìm được khoái cảm sao?"

Những lời này hiển nhiên bị người nghe được trong lỗ tai. Truyền miệng phía dưới, gia tộc các thiếu niên lập tức tất cả đều phần nộ rồi. Bọn họ thậm chí nguyên một đám như là bị giẫm cái đuôi miêu đồng dạng, không thể chờ đợi được nhảy đi ra.

Nói nhảm, cười nhạo ngươi vài câu là để mất ngươi, ngươi lại còn dám mạnh miệng? !

Trong chuyện này nhảy nhót tới hoan một người tên là Diệp Phong, hấn gặp gia chủ cùng những kia nhân vật trọng yếu đều tiến đến tế tự, trong tràng chỉ còn lại có trường trú Diệp gia bảo một ít người quen sau, liền trực tiếp dẫn người đem Diệp Thiên cho vây quanh, có chút ngẩng lên mặt hướng Diệp Thiên nói ra: "Tiểu tử, gần nhất, ngươi tính tình gặp trưởng a!"

Diệp Thiên liếc mắt nhìn hấn liền tựa đầu hướng bên cạnh, hoàn toàn không để ý đến ý tứ của hấn.

Bị như thế không đếm xỉa, Diệp Phong tự nhiên nổi giận liên tục gợn chân, chỉ vào Diệp Thiên hấn giật ra tại biến thành kỳ cuồng hống, công áp loại tiếng huyền ảo nói: "A, thật đúng là việc lạ mỗi năm có, năm nay đặc biệt nhiều. Các ngươi nhìn một cái các ngươi nhìn một cái, gia tộc này đệ nhất nhân lại có tính tình, hấn lại có lớn như vậy tính tình a!"

Một tiếng này tru lên, lập tức hấp dẫn chung quanh không ít gia tộc thiếu niên chú ý.

Bất quá đang nhìn đến chính giữa Diệp Thiên sau, tất cả mọi người là mất hiện trên tức, một gương mặt đều là chuẩn bị xem náo nhiệt biểu lộ.

Diệp Thiên tự nhiên đem những này đều thu nhập rồi đáy mắt, nhếch miệng hấn lạnh nhạt nói: "Không phải thanh âm lớn cho dù có đạo lý. Diệp Phong, ngươi không cần như vậy đứng trước mặt ta, có bản lĩnh lời nói, đi đi Diệp Trọng vây quanh ta xem xem."

"Ngươi..." Diệp Phong bị hấn nói sững sờ, lập tức lửa giận càng rực.

Tại Diệp gia bảo trong, người nào cũng biết Diệp Trọng hôm nay ổn thỏa trong tộc thiếu niên thực lực đệ nhất bảo tọa. Nếu không phải hấn bây giờ còn chỉ có mười bốn tuổi, chỉ sợ bằng thứ hai chảy vỡ giả thân phận, đã hoàn toàn có thể tại trong quân tìm được thực chức tướng quân vị trí.

Nhân vật như vậy, đừng nói là Diệp Phong không dám trêu chọc, mặc dù là trường trú Diệp gia bảo đại nhân, cũng đều bả hội đơn giản đụng hấn.

Càng không nói đến, Diệp Trọng hay là Diệp Phá Thiên đích trưởng tôn!

Vốn Diệp Thiên có can đảm tranh luận, khiến cho Diệp Phong cảm giác có chút xuống đài không được, bây giờ nói làm cho hấn đi tìm Diệp Trọng, tự nhiên làm cho Diệp Phong lửa giận càng tăng lên, dừng một chút đủ, hấn thậm chí không để ý gia tộc quy củ, thân thủ liền Diệp Thiên bắt tới.

"Dừng tay!"

Đúng giờ, một tiếng bao hàm sát khí, nhưng mà thanh thúy vô cùng thanh âm vang lên.

Diệp Thiên nội tâm kinh hi nghiêng đầu sang chỗ khác, hướng người tới hô: "Lâm Nhi, ngươi đi làm cái gì, như thế nào một ngày một đêm đều không thấy bóng dáng."

Người tới chính là Diệp Lâm Nhi. Vốn nàng la lên lên tiếng thời điểm là mặt mũi tràn đầy tức giận, hãy nhìn gặp Diệp Thiên hướng nàng mời đến, trên mặt tức giận lập tức biến mất không còn một mảnh, ti không che dấu chút nào đối Diệp Thiên hảo cảm nói: "Diệp Thiên ca ca, đợi lát nữa lại nói cho ngươi."

Dừng một chút, nàng sắc mặt lại lần nữa chuyển âm, nghiêng đầu nhìn về phía đã dừng lại tay Diệp Phong nói: "Diệp Phong, phải nhìn nữa ngươi khi để Diệp Thiên ca ca, đừng trách ta dưới lòng bàn tay vô tình!"

Nàng nói chuyện ngữ khí tuy nhiên không tính đặc biệt trọng, có thể Diệp Phong nhưng lại cảm như hấn, liền nửa điểm tâm tư phản kháng đều không có.

Diệp Lâm Nhi, tuy nhiên chỉ là trong tộc thiếu niên người thứ hai, nhưng nếu bản về, nàng thậm chí so với Diệp Trọng tiềm lực còn muốn lớn hơn. Mà Diệp Phong chỉ là trong gia tộc một vị nhân tân huấn tước đứa con, bản thân thực lực cũng bất quá mới có dòm kính trung giai, thuộc về gia tộc thiếu

niên trung bình thường đến không thể lại bình thường một thành viên.

Có như vậy kinh ngạc, hẳn lại nào dám phản bác Diệp Lâm Nhi.

Gặp những người này thành thật xuống tới, Diệp Lâm Nhi không kiên nhẫn phát phát tay làm cho bọn họ thối lui, mới đứng Diệp Thiên mở trừng hai mắt, hạ giọng nói: "Diệp Thiên ca ca, đợi lát nữa thi kiểm tra xong chờ ta đó."

Trong đêm nhìn thấy Diệp Lâm Nhi, luôn trên mặt vô cùng bản còn nhìn không ra cái gì. Có thể bây giờ là ban ngày, cái này mười một tuổi nữ hài nhi đứng ở trước mặt mình, Diệp Thiên lập tức tụ chú ý tới nàng xem ra ngây thơ không thoát khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ thanh thuần đến cực điểm. Nhất là cái kia hai mắt thật to, tại dĩ dóm hướng chính mình nháy thời điểm, lí mặt phảng phất có ánh quang lưu chuyển, có loại làm cho không người nào có thể nói rõ, nhưng tuyệt đối có thể rõ ràng cảm nhận được thuần mỹ.

Dù là Diệp Thiên mỗi ngày đều nhìn thấy nàng, giờ phút này cũng bị loại này đến tinh khiết xinh đẹp làm cho có chút thất thần.

"Diệp Thiên ca ca." Gặp Diệp Thiên ngơ ngác nhìn mình, Diệp Lâm Nhi hé miệng cười cười, lập tức không thuận theo kéo kéo ống tay áo của hắn, nhất phái làm nũng bộ dáng.

Phục hồi tinh thần lại, Diệp Thiên ngượng ngừng sờ lên đầu, khô nứt miệng hỏi: "Ách, chuyện gì?"

"Nhanh đi khảo thí a." Diệp Lâm Nhi dĩ dóm hướng hắn thè lưỡi, sau đó nhanh chóng bỏ đi.

Diệp Thiên sắc mặt cô quái sờ lên cái mũi, trong nội tâm nhưng lại một mảnh ảm áp.

...

Chân khí khảo thí, đây là Diệp Thiên mà nói, căn bản thuộc về không cách nào biểu hiện ra chuyện tình. Theo dòng người đi vào khảo thí thạch phía trước, Diệp Thiên khổ sáp đưa tay xoa bóp đi lên, tựa như vậy về mặt bình tĩnh đứng ở nơi đó.

Chờ hắn đứng hồi lâu, kiểm tra đo lường thạch không thấy bất kỳ phản ứng nào, Diệp Viễn Sơn liền không nhịn được thúc giục đứng dậy: "Diệp Thiên, nhanh lên đem chân khí rót vào kiểm tra đo lường thạch!"

"Ta muốn là có chân khí, cái đó còn cần chậm trễ thời gian a!" Cười khổ không được tại trong nội tâm lầm bầm một câu, Diệp Thiên đem nhàn rỗi tay nói lên, trên không trung vô lực bắt một trảo, lập tức mới rầu rĩ không vui nói: "Ta... Ta một điểm chân khí đều đề tụ không đứng dậy!"

Tĩnh!

Diệp Thiên câu nói này ra miệng, chung quanh một mảng lớn phạm vi, lập tức lặng ngắt như tờ.

Hồi lâu, Diệp Viễn Sơn mới sâu cau mày để sát vào Diệp Thiên, không thể tin tin hỏi: "Cái gì, ngươi mới vừa nói cái gì?!"

Trầm mặc hạ xuống, lá son khổ sáp nói: "Ta nói, ta không biết vì cái gì, căn bản cảm thụ không đến chân khí trong cơ thể."

"Căn bản cảm thụ không đến chân khí trong cơ thể?!" Diệp Viễn Sơn lông mày lập tức quán quýt thành sông chữ, rất nhanh bắt lấy Diệp Thiên tay, hắn đem chân khí của mình rót vào Diệp Thiên trong cơ thể dạo qua một vòng, lập tức giận tím mặt nói: "Ngươi lại đem một ít điểm chân khí đều cho tu không có!"

Gi?

Gi gì?

"Hắn thậm chí ngay cả nửa điểm chân khí cũng bị mất?"

"Ta tiên, xem ra gia tộc đệ nhất nhân danh đầu, ai cũng không có cách nào khác cùng hắn đoạt a!"

"Có thể càng luyện càng rút lui, thậm chí đến cuối cùng luyện thành người thường, thật không hổ là Diệp thị gia tộc đệ nhất nhân!"

"Cường đại như thế tồn tại, chúng ta chỉ có cứng bái phần a!"

...

Cùng loại lời nói, không ngừng ở nhà tộc các thiếu niên trong miệng vang lên. Thậm chí, tại Diệp Thiên bị không lưu tình chút nào quất lui, cũng làm cho hắn chờ gia tộc xử lý thời điểm. Diệp Phong còn cùng hắn gặp thoáng qua, thấp giọng nói ra: "Quả nhiên là gia tộc đệ nhất phế vật, làm chuyện gì còn muốn ta kháo nữ nhân chỗ dựa. Có như ngươi vậy tộc nhân, thật làm cho ta cảm thấy sỉ nhục!"

Dù là Diệp Thiên sớm thói quen bị trào phúng, có thể Diệp Phong lời này, như trước làm cho hắn con tức một vọt.

Bất quá cuối cùng nhất, Diệp Thiên chỉ là liếc mắt nhìn hắn, liền bình tĩnh chính là đi mở. Có một số việc không cần phải đi lý luận, cuối cùng một ngày, có can đảm khinh thị trào phúng người của ta, chắc chắn hội thống hận lúc trước mắt chó nhìn người thấp thiên cận.

Đi vào ngoài sân rộng vậy, phát hiện Diệp Lâm Nhi chính chờ ở chỗ đó, nồn nóng bất an đi tới đi lui.

Tranh thủ thời gian thả lỏng trong lòng trung hần tâm tình của hần, Diệp Thiên giờ lên khuôn mặt tươi cười nói ra: "Lâm Nhi muội muội, vừa rồi ngươi nói để cho ta kiểm tra đo lường xong rồi chờ ngươi, đến tốt cùng có chuyện gì a? Đúng rồi, ngươi một ngày một đêm không thấy bóng dáng, lại đi làm cái gì rồi sao?"

"Diệp Thiên ca ca." Diệp Lâm Nhi tâm tình rõ ràng có chút hạ, âm đạm hoán Diệp Thiên một tiếng, nàng mặt mũi tràn đầy xin lỗi nói: "Ngày hôm qua buổi sáng Viễn Sơn thúc thúc cho ta ba khóa nạp khí đan, cũng để cho ta lập tức bế quan đánh sâu vào nhị lưu võ giả cảnh giới. Bởi vì an bài quá vội vàng, không có tới được cấp cho lá son ca ca nói một tiếng, hại ngươi lo lắng a."

Diệp Thiên nghe nói như thế, lập tức trong nội tâm vui vẻ, hỏi: "Ngươi hiện tại đạt tới nhị lưu võ giả cảnh giới?"

"Ừ." Diệp Lâm Nhi nhẹ nhẹ gật gật đầu, tựa hồ vẻ mặt phiến muộn.

Diệp Thiên tự đáy lòng thay hần cao hứng nói: "Vậy thì thật là chuyện tốt, thiên đại chuyện tốt a. Ta sớm nói qua, nhà của chúng ta Lâm Nhi là thiên tài, chính thức thiên tài. Mười một tuổi liền trở thành nhị lưu võ giả, tiền đồ bất khả hạn lượng a!"

"Chính là..." Diệp Lâm Nhi do dự hạ xuống, lập tức rầu rĩ nói ra: "Chính là ta vừa rồi nghe nói, Diệp Thiên ca ca..."

"Không có việc gì không có việc gì, Lâm Nhi ngươi không cần lo lắng, ta rất tốt!" Diệp Thiên không sao cả khoát khoát tay. Lập tức cười nói: "Ngươi để cho ta ở chỗ này chờ, chính là muốn nói cho ta biết ngươi tăng lên tới nhị lưu võ giả cảnh giới?"

"Không phải." Diệp Lâm Nhi lắc đầu, cảnh giác nhìn một chút bốn phía gặp không có người chú ý bên này sau, nhanh chóng hướng Diệp Thiên trong tay đút thứ gì, hạ giọng cấp cấp dặn dò: "Đây là ngày hôm qua Viễn Sơn thúc thúc cấp cho ta nạp khí đan, ta đánh sâu vào nhị lưu võ giả dùng hai khóa, còn thừa lại một khóa cho ngươi. Diệp Thiên ca ca, ngươi ăn hần tự tranh thủ thời gian ngưng lòng yên tĩnh khí tu hành, tin tưởng lập tức có thể lần nữa đề tụ chân khí, theo chúng ta cùng một chỗ tham gia huấn luyện."

"Cái này..." Diệp Thiên néo néo trong lòng bàn tay nạp khí đan, trong lúc nhất thời thật không biết nên nói cái gì cho phải.

Dựa theo Diệp Lâm Nhi cảnh giới, đánh sâu vào nhị lưu võ giả cảnh giới hần là tại hai ba tháng sau, chỉ có điều nạp khí đan nhưng có thể làm cho hần rút ngắn lúc này. Diệp Viễn Sơn cho nàng ba khóa, khẳng định cũng là căn cứ Lâm Nhi thân mình thực tế tình huống, dựa theo gia tộc phân phó mới theo như lượng cho, hoặc là ba khóa hơi có chút giàu có, nhưng là tuyệt đối không có khả năng làm cho nàng tiết kiệm dành được một khóa nhiều như vậy.

Phải biết rằng đột phá việc này, bình thường nước chảy thành sông thì ra là một hai canh giờ, nhiều lắm là nửa ngày thời gian là đủ. Có thể Diệp Lâm Nhi cả qua một ngày một đêm không thấy tung tích, cái này vẫn đề Diệp Thiên trong nháy mắt cũng đã nghĩ đến mình bạch.

Nha đầu kia, chính là vì tiết kiệm một khóa nạp khí đan, mà nhiều phé đi suốt nửa ngày một đêm thời gian.

Thậm chí, thiếu một khóa nạp khí đan, nàng tại đột phá trong quá trình, rất có thể gặp nguy hiểm gì. Bằng không cho dù nhiều hao phí thời gian, cũng tuyệt đối không có khả năng dài như vậy. Khiến cho nàng tới tham gia kiểm tra đo lường, đều là về sau mới đuổi đến tới.

"Ngốc nha đầu, từ nay về sau không cho phép như vậy." Tuy nhiên suy nghĩ cẩn thận nhân quả, chính là Diệp Thiên nhưng không có vạch trần, nhìn nhìn Diệp Lâm Nhi, hần chỉ là thờ dài liền xoay người hướng xa xa đi đến.

Nhìn xem Diệp Thiên có chút tiêu điều bóng lưng, Diệp Lâm Nhi hai mắt mê mang hạ xuống, lập tức lại nắm chặt lại nắm tay nhỏ, kiên định nói: "Diệp Thiên ca ca, chờ ta, chờ ta đạt tới Tiên Thiên cảnh giới, nhất định giúp ngươi phạt mao tủy tủy!"

Nói những lời này thời điểm, nàng hoảng hốt nhớ tới trước kia bởi vì phụ mẫu đều mất mà chảy lệ đầu đường nhanh chết đói thời điểm, Diệp Thiên chính mình còn ăn không đủ no, lại tổng hội tiết kiệm hơn phân nửa miệng của mình lương, cũng gạt cha mẹ cho mình đưa tới sau, mỗi lần lời thề son sắt vỗ bộ ngực nói, đẳng từ nay về sau lớn lên, ta nhất định mang Lâm Nhi muội muội vượt qua quý tộc cuộc sống!

Một năm kia, Diệp Thiên chỉ có bốn tuổi, chính cô ta, ba tuổi...

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Cướp đoạt quyền lợi

Trẻ con trí nhớ, vô luận thông khổ hoặc là ngọt ngào, đều làm cho người ta ấn tượng không thể xóa nhòa. Diệp Thiên nhớ mang máng đó là một cái trời đầy mây, hần ở nhà phụ cận chơi bừa. Chơi lấy chơi lấy liền phát hiện Diệp Lâm Nhi hai tay ôm đầu gối ngồi ở đó lạnh run, có vị nhà giàu công tử xem nàng đáng thương muốn mang nàng trở về nhà hoàn, lại bị nàng rất kiên định cự tuyệt. Lúc ấy nàng nói qua một câu, làm cho Diệp Thiên ấn tượng rất sâu khác: ta sinh là Diệp gia người, chết là Diệp gia quý! Lúc ấy hần tiêu thí hải nhi một cái, cái gì cũng đều không hiểu, bất quá lại dường như bị những lời này hấp dẫn dường như, bỏ qua tràn đầy bừa hai chân trực tiếp chạy vội tới Diệp Lâm Nhi trước mặt, nói câu theo ta về nhà a. Sau đó, Diệp Lâm Nhi rõ ràng đồng ý. Tuy nhiên Diệp Thiên trong nhà rất nghèo, thuộc về Diệp gia bằng chỉ bằng chỉ bằng chỉ, chính là loại cơ hồ đã không có huyết mạch Diệp gia người. Bởi vì không chiếm được tiếp tế, thời gian trôi qua căng thẳng cha mẹ cũng không đồng ý thu lưu Diệp Lâm Nhi, nhưng là Diệp Thiên lại mình làm chủ, đem nàng dẫn xếp đến ngoài thành miếu đồ nát, cũng mỗi ngày tổng chút ít cái ăn quá khứ. Lại về sau, trong nhà may mắn chiếm được gia tộc thiếu niên triệu tập lệnh, Diệp Thiên xuất hành thời điểm liền dẫn thượng Diệp Lâm Nhi cùng đi đến Diệp gia bảo. Sáu năm qua rất nhanh đi, trước kia hai cái chơi bừa tiểu hài tử, hôm nay đã sắp trở thành thiếu niên. Có thể trẻ con những kia tương cứu trong lúc hoạn nạn kinh nghiệm, lại cũng không có theo thời gian lui bước. Sự khác biệt, quan hệ của hai người so với trước kia càng thêm thân cận. Thậm chí, bọn họ lẫn nhau đều có một cái nhận thức, thì phải là thế giới này ai cũng khả năng thương tổn hai người, nhưng là bọn họ lại vĩnh viễn sẽ không làm nửa phần thương tổn đối phương chuyện tình. Lại nói tiếp đây là một rất thông tục rất đơn giản chuyện xưa, có thể không phải tự mình trải qua người, lại cũng không nhất định có thể hoàn toàn minh bạch giữa hai người khác sâu cảm tình. Cũng là bởi vì cảm tình, Diệp Lâm Nhi mưa gió không làm mỗi ngày bang Diệp Thiên quét rác, thậm chí không tiếc tự thân, cho Diệp Thiên tiết kiệm một khóa nạp khí đan. Trở lại gian phòng của mình, Diệp Thiên hung hăng nắm nắm tay, mặc cho móng tay đâm vào chướng thịt máu tươi dâng lên, cũng phảng phất không bắt bẻ. Hần không phải không minh bạch, cái này nho nhỏ một khóa nạp khí đan, trong đó bao hàm nhiều ít tình ý ở bên trong. Hần chỉ là hận, hận chính mình qua nhiều năm như vậy không hề tiến bộ, không chỉ có không có chiều cổ đến Diệp Lâm Nhi, ngược lại mỗi lần bị nàng chửi chửi cổ. Đương nhiên, đó cũng không phải nam nhân lòng tự trọng tại quấy phá. Chỉ là Diệp Thiên cảm thấy, chính mình bây giờ có thể đủ rồi vì đối phương việc làm, thật sự là quá ít. "Nàng đã là nhị lưu võ giả, nếu như ta nếu không phấn khởi tiến lên, thế tất hội cùng hần càng cách càng xa." Năng nề một quyền nện ở trên mặt đất, Diệp Thiên mang mãnh liệt muốn trở nên mạnh mẽ ý chí chiến đấu, cứ như vậy ngồi trên mặt đất, chuyển động ý niệm trong đầu tiến nhập màu xám không gian. Kỳ quái chính là, Diệp Thiên phát hiện viên này vốn bị nắm ở lòng bàn tay nạp khí đan, cư nhiên bị hần mang vào màu xám trong không gian. "Lâm Nhi a, ngươi cũng đã biết hiện tại, nạp khí đan cùng ta đã vô dụng." Cảm thán một tiếng, Diệp Thiên tại thành lớn thiết bài hạ trúc nâng một cái tiểu đài, thậm mà trọng chi tướng này cái nạp khí đan cất kỹ phóng tỏa sau, mới nhắm mắt bắt đầu cảm thụ thiên địa khí. Lần này cảm thụ, cùng lần trước nguyên tắc giống nhau, bất quá đáng trở lại sự thật sau, Diệp Thiên phát giác lực lượng của mình lần nữa có chỗ tăng trưởng. Tuy nhiên lần này lực lượng tăng trưởng biên độ cũng không tính quá lớn, nhưng cái này mỗi lần đều xuất hiện tiến bộ, hãy để cho Diệp Thiên thấy được hi vọng. Ít nhất hiện tại chỉ bằng vào lực lượng mà nói, hần đã vững vàng có tam lưu võ giả thực lực, nếu là dùng như thế tốc độ tiếp tục tăng trưởng lời nói, rất có thể tại trong thời gian ngắn đuổi theo Diệp Lâm Nhi cảnh giới. Dù sao, không có nghe nói có cái đó danh võ giả có thể dùng mỗi tu hành lần thứ nhất, tự ra hiện rõ ràng tiến bộ tốc độ đến phát triển. Hoi chút thu thập hạ xuống, Diệp Thiên xem chừng gia tộc kiểm tra đo lường hần là chuẩn bị kết thúc, liền dừng lại muốn tiếp tục tu hành tâm tư, ngược lại hướng về tự sân rộng tiến đến. Vừa rồi hần chẳng qua là trộm rảnh rồi công phu tu hành một hồi, đáng gia chủ bọn người tế tự chấm dứt, gia tộc đệ tử khẳng định còn phải lần nữa tập kết mới đúng. Quả nhiên, đáng Diệp Thiên đuổi tới trên quảng trường thời điểm, gia tộc các đệ tử đã bắt đầu xếp thành hàng. Cũng may loại này xếp thành hàng sự cần bản không có Diệp Thiên phần, thật cũng không ngu có người sẽ lập tức phát hiện hần không có tới mà tìm phiền toái. Xa xa đứng ở gia tộc đệ tử đội ngũ đằng sau một hồi lâu, Diệp Thiên tự chứng kiến Diệp Phá Thiên đem người phản hồi, hiển nhiên bọn họ đã hoàn thành hạ tế. "Cái này một quý, có hay không xuất hiện so với có tiềm lực tiểu tử kia?" Trở lại sân rộng, Diệp Phá Thiên chuyện làm thứ nhất chính là kéo qua Diệp Viễn Sơn đến hỏi thăm. Tại Diệp gia bảo trong, Diệp Viễn Sơn cũng vẫn luôn là phụ trách hậu bối đệ tử an bài, đã thực lực công tác thống kê một chút công việc. Điểm điểm, Diệp Viễn Sơn nói: "Gia chủ, có một. Diệp Lâm Nhi mười một tuổi, hôm nay đã đã trở thành nhị lưu võ giả." "Mười một tuổi, nhị lưu võ giả?" Diệp Phá Thiên nhướng nhướng mày, lập tức ha ha cười nói: "Cái này thật sự là một cái không sai tin tức. Mười một tuổi nhị lưu võ giả, dường như gần hai mươi năm, còn chỉ ven ven có như vậy một cái a." "Đúng vậy." Diệp Viễn Sơn trả lời: "Căn cứ công tác thống kê tư liệu, gia tộc lần trước tại mười một tuổi giờ trở thành nhị lưu võ giả người, là mười chín trưởng lão Diệp Trí Viễn." "Diệp Trí Viễn năm nay còn chỉ có ba mươi bốn tuổi a." Diệp Phá Thiên không coi ai ra gì nói một câu, lập tức cười nói: "Viễn Sơn, cái này Diệp Lâm Nhi người đặc biệt chú ý hạ xuống, chỉ cần tại bồi dưỡng thượng không ra thành kiến, tin tưởng hai mươi năm sau, ta Diệp gia lại có thể được một trợ lực." Dừng một chút, Diệp Phá Thiên lại nhíu mày hỏi: "Cái kia còn chưa nhập môn gia tộc đệ tử, lần này có hay không đột phá?" Diệp Viễn Sơn tự nhiên biết Đạo gia chủ hỏi Diệp Thiên, do dự hạ xuống, hần mới mặt mũi tràn đầy xấu hổ nhưng trả lời: "Gia chủ, gia tộc này đệ tử khả năng xác thực không thích hợp tu hành. Lần này kiểm tra đo lường, hần không chỉ có không thể đột phá, nhưng lại bị này thật vất vả tu ra tới chân khí cho luyện không có." "Ngô. . ." Diệp Phá Thiên nhẹ gật đầu, lập tức tỉnh ngộ lại kinh nghi hỏi: "Cái gì, hần bị chân khí luyện không có? !" "Xác thực." Diệp Phá Thiên trầm ngâm hạ xuống, mới chậm rãi nói ra: "Cũng được. Gia tộc này phế vật, liền làm cho hần tiếp tục quét dọn Diệp gia bảo tốt lắm, dù sao hiện tại không có người phụ trách cái này khối. Về phần phương diện khác, chúng ta có thể hoàn toàn đem chi buông tha cho." "Minh bạch." Diệp Viễn Sơn nhẹ gật đầu, lập tức dò hỏi: "Gia chủ, nhóm này gia tộc đệ tử đã tại bảo trong ngây người sáu năm, đại bộ phận thực lực đã có chân khí đại thành tiêu chuẩn, người xem có phải là. . ." "Ngươi xem rồi mở a" Diệp Phá Thiên phát phát tay, đem Diệp Viễn Sơn trong tay bản ghi chép gia tộc đệ tử thực lực tờ danh sách đưa cho Trần Bắc đại nguyên soái là thủ nghĩa, liền lại không có để ý tới bên này gia tộc các đệ tử. Hạ tế việc qua loa chấm dứt, đưa đến trong gia tộc nhân vật trọng yếu sau, Diệp gia bảo cuộc sống như trước tiếp tục. Chỉ có điều, bắt đầu từ ngày thứ hai, gia tộc các đệ tử tập hợp huấn luyện, đã do cả ngày biến thành nửa ngày. Hạ buổi trưa, thì lưu cho mọi người tự do hoạt động. Diệp Lâm Nhi thì ra là tại xế chiều trước tiên tìm tới Diệp Thiên. "Diệp Thiên ca ca, đi." "Đi đâu a?" Như trước hay là hành động truyền tin chân chạy Diệp Thiên, căn bản không biết chuyện gì xảy ra. Diệp Lâm Nhi hiển nhiên cũng ý thức được điểm ấy, nàng lập tức nghi chân giải thích nói: "Tàng Vũ Các đối với chúng ta mở ra. Đây là buổi sáng Viễn Sơn thúc thúc tuyên bố chuyện tình. Chúng ta bảo trong nhiều người mấy đã có chân khí đại thành tu vi, giai đoạn này, đã có thể bắt đầu tu hành vũ kỹ!" "Tu hành vũ kỹ? !" Diệp Thiên lập tức nhân tình sáng lên. Phải biết rằng võ giả sơ đẳng là đại lực đỉnh cao nhất đám người, liền là bởi vì hần môn mỗi người có được cường đại lực công kích. Mà nếu muốn có được cường đại lực công kích, duy nhất cách chính là tu hành vũ kỹ. Dù sao chân khí tu vi vô luận cao thấp, vậy cũng gần kề chỉ có thể làm cho người ta cường kiện tự thân, cũng gia tăng khí lực mà thôi. Nhưng là vũ kỹ lại hoàn toàn chính là giết người phóng hỏa, xét nhà càng hàng chỗ phải có đủ một loại nội lực. Bởi vì cho dù là cấp thấp nhất vũ kỹ, cũng có thể làm cho võ giả tăng cường thân mình gần lần lực công kích! Siêu cấp cường giả giả vì sao phá hư kinh người, cái này liền là bởi vì hần môn có thể đem tự thân lực công kích thông qua vũ kỹ, trong nháy mắt dùng mấy lần thập bội, thậm chí hàng trăm lần phóng đại, sau đó tự nhiên có được lực phá núi lam, phiên giang đảo hải uy lực. Diệp Thiên theo tiến vào Diệp gia bảo, tự ước mơ lấy có một ngày có thể học được cường đại vũ kỹ, sau đó mang lên Lâm Nhi cùng đi qua tốt cuộc sống. Hiện tại tuy nhiên chân khí mất hết, có thể giấc mộng của hần cũng không có vỡ tan, này đây Tàng Vũ Các mở ra tin tức, tự nhiên làm cho kỳ tâm không động dấy dấy. Cùng Diệp Lâm Nhi cùng một chỗ vội vàng chạy tới Tàng Vũ Các sau, Diệp Thiên phát hiện so với hần càng nóng vội nhiều người không làm vãi, chờ hần đuổi tới trong lúc này thời điểm, Tàng Vũ Các đã đứng đầy gia tộc đệ tử. Bởi vì nhân số quá nhiều nguyên nhân, hiện trường một mực hỗn loạn không ngừng. Chỉ tới gia tộc những người lớn chạy đến quá lớn, mới dần dần làm cho

mọi người im lặng xuống, cũng dựa theo trật tự lập đội. "Đều là gia tộc đệ tử, các người như vậy người đẩy ta chen chúc cướp đi vào, náo rùng rục còn thể thống gì." Cuối cùng chạy đến Diệp Viễn Sơn đang nghe qua cấp dưới tự thuật sau, sắc mặt âm trầm quát lớn mọi người một trận, sau đó mới lên tiếng: "Tốt lắm, hiện tại mọi người theo như trật tự xếp hàng đi vào, mỗi người lĩnh hoặc là sao chép một quyển vũ kỹ trở về chậm rãi nghiên tập. Ai nếu dám tại đây Tàng Vũ Các trọng địa quấy rối, đừng trách ta vận dụng gia pháp." Cuối cùng, hắn thấy mọi người an tĩnh lại, mới thở mẫn nhẹ gạt đầu, đi vào Diệp Thiên bên người nói: "Diệp Thiên, người không có sao chép cùng mượn đọc vũ kỹ bí tịch quyền lợi." Nói xong, hắn cũng không hướng Diệp Thiên làm bất luận cái gì giải thích, trực tiếp thẳng vung tay đi. "Vì sao, ta liền không không có sao chép cùng mượn đọc quyền lợi?" Diệp Thiên rất không cam tâm bóp bóp nắm tay. Tuy nhiên hắn biết rõ đây nhất định là bởi vì chính mình hiện tại chân khí đều không có, triệt để sa vào gia tộc trong mắt phế vật sau, mới bị bóc lột cái này quyền lợi. Nhưng là từ trẻ con tự nghĩ ngờ ước lượng trở thành cường giả nguyện vọng, như thoáng cái đã bị kích phá thành mảnh nhỏ. Loại mộng tưởng phá diệt thất lạc, căn bản làm cho hắn khó có thể tiếp nhận. Càng không nói đến, tại đi vào Tàng Vũ Các trước, hắn còn cho là mình có thể thực hiện mộng tưởng nói. "Đây là gia tộc hoàn toàn buông tha cho ta a!" Cự đại phản hận tràn ngập trong lòng, Diệp Thiên toàn thân đều bởi vì phần nộ mà không ngừng run rẩy. Ngực cang như đột nhiên bị đè ép khối cự thạch, cảm giác như vậy, lại làm cho hắn tại trong nháy mắt liền hô hấp đều biến thành dồn dập khó khăn lên. "Diệp Thiên ca ca, cái này. . ." Diệp Lâm Nhi hiển nhiên cũng bị mới vừa nghe đến lời nói sợ ngây người, khuôn mặt nhỏ nhắn thoáng cái biến thành trắng bệch, nàng đồng dạng bóp bóp nắm tay. Làm như nghĩ an ủi Diệp Thiên hai câu, rồi lại căn bản không biết từ đâu nói lên. "Àch. . . Lâm Nhi muội muội, ta không sao." Tình ngộ đến ánh mắt của mình khả năng sẽ làm Diệp Lâm Nhi rất khó chịu, Diệp Thiên mang mang chổng chất nâng khuôn mặt tươi cười, nói: "Lâm Nhi muội muội, ta hiện tại không thể tu tập vũ kỹ, cũng không có nghĩa là từ nay về sau cũng không được. Yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không bại bởi bất luận kẻ nào!" Nói xong câu đó, Diệp Thiên mặc dù trước mắt bình tĩnh, nhưng trong nội tâm lại kinh đảo hải lăng quay cuồng không ngừng. Gia tộc buông tha cho ta! Tộc nhân đều tại cười nhạo ta! Tất cả mọi người nói ta là phế vật! Thậm chí bọn họ đều trước đoạt ta học tập vũ kỹ quyền lợi! Hảo, rất tốt tốt! . . . Tuy nhiên trong nội tâm tràn ngập một chút cũng không có tận phần hận, thậm chí sinh ra lập tức rời đi gia tộc này ý niệm trong đầu. Hãy nhìn xem bên người nữ hài nhi, hắn lại sinh sinh đem hết thảy đều áp trở lại trong nội tâm, ngược lại ôn nhu nói: "Lâm Nhi muội muội, ta cùng người đi chọn lựa vũ kỹ bí tịch a." "Hảo!" Diệp Lâm Nhi hoàn toàn là căn môi học ra cái chữ này. Thông tuệ như nàng, lại có thể nào không rõ Diệp Thiên phần hận. Chỉ là ở ngoài mặt, nàng như trước giống như trước như vậy mềm mại đi theo Diệp Thiên đằng sau, hai người một chuyển chậm rãi bước đi vào Tàng Vũ Các. Ai cũng chưa từng chứng kiến, tại nàng ngẫu nhiên cúi đầu, khoe miệng phát ra một tia cười lạnh, cùng với giống như muối lấm bầm loại thanh âm: "Diệp gia, a, Diệp gia!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đan dược chi biến

Tàng Vũ Các lí mặt, lúc này y nguyên có rất nhiều người.

Biết rõ có thể sao chút ít vũ kỹ bí tịch, tự nhiên có thật nhiều tộc nhân đại sao đặc biệt sao, không sao hảo lại ở đâu chịu rồi đi. Cũng có những gia nhìn xem cái này bản, nhìn một cái này bản bí tịch gia hòa, như cái này một loại người, phần lớn là còn không có quyết định chủ ý tu hành cái gì vũ kỹ gia hòa.

Đương nhiên, cũng có chút người, cầm vũ kỹ bí tịch tại đó không ngừng khoa tay múa chân, làm như đã người mê.

Diệp Thiên hai người tiến vào Tàng Vũ Các sau, có quyền lợi tuyển bí tịch Diệp Lâm Nhi ghé chân một lát, liền thẳng đến người ít nhất cái kia phiên thủy hệ vũ kỹ khu lấy bản bí tịch, sau đó chuyển đến mộc hệ vũ kỹ khu, lần nữa lựa chọn sử dụng một quyển bí tịch. . .

Gặp tình huống này, Diệp Thiên có chút nghi ngờ hỏi: "Lâm Nhi, làm sao người cầm hai bản bí tịch, không biết trước học cái nào hảo?"

"Không phải." Diệp Lâm Nhi lắc đầu nói: "Diệp Thiên ca ca người còn không biết, ngày hôm qua Viễn Sơn thúc thúc nói, ta nhưng đừng lựa chọn hai bản bí tịch đồng thời tu hành. Cho nên ta liền duy nhất cầm hai bản, cũng đỡ phải lần sau còn phải lại chạy tới."

"A, là như thế này a." Diệp Thiên trong lòng cảm thán Lâm Nhi so với chính mình muốn không chịu thua kém rất nhiều, ngoài miệng hỏi nhưng lại: "Lâm Nhi muội muội, vậy người tuyển chính là hai hạng cái gì vũ kỹ?"

"Mộc Sinh Chi Pháp cùng Thủy Liệu Thập Bát Chương." Diệp Lâm Nhi trả lời.

Nhú mảy, Diệp Thiên rất là nghi ngờ hỏi: "Nghe danh tự, dường như hai hạng đều là phụ trợ loại vũ kỹ?"

Diệp Lâm Nhi nhẹ gạt đầu, đón Diệp Thiên ánh mắt kiên định nói ra: "Ừ, như vậy có thể tăng cường sức chiến đấu bền bỉ tính, mặc dù đang lực công kích thượng không có cách nào khác cùng chiến đấu loại vũ kỹ so sánh với, nhưng là đồng dạng cho phép không thể khinh thường uy lực."

"Ồi chào, được rồi, chẳng qua là hai hạng vũ kỹ." Diệp Thiên an ủi mình dường như làm bầm một câu. Hắn ả ả minh bạch Diệp Lâm Nhi sở dĩ lựa chọn cái này hai hạng vũ kỹ ước nguyện ban đầu, nói một Thiên Đạo một vạn, đúng là vẫn còn vì mình.

Rất nhiều chuyện, minh bạch lại cũng không cần, cũng không thể vạch trần.

Hai người cùng đi ra Tầng Vũ Các, đều tự trở về phòng trước, Diệp Lâm Nhi nhìn thấy gì đó không người, nói: "Diệp Thiên ca ca, ta hiện tại cầm hai bản bí tịch cùng một chỗ tu hành lời nói, khẳng định ham hố nhai bất loạn, mượn trước người một quyền nhìn xem."

Nói xong, nàng không khỏi phân trần dứt bản bí tịch đến Diệp Thiên trong tay, sau đó phiêu nhiên đi xa.

"Ta liền biết rõ, người khẳng định phải tìm lý do, trước cho ta một quyền, cho dù là vi phạm Diệp Viễn Sơn mệnh lệnh." Nhìn qua này sắp biến mất không thấy gì nữa bóng lưng, Diệp Thiên nặng nề thở dài, lập tức liếc nhìn trong tay trên bí tịch một ít một đại hai hàng chữ: thần cấp thượng phẩm . . Thủy Liệu Thập Bát Chương.

Được rồi, ta trước đã tu luyện nhìn xem. Dù sao vũ kỹ thứ này, không có chân khí làm theo có thể tu tập, ngoại trừ tu thành sau uy lực yếu nhược hóa rất nhiều mà thôi.

Thu hồi cái này thần cấp thượng phẩm vũ kỹ bí tịch, Diệp Thiên xoay người về tới gian phòng của mình.

Buổi chiều biến thành tự do thời gian, Diệp Thiên cũng so với trước kia muốn thoải mái không ít, ít nhất không cần đi tập huấn trường chờ phân công, hẳn thì có rất nhiều có thể chi phối thời gian. Sau khi trở về tiến nhập không gian hấp thu một hồi thiên địa khí, hẳn mới trở lại trong hiện thực đọc qua nội lên Thủy Liệu Thập Bát Chương.

Lại nói tiếp, cái này thần cấp thượng phẩm vũ kỹ, xem như gia tộc có thể lớn nhất hạn độ làm hậu chần mền đệ cung cấp bí tịch. Dù sao tại Thần Võ đại lục thượng, vũ kỹ bí tịch thứ này vô luận loại nào, đều là loại Vu Phi thường vật trân quý.

Người thường, rất nhiều khả năng cả đời đều nói không chính xác không thấy được nửa bản, cũng chỉ có nào tất cả lớn nhỏ gia tộc, mới có thể bằng vào thể lực sưu tầm một ít.

Như Diệp gia làm hậu bối cung cấp thần cấp thượng phẩm bí tịch, đã chúc hiếm có. Tiểu một điểm gia tộc đại để có thể có chút thần cấp trung hạ phẩm vũ kỹ dự trữ, cũng đã là phi thường không chuyện dễ dàng. Thậm chí mà ngay cả Diệp gia bảo lí Tầng Vũ Các, thần cấp thượng phẩm vũ kỹ cũng chỉ có một phần năm gì đó, còn lại thì đều thuộc về thần cấp trung hạ phẩm, cùng với nhất lưu nhị lưu cái này bình thường vũ kỹ mà thôi.

Thần Võ đại lục thượng vũ kỹ phẩm giai chỉ có rải rác tứ đẳng, từ cao tới thấp phân biệt là Nhật, Nguyệt, Tinh, Thần. Về phần cái gì nhất lưu nhị lưu hoặc là ba bốn chảy vũ kỹ, truyền lưu trên đại lục số lượng ngược lại nhiều không kể xiết, nhưng là những này vũ kỹ nhưng căn bản không đủ trình độ phẩm giai.

Hai người khác nhau, tựa giống như trong vũ hiệp tiểu thuyết Nhật Dương chỉ cùng La Hán trường quyền chênh lệch.

Đương nhiên, cũng không phải nói cái này thần cấp thượng phẩm vũ kỹ thì có trong vũ hiệp tiểu thuyết Nhật Dương chỉ loại độ cao, dù sao tại thần cấp phía trên còn có Tinh Nguyệt Nhật ba cái cấp bậc, mà từng cấp bậc cũng đều có thượng trung hạ tam phẩm chích phân.

Có thể nói cách xa nhau nhất phẩm, uy lực chênh lệch thì có luyện Nhật Dương chỉ hay là luyện Lục Mạch Thần Kiếm không lờ như vậy.

Đương nhiên, đối với Diệp Thiên mà nói, có thể chứng kiến vũ kỹ, cũng đã xem như khó được đến cực điểm chuyện tình, chớ nói chi là hay là thần cấp thượng phẩm như vậy vũ kỹ. Mặc dù đây chỉ là thần cấp thượng phẩm phụ trợ vũ kỹ, Diệp Thiên xem xét phía dưới, liền lập tức mê thượng lí mặt nội dung.

Thủy nói, ở chỗ làm dụ vạn vật, ở chỗ dùng nhu hóa kính, ở chỗ. . .

Cẩn thận cân nhắc khúc dạo đầu mình toan tính nhất đoạn văn, Diệp Thiên mở ra lí mặt chỗ miêu tả tự lực kỹ xảo, liền lập tức nhìn không được dụng cả tay chân khoa tay múa chân lên.

Đương Diệp gia bảo bửu tối chung vang lên về sau, Diệp Thiên mới bị bỗng nhiên bừng tỉnh. Nháy nháy mắt, lại giờ lên bàn tay của mình nhìn coi, Diệp Thiên trên mặt nổi lên trăm mối vẫn không có cách giải nghi hoặc: dường như một cái hạ buổi trưa, ta liền bả cái này bản Thủy Liệu Thập Bát Chương, hoàn toàn sử một lần? !

Bấm véo chính mình một bả, xác định mình không phải là đang nằm mơ sau, Diệp Thiên cuộn bàn tay bay thẳng đến chính mình trước ngực vỗ một cái.

"Phốc!"

Nặng nề chuông tiếng va chạm âm hưởng qua sau, Diệp Thiên rồi đột nhiên cảm giác mình tinh thần chấn động, cả người tựa giống như nghỉ ngơi cả đêm sau, vô luận thể lực tinh thần đều hồi phục buổi sáng rồi giường giờ hài lòng trạng thái!

"Cái này. . ."

Như thế tình huống, càng làm hắn ngây ra như phỗng.

Rõ ràng nửa điểm chân khí đều không có, vì sao ta thì ra nước này liệu chương pháp, lại đồng dạng có thể đạt tới trên bí tịch chỗ miêu tả hiệu quả? !

Tu hành vũ kỹ, nhất là cái này phụ trợ tính vũ kỹ, không có chân khí chèo chống, căn bản không có khả năng xuất hiện hiệu quả gì mới đúng. Mặc dù là cả Thần Võ đại lục thượng, cũng chưa nghe nói qua có ai căn bản không cần chân khí, có thể đem vũ kỹ hoàn toàn luyện thành a.

Thậm chí hẳn đều chưa nghe nói qua, có ai có thể tại thoáng cái buổi trưa, hoàn toàn đem hạng nhất vũ kỹ tu thành!

Chẳng lẽ. . .

Trái tim hưng hăng run rẩy một chút, Diệp Thiên đột nhiên nghĩ đến một cái không xác định khả năng: mình có thể đủ rồi đem phụ trợ vũ kỹ tu thành, như vậy tu tập cái khác vũ kỹ lời nói. . .

Tuy nhiên khả năng này còn không có tìm được xác minh, nhưng Diệp Thiên lập tức thì có mặt khác nghĩ gì, đi Diệp Lâm Nhi chỗ đó cảm mặt khác một quyền vũ kỹ nhìn xem. Gần kề chỉ là qua một cái hạ buổi trưa, năng khả năng còn chưa mở thủy tu tập cái kia Mộc Sinh Chỉ Pháp.

Nghĩ đến tựu giữ, vội vàng đem bí tịch nhét vào trong ngực, Diệp Thiên nhìn bầu trời sắc còn sớm, liền thẳng đến nữ sinh khu dừng chân.

Nhưng rất không may, trông coi nữ sinh khu dừng chân vực đại thẩm, trực tiếp đem Diệp Thiên cho ngăn lại. Mặc cho Diệp Thiên như thế nào phân trần, cũng căn bản chưa cho hắn nửa điểm đi vào cơ hội. Như thế hao phí hơn nửa canh giờ công phu, thời gian đã tiếp cận hoàng hôn.

Thiên muốn đen, Diệp Thiên tự nhiên càng không cơ hội tiến vào nữ sinh khu dừng chân vực.

Do dự một hồi, gặp cái này trông coi đại thẩm quả thật dầu muối không vào, Diệp Thiên cũng chỉ có thể rầu rĩ không vui bỏ đi. Ngẫm lại, hẳn người đối diện tộc oán niệm càng thêm đặc hơn, nếu không phải bọn họ tước đoạt chính mình mượn đọc bí tịch cơ hội, chính mình lại ở đâu cần như thế lần qua lần lại.

Cắm gậy lộn vòng thân hình, Diệp Thiên liền trở lại gian phòng tiếp tục nghiên tập một hồi Thủy Liệu Thập Bát Chương, sau đó tiến vào màu xám trong không gian, chuẩn bị hấp thu thiên địa khí.

Chỉ là mới tiến vào không gian, hắn đã bị thiết bài hạ chẳng biết tại sao xuất hiện quang mang hấp dẫn. Kinh ngạc phía dưới dời bước quá khứ, Diệp Thiên lập tức phát hiện, nguyên bản bị hắn đặt ở thiết bài hạ cái kia miếng Nạp Khí đan, rõ ràng thay đổi hoàn toàn cá dạng!

Diệp Thiên tinh tường nhớ rõ, tối sơ cái này đan dược hẳn là bụi hạt mới đúng, có thể hiện tại hẳn không chỉ có biến thành thuần trắng ánh sáng màu, nhưng lại phóng xạ ra Oánh Oánh hào quang, khiến cho thoát nhìn lại có loại mượt mà thông thấu, giống như dạ minh châu loại khuynh hướng cảm xúc.

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, Nạp Khí đan tựa hồ gây vài vòng đồng dạng, thoát nhìn rõ ràng so với nguyên lai nhỏ rất nhiều,

"Nạp Khí đan như thế nào sẽ biến thành như vậy?!" Ngạc nhiên phía dưới, Diệp Thiên lập tức đem viên đan dược kia cầm trong tay, nắm đến trước mắt quan sát thời điểm, Diệp Thiên lập tức nghe thấy được cái này đan dược tản mát ra trận trận mùi thơm ngát. Loại này mùi thơm rất trực tiếp làm Diệp Thiên cảm giác được tinh thần chấn động, liền phảng phất hẳn dùng thủy liệu pháp chương pháp đập qua tự thân về sau không có sai biệt, tinh thần thể lực tất cả đều hồi phục đến tốt nhất trạng thái.

"Cái này. . ." Do dự hạ xuống, Diệp Thiên trong nội tâm có chút ít nghi hoặc: "Đây là cái đó khí đan ư, chỉ cần chỉ là nghe khiến cho người tinh khí thần toàn bộ phục, nếu như ăn đi lời nói. . ."

Đương nhiên, hẳn thì ra là nghĩ như vậy nghĩ mà thôi. Dù sao cái này đan dược đối với Diệp Thiên mà nói, biểu tượng cùng kỷ niệm ý nghĩa, muốn xa xa lớn hơn hẳn thân mình. Mặc dù hôm nay cái này đan dược thoát nhìn không giống người thường, có thể tại Diệp Thiên trong nội tâm hẳn thực chất tác dụng nhưng như cũ không cách nào cùng với ấn đặc ý nghĩa so sánh với.

Hắn hiện tại chỉ là kỳ quái, vì cái gì Nạp Khí đan gần kề chỉ là đặt ở trong không gian, sẽ thay đổi hoàn toàn bộ dáng.

Lần nữa nghe nghe trong tay đan dược, cảm thụ được này làm cho người tinh thần phấn chấn mùi thuốc, Diệp Thiên liền muốn bả vấn đề biết rõ ràng. Mặc dù không có mặt khác một quả Nạp Khí đan, có thể Diệp Thiên trong tay bình thường để giai đan dược ngược lại còn có một chút. Căn cứ làm thí nghiệm tâm tư, hắn trở lại trong hiện thực phân biệt lấy hai quả ích khí hoàn cùng sinh cơ tán để vào không gian trong, sau đó mới bắt đầu hấp thu thiên địa khí ngưng thân thể.

Ba canh giờ quá khứ, Diệp Thiên theo tu hành trạng thái rời khỏi, thuận mắt quét này bốn miếng đan dược hạ xuống, lập tức liền phát hiện, những đan dược kia giống như lúc trước để vào không gian Nạp Khí đan đồng dạng, vô luận là lớn nhỏ hay là nhan sắc, đều phát sinh biến hóa.

Chỉ có điều, Nạp Khí đan rõ ràng nhất nhỏ một chút bán, mà bốn miếng đan dược bất quá là thiếu một vòng, nhan sắc biến hóa cũng không tính quá lớn.

Nắm lên cái này bốn miếng đan dược cẩn thận quan sát một hồi, Diệp Thiên xem chừng chúng nó sở dĩ biến hóa cũng không lớn, hẳn là bởi vì tại trong không gian phóng thời gian quá ngắn. Dù sao Nạp Khí đan đặt ở trong không gian thời gian có suốt một ngày có thừa, mà ích khí hoàn cùng sinh cơ tán để vào trong lúc này chỉ có ba canh giờ, hơn nữa còn là trong không gian thời gian.

Theo trong không gian ra vào mấy lần, Diệp Thiên cũng lấy ra trong không gian thời gian cùng sự thật thời gian, kém suốt hai mươi bốn lần. Nói cách khác này sự thật thời gian đến tính, ích khí hoàn cùng sinh cơ tán tại trong không gian chỉ có điều thả mới một phút đồng hồ mà thôi.

Như vậy ngắn ngủi thời gian, Diệp Thiên bản không có trông cậy vào ích khí hoàn cùng sinh cơ phát ra sinh cái gì biến hóa, có thể hiện tại xem ra, lại là chính bản thân hắn đoán sai.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bàn quây buôn bán

Buông ba khóa đan được tiếp tục lưu lại trong không gian, Diệp Thiên chích nắm một quả Ích Khí Hoàn trở lại sự thật, sau đó ngửa đầu liền đem cái này phát sinh biến hóa Ích Khí Hoàn nuốt xuống dưới. Như muốn biết Ích Khí Hoàn có hay không bởi vì ngoại hình thay đổi mà xuất hiện cái gì biến hóa, chỉ có chính mình nếm thử thoáng cái mới có thể nhận.

Dù sao cái này Ích Khí Hoàn chỉ là đề đẳng nhất Dưỡng Khí Đan được, loại đan được này thì ra là tại ban đầu nhất tu hành thời điểm, dùng để tăng lên sơ học giả cảm ứng chân khí hiệu suất, đối với nhập môn, thậm chí là chỉ cần tu ra chân khí người liền đã không có hiệu quả. Diệp Thiên đi vào Diệp gia bảo năm thứ nhất, hãy cùng trong tộc những thiếu niên kia đồng dạng, nhận lấy trên trăm miếng phân lượng. Ngoại trừ mới đầu cảm ứng chân khí về sau dùng đi mười miếng bên ngoài, còn lại hẳn cũng không có như những người khác đồng dạng vứt bỏ.

Về phần Sinh Cơ Tán, thì giống như Ích Khí Hoàn đồng dạng, thuộc về bảo trọng rất nhiều lượng xứng phát ngoại thương đan được, hẳn tác dụng cũng chỉ là gia tăng một thành ngoại thương khỏi hẳn tốc độ mà thôi.

Cái này lưỡng chủng đan được, cùng thuộc về đề đẳng nhất đan được, hơn nữa số lượng lại, lấy ra làm thí nghiệm xác thực là phi thường tốt đối tượng. Mà lưỡng chủng đan được lí nặt, Diệp Thiên sở dĩ lựa chọn nuốt Ích Khí Hoàn, chỉ là bởi vì hẳn đối cái này đan được tương đối quen thuộc mà thôi.

Dù sao, tại mới tới Diệp gia bảo giờ hẳn dùng qua hơn mười miếng Ích Khí Hoàn, đối hẳn hiệu quả cũng là tính quen thuộc.

Đan được vào cửa, nhanh chóng hóa thành một đạo nhiệt lưu dật phát tán thất kinh bát mạch, chỉ là trong sát na công phu, Diệp Thiên liền cảm giác được tự thân cảm quan linh mẫn trình độ, thẳng tắp tăng lên mấy lần không ngừng, hơn nữa nhấm nhát lại, là hẳn có thể cảm ứng được bốn phía phiêu đảng ngũ quang thập sắc khí lưu.

Thân thể chấn động, hẳn lập tức lại mở mắt, mặt mũi tràn đầy bò đầy không thể tưởng tượng nổi biểu lộ.

Ích Khí Hoàn hiệu quả, lại biến thành như thế chuyện tốt? !

Đây cũng không phải là chỉ cần tăng lên cảm ứng chân khí hiệu suất vấn đề. Nếu quả thật hay là bình thường Ích Khí Hoàn, nhiều lắm là sử kinh mạch càng thêm mềm mại, toàn thân sức sống gia tăng một ít mà thôi. Nhưng là hiện tại, Diệp Thiên tình huống biết rõ, không chỉ có là kinh mạch, thân thể của mình tất cả giác quan, tất cả đều thẳng lên đến một cái hẳn chưa bao giờ tiếp xúc đến trình độ.

Thậm chí, hẳn hơi chút tập trung hạ thính lực, liền nghe được hơn mười trượng ngoại hai gã tộc nhân nhẹ giọng nói thầm.

"Hắc, buổi tối có đi không Sơn Lan trấn?"

"Đi a, tại sao không đi. Hôm nay chính là niên độ đại giao dịch mít-tinh, nếu không đi đào ít đồ đáng tiếc."

"Buổi tối ta còn hẹn Tiểu Tam Tử, chân khí của hắn đại thành thật lâu đều không có thể đột phá đến viên mãn, lần này cần đi lấy vài hạt Nạp Khí đan."

"Tốt lắm, buổi tối chúng ta cùng đi."

"Ừ."

...

Tuy nhiên hai người nói chuyện thời gian rất ngắn, nhưng nội dung lại đưa tới Diệp Thiên hứng thú. Đến Diệp gia bảo sáu năm, hẳn thật đúng là không có đi qua Sơn Lan trấn mấy lần. Tuy nhiên lưỡng địa cách xa nhau bất quá mười lí mà thôi, nhưng bình thường bị người phân công, hẳn căn vốn là không có gì trống không thời gian. Hôm nay Diệp gia bảo quản lý cũng buông lỏng, chỉ cần không gây ra cái gì tai họa, ngoại trừ buổi sáng phải tập huấn bên ngoài, thời gian khác thì có thể tự do tùy ý.

Đương nhiên, đối với Diệp Thiên mà nói, như đi hướng Sơn Lan trấn, nửa đêm phải quay lại tiếp tục quét dọn Diệp gia bảo.

Cái gì kia niên độ đại giao dịch mít-tinh, Diệp Thiên còn là lần đầu tiên nghe nói, mà chỉ nghe nghe danh tự, Diệp Thiên là có thể tưởng tượng tràng diện nhất định phi thường lớn. Bởi vì Sơn Lan trấn mặc dù là Nam Minh đế quốc tối biên giới thành thị một trong, nhưng tiếp giáp Diệp gia bảo lại liên tiếp Nguyệt Lạc sơn mạch, người lưu lượng vài có thể so sánh có chút hành tinh thủ phủ.

Nguyệt Lạc sơn mạch, Thần Võ đại lục Tam đại hiểm địa một trong, trong đó ma thú tung hoành tàn sát bừa bãi, tuy là nguy hiểm vạn phần, nhưng là hấp dẫn rất nhiều dùng săn bắt ma thú tinh hạch mà sống dong binh.

Người đến người đi trong lúc đó, khiến cho cái này trấn nhỏ nghĩ không phồn hoa cũng khó khăn.

Nghe được hai người nói chuyện, Diệp Thiên lập tức toát ra một cái ý niệm trong đầu, đã không gian có thể tăng lên đan dược chất lượng, như vậy ta sao không đem Ích Khí Hoàn đều tăng lên thoáng cái cảm lấy đi sản xuất. Chắc hẳn loại này có thể tạm thời tăng lên nhân thể cảm quan đan dược, mới có thể giá trị tốt giá tiền a.

Mặc dù đang ở bảo trong, áo cơm đều do gia tộc cung cấp, có thể Diệp Thiên cũng biết tiền tài tác dụng cực kỳ cự đại. Hẳn không riêng từ nhỏ bởi vì trong nhà cùng ăn không ít đau khổ, hiện tại càng minh bạch, mười lăm tuổi ra Diệp gia bảo sau, hết thấy cuộc sống chi phí đều được dựa vào chính mình đi gây.

Dù sao chính là vài miếng Ích Khí Hoàn mà thôi, cảm lấy đi có thể đổi đến tiền tài lời nói, tự nhiên là không thể tốt hơn.

Có cái ý nghĩ này, chờ đến vào đêm thời gian, hẳn liền sớm đi vào Diệp gia bảo trước, núp trong bóng tối chuẩn bị đi theo mấy người kia

Tuy nhiên không những người kia trước mặt mạo, nhưng bằng vào thanh âm, Diệp Thiên tự tin có thể phân biệt ra những người kia, âm thầm đi theo chắc hẳn không phải việc khó.

Bất quá, ngoài dự liệu của hắn là, khi hắn chờ đợi những người kia trong thời gian, rõ ràng phát hiện đều biết bán buôn tốp năm tốp ba gia tộc đệ tử kết bạn ra, nhìn bọn họ xuất hành phương hướng, hiển nhiên cũng là đi hướng Sơn Lan trấn không thể nghi ngờ.

"Tựa hồ, rất nhiều người biết rõ giao dịch mít-tinh a." Nhẹ giọng nói thầm một câu, Diệp Thiên cũng tỉnh ngộ đến mình là quá mức đa tâm. Từ trong bóng tối đi ra, hắn tùy ý đuổi kịp một đám xuất hành tộc nhân, rất nhanh liền tới đến Sơn Lan trấn.

Vốn cho là, cái này hắn chưa nghe nói qua giao dịch mít-tinh hẳn là hội bí mật tiến hành, có thể đi vào Sơn Lan trấn sau, hắn mới phát hiện mình trước kia nghĩ gì chính là sai, cái này giao dịch cơ hội chẳng những không có nửa điểm bí mật trình độ, hơn nữa còn là giống trống khua chiêng ở tiến hành.

Thậm chí, Sơn Lan trấn khắp phía tây một phần ba khu vực, đều thuộc về giao dịch mít-tinh phạm trù.

Ôm trong lòng hơn mười miếng tại trong không gian thả mấy không gian giờ Ích Khí Hoàn, Diệp Thiên yên lặng hành tẩu tại khu giao dịch trong. Chỉ là hơi chút đánh giá vài cái quầy hàng, hắn liền biết rõ lần này giao dịch hội trong vật phẩm, đối với mình bây giờ mà nói, tuyệt đối đều thuộc về trân quý vật phẩm

Thậm chí như là Nạp Khí đan cái này hiệu quả không sai dưỡng khí loại dược vật, cũng chỉ là bình thường nhất mặt hàng, phần lớn thương nhân cũng đều là luận bình đang gọi bán.

Đương nhiên, Diệp Thiên tùy tiện hỏi mấy nhà, chỉ biết mặc dù là cái này bình thường nhất mặt hàng, giá cả tối thiểu nhất cũng đều tại ba nghìn kim tệ đã ngoài. Phải biết rằng một lọ Dưỡng Khí Đan thì ra là mười hai khóa mà thôi, tính xuống không sai biệt lắm mỗi khóa giá trị, đều ở hai trăm năm mươi kim tệ đã ngoài.

Hai trăm năm mươi kim tệ a, đây là Diệp Thiên mà nói, tuyệt đối là chưa bao giờ trông thấy trôi qua cự đại tài phú.

Khi còn bé là hắn biết, trong nhà mình mỗi tháng chỉ gần kề chỉ ở hai cái kim tệ cao thấp, hơi chút đỡ xem như người bình thường gia, một tháng đại khái là là năm cái kim tệ gì đó chỉ.

Nói cách khác, trong lúc này một quả Nạp Khí đan giá cả, lại cũng đủ người thường gia bốn năm chi. Nếu như như Diệp Thiên trong nhà như vậy qua tưng quẩn thời gian, càng có thể chèo chống mười năm lâu!

Táp chặc lười, Diệp Thiên nhiều ít cảm giác, cái này lí căn bản không phải chính mình nên tới địa phương.

Bất quá rất nhanh, hắn nghĩ đến trọng lòng ngực của mình hơn mười miếng Ích Khí Hoàn, khoe miệng liền nhin không được khoi gọi lên một cái đường cong.

Đây chính là có thể tạm thời tăng lên cảm quan độ nhạy đan dược a, tuy nhiên Thần Võ đại lục thượng chưa từng nghe nói qua có cùng loại đan dược, nhưng là Diệp Thiên cũng biết, trải qua không gian tinh lọc sau Ích Khí Hoàn tuyệt đối giá trị xa xỉ.

Thử nghĩ hạ xuống, nếu như đồng cấp khác hai gã võ giả chiến đấu, một người trong đó cảm quan có thể đột nhiên tăng lên mấy lần, như vậy vô luận hắn là lựa chọn phòng ngự hoặc là tiên công, khẳng định đều so với trước càng thêm thành thạo. Nói như vậy, nói hiện tại Ích Khí Hoàn khả năng gì đó chiến đấu kết quả, tựa hồ. . . Cũng không tính miễn cưỡng.

Đương nhiên, có lẽ đối với cao cấp võ giả, Ích Khí Hoàn cũng không thể tăng lên mấy lần cảm quan độ nhạy, nhưng tăng lên một mảng lớn, mới có thể đủ rồi cam đoan a.

Như thế, cái này Ích Khí Hoàn ta nên định cái gì giá trị?

Thấp cảm giác không quá có lỗi, mắc lỗi nói lại sợ bán không được. Hơn nữa. . . Hôm nay tới gia tộc đệ tử tựa hồ đặc biệt nhiều, nếu như mình bán lời nói, rất có thể đã bị phát hiện, đây tuyệt đối cùng mình không nghĩ dẫn đến phiền toái tâm tư không hợp.

Nghĩ nghĩ, Diệp Thiên tại trên đường phố nhặt được một khối lớn vải rách, tìm một chỗ rửa sạch sẽ xé thành một ít một đại hai khối, sau đó dùng không có động khối nhỏ che mặt, cũng đem y phục của mình cùng kiểu tóc quấy rầy, cảm giác không phải người quen hẳn là nhận thức không ra chính mình sau, mới chậm rãi đi vào giao dịch chợ trung, tìm cá không có người vị trí, trải rộng ra vài rách bày ra vài khóa Ích Khí Hoàn, xem như làm cá gián dị quầy hàng.

Cái này một ít vụn vặt sự lại nói tiếp dài, kỳ thật làm đứng dậy ước chừng chỉ tốn nửa canh giờ mà thôi, chẳng Diệp Thiên dọn xong quán giờ, giao dịch chợ vừa vận đến nhiều người thời điểm.

Người càng nhiều, giao dịch tự nhiên thì nhiều hơn.

Có thể hết lần này tới lần khác Diệp Thiên cái này quầy hàng, coi như người nghèo ở vào phố xá sầm uất trung đồng dạng, sau nửa ngày đều ít có người hỏi. Mặc dù có mấy người hướng bên này nghiêng mắt nhìn nghiêng mắt nhìn, chứng kiến hần cái này đơn giản đến dùng vài rách làm thành quầy hàng, cũng lớn nhiều lắc đầu bật cười chính là đi mở.

Như thế chỉ qua một canh giờ, Diệp Thiên mới tỉnh ngộ, chính mình là không có làm tuyên truyền a!

Nhất là hiện tại kinh qua không gian tinh lọc trôi qua Ích Khí Hoàn, căn bản thuộc về chưa bao giờ xuất hiện trôi qua mới đan, ngoại hình cùng bình thường đan dược khác lạ không nói, hơn nữa không có người biết là hiệu quả gì, tự nhiên thì thiếu người hỏi thăm.

"Ta, tựa hồ không phải việc buôn bán liệu a." Cảm thán mình cũng không có suy nghĩ kỹ càng, tựu cấp cấp đi ra bày quầy giờ, Diệp Thiên tại hôm nay dưới tình huống cũng cảm giác đâm lao phải theo lao, không thể không nhủu mấy tự hỏi nên giải quyết vấn đề xử lý pháp.

Ai ngờ hần chính càng nghĩ trong lúc đó, đột nhiên có một người đi tới quầy hàng trước mặt, hỏi: "Ngô, người đây là cái gì đan dược?"

Diệp Thiên bị thanh âm này kinh hoàn hồn sau, hướng đối phương nhìn thoáng qua. Lập tức phát hiện trước mắt trung niên nhân này mặt mũi tràn đầy đại hồ tử, bộ dáng thoát nhìn thật là tục tũn, nhất là hần tay phải vịn lấy cũng kháng trên bả vai thượng, không sai biệt lắm so với Diệp Thiên còn trường không lồ đại đao, càng chứng minh người này thuộc về hào phóng con người rắn rỏi một loại nhân vật.

Đánh giá đối phương, Diệp Thiên liền hồi phục nói: "Còn đây là. . . Ích. . . Ích sinh hoàn, công năng chủ tại tăng lên cảm quan nhạy cảm, thích hợp trong chiến đấu sử dụng."

Diệp Thiên sớm nhất mở miệng lúc nói chuyện, này đại hồ tử còn không có động địa, chính là nghe được cuối cùng câu kia thích hợp trong chiến đấu sử dụng thời điểm, hần lập tức hai mắt tỏa ánh sáng hỏi: "Cái này cái gì Ích Khí Hoàn, bao nhiêu tiền. . . Ách, một khóa."

Hần vốn chuẩn bị hỏi một lọ, có thể thấy được Diệp Thiên quầy hàng thượng bất quá mới có bảy, tám miếng đan dược mà thôi, liền lập tức sửa lại khẩu.

Diệp Thiên chứng kiến đối phương thần sắc, đánh giá người này hẳn là hiểu chiến chi người, cho nên đợi hần hỏi giá cả về sau, liền bình thân nói ra: "Không nhiều lắm, mỗi khóa hai trăm kim tệ."

Cái giá tiền này, là Diệp Thiên tự định giá hồi lâu mới định ra, dù sao là lần đầu tiên bán gì đó, hơn nữa không biết hần đối với cao cấp võ giả có nhiều hơn hiệu quả, cho nên Diệp Thiên cảm thấy giá cả không nên rất cao, nếu không khả năng rất khó bán được đi ra ngoài.

Huống chi, cái này đan dược thân mình, chẳng qua là lại giá rẻ bất quá Ích Khí Hoàn mà thôi.

"Hai trăm kim tệ mỗi khóa, ngô, cũng không phải tính mắc, cho ta đến một khóa thử xem." Đại hồ tử cũng không biết nói thuốc này hiệu quả như thế nào, lần đầu hỏi thăm phía dưới cũng không có mua sắm quá nhiều, đại để cũng chỉ là ôm thử một lần tâm tư tại mua.

Diệp Thiên ngược lại không có nghĩ nhiều như vậy, đưa cho đối phương đan dược cũng thu tiền sau, hần lập tức đắm chìm tại bán đi đan dược trong vui sướng.

Đây chính là hai trăm kim tệ a, hần lớn như vậy, không nói có được mặc dù là xem, cũng cho tới bây giờ đều không có đã từng gặp nhiều tiền như vậy tài. Nghĩ tới những thứ này tiền cơ hồ đủ rồi trong nhà mấy năm chi tiêu, dù là hần có được so với bạn cùng lứa tuổi trăm ôn rất nhiều tâm tính, giờ phút này cũng nhện không được vui vẻ ra mặt.

Thậm chí, nhìn một cái sắc trời đã không còn sớm, nóng lòng muốn cùng Diệp Lâm Nhi chia xé phần này vui sướng tâm tư, hần đều không nghĩ tiếp tục bán xuống dưới. Mà là vội vàng nắm lên đan dược thu hồi trong không gian, sau đó liền vài rách cũng không cần, tựu vội vã như vậy cấp đi ra giao dịch chợ hướng Diệp gia báo chạy về.

"Người này, không phải bán giả dược a." Cũng đi chưa tới xa đại hồ tử, vừa mới bắt gặp Diệp Thiên vội vàng tiến độ. Nghi hoặc nháy hai cái con mắt, hần mang theo hoài nghi tâm tư móc ra mới từ Diệp Thiên chỗ đó mua đan dược, chậm rãi bỏ vào trong miệng. . .

Sau một lát, đại hồ tử đột nhiên toàn thân kịch chấn, không thể tin tin ngay người sau nửa ngày, sau đó cấp cấp hướng Diệp Thiên phương hướng ly khai ngắm đi, lại ở đầu còn có thể chứng kiến Diệp Thiên nửa sợi lông.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đại mở hàng

Diệp Thiên trở lại bảo trong thời điểm, đã là giờ hội mặt.

Tuy nhiên đã gần đến giờ tý nên đi quét rác mới đúng, nhưng trong lòng vẫn ở vào hưng phấn trạng thái hân, lại lựa chọn đi tiền tiến nhập không gian xem xét, cũng thuận tiện đem trên người tất cả Ích Khí Hoàn đều dẫn theo đi vào cất kỹ.

Giờ phút này trong mắt hân, những này đề cấp đan dược ở đâu hay là ai cũng không cần phải mặt hàng, rõ ràng chính là từng túi chứa hai trăm kim tệ tài phú.

Cẩn thận đếm, phát hiện hôm nay còn có tám mươi hai miếng Ích Khí Hoàn cùng cả cả hai trăm miếng Sinh Cơ Tán, Diệp Thiên lúc này mới đem chúng nó từng cái dọn xong, lập tức ngồi xuống bắt đầu hấp thu thiên địa khí.

Đồng thời, hân cũng quyết định đem mai tiếp tục đi bán đan dược.

Này tự do giao dịch mĩ-tinh đem liên tục tiến hành bảy ngày, thừa dịp cái này bảy ngày công phu tích lũy chút ít tài phú, đối với từ nay về sau tự nhiên có chút ít ích lợi.

Như cũ là giống nhau thống khổ thể nghiệm, sau khi tỉnh lại nhìn xem thời gian đã đến nửa đêm. Hân liền gian phòng của mình phía trước cũng không quét, tựa như vậy chống đỡ cái chỗi thẳng đến bảo trước cửa chính phương hướng, chuẩn bị cùng Diệp Lâm Nhi cùng một chỗ chia xẻ hân kiếm tiền vui sướng.

Chạy đến bảo trước, Diệp Lâm Nhi giống nhau từ trước mới đến, chỉ là đi đến gần, Diệp Thiên phát hiện nàng có chút không yên lòng, tâm tình rõ ràng không cao.

Dừng bước lại, Diệp Thiên vui sướng trong nháy mắt hóa thành hư ảo, lo lắng hỏi: "Lâm Nhi, làm sao vậy, gặp được không vui sự a?"

"Diệp Thiên ca ca." Diệp Lâm Nhi nhẹ nhàng hoán Diệp Thiên một tiếng, làm như do dự mà muốn mở miệng nói chút gì đó, có thể môi giật giật, nàng cuối cùng nhất chỉ là nhẹ nhàng lắc đầu nói: "Đừng lo lắng, Lâm Nhi không có việc gì."

Diệp Thiên nhú mày, bùi ngùi thờ dài: "Lâm Nhi, chẳng lẽ có chuyện gì phải không có thể nói với ta sao?"

"Không đúng không đúng." Diệp Lâm Nhi buông cái chỗi, liên tục khoát tay nói: "Diệp Thiên ca ca, kỳ thật cũng không có việc gì. Chính là ta tu tập Mộc Sinh Chỉ Pháp thời điểm, cảm giác chân khí của mình tựa hồ hơi có không đủ, một cái hạ buổi trưa, liền một phần ba đều không có thể học xong."

"Một cái buổi chiều học một phần ba?" Diệp Thiên nghe nói như thế, lập tức nhớ tới chính mình tu tập Thủy Liệu Thập Bát Chương tình huống. Há hốc mồm, hân chuẩn bị đem những này nói cho Diệp Lâm Nhi, có thể tương tượng nghĩ chính mình còn không có biết rõ ràng đến tột cùng như thế nào cá tình huống, liền trì hoãn hạ cái này tâm tư.

Dừng một chút, Diệp Thiên mới lên tiếng: "Lâm Nhi đừng nóng vội, chân khí không đủ lời nói, hân là có biện pháp giải quyết a?"

Diệp Lâm Nhi gật đầu nói: "Ừ, nếu có cũng đủ Nạp Khí đan, ta lại có nắm chắc tại thời gian một ngày lý, miễn cưỡng bả trọn bộ chiến kỹ học được. Tuy nhiên không có khả năng diễn luyện thuần thực, nhưng tối thiểu mới có thể đủ rồi thì triển đi ra."

"Nạp Khí đan..." Diệp Thiên thì thảo nhắc tới hạ xuống, trong đầu lập tức linh quang lóe lên.

Bất quá, cái ý nghĩ này hân cũng không có trực tiếp nói cho Diệp Lâm Nhi, mà là chuẩn bị cho Diệp Lâm Nhi một kinh hi.

"Được rồi, khuya hôm nay tại trên chợ nhiều bày một hồi quán, tận lực nhiều lợi nhuận điểm kim tệ tới tay." Trong lòng cho mình hạ nhiệm vụ sau, Diệp Thiên vừa rồi ngừng đầu hỏi: "Lâm Nhi, gia tộc sớm nhất xứng phát Ích Khí Hoàn người nơi nào còn có sao?"

"Ích Khí Hoàn?" Diệp Lâm Nhi ngẩn người, khó hiểu hỏi: "Người muốn vật kia làm... Đó, ta nơi nào còn có đại khái chín mươi khóa a, Diệp Thiên ca ca người hiện tại hoặc là, vân vân, Lâm Nhi đi mang tới cho người a."

Diệp Thiên nhìn nhìn Lâm Nhi liếc, lúc này mới chậm rãi gật đầu nói: "Tốt."

Hắn tự nhiên mình bạch Diệp Lâm Nhi vừa rồi dừng thoáng cái nguyên nhân. Diệp Lâm Nhi khẳng định cho là mình là vì nghĩ một lần nữa cảm thụ cũng ngưng tụ chân khí, mới hướng nàng yêu cầu Ích Khí Hoàn. Không biết, chính mình nhưng lại có khác công dụng.

Ngô, tăng thêm Lâm Nhi chín mươi khóa Ích Khí Hoàn, vậy thì có hơn một trăm bảy mươi khóa, nếu như toàn bộ bán đi lời nói, chính là tương đương khả quan dùng bút tài phú a.

Diệp Thiên như thế ảo tưởng thời điểm, Diệp Lâm Nhi đã đem chín mươi khóa Ích Khí Hoàn cầm trở về, nhìn xem Diệp Thiên, nàng nói: "Diệp Thiên ca, ngươi không cần phải quá mức nóng vội, tụ tập chân khí từ từ sẽ đến tự thành, chúng ta không cần để ý tới những người kia nói hươu nói vượn."

"Ha ha, Lâm Nhi ngươi yên tâm, Diệp Thiên ca ca vẫn chờ ra Diệp gia bảo, mang ngươi vượt qua quý tộc cuộc sống." Cười cười, Diệp Thiên nhận lấy Ích Khí Hoàn thời điểm cũng không nói thêm gì. Không đơn giản chỉ là bởi vì nghĩ cho Lâm Nhi một phần kính hi, là trọng yếu hơn là, không gian này ngoạn ý lại nói tiếp quá mức không thể tưởng tượng nổi. Hôm nay chính mình loại tình huống này, nói ra Lâm Nhi sợ đều lo lắng cho mình có phải là bởi vì chịu không được đã kích, mà biến thành đầu xảy ra vấn đề.

Hai người rất nhanh làm xong quét sạch công tác, Diệp Lâm Nhi nhớ thương tu tập vũ kỹ sự, không có cùng Diệp Thiên nhiều trò chuyện liền vội vàng đuổi đến trở về. Lúc này cách hùng đông còn sớm, Diệp Thiên gì đó vô sự, liền trở lại phòng tiến vào không gian, tiếp tục hấp thu thiên địa khí.

Tĩnh tĩnh, mấy ngày nay hắn dùng đến hấp thu thiên địa khí số lần cũng không ít, có thể mỗi lần hấp thu sau, tuy nhiên cảm giác tự thân lực lượng tăng trưởng rõ ràng, nhưng mãi cho đến hôm nay, đối với bảo trong thư huân sân bãi thượng những kia sức nặng ba nghìn cân sư tử bằng đá, hắn chỉ là lắc lư vài cái liền hao hết khí lực.

Những này sư tử bằng đá, là chuyên môn dùng để khảo thí tân tấn cấp nhị lưu võ giả có hay không vững chắc cảnh giới vật.

Thay lời khác mà nói chính là, Diệp Thiên hiện nay thân thể lực lượng, như trước dừng lại tại tương đương với tam lưu võ giả trình độ. Mà y theo hắn hiện tại lực lượng tăng trưởng tốc độ, muốn chính thức giống như nhất danh nhị lưu võ giả đồng dạng đem sư tử bằng đá hoàn toàn giơ lên, hiển nhiên còn có rất lâu đường phải đi.

Đương nhiên, cái này cũng cũng không thể nói, Diệp Thiên hôm nay chính là một tam lưu võ giả, dù sao lực lượng cơ thể cùng chân khí hay là có tương đối lớn khác biệt.

Mượn nhất danh tam lưu võ giả mà nói, trong chiến đấu bọn họ có thể hình thành của mình khí tràng, tuy nhiên cái này khí tràng còn rất yếu, đối hoi có chút năng lực đều không tạo được ảnh hưởng, nhưng theo võ giả đẳng cấp tăng lên, cùng với chân khí càng ngày càng hùng hậu, loại này khí tràng tác dụng sẽ càng lúc càng lớn.

Tiên thiên cường giả, thậm chí có thể sử dụng khí tràng trên diện rộng hạn chế đối thủ thực lực phát huy!

Mặt khác chính thức võ giả có thể sử dụng chân khí truyền âm nhập mật, theo đẳng cấp tăng lên thậm chí có thể sử dụng thiên lý truyền âm năng lực như vậy, đối với Diệp Thiên loại này chỉ có thân thể lực lượng người mà nói, tự nhiên hoàn toàn không thể nào làm được.

Hắn hiện tại thân thể lực lượng, nhiều lắm là thì ra là tại công kích cùng sức bật thượng, có thể so với nhất danh tam lưu võ giả thôi.

Chỉ có điều, mặc dù chỉ là tương đương với tam lưu võ giả lực công kích, thực sự cũng đủ áp chế bình thường không chảy võ giả. Thay lời khác mà nói chính là, Diệp Thiên thực lực bây giờ rất xấu hổ, thì ra là xen vào chân khí viên mãn cùng chính thức tam lưu võ giả trong lúc đó mà thôi.

Theo lực lượng tiếp tục tăng lên, Diệp Thiên qua ít ngày nữa, khẳng định cũng có thể địch nổi tam lưu võ giả, nhưng tối thiểu nhất tự mục phía trước giằng, chỉ bằng vào thân thể lực lượng Diệp Thiên thực lực cũng chỉ có thể đạt tới loại trình độ này.

Bởi vậy có thể thấy được, muốn thực sự trở thành cường giả, Diệp Thiên còn cần đã rất lâu.

Bằng tự mình nhận thức, Diệp Thiên cũng hoàn toàn mình bạch điểm ấy. Cho nên hắn hiện tại có khả năng làm, chính là bài trừ đi ra cùng một chỗ có thể lợi dụng thời gian đến hấp thu thiên địa khí rèn luyện thân thể, cũng hy vọng có thể sớm một chút hoàn thành Ngọc Thanh quyết thượng chỗ thuật bước đầu tiên.

Nếu không chỉ bằng mượn tăng trưởng lực lượng cơ thể, thực lực của hắn tự nhiên vĩnh viễn chỉ có thể ở vào loại này đẳng cấp cùng đẳng cấp ở giữa xấu hổ trình độ. Đối với Diệp Thiên mà nói, cũng chỉ có hoàn thành bước đầu tiên dưới lên tu hành, mới có thoát khỏi loại này xấu hổ khả năng.

Theo trong đêm đến sáng sớm, Diệp Thiên vẫn không ngừng tại trong không gian hấp thu thiên địa khí. Cái này nửa cái buổi tối công phu, hắn rèn luyện thân thể số lần, so với mấy ngày hôm trước cộng lại đều muốn nhiều hơn gấp bội.

Có thể mặc dù là như vậy, thân thể lực lượng rõ ràng tăng trưởng sau, Diệp Thiên thừa dịp trời tờ mờ sáng đi thử thử, lại phát hiện mình cũng chỉ là có thể nhiều lay động sư tử bằng đá mấy lần, cách giơ lên cái này ba nghìn cân nặng gia hỏa thời gian như trước còn rất xa.

"Tu hành việc này, quả nhiên không có khả năng một bước lên trời a." Trong miệng thì thầm nhắc tới một câu, Diệp Thiên vừa rồi lắc đầu, đem tất cả mặt trái cảm xúc đều vung ra trong óc sau, mới giống như từ trước đồng dạng đi vào tập huấn trường bên ngoài, làm cả nửa ngày chân chạy.

Buổi xế chiều, Diệp Thiên cũng không có vội vã hấp thu thiên địa khí, mà là sớm đi vào Sơn Lan trấn thượng, thành thị một làm bộ so với ra dáng quây hàng cùng một cái ghế, chuẩn bị buổi tối hảo hảo bày trở lại quán, tranh thủ ba Ích Khí Hoàn tận lực nhiều tiêu thụ một ít.

Cái ghế cùng quầy hàng làm tốt sau, sắc trời đã sẫm tối, Diệp Thiên chú ý tới cái này canh giờ, dĩ nhiên có một chút nóng vội tiểu thương, chạy tới giao dịch mít-tinh khu vực, làm như chuẩn bị hiện tại mà bắt đầu bày quầy.

"Sớm một chút đi, mới có thể đoạt tốt vị trí." Như thế trong lòng nói thầm một câu, Diệp Thiên cảm thấy cùng với ở chỗ này chờ thời gian, chẳng đi trước bà sạp triển khai. Cố gắng sớm một chút xếp đặt quán có thể nhiều bán hơn mấy khóa. Đuổi tới mít-tinh giao dịch địa, Diệp Thiên thuận tiện hóa mười cái kim tệ mua mười cá bình ngọc, cũng đem ích khí đan phân bình trang hảo sau, mới chậm rãi hoạt động cước bộ, chuẩn bị tìm một cái tương đối khá vị trí.

Hôm nay có ra dáng sạp, cùng với bình ngọc trang đan dược, Diệp Thiên tự giác như thể thoát nhìn, hẳn là so với ngày hôm qua keo kiệt bộ dạng muốn lên cấp bậc rất nhiều, chắc hẳn như vậy mới có thể nhiều hấp dẫn một số người chú ý, do đó gia tăng lượng tiêu thụ.

Như ngày hôm qua đem của mình ngoại hình xử lý hạ xuống, Diệp Thiên liền triển khai sạp cũng ở phía trên thả ba bình đan dược, sau đó an ngồi vững trên ghế, chờ đợi người mua đến thăm.

Thù không ngờ, hẳn mới ngồi ước chừng nửa nén hương thời điểm, tựa xa xa chứng kiến ngày hôm qua mua hẳn dược cái kia đại hồ tử, thần sắc với vàng đuổi tới giao dịch chợ sau, tròn một đôi con mắt bốn phía không ngừng nhìn quanh. Đợi hẳn chứng kiến Diệp Thiên vị trí sau, lập tức hai mắt tỏa ánh sáng đuổi đến tới, ha ha vừa cười vừa nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi hôm nay đến tương đối sớm a."

"Ngộ." Diệp Thiên không sao cả ứng phó một tiếng, lập tức nghiêng đầu hỏi: "Ngươi, có việc?"

Hỏi cái này lời nói thời điểm, hẳn nhiều ít có chút bận tâm, nên không phải người này ngày hôm qua mua của mình dược, sử dụng hiệu quả về sau quả không tốt tìm đến mình trả hàng a. Nếu thật là nói như vậy, chính mình vừa tìm thập kim tệ mua bình ngọc, lại ở đâu còn có hai trăm mai kim tệ còn hẳn a.

Nghĩ đến đây, Diệp Thiên nhiều ít có chút bất an.

Cũng may, hẳn chỗ lo lắng hồi đề cũng không trở thành sự thật. Đại hồ tử ha ha cười nói: "Không có chuyện gì, chính là ngày hôm qua ta cân nhắc một khóa quá ít điểm, cho nên hôm nay chuẩn bị nhiều mua chút ít bằng thân, miễn cho từ nay về sau ra Nam Minh quốc, tại địa phương khác lại mua không được như vậy đan dược."

"Nhiều mua chút ít? !" Diệp Thiên nháy nháy con mắt, lòng tràn đầy hân hoan nói ra: "Này cảm tình hảo, hôm nay ta mang lượng so với ngày hôm qua nhiều, khoảng chừng ba mươi sáu khóa đây, đại ca ngươi cần mua sắm nhiều ít khóa?"

"Ba mươi sáu khóa a..." Đại hồ tử lầm bầm hạ xuống, lập tức hào sảng nói ra: "Thiếu là thiếu điểm, bất quá có bao nhiêu tính nhiều ít, ngươi cái này ba mươi sáu khóa dược, ta toàn bộ muốn!"

"Toàn bộ... Toàn bộ muốn? !"

Diệp Thiên nhìn không được ngăn ngại, thiếu chút nữa cũng cao hơn hưng nhảy dựng lên!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Lòng có kế hoạch

Một khóa hai trăm kim tệ, ba mươi sáu khóa thì phải là. . .

Bảy ngàn hai trăm kim tệ!

Trong lòng tính nhẩm ra tổng giá trị sau, Diệp Thiên trái tim bất tranh khí kinh hoàng không ngừng.

Hơn bảy nghìn kim tệ nột, chỉ là ngấm lại, khiến cho Diệp Thiên cảm giác có chút đầu ngất đi. Cái này sinh ý cũng đơn giản chỉ cần làm được, nguyên lai tại Diệp gia bảo trong bị mọi người vớt tới như lý gì đó, chỉ có điều tại trong không gian thả vừa để xuống, tựa biến thành làm cho Diệp Thiên trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ cự đại tài phú.

Trong đó lợi nhuận, như bị những kia thương nhân biết rõ, chỉ sợ đều được lập tức nổi điên!

Diệp Thiên thậm chí nghĩ đến, nếu như cứ như vậy vô hạn kỳ duy trì liên tục làm xuống đi, đến cuối cùng không nói phú khả địch quốc lời nói, chỉ sợ cũng tuyệt đối có thể giáp xem một phương, không cần làm nữa này ăn mặc chi phí việc mà phát sầu.

Trong lúc nhất thời, Diệp Thiên đều có loại muốn thay đổi hành kinh thương, sau đó kiểm tiền quyền cá quý tộc làm làm tâm tư.

Bất quá ý nghĩ này cũng chỉ là tại trong đầu đi lòng vòng, liền lập tức bị hấn cho phủ quyết mất. Không nói vấn đề này đến tột cùng có thể hay không vĩnh viễn làm xuống đi lời nói, chính là Diệp Thiên kiếm được rồi thiên đại tài phú, dựa vào hấn thực lực hôm nay, chỉ sợ cũng không cách nào trường kỳ đem chi giữ lại.

Dù sao, tại Thần Võ đại lục thượng, vũ lực cường đại mới là duy nhất giọng chính.

Ồn Ồn thần, Diệp Thiên tận lực làm cho mình sau khi bình tĩnh lại, mới chậm rãi hướng Đại Hồ Từ mở miệng nói ra: "Nhận được chiếu cố, tổng cộng bảy ngàn hai trăm kim tệ."

Nhiều kim tệ như vậy, Diệp Thiên vốn tưởng rằng Đại Hồ Từ hội hơi có do dự mới đúng. Có thể làm cho hấn kinh ngạc chính là, Đại Hồ Từ dường như hoàn toàn không đem những số tiền này đương hồi sự, tiện tay tựu móc ra một cái túi tiền, chuyển đi một bộ phận sau đem chi ném cho Diệp Thiên nói: "Ngộ, đây là bảy mươi cá tử kim tệ cùng hai trăm kim, tiểu huynh đệ ngươi điểm điểm."

Tử kim tệ, một quả liền tương đương với trăm kim.

Đồng dạng, dưới lên tiền bạc tiền đồng, tại Thần Võ đại lục thượng cũng đều là trăm đoái một tỉ lệ.

Nhìn đối phương như thế hào sảng, Diệp Thiên cũng thu hồi túi tiền cũng không còn đi điểm, tựu trực tiếp cầm lấy trên quán ba lọ thuốc, nói: "Đại ca còn có thể gạt ta không thành, đây là ba bình tổng cộng ba mươi sáu khóa đan dược, ngươi cất kỹ."

"Ừ." Đại Hồ Từ thoả mãn gật đầu, muốn tiếp nhận Diệp Thiên trong tay bình ngọc.

"Chậm đã!"

Một đạo thanh âm bỗng nhiên vang lên. Đón lấy, Diệp Thiên tựu chứng kiến một cái cánh tay đề ngang mình và Đại Hồ Từ chính giữa. Ngẩng đầu, hấn phát hiện người tới là nhất danh mập mập mập mập lão nhân, theo diện mục thượng xem ra tựa hồ so với hèn mọn bỉ ổi, nhất là thứ nhất đối hợp mảnh con mắt, thỉnh thoảng toát ra gian trá quang mang.

Chỉ là một mắt, Diệp Thiên đối người tới tựu không có nửa điểm ấn tượng tốt.

Bất quá già mập mập mập lão nhân tựa hồ căn bản không quan tâm Diệp Thiên cách nhìn, cánh tay khê đào duỗi ra ba ngón tay đầu, nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi cái này đan dược ta toàn bộ muốn, cho ngươi ba trăm kim tệ mỗi khóa, như thế nào?"

"Ba trăm? !" Diệp Thiên sửng sò, nhện không được đem cầm bình ngọc tay trở về rút rút.

Tuy nhiên mỗi khóa chỉ là nhiều hơn một trăm kim tệ, nhưng là cuối cùng, đây chính là có thể nhiều thu vào ba nghìn sáu trăm mai kim tệ a. Mặc dù đối lão nhân này ấn tượng không tốt, khó coi, Diệp Thiên đang nghe cái giá tiền này sau, lại nhện không được trong nội tâm do dự.

Đại Hồ Từ hiển nhiên chú ý tới Diệp Thiên động tác, nhíu nhíu mày mao, hấn nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi không phải là muốn đổi ý a?"

Dừng một chút, hấn tại Diệp Thiên do dự lúc, hướng ngang ngược ngăn trở lão nhân quát: "Mà lão đầu, ta cùng vị tiểu huynh đệ này việc buôn bán, ngươi ngang ngược ngăn trở tính có ý tứ gì. Chớ không phải là đã cho ta Triệu Lão Tam có thể mặc ngươi khi dễ không thành? !"

Lão nhân kia nghe nói như thế, thối thối râu mép của mình, không chút nào yếu thế phản bác nói: "Triệu Lão Tam, ngươi lớn tiếng như vậy ồn ào có ý gì. Việc buôn bán chú ý cá ngươi chuyện ta nguyện. Đan dược là vị tiểu huynh đệ này, hấn nghĩ bán cho ai tựu bán cho ai, chẳng lẽ nói cái gì sinh ý, chỉ cần có ngươi Triệu Lão Tam tại, người khác thì không thể đấu giá không thành?"

"Mặc kệ ngươi." Đại Hồ Từ Triệu Lão Tam nhếch miệng, sau đó tựa đầu chuyển hướng Diệp Thiên nói: "Ta tin tưởng tiểu huynh đệ là thành tín chi người, đã đáp ứng bán cho đồ đặc của ta hơn nữa thu tiền, quả quyết sẽ không làm này béo nhờ nuốt lời chuyện tình đi ra, đúng không?"

Diệp Thiên tại hai người lúc nói chuyện, tuy là một mực yên lặng nhưng không thanh âm, nhưng hấn cũng đã nhìn ra, trước mắt hai người kia giúp nhau nhận thức, hơn nữa nhìn bộ dáng, cũng không phải hay là mình bạch đối phương rất sâu cái kia loại. Theo bọn họ nói chuyện ngữ khí đến xem, hai người này hiển nhiên đều là muốn mua của mình đan dược. Chỉ là có một chút làm cho Diệp Thiên lấy không hiểu chính là, lão nhân này ở đâu ra người, vẫn thế nào coi trọng của mình đan dược?

Muốn nói Đại Hồ Từ là ngày hôm qua mua qua một khóa đan dược người, biết rõ hiệu quả lần nữa mua sắm chẳng có gì lạ. Nhưng này lão nhân chính mình nhưng căn bản thấy đều chưa thấy qua, hơn nữa hấn là không biết trong tay mình đan dược hiệu quả mới đúng. Có thể hết lần này tới lần khác hấn chẳng những tỏ vẻ ra muốn mua ý tứ, hơn nữa ra giá vẫn còn so sánh Đại Hồ Từ cao một nửa.

Cái này ở giữa, tựa hồ có điểm chuyện gì a. . .

Ánh mắt tại giữa hai người qua lại đi lòng vòng, Diệp Thiên lập tức làm ra quyết định: "Đi như vậy, ích sinh hoàn ở chỗ này, nếu như hai vị nói muốn, không ngại công bình cạnh tranh, ra giá cao giả tự nhiên có thể đạt được viên thuốc này."

Mặc kệ nó, dù sao ta bán thuốc vốn là vì tiền tài mà đến, ai ra giá cao cho ai chính là.

Về phần nói cái gì danh dự thứ này, xem như cái quái gì. Cùng hai người này lại bất tương quen thuộc, hơn nữa ta còn che mặt không có dùng chân diện mục kỳ nhân, tại sao phải sợ hấn môn giảng của ta nói bậy không thành. Tối quan trọng nhất là, ta hiện tại nhu cầu cấp bách đòi tiền mua đường khí loại đan dược, để đại lượng cung ứng Lâm Nhi làm tu hành chi dùng.

Hừ, những này không thật chất hư danh danh dự, dù là nặng hơn nữa nghìn lần vạn lần, cũng tuyệt đối đình không được Lâm Nhi nửa cọng tóc!

Trong nội tâm ý niệm trong đầu trước, Diệp Thiên cũng lười giống như hai người này nói cái gì đó, trực tiếp thu hồi bình ngọc hấn hai tay ôm ngực, lão thần khắp nơi chờ hai người bắt đầu đấu giá.

Đại Hồ Từ đã lần nữa đến mua dược, hơn nữa duy nhất toàn bộ ôm đồm, tự chứng minh cái này trải qua không gian tinh lọc ích khí đan, tuyệt đối có phi thường không sai hiệu quả. Cho nên, Diệp Thiên cũng căn bản không lo lắng hai người sẽ buông tha cho mua sắm.

Quả nhiên, khi hấn làm ra chờ đợi động tác sau, Đại Hồ Từ lập tức hung hăng trừng tới liếc, nói: "Mau đưa đan dược cho ta, người thu tiền của ta không để cho hàng, là không phải là không muốn tại đây Sơn Lan trấn việc buôn bán!"

Diệp Thiên căn bản không tiếp khẩu, trực tiếp đem lúc trước túi tiền nhét vào Đại Hồ Từ trước mặt, ý bảo hai người có thể ra giá.

Hấn động tác này, lập tức làm cho Triệu Lão Tam giờ chân bạo lộ, đem trên vai đại đao hướng trên mặt đất dùng lại, Đại Hồ Từ nghiêm nghị nói ra: "Tiểu tử, tại ta Triệu mỗ nhân diện trước đùa giỡn tâm cơ, người còn non lắm. Đừng tưởng rằng đem tiền lấy ra thì xong rồi, ta cho người biết, hôm nay người là bán cũng phải bán, không bán cũng phải bán!"

Người này, cùng lúc trước cùng Diệp Thiên xưng huynh gọi đệ thời điểm so sánh với, hoàn toàn chính là thay đổi một người.

Diệp Thiên con mắt nhắm lại hạ xuống, đang chuẩn bị nói tiếp thời điểm. Bên cạnh cái kia béo lão nhân lại vượt lên trước cười lạnh một tiếng, tát miệng nói ra: "Sách sách, Triệu Lão Tam, ta hôm nay xem như kiến thức đến, nguyên lai người việc buôn bán chính là kháo loại này uy hiếp thủ đoạn a."

Đại Hồ Từ Triệu Lão Tam hai mắt trừng trừng, quát: "Thả người nương chó má, Mã lão đầu, không phải người mò mẫm quấy rối, lão tử đã sớm đem đan dược mua được tay."

"Người mua dược tay đến sao?" Béo lão nhân khinh thường hướng hấn bữu mồi, lập tức đem mặt chuyển nghĩ Diệp Thiên nói: "Tiểu huynh đệ, đừng để ý tới người này. Ta ra bốn trăm kim tệ mỗi khóa, người đem đan dược tất cả đều bán cho ta, Triệu Lão Tam nếu là thật dám tìm làm phiền người, ta thay người xuất đầu."

Bốn trăm . .

Diệp Thiên kinh ngạc há to miệng, trái tim lại lần nữa nhảy vài nhảy. Cứ như vậy hội công phu, ích khí đan giá cả tự lật ra cái té ngã, hơn nữa lão nhân này nói ra bốn trăm kim tệ giá cả căn bản không mang theo đau lòng.

Chẳng lẽ, ta thật to đánh giá thấp cái này ích khí đan giá cả?

Diệp Thiên như thế cân nhắc thời điểm, chỉ nghe đến này Đại Hồ Từ phần nộ mắng to thanh: "Mã lão đầu, người sinh đứa con không có tạp chủng, gặp sét đánh ôn hàng, lần nào đến đều xấu lão tử chuyện tốt, lão tử thượng người mẹ, hay là giết con của người a!"

Bất quá mắng về mắng, thấy hai trăm kim tệ nếu không khả năng mua được đan dược sau, Triệu Lão Tam cũng chỉ có thể đau lòng hô: "Lão tử ra sáu trăm kim tệ! Mã lão đầu, người lại thêm lão tử tặng cho người, liền thấy đều chưa thấy qua đan dược, người quy cháu nội cũng không sợ nện ở trong tay."

Béo lão nhân tựa hồ cũng mê hoặc, hấn nghiêng đầu ngẫm nghĩ sau nửa ngày, vừa rồi mặt mũi tràn đầy thận trọng hỏi: "Triệu Lão Tam, ta lại thêm lời nói người thật không muốn cái này đan dược rồi?"

Đại Hồ Từ Triệu Lão Tam nghe nói như thế, lập tức mở miệng trả lời: "Phế người "Nữ mã" lời nói, sáu trăm kim tệ đều là một giọt chính khí lộ giá cả, người nếu gia lão tử quay đầu bước đi."

"Vậy được rồi." Béo lão nhân nhẹ gật đầu, duỗi ra ngón tay nói: "Ta đây ra sáu trăm linh một mai kim tệ!"

Hấn lời này nói xong, trên mặt lập tức phát ra vui vẻ tiểu dung.

Triệu Lão Tam cả người ngẩn ngơ, lập tức minh bạch bị lão nhân này tính kế, hấn có tình nghĩ hòa nhau tràng diện. Có thể thấy được đến bởi vì này bên cạnh động tĩnh quá lớn hấp dẫn tới người vây xem, nhưng cũng là chửi ầm lên béo lão nhân một câu, sau đó hung hăng trừng Diệp Thiên liếc, quay đầu xoay người rồi đi.

"Tiểu huynh đệ, đây là hai trăm mười sáu miếng tử kim tệ, chúng ta một tiền trao cháo múc." Béo lão nhân gặp Triệu Lão Tam đi, lập tức sờ tay vào ngực móc ra túi tiền, vội xuất tiền đưa cho Diệp Thiên.

Hai vạn một ngàn sáu trăm mai kim tệ. . .

Diệp Thiên cái này hoàn toàn tròn tròn mắt. Muốn nói hần tiền lời, tiền lãi đan được trước, căn bản là liền nghĩ đều không dám suy nghĩ, một quả Ích Khí Hoàn rõ ràng có thể bán được sáu trăm kim tệ giá cao. Coi như là về sau, hần cũng không còn cho rằng, Triệu Lão Tam đi sau lão nhân này thực hội đưa cho chính mình sáu trăm một quả giá cả. Thậm chí trong lòng hần sớm chuẩn bị kỹ càng, chỉ cần lão nhân này có thể dựa theo sớm nhất theo như lời ba trăm một quả giá cả, chính mình liền lập tức ra tay.

Nhưng không ngờ, lão nhân này tuy nhiên không biết ích khí đan giá cả, nhưng như cũ hào sảng móc ra hơn hai trăm miếng tử kim tệ!

Đây chính là hơn hai trăm miếng tử kim tệ a, chỉ cần không quá tiêu xài lãng phí lời nói, chỉ sợ cũng đủ cả đời mình cuộc sống không lo. Thật sự khó mà tin được, mình mới chích xếp đặt hai lần quán, tựa thoáng cái buôn bán lời nhiều như thế tài phú.

Tiếp nhận béo lão nhân tiền trong tay giờ, Diệp Thiên cảm giác mình tay đều xuất hiện rất nhỏ run rẩy.

Bất quá, đương đưa ra đan được sau, hần lại hoàn toàn khôi phục bình tĩnh. Những số tiền này là cho Lâm Nhi mua đan được, tuyệt đối không thể chuyển làm cách dùng khác. Ngẫm lại một lọ Nạp Khí đan tựa giá trị ba nghìn kim tệ, những số tiền này, kỳ thật cũng gần kề đủ rồi mua thượng bẩy bình Nạp Khí đan mà thôi.

Bảy bình Nạp Khí đan, hần là cũng đủ Lâm Nhi sửa xong Mộc Sinh Chỉ Pháp không nói, nghĩ đến còn có thể làm cho nàng vô giả đẳng cấp, trở lên một cái bậc thang a. Mà thẳng đến bảy bình Nạp Khí đan vào tay, Diệp Thiên mới đứng chính mình sớm có suy nghĩ kế hoạch tràn ngập tin tưởng.

Ta hay dùng đan được, trực tiếp đem Lâm Nhi đẩy hướng tiền thiên!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Ngẫu khởi xung đột

Diệp Thiên có cái ý nghĩ này, cũng không phải một ngày hai ngày chuyện tình.

Trên thực tế từ lúc đi vào Diệp gia bảo không bao lâu sau, hần thì có qua dùng đan được rất nhanh tấn cấp ý niệm trong đầu. Chỉ có điều thứ nhất khi đó kinh tế quần bách, không cách nào vì nguyện vọng này cung cấp trợ giúp. Mặt khác thì là chính bản thân hần thân mình, thật sự không có gì tu hành chân khí thiên phú.

Cho nên về sau, hần sẽ đem dục gia hướng thân mình cái ý nghĩ này, chuyển chú đến Diệp Lâm Nhi trên người.

Đương nhiên, khi đó cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi, thậm chí về sau hần đều đối với chính mình kế hoạch này không hề ôm dùng bất luận cái gì hi vọng.

Chỉ tới gần nhất có màu xám không gian, đồng phát hiện đan được có thể bị không gian tiến hóa sau, hần cái ý nghĩ này mới dần dần lại bị nâng lên nhật trình. Nhất là nghe nói, Diệp Lâm Nhi bởi vì chân khí không đủ, không cách nào thuận lợi tu hành sau, Diệp Thiên càng trực tiếp tìm hần yêu cầu chín mươi khóa Ích Khí Hoàn, chuẩn bị đại duy trì một hồi.

Có màu xám không gian cái này trợ lực, cho tới bây giờ bảy bình Nạp Khí đan tới tay sau, Diệp Thiên tự chính thức thấy được hi vọng ánh rạng đông.

Chỉ thoả mãn đủ đem bảy bình Nạp Khí đan thu vào không gian, Diệp Thiên lúc này mới tìm cá yên lặng địa phương, đem trên người lấy loạn trang phục khôi phục nguyên trạng sau, hần cũng không vội vã lập tức chạy về Diệp gia bảo, cứ như vậy tại thành trấn lí chẳng có mục đích đi dạo.

Giờ hội sơ, Diệp Thiên tại mua chi trăm bạc, cùng với cho Diệp Lâm Nhi dẫn theo rất nhiều đồ ăn vặt quả vặt sau, mới thân nhiên chuẩn bị phản hồi.

Bất quá mới đi ra Sơn Lan trấn thời điểm, hần chợt thấy, bên ngoài trấn quan đạo bên cạnh trong rừng cây, tựa hồ lò mờ có người giấu ở trong đó. Tò mò, hần nhìn chăm chú nhìn một cái, trong nội tâm lập tức cảnh giác đại sinh.

Đại râu ria Triệu Lão Tam, rõ ràng mang người tránh ở trong rừng cây!

Rất hiển nhiên, vị này trước khi đi oán hận nhìn Diệp Thiên liếc gia hỏa, cũng không có từ bỏ ý đồ ý tứ. Hần dẫn người giấu ở quan đạo bên cạnh, tự

nhien là chuẩn bị thu được về tính số, hung hăng giáo huấn Diệp Thiên dừng lại, thậm chí có trực tiếp hạ sát thủ khả năng.

Bất quá đại khái là bởi vì Diệp Thiên trong thành đi dạo một vòng lớn nguyên nhân, khiến cho người này không công đợi đã lâu, hôm nay càng có vẻ có chút không kiên nhẫn.

Bằng không, mai phục lên người vừa lại sao có thể có thể ở mai phục chi địa tùy ý lộn xộn. Hơn nữa Diệp Thiên vận đủ thánh lực, còn có thể mơ hồ nghe được đại râu ria Triệu Lão Tam, tại hùng hùng hổ hổ cùng mặt khác mấy người nói chuyện.

Lấy lại bình tĩnh, tính ngộ chính mình hôm nay khôi phục diện mạo như trước, Diệp Thiên thường phục làm không đếm xỉa tới bộ dạng, hơi chút hướng bên kia đến gần rồi một ít, muốn nghe xem người này đến tốt cùng đang nói cái gì.

"Lão Tam, ta nói người rốt cuộc có nhận hay không được tiểu tử kia, làm như vậy chờ đợi tính chuyện gì xảy ra a!"

Cái này khàn khàn thanh âm rất hiển nhiên không phải đại râu ria. Thứ nhất hẳn không có khả năng nói như vậy, thứ hai Diệp Thiên cùng người này cũng coi như tiếp xúc qua hai lần, đối thanh âm của hắn không coi là lạ lẫm, vừa nghe xong tuyệt đối có thể phân biệt ra được.

"Đúng vậy a, mùa hè về sau muỗi lại, chúng ta rơi vãi khu muỗi thuốc bột, hiệu quả cũng qua." Đây cũng là một người khác thanh âm, hẳn buồn rầu nén giận thời điểm, còn thuận tay "Pàng" đánh cho chính mình một cái bàn tay, khả năng vừa bị muỗi chỉ có thể yêu muỗi đốt qua.

"Mẹ nàng, thật sự là phiền muộn." Cái thanh âm này, nhưng lại đại râu ria bản thân, hẳn cũng là rất bất đắc dĩ lâm bầm một câu, lập tức khó chịu nói ra: "Vốn cái này sinh ý ta xem được cực chuẩn, mua đến qua tay có thể kiếm được không ít. Cái đó liệu bị Mã lão đầu vượt qua kém một cước không nói, tiểu tử kia còn thấy tiền sáng mắt, lập tức lật lọng cố định lên giá. Đến cuối cùng lão tử vốn chuẩn bị cưỡng Mã lão đầu thoả cái, không nghĩ tới cả ngày đánh nhận hôm nay lại bị mổ vào mắt, thực con mẹ nó xui!"

Này khàn khàn thanh âm cũng là thở dài, nói: "Lại nói tiếp, Mã lão đầu cũng thật sự là đáng giận, lão Tam mỗi lần tìm được người mới có thể kiếm hồi một số thời điểm, lão nhân kia tổng hội đứng giờ xuất hiện. Hẳn chính là nhận thức chuẩn lão Tam ánh mắt hảo, cho nên lần này liền nhân gia muốn làm cái gì đều không hỏi, tự trực tiếp chặn ngang một cước đi lên."

Đại râu ria Triệu Lão Tam hung hăng hừ một ngụm, nói: "Vốn cho là lần này tìm được cá không nhìn được hàng người mới, mới có thể hung hăng lợi nhuận thượng một số. Lại không nghĩ vẫn bị Mã lão đầu này đồ mắt dạy ngành sanh sanh quấy kết thúc. Đáng hận nhất là này thấy tiền sáng mắt con thỏ nhỏ chết kia, lão Tử Minh mình đều đem tiền cho hắn, Mã lão đầu nhiều hơn một trăm kim tệ khiến cho hắn sửa lại chủ ý không nói, đáng hận nhất đúng là cuối cùng còn bị Mã lão đầu cái này thiếu đạo đức biểu diễn xếp đặt một đạo."

Dừng một chút, hắn lại tiếc nuối nói: "Những này thật cũng không cái gì, chủ yếu là không được đến cái gì gia Ích Khí Hoàn, lão tử rất không cam tâm a. Các người là không biết, này đan dược liệu thuốc dùng xuống đi, tất cả cảm quan tất cả đều có thể được đến tăng lên, nếu là dùng này trạng thái đi chiến đấu, tôi thiếu nhất có thể tăng lên năm thành sức chiến đấu."

"Năm thành sức chiến đấu a. Bà nội cá hùng, đẳng bà tiểu tử kia bắt lại khảo vấn ra phương thuốc, đòi này đều không cần sàu." Bị muỗi đốt trôi qua gia hỏa, lại lần nữa "Bành bạch" quạt chính mình hai bàn tay, lập tức phẫn nộ oán giận nói: "Tiểu tử kia làm sao còn chưa tới, hại lão tử trong này uy lâu như vậy muỗi. Đẳng bắt lấy hắn không phải trước hết để cho hắn ném thử lão tử thủy quỷ chín chỉ, sau đó giết không thể."

...

Nghe đến đó, Diệp Thiên cái đó vẫn không rõ cái này vài cái gia hỏa đặc ý đồ.

Hắn nguyên bản còn tưởng rằng, đại râu ria Triệu Lão Tam chỉ là bởi vì bị chọc tức mà trả thù, nhưng không ngờ bọn họ lại trực tiếp sinh ra cướp đoạt đan phương tâm tư. Lắc đầu, Diệp Thiên trở lại quan đạo trung ương thời điểm, nhận không được đích thì thâm một tiếng: "Cái này đan phương ta chính mình cũng không biết, thì như thế nào khả năng bị các người khảo vấn đi ra."

Bất quá nói thầm về nói thầm, Diệp Thiên trong nội tâm lại cũng nhận không được nữa có chút phát khổ, chính mình thật vất vả tìm được phát tài chi đạo, chỉ sợ cũng bị những người này quấy tiền đồ có thể ngu.

Tối thiểu nhất, tại không xác định đại râu ria bọn người rồi đi Sơn Lan trấn, hoặc là bọn họ buông tha cho cướp đoạt đan phương tâm tư trước, chính mình sẽ không pháp như hôm nay như vậy nghênh ngang tiếp tục chào hàng đan dược.

Cũng may, có bảy bình Nạp Khí đan nơi tay, hẳn là đủ rồi Lâm Nhi tu hành hảo một hồi thời gian a.

Hơn nữa là tự nhiên mình màu xám không gian phụ trợ, bảy bình Nạp Khí đan trải qua tinh lọc sau, có lẽ không thể sử Lâm Nhi trực tiếp tấn chức trở thành nhất lưu võ giả, nhưng tối thiểu nhất cũng có thể có thể khiến cho hắn tại nhị lưu võ giả cùng bậc thượng, tìm được rất lớn tăng lên mới đúng.

Lắc đầu, xác định hồi phục thành tướng mạo sẵn có, đại râu ria Triệu Lão Tam bọn người căn bản không có nhận ra mình sau, hắn mới nhanh hơn cước bộ phản hồi Diệp gia bảo.

Đi vào Diệp gia bảo trước, đã là giờ hội canh ba gì đó, xem chừng Lâm Nhi rất nhanh sẽ đã đến, Diệp Thiên đơn giản cũng không vội vàng trở về cầm cái chổi, cứ như vậy dẫn theo một bao lớn đồ ăn vặt quạ vặt, tìm cá sạch sẽ tí đi địa phương ngồi xuống đợi nàng.

Có thể là bởi vì Diệp gia bảo lí quản lý đột nhiên rời rạc, gia tộc các thiếu niên mấy ngày nay tất cả đều sống nhảy lên.

Ngày bình thường dùng nói là giờ hội, chính là giờ Tuất liền xem sớm không đến nửa cái thiếu niên bóng dáng. Có thể Diệp Thiên hôm nay tại bảo trước ngồi không nhiều biết, tựa chứng kiến trong tộc thiếu niên thành đàn kết bạn, như trước tại bốn phía đạo chơi không ngớt.

Những kia nhân rồi trướng đầu gia hỏa, rất nhanh tựa chú ý tới Diệp Thiên. Vì vậy, thì có không biết nên duy trì chút gì đó gia hòa, đi đến phía trước trêu chọc nói: "U, đây không phải trong tộc đệ nhất nhân Diệp Thiên sao, như thế chậm còn có hào hứng trong này xem những vì sao?"

Diệp Thiên giờ lên ngẩng đầu, nhận ra trước mắt người này tên là Lâm lá tuần, là danh tam lưu sơ giai võ giả.

Lần trước Trần Bắc đại nguyên soái lá thủ nghĩa tới nơi này, mang đi ngàn người tất cả đều là tam lưu trung giai võ giả, bởi vậy ngoại trừ những kia đặc biệt vì đại gia tộc thiếu niên bên ngoài, hiện nay tại Diệp gia bảo hậu bồi lý mặt, tam lưu sơ giai võ giả đã xem như cường giả tồn tại.

Người này đại khái là bởi vì không thấy được Diệp Lâm Nhi đi theo Diệp Thiên bên người, cho nên trong lúc rảnh rỗi, liền muốn theo Diệp Thiên trên người tìm một chút việc vui.

Đối với tên gia hỏa như vậy, Diệp Thiên vốn là không muốn trêu chọc, có thể hiện tại bởi vì tài lộ không ngăn trong nội tâm nhiều ít có chút phiền muộn, hần liền không nhịn được trả lời một câu, nói: "Người cũng là thật hăng hái, không trong phòng tu hành lại chạy đến theo ta cùng một chỗ xem những vì sao."

Lá tuần vốn chính là nghĩ đến khi dễ khi dễ Diệp Thiên, vốn dùng Diệp Thiên biết làm cá buồn bực thanh âm hồ lô nhâm chính mình trêu chọc, nhưng không ngờ Diệp Thiên lại cùng ban ngày cũng không giống với.

Hơn nữa nghe thế sao không nhuyển không cứng ngắc một câu, hần vô ý thức liền cho rằng Diệp Thiên là ở chức trách hần ham chơi, không có tiền thù chi tâm. Nhất là đằng sau câu nói kia, càng dường như tại châm chọc nói hần so với Diệp Thiên cũng cường không đến đi đâu đồng dạng.

Nghĩ như vậy nghĩ, lá tuần tự nhiên rất là khó chịu. Nặng nề hừ một tiếng, hần nhìn thấy Diệp Thiên trong tay ôm cá bao, lập tức đứng lên đi nói: "Đệ nhất nhân, nghe nói người đi Sơn Lan trấn, lần thứ nhất mua nhiều như vậy gì đó, người tiểu tử có phải là phát tài a."

Nói, hần tựa trực tiếp thân thủ muốn bắt qua Diệp Thiên bao vây trở mình đến xem.

"Bỏ tay người ra." Diệp Thiên rất không khách khí đẩy ra hần, cũng đem bao vây thu được sau lưng.

Cái này trong bao đều là hần cho Lâm Nhi mua đồ ăn vặt quà vặt, hơn nữa mua bảy bình Nạp Khí đan sau, Diệp Thiên tặng thêm ngày hôm qua tiền tổng cộng còn có hơn bảy trăm kim tệ, cho nên mua những vật này thời điểm, hần không nói tận chọn cấp cao nhất mua, thực sự tuyệt đối không có mua qua bất luận cái gì đồng dạng xưng không được sa hoa gì đó. Nếu quả thật bị lá tuần mở ra bao vây, đáng tin những kia tại cách đó không xa vui cười đối bên này chỉ trở vây xem gia tộc các thiếu niên, cả đám đều hội hóa thân thành ác lang bỏ nhào qua cướp đoạt.

Dù sao tại bảo trong đóng đã nhiều năm, lại tất cả đều là chút ít xanh miết thiếu niên, gặp được ăn ngon sao có thể đơn giản buông tha. Huống chi Diệp Thiên trước kia vẫn luôn là loại mềm yếu có thể khi dễ, mặc người vuốt ve hình tượng.

Thù không ngờ, hần động tác này, lập tức liền làm cho lá tuần xé toang mặt.

Hung dữ hướng Diệp Thiên trừng mắt liếc, người này không hề có kỵ quát: "Diệp Thiên, tựa như người vậy phế vật, ta nghĩ bắt người bao vây người còn có thể phản kháng không thành. Đừng cho mặt không biết xấu hổ, thức thời vội vàng đem bao vây cho ta, nếu không. . ."

Nói, người này còn giờ cử động nắm tay, này uy hiếp ý tứ hàm xúc là mọi người có thể nhìn ra được.

Diệp Thiên nhếch miệng, nghiêng đi thân thể đem mặt đối hướng nơi khác, căn bản là liền nửa điểm tiếp tục phản ứng tâm tư của hần đều thiếu nợ dâng tặng.

Gặp Diệp Thiên động tác như thế, quả thực chính là không đếm xỉa sự hiện hữu của hần. Lá tuần lại không chịu nổi trên thể diện nan kham. Tiến tới một bước vùng lên nắm tay, thẳng hướng Diệp Thiên quát: "Người cái này không tán thưởng phế vật, lão tử hôm nay không đánh người cá răng rơi đầy đất, người cũng không biết mã vương gia có ba con mắt con người!"

Dứt lời, hần quyền tuyến thẳng đến Diệp Thiên, đúng là hướng phía đầu chỗ hiểm mà đến!

Nhưng này nắm tay còn không có chính thức rơi xuống, cả người hần liền lập tức ngừng lại một chút, thân thể hoàn toàn cứng còng tại đó, tuy nhiên sắc mặt tái nhợt tràn đầy vô tận phẫn nộ, có thể hần nhưng lại không có nửa bả quyền anh thực ý niệm trong đầu.

Bởi vì, một đạo réo rất lạnh lùng giọng nữ, vừa đúng lúc, vừa mức lúc đó vang lên: "Có bản lĩnh, người đánh thoảng cái thử xem!"

Chương 12: Ngoài ý muốn

người đến, tất nhiên là Diệp Lâm Nhi không thể nghi ngờ.

Mỗi ngày giờ hội mặt trước, Diệp Lâm Nhi đến bang Diệp Thiên quét rác sớm đã thành thói quen. Mặc dù nàng hôm nay cầm Mộc Sinh Chi Pháp, cần đại lượng thời gian đến tu tập, có thể mỗi ngày lúc này muốn sự, nàng lại tuyệt đối sẽ không quên.

Hôm nay tự nhiên cũng không còn ngoại lệ, nàng dẫn theo cái chổi đi vào bảo lúc trước hậu, liền gặp được Diệp Tuấn tại khi dễ Diệp Thiên, mà được nghe đến Diệp Tuấn uy hiếp, nàng lập tức lạnh lùng quát bảo ngưng lại một tiếng, lập tức cất bước thượng phía trước đến Diệp Thiên bên người, mặt lạnh lùng hướng Diệp Tuấn nói ra: "Diệp Tuấn, cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là lập tức hướng Diệp Thiên ca ca xin lỗi, hoặc là, tiếp ta ba chưởng!"

Nói xong lời cuối cùng, nàng mặt mày chuyển động, đã là sát ý nghiêm nghị.

Diệp Tuấn tất nhiên là minh bạch Diệp Lâm Nhi lợi hại, không nói nàng mấy ngày hôm trước tiến nhập nhị lưu võ giả hàng ngũ, cũng không nói hắn ở nhà tộc thiếu niên trung tuyệt đối bài danh, chỉ cần chỉ là gia tộc hi vọng ngôi sao cái này danh đầu, tự tuyệt đối không phải hắn có thể trêu chọc tồn tại.

Cho nên lúc trước bị uống, hắn tự nguyện sanh sanh dừng lại động tác, loại này kiêng kị, nói là phát ra từ nội tâm cũng không đủ. Nhưng khi nghe được Diệp Lâm Nhi đằng sau này hai lựa chọn, hắn rồi lại cảm thấy hoàn toàn không có cách nào khác tiếp nhận.

Hướng Diệp Thiên cái phế vật này xin lỗi, đó là tuyệt đối không có khả năng, nếu không từ nay về sau căn bản không mặt mũi gặp người. Về phần tiếp Diệp Lâm Nhi ba chưởng, vậy cũng căn bản không được. Hắn không giống Diệp Thiên như vậy, đối tam lưu võ giả cùng nhị lưu võ giả chỉ có một ấn tượng. Thân mình làm tam lưu võ giả hắn, tình huống biết rõ đối phương cùng mình đến cỡ nào đại chênh lệch, đừng nói là ba chưởng, chỉ sợ sẽ là đón đỡ một chưởng, cũng có thể có thể hội tạo thành cần tu dưỡng hơn nửa tháng thương thế.

Ba chưởng, mới có thể cùng mạng nhỏ vui buồn tương quan.

Điểm này Diệp Tuấn tự nhiên là mặc kệ, chính là nếu không lựa chọn lời nói, tại nhiều như vậy người vây xem hạ, Diệp Tuấn lại cảm thấy khó có thể xuống đài, khuôn mặt đỏ lại từ từ vừa đen, hắn nhìn coi Diệp Lâm Nhi, lại nhìn xem đứng lên Diệp Thiên, làm như hạ quyết tâm loại rộng to đứng dậy: "Diệp Lâm Nhi, ta thừa nhận không bằng ngươi. Chính là ta bây giờ là cùng Diệp Thiên đối thoại, ngươi nhúng tay xem là cá chuyện gì!"

Dừng một chút, hắn chăm chăm vào Diệp Thiên nói: "Diệp Thiên ngươi cái này chỉ biết tránh ở nữ nhân sau lưng phế vật, có bản lĩnh như cá nam nhân đồng dạng đứng ra, chúng ta một chọi một bằng thực lực nói chuyện, ngươi dám sao?"

Hắn lời này mở miệng, vây xem gia tộc thiếu niên lập tức toàn thể xôn xao.

Mặc cho ai cũng biết, hắn cái này là hoàn toàn bả Diệp Lâm Nhi dắc tội. Dù sao tại Diệp gia bảo cùng một chỗ sinh sống mấy năm, người nào cũng biết Diệp Thiên cùng Diệp Lâm Nhi quan hệ, bình thường chỉ cần nghe được có người ở sau lưng nói Diệp Thiên nói vậy, Diệp Lâm Nhi đều lập tức còn lấy nhan sắc. Chớ nói chỉ là như Diệp Tuấn hôm nay như vậy đang tại Diệp Lâm Nhi trước mặt mắng Diệp Thiên, hơn nữa mắng hay là liên quan đến đến một cái nam Nhân Tôn nghiêm khó nghe như vậy lời nói.

Ai cũng thấy được, Diệp Tuấn lời này mới vừa ra khỏi miệng, Diệp Lâm Nhi quanh thân liền không gió mà bay, này bay múa lượn lơ tóc dài, hoàn toàn tỏ rõ nàng đã đề tụ toàn thân chân khí.

Diệp Tuấn sắp sửa đối mặt, tuyệt đối là gia tộc thiếu niên bài danh đệ nhị cường giả lời đing một kích!

"Lâm Nhi, để cho ta tới a!"

Đang lúc mọi người cho là có trò hay có thể nhìn về sau, một mực yên lặng nhưng không thanh Diệp Thiên đột nhiên giẫm chặn tại chỗ tiến lên, đứng ở trong hai người. Nhìn nhìn Diệp Tuấn, hắn mới xoay người đối Diệp Lâm Nhi trịnh trọng nói ra: "Có một số việc, chung quy cần ta tự mình tới đối mặt."

Nhẹ gật đầu, tại Diệp Lâm Nhi lo lắng trong ánh mắt, hắn chậm rãi quay lại thân đối Diệp Tuấn nói ra: "Vừa rồi ngươi nói muốn đánh ta răng rơi đầy đất, thật không?"

"Cát!" Diệp Tuấn gặp Diệp Thiên thực bị chính mình mấy câu khích tướng đi ra, lập tức trong lòng thật dài thở dài khẩu khí, sau đó mặt mũi tràn đầy khinh thường nói: "Tự ngươi, tin hay không căn bản không cần ba chiêu, ta liền có thể làm cho mẹ ngươi cũng không nhận ra ngươi!"

"Tin hay không, muốn dùng sự thật mà nói lời nói." Diệp Thiên gầm nhẹ một tiếng, cũng lười cùng hắn chào hỏi, liền trực tiếp chà đạp thân vung quyền phóng ra.

"Ngươi phế vật này, rõ ràng cũng dám hướng ta lần lượt móng vuốt!"

Diệp Tuấn thấy vậy, trên mặt giễu cợt trào phúng đắc ý vị càng thêm nồng hậu. Hắn tự nhiên nhìn ra Diệp Thiên quanh thân căn bản không hề chân khí, hoàn toàn chính là bằng vào thân mình lực lượng chém ra một quyền này. Loại này cùng đầu đường du côn không có lưỡng dạng ra tay phương thức, nơi nào sẽ bị hắn nhìn ở trong mắt. Tùy ý nâng lên cánh tay phải, nắm tay đón đánh Diệp Thiên lúc, hắn càng lạnh giọng khế nói: "Lão từ hôm nay tự nói cho phế vật này, cái gì, gọi là võ giả!"

Võ giả tại sao là Thần Võ đại lục cao nhất phong một cái giai tầng, này bởi vì dù là đệ đẳng nhất nhập môn cấp võ giả, cũng có thể đơn giản dùng thực lực áp chế năm ba cái người thường. Càng không nói đến như Diệp Tuấn loại này tam lưu võ giả, mặc dù đồng thời đối mặt chừng trăm cá người thường, vậy cũng căn bản không nói chơi.

Cho nên chứng kiến Diệp Thiên rõ ràng vượt lên trước công kích, không chỉ có là Diệp Tuấn, mà ngay cả vây xem gia tộc thiếu niên cũng tất cả đều cho rằng, hắn cái này căn bản là tự rước lấy nhục.

Thậm chí, có người đều có thể tưởng tượng đến, cái này hai quyền chạm vào nhau sau, Diệp Thiên lập tức thổ huyết quảng tràng cảnh.

Nhưng là lập tức, tất cả mọi người mở to hai mắt nhìn, như gặp quỷ loại hoàn toàn đứng ở này lí!

Bởi vì theo "Bùm" thoáng cái từng quyền giao kích tiếng vang qua đi, hiện tại tất cả mọi người cũng là bất khả tư nghị phát hiện, cách mặt đất bay rớt ra ngoài cũng không phải Diệp Thiên, mà là tất cả mọi người nhất trí cho rằng có ưu thế tuyệt đối Diệp Tuấn!

Cái này, làm sao có thể? !

Không chỉ là chung quanh gia tộc thiếu niên, mà ngay cả Diệp Lâm Nhi đều kinh ngạc trương trương cái miệng nhỏ nhắn, một bộ không thể tin tưởng biểu lộ. Chỉ là lập tức, nàng con người tự uớt át, đại khóa đại khóa nước mắt cuộn cuộn dưới xuống lúc, nghẹn ngào ní non: "Diệp Thiên ca, người tuyệt đối không phải bọn họ trong miệng phế vật, tuyệt đối không phải!"

...

Trong tràng, Diệp Thiên ra chiêu sau liền ngừng lại, hoàn toàn thoả mãn chính mình một quyền hiệu quả.

Hắn biết mình chỉ bằng vào lực lượng cơ thể công kích, liền hoàn toàn có thể đủ rồi so sánh tam lưu võ giả. Có tâm tính vô tâm, tại đánh úp dưới tình huống, tuyệt đối có cùng Diệp Tuấn cái này tam lưu sơ giai võ giả giao thủ chất cách.

Nhất là đối phương căn bản xem thường hắn, khi hắn ra quyền giờ cũng chỉ là tùy ý cách đương, không bị một quyền của mình đánh bay đó mới là việc lạ!

Lấy lại bình tĩnh, hắn nhìn một cái chung quanh lặng ngắt như tờ đám người, sau đó mới đứng ầm ầm rơi xuống đất, khoe miệng xuất huyết Diệp Tuấn chậm rãi nói ra: "Không biết, ngay cả ta cái phế vật này một quyền đều tiếp không dưới người, tính là dạng gì gì đó?"

"Người, người. . ." Diệp Tuấn theo trên mặt đất đứng lên, biến mất khoe miệng máu tươi sau, bệnh tâm thần hồ hê nói: "Làm sao có thể, người phế vật này làm sao có thể có được lớn như vậy khí lực, gạt người, đều là gạt người!"

Nói, hắn đề tự nâng toàn thân chân khí điên cuồng phóng tới Diệp Thiên, trong miệng vẫn oán hận nói ra: "Chính là khí lực đại điểm mà thôi, có một cái rầm dề, ta là võ giả, tuyệt đối võ giả. Tiểu tử, ném thử lão tử vũ kỹ. . . Liệt Diễm Phản Thiên chương!"

Hai tay huy vũ, hắn song chương đã biến đến đỏ tươi, hơn nữa dâng lên lượn lờ nhiệt khí, thoát nhìn rất dọa người.

Đương Diệp Tuấn phản hồi vòng chiến song chương phóng ra, Diệp Thiên tuy nhiên còn không có tới tiếp xúc, cũng đã cảm giác được cái kia song chương gian chỗ ẩn chứa nóng rực khí tức. Trong nội tâm vì kinh phía dưới, hắn hai chân xê dịch nhanh chóng triệt thoái phía sau, cũng không có ý định cùng với ngạnh bính.

Cái này tối thiểu là thần cấp thượng phẩm vũ kỹ, tăng lên lực công kích tuyệt đối tại mấy lần đã ngoài, làm sao có thể ngạnh kháng!

Nếu không sử dụng vũ kỹ dưới tình huống, Diệp Thiên hiện giai đoạn bằng thân thể lực lượng ngược lại có thể không rơi vào thế hạ phong, chỉ khi nào võ giả sử dụng vũ kỹ sau, Diệp Thiên nếu như tiếp tục lựa chọn ngạnh bính, không chỉ có chiếm không được nửa phần tiện nghi, thậm chí có khả năng trực tiếp toi mạng.

Cái này, chính là võ giả cự đại ưu thế!

Đương nhiên, Diệp Tuấn có lẽ không dám, cũng vô pháp giết chết có Diệp Lâm Nhi tại bên người Diệp Thiên. Nhưng vô luận nói như thế nào, Diệp Thiên tại đối phương sử xuất vũ kỹ sau, ngoại trừ tận lực xê dịch tránh né bên ngoài, liền lại không có bất kỳ chống đỡ chi lực.

"Đáng tiếc gia tộc tước đoạt học tập vũ kỹ quyền hạn, nếu không tùy ý học được bất luận cái gì một bộ công kích vũ kỹ, đều không đến nỗi ngay cả sức hoàn thủ đều không có." Vào lúc đó, Diệp Thiên trong nội tâm nhiều ít có chút phát khổ. Thủy Liễu Thập Bát Chương hắn tuy nhiên hoàn toàn học được, hơn nữa đã đạt tới thông hiểu đạo lí trình độ, nhưng loại này phụ trợ loại vũ kỹ, đối hiện tại không xong cục diện tựa hồ không có nổi chút tác dụng nào.

Cũng may, trải qua hơn mười lần rèn luyện, Diệp Thiên thân thể đã trở nên phi thường linh mãnh. Mặc dù Diệp Tuấn Liệt Diễm Phản Thiên chương thoát nhìn phi thường cường hãn, rất có loại dính chi tiếp xúc thương uy thế. Có thể hết lần này tới lần khác tại Diệp Thiên mau lẹ vô cùng trốn tránh phía dưới, thoát nhìn rất bản không gặp được Diệp Thiên nửa phần góc áo.

Nhưng là thực tế tình huống, lại không phải như thế.

Trên thực tế mặc dù không có bị đụng phải qua lần thứ nhất, nhưng là Diệp Tuấn song chưởng chỗ ẩn chứa nóng rực khí tức, lại làm Diệp Thiên cảm giác phi thường khó chịu. Nhất là hần chiêu chiêu tàn nhẫn, chuyên hướng Diệp Thiên thể diện đầu mũi đến thời điểm, này nóng rực khí tức mỗi lần đập vào mặt, lại làm cho Diệp Thiên có loại càng ngày càng khó hô hấp cảm giác.

Tranh thủ thời gian nhắc tới cánh tay phải, Diệp Thiên tại hạ lần thứ nhất xê dịch, giờ chưởng vỗ vào chính mình ngực.

Thủy Liễu Thập Bát Chương đặc biệt hiệu quả, lập tức làm cho Diệp Thiên tinh thần toàn bộ phục!

Bất quá, cũng bởi vì giờ chưởng tự liệu, Diệp Thiên né tránh động tác tựa hơi chút chậm hơn một đường. Theo bắt đầu tựa chiếm cứ ưu thế, Diệp Tuấn lúc này trạng thái, có thể nói là đạt đến điên phong. Diệp Thiên tuy nhiên biến tri hoãn động tác cũng không rõ ràng, nhưng ở vào như thể trạng thái hạ Diệp Tuấn, hay là bắt được cơ hội này.

Bây tay trái một vòng, phong bế Diệp Thiên xê dịch lộ tuyến, hần hữu chưởng quay cuồng phía dưới, đã là thẳng tắp hướng Diệp Thiên đương ngực đánh úp lại.

"Tình hình này, không liều mạng cũng không được!" Thấy mình bị đối phương bắt lấy cơ hội, Diệp Thiên trong lòng âm thầm kêu một tiếng khổ sau, không thể không cắn chặt răng, đem còn chưa rút về hữu chưởng nắm lên, nghênh hướng đối phương này quý dị đồ tươi lòng bàn tay.

"Phốc!"

Hai người tiếp xúc điểm, đột nhiên dâng lên cuộn cuộn sương mù, này giao kích thanh âm, cũng làm cho người cảm thấy ngoài ý muốn tới cực điểm.

Tựa giống như một bầu nước hắt vấy tại trên lửa, lưỡng chủng vật chất tan rã đồng dạng. Diệp Thiên lại phát hiện, này Liệt Diễm Phàn Thiên chưởng lại chưa cho quả đấm của mình mang đến bất cứ thương tổn gì, sự khác biệt, hần nhìn thấy Diệp Tuấn lại như là có sức mà không dùng được dường như, này đồ tươi lòng bàn tay lập tức âm đậm rồi vài phần.

Đây là... Thủy... Hỏa...

Nhìn coi quả đấm của mình, Diệp Thiên đột nhiên tỉnh ngộ lại. Chính mình bởi vì thi triển Thủy Liễu Thập Bát Chương tự liệu nguyên nhân, tại đã bị công kích đương thời ý thức, tựa như trước bảo trì tự liệu trạng thái đón đỡ đối phương chưởng thế.

Thủy hỏa thuộc tính, gặp chi tương khắc cũng giúp nhau triệt tiêu.

Hơn nữa thủy nhuận không tiếng động, đối phương căn bản không có phát hiện hần sử dụng vũ kỹ.

"Là như thế này, nhất định là như vậy." Trong nội tâm chuyển vài cái ý niệm trong đầu, gặp Diệp Tuấn hiển nhiên cũng bởi vì nhìn không ra chính mình sử dụng vũ kỹ, còn đối với hiện tại tình huống này có chút há hốc mồm thời điểm, Diệp Thiên làm sao không biết lợi dụng cơ hội. Đòn quyền cuốn phía dưới, hần thử dùng vừa rồi đồng dạng thủ đoạn, bay thẳng đến đối phương huyết Thiên Trung đảo đi.

Diệp Tuấn mặc dù có chút há hốc mồm, nhưng cũng không có hoàn toàn thất thần, Diệp Thiên đòn quyền đảo tới về sau, hần tuy nhiên phản ứng chậm hơn, nhưng cũng có thể khúc cánh tay đột khuỷu tay dùng bèn nhọn chi điểm đón đi lên.

"Bùm!"

Lần này thanh âm cuối cùng bình thường, mà khi Diệp Tuấn cho rằng Diệp Thiên đem không công mà lui thời điểm. Hần đột nhiên cảm giác khuỷu tay chỗ truyền đến một loại châm đâm dường như đau đớn không nói, hơn nữa loại đau đớn lại thẳng xuyên qua kinh mạch, thẳng sử chính mình cả trên cánh tay kinh mạch hoàn toàn tê dại tỵ, không tiếp tục pháp quán chú chân khí.

Đáng sợ nhất chính là, loại này cảm giác đau đớn cảm giác lại sẽ không yên tĩnh, tê dại tỵ cánh tay kinh mạch sau lại tiếp tục lan tràn, mấy hơi thở trong lúc đó, liền khiến cho hần toàn thân đều xuất hiện tê dại tỵ trạng thái. Thậm chí đến cuối cùng, đầu hần cảm giác một trận tê dại, cả người lập tức mất đi ý thức!

Phanh!

Nhìn xem Diệp Tuấn tại chính mình một kích phía dưới, đẩy Kim Sơn ngược lại dường như ngã bỏ nhào tại chỗ, Diệp Thiên có chút khó có thể tin nhảy vài cái con mắt, nhìn nhìn đối phương khuỷu tay vị trí, lại nhìn coi chính mình trước ngực. Trong lòng của hần có chút ít nghi hoặc suy đoán: "Chẳng lẽ, nước này liệu chưởng pháp đánh trúng là không là huyết Thiên Trung, có thể tạo thành so với công kích vũ kỹ còn cường hần hơn hiệu quả?!"

Diệp Thiên đứng thẳng tại chỗ, làm lấy như thể suy đoán thời điểm, quan sát hai người chiến đấu gia tộc các thiếu niên, đều kinh ngạc vô cùng há to miệng. Trước đó mặc cho ai cũng không thể tưởng tượng, Diệp Thiên cái này ngày bình thường bị mọi người gọi là đồ bỏ đi gia hỏa, rõ ràng có thể đã bại vào chầy Diệp Tuấn.

Càng thêm đặc biệt chú ý ngoại chính là, hần dường như chỉ là bằng vào lực lượng cơ thể, dùng người thường thân phận chiến thắng nhất danh tam lưu võ giả!

Cái này, cơ hồ phá vỡ ở đây tất cả mọi người nhận thức.

Thậm chí, tại miệng mở ra sau, tất cả mọi người hoàn toàn không dám tin vào hai mắt của mình!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Trong người tê dại ý

Trước mắt trắng diện, quả thực làm cho Diệp gia chúng thiếu niên đều cho là mình đang ở trong mộng.

Thần Võ đại lục lịch sử trăm triệu năm, như thế trắng cảnh đừng nói trông thấy, mặc dù là truyền thuyết, cũng đều không có ai nghe qua có những chuyện tương tự. Người thường chiến thắng võ giả? Nói đùa gì vậy, thực sự như vậy khả năng, này mọi người mỗi ngày tu hành khổ luyện, chẳng phải là thành thiên đại chê cười!

Đã tu luyện tu đi bị một người bình thường thuần khảo thân thể lực lượng đã bại, còn làm cái gì võ giả?

Cho nên chứng kiến tình huống trước mắt, ở đây tất cả mọi người đều là một hồi hoảng hốt, lập tức âm âm lâm lâm.

"Làm sao có thể, hai người này, không phải là thông đồng đứng dậy trên chọc mọi người a!"

"Lão tử chẳng lẽ còn không có tính lại, cái này mộng cũng quá chân thật đi."

"Khàn, tiểu con la, ngươi hẳn "Nữ mã" như vậy dùng sức véo lão tử duy trì cầu, không đau a!"

"Ta xem xem, ta bây giờ là không phải đang nằm mơ!"

"Muốn biết ngươi véo chính mình a!"

"Đây không phải muốn làm thoát cái bên cạnh xác mình sao."

...

Nghị luận đều trong lúc đó, chúng thiếu niên không hẹn mà cùng vây quanh đi lên, thậm chí đại đa số mọi người đưa tay ra, lại kiểm tra một chút Diệp Tuấn có hay không thật sự hôn mê bất tỉnh. Mà đối với Diệp Thiên, mọi người ngoại trừ kinh nghi bất định nhìn xem bên ngoài, ngược lại là vô ý thức tạm thời bỏ qua sự hiện hữu của hắn.

Diệp Lâm Nhi khởi điểm cũng lớn có nghi vấn, bất quá nàng cũng không có hoài nghi trước mắt sự tình thiệt giả, mà là đi vào Diệp Thiên bên người hỏi: "Diệp Thiên ca ca, cái này, đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra a?"

"Đi, đi ta này ta đã nói với ngươi." Mắt thấy những gia tộc kia thiếu niên còn đang lâm lâm, Diệp Thiên cũng lười được lại để ý tới bọn họ. Hướng Diệp Lâm Nhi vẫy vẫy tay, hắn liền dẫn Diệp Lâm Nhi hướng chỗ ở của mình đi đến.

"Diệp Thiên ca ca, vừa rồi đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra?" Đi vào Diệp Thiên gian phòng ngồi xuống, Diệp Lâm Nhi lần nữa không thể chờ đợi được hỏi.

Diệp Thiên đi mau vài bước theo trong cửa sổ lớn, ngó ngó bốn bề vắng lặng, đem cửa sổ đều quan thỏa sau, mới cười có chút nói: "Lâm Nhi, nếu như ta nói ta đem Thủy Liệu Thập Bát Chương tu đến thông hiểu đạo lý trình độ, không biết ngươi tin cũng không tin."

"Thông hiểu đạo lý? !" Diệp Lâm Nhi nhin không được lên tiếng kinh hô. Dù là nàng đối Diệp Thiên có tuyệt đối tín nhiệm, này sẽ thực sự tránh không được có ngán ngùi thất thần.

Vũ kỹ tu hành, theo thấp đến lớp mười chung chia làm hai có đoạt được, sơ dòm nơi sâu trong nhà, chút thành tựu chi cảnh, thông hiểu đạo lý cùng với viên mãn hoàn mỹ cái này năm cấp bậc, mỗi một cấp bậc có khả năng phát huy ra vũ kỹ uy lực tất nhiên là đại hữu bất đồng.

Thần Võ đại lục thượng truyền miệng, cũng hoàn toàn nói rõ cái này năm cấp bậc chỗ đối ứng trình độ. Hai có đoạt được có thể phát huy ra vũ kỹ thân

mình một phần năm uy lực, sơ dòm nơi sâu trong nhà có thể đạt tới một nửa, chút thành tựu chi cảnh thì là tám phần, thông hiểu đạo lý có thể hoàn toàn phát huy ra trên bí tịch chỗ miêu tả uy năng. Về phần viên mãn hoàn mỹ... Thì, không chỉ có thể phát huy vũ kỹ thân mình mười hai thành uy lực, càng có khả năng thăng tổ bốn nguyên hoặc cách khác đường tắt, đem hạng nhất vũ kỹ hợp chất giản đơn biến thành hợp chất phức tạp ra càng thêm huyền ảo gì đó!

Thần Võ đại lục thượng rất nhiều bí tịch sinh ra, cũng nhiều là dựa vào võ giả đem vũ kỹ thân mình tu đến viên mãn hoàn mỹ chi cảnh sau, mà đổi thành ngoại chế tạo nên.

Bất quá, nếu muốn đạt tới loại trình độ, nhưng lại ngàn khó muôn vàn khó khăn. Thậm chí có người đem thông hiểu đạo lý cùng viên mãn không sút mẻ ở giữa chênh lệch, gọi là vũ kỹ lạc trời. Mà ngoại trừ một ít thiên phú cao đến khủng bố gia hỏa, trên thực tế tại Thần Võ đại lục thượng chín thành chín võ giả, thậm chí rất nhiều tiên thiên cường giả đối hạng nhất vũ kỹ lĩnh ngộ trình độ, thì tại thông hiểu đạo lý cái này mặt thượng thôi.

Chính là, Diệp Thiên lại nói hắn đem Thủy Liệu Thập Bát Chương, tu đến thông hiểu đạo lý tình trạng!

Cái này vừa nghe tại trong tai, Diệp Lâm Nhi nội tâm đã không thể dùng kinh ngạc để hình dung, cái này, hoàn toàn chính là rung động!

Diệp Thiên buổi chiều mới từ trong tay nàng bắt được bí tịch a, lúc này mới gần kề qua nửa ngày nửa đêm, gần kề không đến sáu canh giờ trong thời gian, hắn thì đến được trình độ như vậy, loại này hoảng sợ nghe nói tu hành tốc độ, thật thật làm cho Diệp Lâm Nhi cảm giác được có chút sự khó thờ...

Sau nửa ngày, hơi chút phục hồi tinh thần lại sau, Diệp Lâm Nhi chỉ có thể dùng run rẩy thanh âm nói ra: "Diệp Thiên ca ca, cái này, là thật sao?"

Không phải nàng không tin, thật sự là tin tức này quá mức không thể tưởng tượng. Rõ ràng tu tập vũ kỹ thấp nhất cần chân khí chút thành tựu tu vi, rõ ràng Diệp Thiên căn bản liền nửa điểm chân khí cũng không, rõ ràng...

Cho dù nàng cái này bị gia tộc xem trọng hi vọng ngôi sao, một số gần như sáu canh giờ tu hành, thậm chí còn mượn nhờ gia tộc lực lượng sau, cũng chỉ là khó khăn lắm đạt tới sơ dòm nơi sâu trong nhà trình độ. Nếu muốn chính thức thông hiểu đạo lý, tối thiểu nhất đều là tại một tháng từ nay về sau. Nhưng Diệp Thiên...

Như nàng biết rõ, Diệp Thiên chỉ là tu tập một lát, tựu hoàn toàn nắm giữ Thủy Liệu Thập Bát Chương, nàng chỉ sợ đều đối với cái này sinh ra hoài nghi chi tâm!

Diệp Thiên hiển nhiên cũng có thể minh bạch Diệp Lâm Nhi tâm tư, mỉm cười sau hắn cũng không làm giải thích. Cước bộ vừa mới động hắn vây quanh Diệp Lâm Nhi sau lưng, nhẹ nhàng một chương chém ra, dùng Thủy Liệu Thập Bát Chương một trong số đó thủ pháp, rất nhanh khác ở Diệp Lâm Nhi lưng ở giữa.

"Ngộ..."

Diệp Lâm Nhi thẳng cảm giác chấn động toàn thân, lập tức bỗng nhiên xoay người, kinh hi nói ra: "Ta cảm thấy, toàn thân khí lực tinh thần trong nháy mắt toàn bộ khôi phục. Diệp Thiên ca ca, người thật sự tu thành Thủy Liệu Thập Bát Chương!"

Nói xong lời này, nàng nhện không được tung tăng như chim sẻ không thôi, hoàn toàn một bộ tiểu nữ hài nhi phát hiện kinh hi vui sướng biểu lộ.

Diệp Thiên cười gật gật đầu, thân thủ tại nàng trên đầu sờ soạng hạ xuống, nói: "Kỳ thật ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, bắt được bí tịch sau chỉ là tùy ý đối với trên mặt khoa tay múa chân một hồi, tựu thật sự nắm giữ cái này vũ kỹ, vốn chuẩn bị trước tiên nói cho người, lại không gặp lại người tại trong phòng của mình."

"Ừ, ta đi Viễn Sơn thúc thúc chỗ đó dẫn hai giọt chính khí lộ, thoáng cái buổi trưa, lợi dụng được hiệu đem Mộc Sinh Chỉ Pháp tu đến sơ dòm nơi sâu trong nhà." Diệp Lâm Nhi hiển nhiên còn ở vào hưng phấn trong trạng thái, cười nói cho Diệp Thiên nàng buổi chiều hành tung sau, nàng lập tức lại nghi ngờ hỏi: "Này vừa rồi người cùng Diệp Tuấn đối chiến thời điểm, có phải là sử dụng Thủy Liệu Thập Bát Chương, mới đưa hắn cho đã bại?"

"Xác thực là như vậy." Diệp Thiên gật đầu thừa nhận xuống, nói: "Nhờ có Lâm Nhi muội muội người cho ta mượn này bản bí tịch, nếu không bị đánh ngất xỉu người chính là ta."

Nói xong câu đó, Diệp Thiên trong nội tâm nhện không được thổn thức mấy cái, nếu thật không có Lâm Nhi trợ giúp, chính mình chỉ bằng vào lực lượng cơ thể, tuyệt đối không có tư cách cùng cùng Diệp Tuấn phóng đúng, càng không thể có thể tới cuối cùng đánh ngã đối phương. Cũng thắng đến Diệp Tuấn ngã xuống cái kia khóa, Diệp Thiên cảm giác cái này sáu năm, bao phủ tại chính mình trên tâm lý bóng tối hề quét là sạch, mà chuyển biến thành, thì thuộc về chiến thắng tam lưu võ giả sau đáng lên mãnh liệt tin tưởng!

Diệp Lâm Nhi lòng tràn đầy vui mừng, so với chứng kiến chính mình tấn chức còn cao hứng hơn, giờ lên bởi vì hưng phấn mà đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn, nàng giòn vừa nói nói: "Xem ra thủy liệu pháp chương pháp tuy nhiên chỉ là thần cấp hạ phẩm vũ kỹ, nhưng là cũng là rất lợi hại sao. Nhất là Diệp Thiên ca ca người thì triển lúc đi ra căn bản vô hình vô tích, nếu ai không nghĩ qua là, tựu tuyệt đối sẽ ăn vào thật to đau khổ. Hừ, xem từ nay về sau ai còn dám khi dễ Diệp Thiên ca ca."

"Ha ha." Yêu thương lẫn lẫn sờ soạng hạ Diệp Lâm Nhi đầu, Diệp Thiên đối với chính mình hôm nay cái này trạng thái, xem như phi thường hài lòng.

Bất quá lập tức, Diệp Lâm Nhi một vấn đề lại đề để cho hắn rất nghi hoặc.

"Không đúng, Diệp Thiên ca ca." Nha đầu kia đột nhiên nhăn lại lông mi, nghi hoặc không thôi nói: "Thủy liệu pháp chương pháp chỉ là phụ trợ loại vũ kỹ,

nếu nói là trị liệu hiệu quả nhất định là có, người cuối cùng lại là như thế nào đem Diệp Tuấn đánh ngất xỉu quá khứ a?"

Nói, nàng còn chỉ tay của mình khuỷu tay vị trí, một bộ khó có thể lý giải bộ dáng.

"Đây là một cần nghiệm chứng vấn đề a!" Diệp Thiên trong lòng nói thầm một chút, mở miệng nói: "Trên thực tế ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ta đánh trúng chỉ là thân thể của hân rêu rìa bộ vị, lại chẳng biết tại sao hân tự hôn mê bất tỉnh."

Dừng một chút, Diệp Thiên mới lại nói tiếp: "Lâm Nhi, ta có cá nghĩ gì cần nghiệm chứng xuống."

"Cái gì nghĩ gì?" Diệp Lâm Nhi bật thốt lên hỏi.

"Ta hoài nghi, nước này liệu chương pháp cũng không phải thuần túy phụ trợ loại vũ kỹ. Nếu như hân không dùng tại trị liệu thượng, khả năng sẽ có rất mạnh lực sát thương." Nói tại, Diệp Thiên từ trong lòng ngực móc ra Thủy Liệu Thập Bát Chương bí tịch, nhanh chóng lật vài tờ sau chỉ vào trên mặt nói: "Lâm Nhi ngươi xem, một chương này chính là ta đánh ngất xỉu Diệp Tuấn thủ pháp. Dựa theo trên bí tịch theo như lời, một chương này chỉ có đánh trúng ngực huyệt Thiên Trung mới được, nếu không sẽ không sinh ra bất luận cái gì trị liệu hiệu quả."

Diệp Lâm Nhi gom góp quay đầu lại nhìn một hồi lâu, thì có cùng Diệp Thiên đồng dạng nghi vấn: "Chẳng lẽ một chương này nếu như đánh trúng cái khác bộ vị, sẽ sinh ra lực sát thương không thành?"

Nói thầm xong, nàng lập tức duỗi ra ngẩu bạch cánh tay ngọc, đối với Diệp Thiên nói ra: "Diệp Thiên ca ca, chúng ta đây tự đến nghiệm chứng hạ xuống, nao, ngươi dùng Thủy Liệu Thập Bát Chương hướng ta đánh hạ xuống, xem có thể hay không tạo thành cùng Diệp Tuấn đồng dạng hiệu quả."

"Không được, tuyệt đối không được!" Diệp Thiên thấy nàng bả cánh tay duỗi, lập tức lắc đầu nói ra. Lập tức gấp Diệp Lâm Nhi một bộ muốn về mặt kiên trì, hân lập tức điều chỉnh sắc mặt, nghiêm túc trách cứ nói: "Đây tuyệt đối không được, Lâm Nhi ngươi không thấy được Diệp Tuấn trực tiếp tự hôn mê bất tỉnh sao, vậy thì nói rõ thủy liệu pháp chương pháp đối với hân thân thể tạo thành rất lớn thương tổn. Ngươi đừng muốn làm vật thí nghiệm, nói Phá Thiên ta cũng sẽ không tại trên người của ngươi làm thí nghiệm!"

Bị như thế trách cứ, Diệp Lâm Nhi chẳng những không có lùi bước, ngược lại tiến lên trước một bước, càng thêm kiên định nói: "Không thật nghiệm hạ xuống, thế nào biết suy đoán của chúng ta có đúng hay không, Diệp Thiên ca ca, ngươi không cần phải lo lắng như vậy được không, nói như thế nào ta cũng là nhị lưu võ giả, cần phải so với Diệp Tuấn năng lực chống cự mạnh hơn rất nhiều."

Cuối cùng, nàng còn lần lượt lần lượt cánh tay, ý bảo Diệp Thiên lập tức động thủ.

Tình cảnh như thế, lập tức làm cho Diệp Thiên cảm giác được đau đầu. Nàng không phải không minh bạch Diệp Lâm Nhi tính tình, nhiều năm như vậy ở chung, nha đầu kia bình thường lại nói tiếp đối với chính mình ngược lại nói gì nghe nấy, có thể hết lần này tới lần khác chỉ cần nàng nhận định sự, Diệp Thiên mặc dù dù thế nào khuyên nhủ cũng đều không thể để cho nàng có nửa phần nhượng bộ.

Hôm nay tình huống này hiển nhiên như thế, thậm chí Diệp Thiên theo Lâm Nhi trong mắt nhìn ra, nếu là hân không động thủ lời nói, khuya hôm nay đừng nghĩ làm cho Diệp Lâm Nhi trở về ngủ.

Khó sấp cười cười, Diệp Thiên thấy tuyệt đối không lay chuyển được nha đầu kia sau, chỉ phải hữu chương khê đảo sử xuất thủy liệu pháp chương pháp. Bất quá hân đánh ra mục tiêu lại cũng không là trước mắt ngẩu bạch cánh tay, mà là... Chính mình cánh tay trái ngoại quan huyệt vị trí!

Nương theo lấy Diệp Lâm Nhi một tiếng thét kinh hãi, Diệp Thiên chích cảm giác mình ngoại quan huyệt chỗ xuất hiện châm đâm loại đau đớn, hơn nữa cả cánh tay trái thậm chí toàn thân, tại đây đau đớn sau nhanh chóng tê dại tỷ đến lại không có bất kỳ tri giác.

"Nguyên lai, thủy liệu pháp chương pháp nếu không đánh trúng đặc biệt vị trí, sẽ sử trong người lập tức tê dại tỷ a!"

Đây là Diệp Thiên tại mất đi ý thức trước, cuối cùng chuyển động một cái ý niệm trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Ra tay kiểm chứng

Lần nữa khi tỉnh lại, Diệp Thiên phát hiện Diệp Lâm Nhi cũng không có rời đi, mà trên mặt hân biểu lộ, cũng nói không ra quái dị.

Làm như làm chứng thực nghi hoặc mà vui vẻ, lại phảng phất tại vì Diệp Thiên hôn mê mà lo lắng.

Bất quá, tại nhìn thấy Diệp Thiên tỉnh lại cái kia một khắc, trên mặt hắn lập tức tắt cả đều hóa thành vui vẻ: "Diệp Thiên ca ca, ngươi rốt cục tỉnh. Xem ra cái này Thủy Liệu Thập Bát Chương, quả nhiên có chế địch ở vô hình hiệu quả a!"

"Ừ, đây là một loại có thể khiến người toàn thân tê dại tỷ hiệu quả." Diệp Thiên nói ra chính mình cảm nhận được tình huống sau, lại hỏi một câu: "Lâm Nhi, bây giờ là giờ nào, ta lại hôn mê bao lâu?"

"Vừa qua khỏi giờ tý, ngươi hôn mê suốt một phút đồng hồ." Diệp Lâm Nhi cười ngọt ngào, lập tức đồng dạng bổ sung hỏi: "Diệp Thiên ca ca, ngươi có thể cảm giác trên người có cái gì không ổn, ngươi cũng thật sự là, làm sao lại hướng trên người mình đánh cho một chương, hướng trên người của ta đánh một chương, mặc dù là có việc ngươi cũng có thể dùng nước liệu chương pháp cho ta trị liệu. Mà của ta Mộc Sinh Chi Pháp, tuy nhiên đồng dạng có trị liệu hiệu quả, nhưng mà nếu so với thủy liệu pháp chương pháp kém hơn rất nhiều, huống chi ta còn chỉ là sơ dòm nơi sâu trong nhà. Vạn nhất, vạn nhất người..."

Nói đến về sau, Diệp Lâm Nhi không chỉ có sắc mặt âm trầm, thanh âm cũng nghẹn ngào lên, hiển là đối phương mới tình huống cực kỳ nghĩ mà sợ.

"Tốt lắm, Lâm Nhi, ta một chút sự tình đều không có." Diệp Thiên đứng dậy, vỗ nhẹ nhẹ đập nha đầu kia đầu, nói: "Tận mò mẫm lo lắng, Lâm Nhi ngươi như vậy một cái đại cao thủ canh giữ ở bên cạnh ta, ta còn có thể có chuyện gì không thành."

Lời này nói xong, mới khiến cho Diệp Lâm Nhi nín khóc mỉm cười.

Lập tức, nàng càng đưa ra đề nghị nói: "Diệp Thiên ca ca, ngươi đã đem Thủy Liệu Thập Bát Chương tu đến thông hiểu đạo lý chi cảnh, cái này hạng vũ kỹ không sai biệt lắm cũng coi như đến đầu, không bằng nhiều hơn nữa tu tập một loại vũ kỹ, vân vân, ta trở về đem Mộc Sinh Chi Pháp lấy cho ngươi."

Dứt lời, nàng không để ý Diệp Thiên kêu gọi, trực tiếp ra cửa phòng trở về cầm bí tịch.

"Nha đầu kia, sao trở nên như thế nóng vội." Cười lắc đầu, xem chừng Diệp Lâm Nhi tối thiểu nhất cần một phút đồng hồ thời gian mới có thể phản hồi, hắn liền lập tức như vậy khe hở tiến nhập không gian, thuận tiện đem bảy bình Nạp Khí đan đặt ở lí mặt, chuẩn bị đẳng kỳ biến hóa sau đi thêm lấy ra.

Thuận tiện, hắn cũng nhìn nhìn sớm nhất bỏ vào lí mặt Nạp Khí đan, lại phát hiện viên đan được kia đã đình chỉ biến hóa, giống nhau ngày hôm qua nhìn qua đồng dạng.

"Nghĩ đến, không gian khiến cho tiến hóa năng lực, chính là trình độ này a." Buông cái này khóa ý nghĩa đại cùng thực chất công dụng đan dược, Diệp Thiên liền khoan chân mà ngồi tiếp tục hấp thụ nâng thiên địa khí. Tuy nhiên còn không có phải biết hấp thụ thiên địa khí sau, chính mình một loạt biến hóa đến tột cùng là chuyện gì xảy ra. Nhưng hắn vẫn là sớm đã minh bạch, cái này trong không gian tùy ý một loại gì đó, đối mình tuyệt đối có thiên đại chỗ tốt.

Mới có lợi, không nắm chặt thời gian đi lấy đó là đầu đất.

Trời biết đồ chơi này chỉ là xuất hiện nhất thời, hay là ngày mai sẽ hội biến mất không thấy gì nữa, dù sao nắm chặt thời gian lao chính là.

Ba cái không gian canh giờ sau, hoàn thành tu hành cảm giác lực lượng lại lần nữa gia tăng, Diệp Thiên lúc này mới ra không gian trở lại trong phòng. Hơi chút ngồi một hồi, tựa chừng kiến Diệp Lâm Nhi đẩy cửa vào, sau đó đem này bản Mộc Sinh bí tịch đưa qua nói: "Diệp Thiên ca ca, tìm thời gian lại tu tập thoát cái cái này vũ kỹ a."

Diệp Thiên cũng không thân thủ đi đón không nói, ngược lại lắc đầu nói ra: "Lâm Nhi, cái này vũ kỹ hay là chờ ngươi tu tập hoàn thành một lần nữa cho ta tốt lắm, không thể chậm trễ chính ngươi tu hành."

Diệp Lâm Nhi xinh đẹp trắng không còn chút máu Diệp Thiên liếc, rõ ràng truyền lại ra sớm biết như vậy ngươi hội nói như vậy ý tứ. Hề mệnh cười cười, hắn nhấc tay chỉ chỉ đầu của mình, nói: "Diệp Thiên ca ca, ngươi không cần phải tốt như vậy không tốt, Lâm Nhi đã đem cái này vũ kỹ toàn bộ nội dung đều ghi tạc nơi này."

Diệp Thiên nghe vậy, lúc này mới tỉnh ngộ mình là suy nghĩ nhiều. Dù sao Lâm Nhi đối cái này vũ kỹ đã đạt đến sơ dòm nơi sâu trong nhà trình độ, tất nhiên là sớm đã nhớ kỹ nội dung của bí tịch. Nếu thật có vô giả bắt được bí tịch, không trước tiên đem nội dung cất vào trong đầu, đó mới là việc lạ.

Nghĩ nghĩ, Diệp Thiên cười nhận lấy Mộc Sinh Chi Pháp bí tịch. Sau đó đứng lên nói: "Tốt lắm, Lâm Nhi ngươi đi tu hành a."

Diệp Lâm Nhi lắc đầu, giòn thanh nói: "Không đấy, ta còn là đi giúp Diệp Thiên ca ca quét rác."

"Không chính xác đi." Diệp Thiên giả bộ sinh khí trừng nàng liếc, thấy nàng mân mê cái miệng nhỏ nhắn sau, không thể không lập tức giải thích nói: "Hiện tại ta một mình quét xong toàn bộ bảo cũng chỉ cần cá nửa canh giờ, nếu không giống như trước như vậy hao phí thời gian. Lâm Nhi ngươi tu hành quan trọng hơn, vội vàng đem Mộc Sinh Chi Pháp tìm hiểu quán thông phương là lẽ phải, ở đâu có thể ở những này vụn vặt trên sự tình lãng phí canh giờ."

Diệp Lâm Nhi cực không tình nguyện nói ra: "Chính là, hai người quét lời nói căn bản không cần cá nửa canh giờ."

"Vây cũng không được!" Diệp Thiên quả quyết cự tuyệt nói: "Ta tu tập vũ kỹ so với ngươi khoái thượng rất nhiều, Nhược Lâm nhân huynh không thêm căng thời gian lời nói, chỉ sợ thực lực rất nhanh sẽ bị ta vượt qua a. Chẳng lẽ ngươi không nghĩ đẳng mười lăm tuổi sau, cùng Diệp Thiên ca ca cùng một

chỗ du lịch đại lục sao. Theo ta như bây giờ đương con chồng trước chính là không tốt a."

Nói, Diệp Thiên hướng nàng trừng mắt nhìn, toan tính là muốn cho nàng cố gắng lên cố gắng.

Cố ý miêu tả một cái tốt đẹp chính là tương lai, Diệp Thiên tin tưởng Lâm Nhi sẽ bị đả động. Cũng chỉ có như vậy, tựa hồ mới có thể để cho cái này bước bình nha đầu gât đầu.

Quả nhiên, nghe được Diệp Thiên những lời này, Diệp Lâm Nhi lập tức trước mắt ước mơ, ngăn người một hồi lâu, nàng mới lưu luyến nói: "Vậy được rồi, Diệp Thiên ca ca, chúng ta tranh thủ mười lăm tuổi đi ra Diệp gia bảo thời điểm, đều có thể trở thành nhất lưu võ giả, cố gắng lên đó!"

Nói xong, nha đầu kia làm cá cố gắng lên thủ thế, cười mím xoay người chạy đi.

Diệp Thiên gặp tình cảnh này, bật cười lắc đầu, lúc này mới đi theo ra khỏi phòng, kháng nâng cái chổi đi làm mỗi ngày quét sạch.

Thủ không ngờ, hần mới đi đến bảo trước, liền chứng kiến dùng Diệp Viễn Sơn cầm đầu những người lớn chính tề tụ bảo trước, nhìn những người này khi hần vừa mới xuất hiện thời điểm, tầm mắt vẫn không có theo trên người mình rời đi, Diệp Thiên liền biết rõ bọn họ tất nhiên là ở chờ đợi mình.

"Nghị trọng đại nhân hảo, các vị tộc thúc tộc bá hảo." Đi được gần đi, Diệp Thiên khom người làm lễ hỏi thanh hảo.

Diệp Viễn Sơn đợi hần đứng dậy, mới chậm rãi nói ra: "Diệp Thiên, nghe nói ngươi buổi tối cùng Diệp Tuấn đánh một trận, nhưng lại đem hần đánh ngất xỉu. Việc này có phải thật vậy hay không?"

Rất rõ ràng, những này quản lý gia tộc các thiếu niên đại nhân, đã nghe nói buổi tối chuyện đã xảy ra, cho nên mới phải tề tụ ở chỗ này chờ đợi Diệp Thiên.

"Tựa hồ, không giống như là truy cứu trách nhiệm tư thế." Xem qua Diệp Viễn Sơn biểu lộ, Diệp Thiên trong lòng đích thị thăm một tiếng. Dù sao lấy trước nếu có cái gì đánh nhau các loại chuyện tình, Diệp Viễn Sơn nhất định sẽ trước tiên nổi trận lôi đình, hơn nữa thật to trên tóc một trận tính tình sau mới có thể thôi. Tuyệt đối không có khả năng như như bây giờ, không chỉ ngữ khí lạnh nhạt hướng chính mình hỏi thăm, nhưng lại biểu hiện như thế bình tĩnh.

Có cái này nhận định, Diệp Thiên liền cũng không cái gọi là trả lời: "Đúng vậy."

"Quả thật là có việc này." Thấy hần gât đầu, Diệp Viễn Sơn lập tức hai mắt sáng ngời, lập tức cùng sau lưng tộc nhân trao đổi ánh mắt, tiếp tục hỏi: "Ngươi sử dụng thân mình khí lực, liền đem Diệp Tuấn người này tam lưu võ giả đánh ngã, đến tột cùng là làm sao bây giờ đến?"

"Ta khí lực lớn, hần sẽ không đánh qua ta." Đối với cái này những người này, Diệp Thiên tự nhiên sẽ không giống đối với Diệp Lâm Nhi đồng dạng, cái gì đều toàn bộ nói ra. Dù sao mọi người xem đến, thì ra là chính mình băng vào thân mình khí lực đem Diệp Tuấn đánh ngã, về phần trong đó chi tiết, hần lại tuyệt đối sẽ không lộ ra nửa điểm. Dù sao vậy cũng là lời nói thật, chắc hẳn Diệp Viễn Sơn bọn người theo người khác nghe được thuật lại, cũng cùng chính mình theo như lời không khác nhau lắm.

Xác thực Như Diệp thiên sở liệu, chính là bởi vì người khác khẩu thuật sự thật, mới khiến cho Diệp Viễn Sơn mang theo mọi người phía trước điều tra đến tột cùng.

Được nghe Diệp Thiên nói như thế, hần mỉm cười, nói: "Diệp Thiên, ta còn chưa bao giờ biết rõ ngươi có nhiều hơn khí lực. Nếu như có thể, đang tại mọi người chúng ta trước mặt, ngươi tới phơi bày một ít có thể đánh bại tam lưu võ giả lực lượng, như thế nào?"

"Ta còn muốn quét rác." Diệp Thiên thấp cúi đầu, cũng không nghĩ như hần mong muốn.

"Quét rác chuyện tình không vội, cùng lắm thì ta hôm nay gọi vài người tới giúp ngươi làm chính là." Diệp Viễn Sơn nói như thế thời điểm, đã là dời bước tới bắt được Diệp Thiên cánh tay, làm như chỉ cần Diệp Thiên nói sau câu không muốn lời nói, hần sẽ sử dụng bắt buộc thủ đoạn.

Rõ ràng đã nhận ra Diệp Viễn Sơn đắc ý đồ, Diệp Thiên không thể không trước một bước gât đầu nói: "Hảo bỏ đi, ta nên như thế nào biểu hiện ra?"

Diệp Viễn Sơn nhẹ nhàng buông tay ra, hướng lui về phía sau ba bước sau, nói: "Hướng ta đánh một quyền là tốt rồi."

Diệp Thiên biết rõ hần là nhất lưu võ giả, mặc dù đứng chỗ đó bất động, mình muốn chỉ bằng vào lực lượng cơ thể công kích, chỉ sợ đều rất khó gây cho hần quá nhiều thực chất tính thương tổn. Nhưng sự tình đến tình trạng như thế, một quyền này của hần không đánh nhưng lại không được.

Cũng được, gì đó ta liền chỉ có tương đương với tam lưu võ giả lực công kích, thử tự thử quá, ngươi thật đúng là có thể nhìn ra cái gì đến không thành.

Ngắm lại, Diệp Thiên nói thanh "Vậy ngươi chú ý" sau, liền một tiếng quát khê, vận đủ thân thể lực lượng hướng Diệp Viễn Sơn đương ngực đánh tới. Hần tuy nhiên chỉ có thân thể lực lượng, nhưng một quyền này chém ra, thực sự mang theo uy vũ tiếng gió, chỉ từ tư thế thượng xem ra, tựa hồ thực có đủ không nhỏ uy lực.

Gia tộc những người lớn hiển nhiên cũng đều có một chút nhãn lực, chứng kiến Diệp Thiên một quyền này, đằng sau những người kia lập tức bắt đầu châu đầu ghé tai khe khẽ nghị luận lên. Đứng thẳng bất động Diệp Viễn Sơn, đang nhìn đến loại tình hình này sau, trong mắt đột nhiên hiện ra thoải mái thần sắc, đơn chương dựng lên, hần nhìn như không thêm đề ý chút nào bay bổng đem lòng bàn tay đón nhận Diệp Thiên nắm tay.

"Pàng!"

Quyền chưởng giao kích thanh âm vang lên, Diệp Thiên lập tức cảm giác toàn thân kịch chấn, nắm tay dường như đập lấy sắt thép thượng đồng dạng, hòa lạt lạt đau đớn. Mà không hiểu được như thế nào tan mất này cổ phản động chỉ lực, tay hấn cánh tay càng xuất hiện quỷ dị run run, rất nhỏ răng rắc thanh âm truyền vào lỗ tai sau, hấn phát hiện mình cả cánh tay phải đã thành người khác đồng dạng, mềm nhũn không tiếp tục pháp đề tụ năng nửa phần khí lực.

Ngẩng đầu nhìn hướng Diệp Viễn Sơn, phát hiện hấn sớm thu hồi bàn tay, đứng thẳng tại chỗ cười có chút nói: "Không sai, có thể đón đỡ hạ hai ta thành chân khí đánh sâu vào, ngươi một quyền này lực công kích vài có thể tương đương với tam lưu trung giai võ giả, khó trách Diệp Tuấn sẽ bị ngươi tìm cơ hội phóng ngược lại. Rất tốt, phi thường tốt, ta còn thực là lần đầu tiên biết rõ, nguyên lai một người bình thường lực lượng, lại có thể đạt tới loại trình độ này!"

Nói xong, hấn nhìn Diệp Thiên liếc, liền kêu gọi mọi người rời đi.

"Lại mang nhiều người như vậy đến xò xét ta, như vừa rồi một quyền không cách nào làm ngươi thỏa mãn, các ngươi chỉ sợ cũng bỏ ta trở thành quái vật đến nghiên cứu a." Lần đầu tiên ra tay, tự khiến cho nhiều người như vậy chú ý, Diệp Thiên lập tức có chút hối hận đánh ngã Diệp Tuấn. Bất quá lập tức, khoe miệng của hấn nổi lên một tia cười lạnh, trong lòng thầm nói: "Bất quá, chỉ bằng các ngươi, lại há có thể phát hiện trên người của ta chính thức bí mật!"

Nhìn Diệp Viễn Sơn bọn người biến mất không thấy gì nữa, xác nhận chung quanh lại không có cái gì người sau, Diệp Thiên mới tay trái tìm tòi, bắt lấy chính mình gãy xương cánh tay phải đột nhiên uốn éo.

Thanh thúy răng rắc tiếng vang qua đi, cánh tay phải của hấn lập tức khôi phục như lúc ban đầu, lại nhìn không đến bất luận cái gì bị thương dấu vết.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Một chiêu nan địch

Hôm sau.

Diệp Thiên theo tu hành trong trạng thái khi tỉnh lại, phát hiện sắc trời đã sáng rõ. Rửa mặt xong sau đuổi tới tập huấn trường, vừa mới là gia tộc chúng thiếu niên phía trước tập hợp thời khắc. Trước sau như một đứng ở lão vị trí chờ phân công thời điểm, Diệp Thiên phát hiện, rất nhiều trong tộc thiếu niên đang nhìn đến chính mình sau, đều nghi chân chỉ trò.

"Xem ra, chuyện ngày hôm qua mọi người đều biết a!" Trong lòng nói thầm một câu, Diệp Thiên liền không đếm xỉa tất cả ánh mắt của người. Tuy nhiên nghiệm chứng thực lực của mình đồng thời cũng trọng thập tín tưởng, nhưng là ngày hôm qua trong đêm Diệp Viễn Sơn điều tra tình hình của mình, làm cho hấn một mực ghi tạc trong óc đồng thời, cũng sinh ra lòng cảnh giác. Chính mình mỗi ngày đều so với ngày hôm qua càng thêm mạnh hơn một ít, như tái dẫn nâng bảo lí đại nhân chú ý, làm cho bọn họ lần nữa điều tra thoảng cái lời nói, vậy thì. . .

Ngộ, an phận, mới là bảo toàn tự thân ổn thỏa nhất thủ đoạn.

Rất nhanh, tại Diệp Thiên không phản ứng chút nào dưới tình huống, gia tộc những thiếu niên kia, liền đình chỉ chỉ trở động tác, tiến vào tập huấn trường tập hợp. Làm cho Diệp Thiên cảm giác so với không sai chính là, dĩ vãng cả buổi sáng thời gian, hấn tới thiểu nhất muốn chạy cá ba năm bảy thang, nhưng là hôm nay đứng ở chỗ này, ước chừng quá khứ trôi qua cả lâu ngày thần, đừng nói không có người đến phân phó hấn làm việc, mà ngay cả đụng lên đến cùng hấn nói chuyện gia tộc thiếu niên, đều không có nửa cái.

Không phải là đánh ngã Diệp Tuấn tiểu tử kia, những người khác bắt đầu kiêng kị ta a.

Như thế trong lòng lâm bầm một câu, Diệp Thiên thầm nghĩ điều này cũng tốt, không có người tới quấy rầy mình rõ ràng hơn sạch chút ít. Dù sao hấn với cả ngày bị người chỉ huy đến thét to đi cảm thấy phiền chán, hôm nay có thể yên tĩnh biết, quả thực chính là chuyện cầu cũng không được chuyện.

...

Thù liệu, hấn mới có cái ý nghĩ này, chợt nghe đến sau lưng có người ở sợ hãi nói ra: "Diệp Thiên. . . Cái kia, ngươi có thể hay không đi phòng ta lí giúp ta cầm điều quần, vừa rồi lúc huấn luyện, ta quần rạn nứt."

Nhìn lại, Diệp Thiên lập tức trong lòng mừng rỡ, cái này sợ hãi biểu lộ gia hỏa, dĩ nhiên là Diệp Phong.

Càng thêm buồn cười chính là, nhìn người này hôm nay không được tự nhiên kẹp lấy hai chân, một tay trao trước một tay che bộ dạng, hiển nhiên là bởi vì sợ hãi lộ quang xấu mặt. Lại nhìn liếc sau, Diệp Thiên cũng phát hiện, hắc quần rạn nứt bộ phận, dĩ nhiên là. . . Đứng quần!

Hạ tế về sau gia tộc thiếu niên kiểm tra đo lường, người này muốn trêu Diệp Thiên trước mặt mục, vậy cũng gọi là một cái vênh váo tự đắc, nhưng là hiện tại hắc sợ hãi sinh nọ đang nhìn mình, ánh mắt kia trung tràn ngập khản cầu bộ dáng, nói là đáng thương cũng không vì qua.

"Người người này, cũng có hôm nay a." Trong lòng hừ lạnh một tiếng, Diệp Thiên làm bộ không phát hiện sự hiện hữu của hắc loại, quay đầu tiếp tục thẳng tắp đứng ở chỗ đó.

Nếu như đổi lại trước kia, Diệp Thiên dám như thế bỏ qua sự hiện hữu của hắc, Diệp Phong tất nhiên sẽ lập tức giận tím mặt, hơn nữa chỉ vào Diệp Thiên cái mũi hung hăng quát mắng một trận. Chính là hiện tại, nghe nói Diệp Tuấn này tam lưu vô gia đều bị Diệp Thiên đả bại, hắc cho dù cố tình tức giận, thực sự căn bản không dám ở ngoài mặt hiển lộ nửa phần.

Nuốt một ngụm nước bọt, Diệp Phong chỉ có thể tiếp tục khản cầu: "Diệp Thiên, người biết chúng ta tập hợp sau, không thể rời đi tập huấn trường vượt qua mười mét xa, ta hiểu này thật sự là không có cách nào khác chính mình trở về. Còn hi vọng người tha thứ huynh đệ trước kia sai lầm, bang huynh đệ ta một bả. Làm phiền!"

"Ngộ, cái này thái độ, ngược lại coi như không tệ." Diệp Thiên mắt liếc mắt đối phương liếc sau, mới chậm quá nói: "Được rồi, người tạm thời tại chỗ này chờ đợi một lát, ta đi giúp người cầm điều quần."

Nói xong, Diệp Thiên mới không nhanh không chậm bước đi bước chân, thân nhiên hướng khu dừng chân vực đi đến.

Khi hắc sau lưng, Diệp Phong ngược lại rất biết điều hô: "Diệp Thiên, cảm ơn a!"

"Tĩnh, làm gì cùng tên gia hỏa như vậy so đo, không có lãng phí tinh thần." Âm thầm trong lòng lầm bầm hai câu, Diệp Thiên quyết định không đi so đo hắc dĩ vãng thái độ. Dù sao hiện tại hắc chủ yếu tinh lực đặt ở trên tu hành, vì loại người này chậm trễ thời gian, căn bản chính là được không bù mất.

Cầm quần cho Diệp Phong, kế tiếp cả thượng buổi trưa, lại không có bất kỳ người đến làm cho Diệp Thiên chân chạy.

Như thế thoải mái đã xong hôm nay công tác, Diệp Thiên nhiều ít có chút cảm khái, trước kia tất cả mọi người đang nói Thần Võ đại lực dùng thực lực vì tôn thời điểm, Diệp Thiên cũng không có quá sâu nhận thức. Nhưng nhìn xem hôm nay tình huống này, hắc cũng cảm giác được thực lực tăng cường, xác thực là vật tái mỹ diệu bất quá chuyện tình.

Được rồi, tạm thời buông điểm ấy nhỏ đến toan tính. Chịu đựng được đến tập huấn lúc kết thúc, Diệp Thiên liền chuẩn bị trở về đi gia tăng tu hành. Có thể hắc còn không có hoạt động cước bộ, chợt nghe đến tập huấn trong tràng truyền đến một hồi âm ỉ thanh âm, hơn nữa lúc trước ra tới gia tộc các thiếu niên, cũng đều cấp cấp đi vòng vào trở về.

Tò mò, Diệp Thiên nhin không được tiến đến tập huấn trường trước cửa đi đến bên trong dò xét thăm dò. Cái này xem xét phía dưới, hắc lập tức kinh sợ nảy ra, cũng không để ý gì gia tộc không cho hắc tiến vào tập huấn sân bãi quy định, tự trực tiếp bước nhanh đi đến lí mặt, cấp cấp hướng tập huấn trường này phương gia tộc dạy bảo chuyên dụng người cao trên bình đài chạy đi.

Tuy nhiên chỉ là nhìn thoáng qua, nhưng hắc đã chú ý tới Diệp Lâm Nhi đang đứng tại trên bình đài, nhưng ngược lại, thì là gia tộc thiếu niên đệ nhất nhân, Diệp Trọng!

Xem hai người này tư thế, đúng là sẽ đối quyết trên bình đài!

Chứng kiến tình huống này, Diệp Thiên lại ở đâu còn có thể bên ngoài quan sát. Tiến vào tập huấn trường gặp gia tộc các thiếu niên chính tự tập vậy xem, hắc liền mở miệng mời đến người khác nhường đường đều giảm đi, tự như vậy hai tay không ngừng gầy dầy, không chút nào yêu thương tất cả thể lực gạt mở đám người, chính hi vọng tại hai người ra tay trước đuổi leo lên đi.

Diệp Lâm Nhi tuy nhiên tán cấp nhị lưu vô giả, lại nói tiếp cùng Diệp Trọng là ngang cấp tồn tại, có thể này Diệp Trọng từ lúc đầu năm, cũng đã tấn thăng đến nhị lưu trung giai, mà Diệp Lâm Nhi lại chỉ bất quá đến nhị lưu sơ giai không lâu.

Huống chi, bởi vì Diệp Trọng thân phận đặc thù nguyên nhân, hắc từ lúc mấy năm trước cũng đã bắt đầu tu tập vũ kỹ. Không nói đến hắc hiện tại vũ kỹ tu hành đến cái gì trình độ lời nói, chỉ cần là ngày thường nói chuyện phiếm trung, mọi người luôn miệng nói hắc tu luyện chính là Tinh cấp trung phẩm kim hệ vũ kỹ, cũng đã đoán được, Diệp Trọng lực công kích mặc dù tại nhị lưu trung giai vô giả lí, cũng tuyệt đối thuộc về cao nhất phong tồn tại.

Diệp Lâm Nhi cùng một người như vậy quyết đấu, ở đâu có thể đòi tìm được nửa phần chỗ tốt!

Tập huấn trong tràng rất nhiều gia tộc thiếu niên, hiển nhiên đều chú ý tới Diệp Thiên đến. Mà chứng kiến Diệp Thiên một bộ phát điên bộ dáng, những người này lập tức vô ý thức mở ra một cái thông đạo, làm cho Diệp Thiên có thể trong thời gian ngắn nhất xông lên ngôi cao.

Ngang nhiên đứng ở hai người đối lập chính giữa, Diệp Thiên lập tức cao giọng quát: "Diệp Trọng, người nghĩ làm gì?!"

"Diệp Thiên ca ca." Người đối diện vẫn chưa trả lời, Diệp Thiên liền phát hiện quần áo bị Diệp Lâm Nhi từ phía sau kéo hạ xuống, quay đầu lại hỏi thanh

chuyện gì. Lại nghe đến Diệp Lâm Nhi nói ra: "Diệp Trọng chỉ là muốn theo ta luận bàn thoả cái vũ kỹ, ngươi không cần phải quá khẩn trương."

"Ách, luận bàn?" Diệp Thiên nhíu mày, trầm ngâm một hồi lâu mới nói: "Thật sự, chỉ là luận bàn sao?"

"Thực chỉ là luận bàn." Diệp Lâm Nhi lần nữa lặp lại một lần, sau đó giơ lên hai tay phụ giúp Diệp Thiên, hiển là muốn cho hắn tạm thời xuống đài. Trên thực tế Diệp Thiên đang nghe Diệp Lâm Nhi khẳng định trả lời thuyết phục sau, lúc trước kinh sợ liền đi hơn phân nửa, luận bàn nha, mọi người có một chút liền ngừng lại thế thì không có gì có thể lo lắng. Tuy nhiên Diệp Lâm Nhi chỉ là nữ hài nhi, có thể bắt kẻ thế nào nói đến, hẳn hay là nhất danh võ giả thân phận, nhưng lại thuộc về gia tộc thiếu niên lí hàng đầu võ giả.

Dời đi chân, Diệp Thiên ý bảo mình có thể xuống dưới sau, mới dặn dò một câu: "Cẩn thận một chút."

Gặp Diệp Lâm Nhi đồng dạng gật đầu ứng thừa xuống, Diệp Thiên mới xoay người, hướng Diệp Trọng nói ra: "Diệp Trọng, đã chỉ là luận bàn vũ kỹ, mọi người có một chút liền ngừng lại là tốt rồi, ta không hi vọng chứng kiến hữu thụ thương tình huống xuất hiện."

"Xuy, ngươi thân phận gì, cũng xứng như vậy nói chuyện với ta." Diệp Thiên lời nói mới rơi xuống đất, đối diện Diệp Trọng liền khinh thường lãnh khàn một tiếng, lập tức cử động đầu tay lau trường kiếm, nhìn cũng không nhìn Diệp Thiên, làm như làm bầm lầy bầu nói ra: "Đã thi đấu, tự nhiên cần toàn lực ứng phó, như lưu thủ lời nói, thì cùng nhi đồng chơi đùa có gì khác nhau. Võ giả chi tâm, như thế nào ngươi bức này liền chân khí đều không có người có thể lý giải. . . Kiếm này danh lục tâm, kiếm huyết mới về."

Nói, tay hắn đầu ngón tay bắn ra thân kiếm, khiến cho phát ra mãnh liệt "Thương!" Minh thanh âm.

Diệp Thiên từ lúc đối phương nói ra phản đối lời nói lúc, cũng đã bỗng nhiên dừng bước lại. Quay đầu trừng Diệp Lâm Nhi liếc, hắn duỗi cánh tay đem chi ngăn ở sau lưng, mới đứng tại đó lãnh ngạo đứng thẳng Diệp Trọng nói ra: "Được rồi, đã như vậy, ta cùng ngươi đánh!"

"Diệp Thiên ca ca, ngươi. . ." Diệp Lâm Nhi cấp cấp kéo lại Diệp Thiên quần áo, lại phát hiện Diệp Thiên lần nữa hung hăng trừng chính mình liếc, ánh mắt kia trung chưa bao giờ có phần nộ, làm cho hắn không tự chủ được trong nội tâm run lên, không tiếp tục pháp nói ra nửa chữ.

Đối với Diệp Thiên mà nói, luận bàn đương nhiên không sao cả, cũng vẫn có thể có lợi cho Diệp Lâm Nhi phát triển, có thể Diệp Trọng vừa rồi những lời kia, rõ ràng chính là dùng tướng mệnh vật lộn độ sức ý tứ. Mặc dù hắn biết rõ võ giả tranh đấu, dùng tướng mệnh vật lộn độ sức có lẽ có thể càng thêm rất nhanh phát triển, nhưng là làm cho Diệp Lâm Nhi đi thừa nhận loại này phong hiểm, nhưng lại hắn tuyệt đối không thể chuyện đã đáp ứng.

Vạn nhất. . .

Hắn quả thực không dám suy nghĩ giống như loại tràng diện, cho nên cho dù biết mình hôm nay trạng thái, căn bản không thể nào là Diệp Trọng địch thủ, có thể hắn cũng chỉ có thể động thân đứng ra, cũng đem Diệp Lâm Nhi bắt luận cái gì muốn giúp hắn chia sẻ tâm tư, đều hoàn toàn ngăn tại sau lưng!

Chỉ có điều, hắn một cử động kia, lại đưa tới Diệp Trọng càng lớn là không mảnh.

"Ta biết rõ ngươi đang ở đây đêm qua đánh bại Diệp Tuấn, nhưng này lại có thể đại biểu cái gì." Hắn như trước nhìn xem kiếm trong tay, làm như căn bản không có bà Diệp Thiên ngăn tại trong mắt, nói: "Chỉ là khát mưu lợi chiến thắng nhất danh tam lưu võ giả, điều này chẳng lẽ khiến cho ngươi cho rằng, chính mình hôm nay có thể tại Diệp gia bảo trong xưng là cường giả sao. Diệp Thiên, trước kia ta còn thật không có chú ý tới ngươi người này, bắt quá hiện tại, ta đây lục tâm kiếm cần được uống máu mới được."

Nói xong, hắn quát khẽ một tiếng nói: "Tiếp ta một chiêu Phân Kim Liệt Thạch!"

Thanh âm mới truyền vào Diệp Thiên lỗ tai, hắn trường kiếm trong tay liền đã phá không ra, ngăn tuyến loại đâm thẳng hướng Diệp Thiên ngực.

Tuy nhiên một kiếm này thoát nhìn làm như không hề uy thế, có lẽ Diệp Trọng lúc trước tiếng quát lí, Diệp Thiên liền đã biết, người này tuyệt đối thi triển ra tới thân phận cùng xứng đôi vũ kỹ. Giống nhau ngày hôm qua đánh với Diệp Tuấn giờ đồng dạng, Diệp Thiên minh bạch trừ trốn tránh một đường bên ngoài, lúc này nếu không có thể làm cái khác lựa chọn.

Cước bộ chệch đi, hắn liền muốn hướng bên cạnh xê dịch, để tránh mở Diệp Trọng kiếm quang tới bén nhọn cái kia một điểm.

"Muốn tránh, cũng phải có như vậy năng lực mới được!" Thân hình né tránh, Diệp Thiên chợt nghe đối phương hừ lạnh một tiếng. Đón lấy, này vốn đâm thẳng mà đến trường kiếm lại như là sống lại, quỹ dị uốn éo uốn éo, như trước đâm Diệp Thiên trước ngực bộ vị bao phủ trong đó.

Kiếm quang thời gian lập lòe, Diệp Thiên phảng phất hình như có loại thân ở xà trong ổ lỗi giác, quanh thân khắp nơi, lộ vẻ loại làm cho người đánh đầy lòng phát lạnh "Tê tê" thanh âm.

Nếu như nói ngày hôm qua đánh với Diệp Tuấn thời điểm, đối phương này nóng rực chưởng tức chỉ là làm hắn cảm giác được sự khó thở lời nói, này bị bao phủ tại Diệp Trọng phát ra ra trong kiếm quang, hắn cơ hồ cũng cảm giác được hoàn toàn hít thở không thông!

"Quả nhiên, nghiêm chỉnh cá thực lực cấp bậc chênh lệch, chính là như thế rõ ràng sao?" Trong lòng khổ sáp suy nghĩ một chút thời điểm, Diệp Thiên chỉ cảm thấy bộ ngực đột nhiên mát lạnh. Đón lấy, này áp bách đến hắn khó có thể hô hấp kiếm quang liền biến mất vô tung. Cảm thấy thoải mái phía dưới, hắn thử thở dốc một hơi, lại phát hiện mình trước ngực, dường như có cỗ nhiệt lưu không ngừng tuôn ra, hơn nữa rất nhiều lượng mang đi trên người mình khí lực.

Thấp cúi đầu, hắn phát hiện mình cả trên thân, đã bị máu tươi nhuộm vô cùng đỏ hồng.

Bí phần tiếng la khóc tại bên tai vang lên, Diệp Thiên còn muốn an ủi thoáng cái nha đầu kia tới, chính là hơi chút trừng mắt lên, hần liền phát hiện cái này khóc hồ nha đầu, lại điên rồi bình thường thẳng tắp hướng Diệp Trọng công quá khứ, thậm chí hoàn toàn buông tha cho bất luận cái gì phòng ngự.

Ý thức chưa xong toàn bộ tiêu tán tán trước, hần mơ hồ nghe thấy Diệp Trọng dường như nói người không phải đối thủ của ta các loại lời nói, sau đó, Diệp Lâm Nhi dường như thăm vừa nói câu, một năm sau ta cần phải gấp trăm lần hoàn lại người một kiếm này chỉ ban thưởng.

"Khá tốt, nha đầu kia dường như cũng không có cùng Diệp Trọng đánh nhau." Trong lòng vui mừng nói một câu, Diệp Thiên cảm giác mình lại không chịu nổi bồi rồi tập kích quấy rối, cứ như vậy đầu nghiêng nghiêng, ý thức dần dần bắt đầu tiêu tán. . .

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16 : Vũ kỹ mơ màng

Tinh thần hốt hoảng, ý thức dần dần...

Thật lâu sau, Diệp Thiên phát hiện mình cũng không biết từ lúc nào, rõ ràng tiến nhập màu xám trong không gian. Đánh giá chung quanh đã quen thuộc khu vực, Diệp Thiên ngưỡng ngửa đầu, chợt phát hiện lần này tiến vào cùng dĩ vãng đúng là hoàn toàn bất đồng.

Bởi vì, ngừng đầu, hần phát hiện mình đoán, căn bản không phải trước kia hời hợt nông một mảnh, mà là, giờ phút này phát sinh ở tình cảnh bên ngoài!

Diệp Lâm Nhi đang dùng hần nhỏ nhắn xinh xắn thân thể, đem Diệp Thiên bị tại trên lưng bay vút. Giờ phút này hai người hiển nhiên đã tiến nhập ký túc xá khu vực, theo Diệp Lâm Nhi bay vút gian chỗ xuất hiện phòng ốc ngói xá bối cảnh đến xem, xác nhận rất nhanh có thể đến tới gian phòng của mình.

Quả nhiên, theo "Bùm" một tiếng vang thật lớn, Diệp Lâm Nhi căn bản là không có trông nom trên cửa đã khóa lại, tựa như vậy trực tiếp đem cửa phòng cho đá vỡ ra.

Sau đó nàng mặt mũi tràn đầy rung rung đem Diệp Thiên đặt ngang trên giường, dùng sức hung hăng đem Diệp Thiên trước ngực quần áo búng, sau đó lại luống cuống tay chân theo trên người móc ra vài bình Sinh Cơ Tán, kể hết đem đan dược bóp nát sau ngã vào Diệp Thiên ngực phải bị thương bộ vị.

Chứng kiến tình cảnh bên ngoài, Diệp Thiên tuy nhiên cảm giác được kinh dị, nhưng sớm thói quen không gian ly kỳ sau, hần ngược lại có thể rất nhanh thích ứng loại này trạng thái. Thậm chí, chứng kiến trên người bị thương, hần còn có thể lầm bầm lên tiếng nói ra: "Nguyên lai, ta chỉ là ngực phải bị đâm thủng."

Đúng vậy, hần bị đâm thủng vị trí là ở ngực phải, nếu là ngực trái trái tim vị trí lời nói, có lẽ...

Nhẹ khê lắc đầu, Diệp Thiên cũng không cho rằng đây là Diệp Trọng hạ thủ lưu tình, mà là hần không dám trực tiếp giết mình. Dù sao trong lúc này hay là Diệp gia bảo, tuy nhiên hần là đương đại gia chủ dòng chính trưởng tôn, thế nhưng không dám ở bảo trong trực tiếp giết người. Tuy nhiên cho dù giết người, sau đó hần cũng không nhất định sẽ đụng phải cái gì nghiêm khắc trừng phạt, nhưng làm gia tộc dòng chính trưởng tôn, hần nếu thật làm như vậy lời nói, nhưng lại trái với Diệp Phá Thiên chính mệnh ký kết quy củ.

Diệp Thiên cũng không thể tính ra ra, hần trái với sau hội tạo thành cái gì hậu quả, nhưng là biết rõ hần nếu thật làm như vậy, đối với hần từ nay về sau tiền đồ tuyệt đối có không ít chỗ hỏng. Bởi vì như thế, Diệp Thiên cũng không lập tức bị mất mạng, cho nên Diệp Thiên mới có thể bị Diệp Lâm Nhi lưng đeo trở về, cũng khẩn cấp bắt đầu xử lý miệng vết thương của hần.

Chỉ có điều, Diệp Lâm Nhi tựa hồ có chút nghiệp dư, mặc dù là hao phí ba bình Sinh Cơ Tán, Diệp Thiên ngực phải vị trí huyết lưu cũng không có bị ngăn cản dừng lại.

Trước mắt loại tình huống này, đang ở màu xám trong không gian linh hồn thể tự nhiên không dám chậm trễ, nhanh chóng theo không gian thiết bài hạ bắt rất nhiều sinh cơ giải tán lúc sau, Diệp Thiên tranh thủ thời gian tại trong không gian từng khóa thượng triều vút bắn.

Nghĩ đến, đã có thể từ phía trên thượng chứng kiến bên ngoài, cái này tiến hóa qua đi Sinh Cơ Tán, hần là cũng có thể từ nơi này ném ra ngoài đi thôi!

Sự thật quả Như Diệp thiên sở liệu, hần Hướng Thiên vút bắn ra Sinh Cơ Tán cũng không hướng ở bên ngoài như vậy tự do vật rơi, mà là lập lòe thoáng cái sau liền biến mất không thấy gì nữa. Phải nhìn nữa bên ngoài tình huống thời điểm, liền gặp được Diệp Lâm Nhi nhanh chóng đem những kia nhỏ

chừng một nửa đan được hết thấy bóp nát, cũng điều hoà sau hơi mỏng khi hấn trước ngực miệng vết thương đắp một tầng.

Như vậy, đồ máu trạng thái lập tức đình chỉ xuống.

Nhìn thấy loại tình huống này, Diệp Thiên đã nghĩ giống như thường ngày như vậy, theo trong không gian trực tiếp trở lại trong thân thể của mình. Chính là giật giật ý niệm trong đầu, hấn lại phát hiện này nguyên bản trăm thứ Bách Linh dời đi, rõ ràng... Không nhảy!

"Không thể nào, ta không thể trở lại thân thể của mình lí rồi?" Ngây ngốc ngây người một hồi lâu, Diệp Thiên mới từ trong miệng nhỏ ra câu. Dựa theo dĩ vãng nhận thức, hấn biết rõ mỗi lần tiến vào màu xám trong không gian tới cũng không phải là của mình thân thể, mà là huyền diệu khó giải thích mặt khác một loại trạng thái. Diệp Thiên từng bả loại này trạng thái gọi là tư tưởng ý thức, về sau đọc qua một ít tạp thư sau, hấn tiến vào trong không gian chính mình, gọi là linh hồn thể.

Đúng vậy, mỗi lần cũng chỉ là linh hồn thể tiến vào, mà không phải nằm trong phòng không có ý thức cái kia khối thịt thân.

Nhiều khi Diệp Thiên đều cảm giác mình thân thể cùng linh hồn chia lìa ra rất cổ quái, này đây tiến vào trong không gian hấn trên cơ bản ngoại trừ lấy phóng đan được, còn lại thời gian liền tất cả đều là tại hấp thu thiên địa khí, xong sau sẽ gấp lập tức trở về đến trong nhục thể.

Đương nhiên, cũng không phải nói loại này trạng thái không tốt, thậm chí Diệp Thiên có đôi khi đều cho rằng cái này rất thần kỳ. Ách, thần kỳ đến, làm cho hấn sợ hãi có một ngày, tự không cách nào theo trong không gian ra khỏi.

Hiện tại, hấn cái này lo lắng, hiển nhiên lại biến thành sự thật.

Gặp được loại này trạng thái, tự nhiên muốn mau chóng giải quyết mới được. Có thể hết lần này tới lần khác đến hiện tại mới, Diệp Thiên ngoại trừ xác nhận không gian có thể hấp thu thiên địa khí bên ngoài, cũng chỉ có sử dụng đan được tiến hóa năng lực. Về phần cái khác các loại tình huống, hấn còn ở vào lục loại trung, lại làm sao biết nên làm như thế nào.

"Được rồi, hi vọng loại này trạng thái sẽ không trở thành vĩnh hằng." Trong lòng nói thầm một câu, Diệp Thiên lần nữa hướng thiên không nhìn coi, lập tức "Di" một tiếng kinh ngạc lên.

Diệp Lâm Nhi trước mắt buồn bã bộ dạng trước không đi nói, làm cho Diệp Thiên kinh ngạc chính là, chính mình ngực này cơ hồ bị thấu xuyên miệng vết thương thượng, này Sinh Cơ Tán chỗ thoa một tầng hơi mỏng bột phấn, lại rất nhanh ngưng kết lại với nhau, không biết là bởi vì hỗn hợp huyết thủy nguyên nhân hay là sao địa, này nguyên bản hay là bột phấn trạng thái Sinh Cơ Tán sớm đã chuyển biến hình thái, xa xa nhìn về phía trên, lại như là tại miệng vết thương kết liễu một tầng cà.

Tuy nhiên không cách nào đi ra ngoài xác nhận này đến cùng phải hay không kết cả, nhưng tối thiểu nhất nhìn về phía trên, miệng vết thương chỗ đã bắt đầu tại từ ta khôi phục.

Theo bị thương đến hiện tại, Diệp Thiên tại trong không gian ngưng ước chừng cũng chỉ là ba bốn giờ giờ thìn, đổi lại bên ngoài thời gian đến tính lời nói, thì phải là gần kề một phút đồng hồ thời gian, nguyên bản cơ hồ bị đâm đối xuyên miệng vết thương, đã đến như vậy trạng thái...

Sinh Cơ Tán, có thể đạt tới như thế công hiệu!

Trước kia Ích Khí Hoàn trải qua không gian tiến hóa sau, Diệp Thiên tuy nhiên cũng hiểu được kỳ biến được thập phần hữu dụng, có thể dùng qua một khóa sau, Diệp Thiên cũng không có cảm thấy hấn có bao nhiêu lợi hại. Nhưng lần này Sinh Cơ Tán lại hoàn toàn không giống với, loại quả thật cảm nhận được cường đại hiệu quả trị liệu, thật thật làm cho hấn có chút thang xem liú lười.

Thậm chí, chờ một chút hấn lại đều quên tự thân thương thế, nhịn không được vui mừng như rồng mây làm bầm đứng dậy: "Đây mới là chót nhất đẳng ngoại thương được a, nếu như ta có thể tìm tới trung giai ngoại thương được, này trị liệu ngoại thương thời điểm, có thể hay không chứng kiến mất thương có thể thấy được khôi phục tốc độ. Thậm chí, nếu có thể tìm được những kia giá trị rất nhiều cao cấp thuốc chữa thương, sinh tử thị người bạch cốt loại này trong truyền thuyết chuyện tình, có thể hay không, biến thành sự thật..."

Được rồi, sau nửa ngày sau, Diệp Thiên rốt cục thừa nhận, chính mình ảo tưởng quá mức chút ít.

Không nói đến những kia trung cao giai được vật có thể hay không đạt tới hấn đoán nghĩ hiệu quả. Chỉ cần là hiện tại loại này trạng thái, cho dù bên ngoài có có thể làm cho chết ngàn tám trăm năm xương cốt đều hóa thành cặn bã chi người sống lại được thảo đưa cho hấn tiến hóa, hấn cũng căn bản không cách nào đi ra không gian đem mang tới.

Lý trí tiếp nhận rồi sự thật, Diệp Thiên sau khi suy nghĩ một chút, liền bắt đầu hấp thu nổi lên thiên địa khí.

Đã không cách nào đi ra ngoài, này tiện lợi dùng trong khoảng thời gian này tu hành a. Tuy nhiên lý giải không được loại này dùng linh hồn trạng thái tu hành, nhưng lại thân thể tìm được chỗ tốt kỳ quái hiện tượng, nhưng là đã loại hiện tượng này có thể làm cho mình tìm được đề cao, cần gì phải lãng phí tu hành thời gian đi dò xét căn đi tìm nguồn gốc.

Ba canh giờ, lại ba canh giờ...

Mỗi một lần rèn luyện thời gian đều nguyên tắc giống nhau, mỗi một lần rèn luyện xong, Diệp Thiên cũng đều hội lưu ý thoáng cái tình huống bên ngoài, thuận tiện thử một chút có thể hay không trở lại trên nhục thể đi. Có thể một lần lại một lần, đến Diệp Thiên cũng không nhớ rõ rèn luyện quá nhiều thiếu khắp, thậm chí cũng cảm giác mình táo bạo lúc thức dậy, hấn như trước không có cách nào khác làm cho linh hồn trở về thân thể.

Tình huống như vậy, thì tạo thành trong hiện thực, hẳn như trước thẳng tắp nằm ở chỗ đó, căn bản không có nửa phần tình dậy đầu hiệu.

Cũng may mặc dù không có tình dậy nhưng hẳn thân thể cơ năng còn đang, tại có thể cảm nhận được hẳn tim đập trống ngực hô hấp dưới tình huống, Diệp Lâm Nhi cũng không trở thành cho là hẳn cứ như vậy gì kia. Hơn nữa bởi vì dùng không ít Sinh Cơ Tán nguyên nhân, trạng huống thân thể của hẳn cũng dần dần chuyển biến tốt đẹp.

Phát hiện này, cũng làm cho Diệp Lâm Nhi trên mặt vẻ lo lắng dần dần thiếu rất nhiều. Nhìn thấy tình huống này, Diệp Thiên cũng mới có tâm tư, bắt đầu tu tập lần trước bị hẳn ném đến không gian Mộc Sinh Chi Pháp.

Quyển bí tịch này, Diệp Thiên sơ nắm bắt tới tay thời điểm, vẫn cho là cùng Thủy Liệu Thập Bát Chương đồng dạng trị liệu hệ vũ kỹ, chính là hôm nay mở ra bí tịch cân nhắc sau một lúc, hẳn mới biết hiểu ý nghĩ của mình hơi có thành kiến.

Thủy Liệu Thập Bát Chương còn có thể trị liệu kiêm mà lại khôi phục người tinh thần, nhưng là Mộc Sinh Chi Pháp lại căn bản chính là thuần túy phụ trợ vũ kỹ. Nếu như nói Thủy Liệu Thập Bát Chương là công năng trị liệu, như vậy cái này bản Mộc Sinh Chi Pháp, hẳn lớn nhất mà lại tác dụng duy nhất chính là, cải tạo kinh mạch!

Cẩn thận đem quyển bí tịch này đọc một lần, Diệp Thiên trong nội tâm đột nhiên sinh ra một cái ý niệm trong đầu: như vậy vũ kỹ, bị về vì thần cấp thượng phẩm, thật sự là có chút thật là đáng tiếc a!

Dựa theo trên sách theo như lời, nếu như có thể tu đến chút thành tựu cảnh giới, liền có thể bắt đầu thay người ôn nuôi cải tạo kinh mạch. Tuy nhiên mỗi lần chỉ có thể cải tạo một đỉnh điểm, nhưng là tích lũy tháng ngày phía dưới, chính là phi thường khả quan một loại biến hóa. Trên bí tịch nói, nếu như một đứa con nít theo sinh ra giờ mà bắt đầu tiếp nhận Mộc Sinh Chi Pháp ôn nuôi cùng cải tạo, nhỏ như vậy thành cảnh giới người, trên cơ bản có thể bảo chứng hẳn đạt tới nhị lưu vô giả cảnh giới, đạt tới thông hiểu đạo lý trình độ, càng có thể có thể nuôi dưỡng được có đủ nhất lưu tiềm lực vô giả!

Như vậy hạng nhất vũ kỹ, hẳn hẳn chứa giá trị, nói có thể so với Tinh cấp thượng phẩm vũ kỹ, tựa hồ cũng không tính vi qua. Mà hẳn cuối cùng nhất bị về vì thần cấp thượng phẩm, đại để cũng chỉ là bởi vì cái này vũ kỹ lại không thể ôn nuôi tự thân nguyên nhân.

Nói trắng ra là, đây là một bộ vì người khác làm mai mối vũ kỹ.

Nghĩ tới điểm ấy, Diệp Thiên thì lập tức minh bạch, vì cái gì Diệp Lâm Nhi lúc trước sẽ chọn trước tu cái này vũ kỹ.

"Nha đầu này." Cười khổ lắc đầu, Diệp Thiên quyết định đoạt ở phía trước đem cái này vũ kỹ cho tu, dù sao ở chỗ này trong không gian cũng là không thú vị đến cực điểm, thì cảm cái này vũ kỹ có thể tới cho hết thời gian a.

Hẳn thậm chí kỳ vọng, lúc này đây mình có thể lĩnh ngộ chậm một chút.

Có thể sự thật, còn chưa có không bằng hẳn suy nghĩ. Chỉ là một canh giờ gì đó, đổi lại bên ngoài thời gian đại khái là là một nén hương công phu, cái này vũ kỹ tất cả nội dung, trong mắt hẳn tựa thành lại đơn giản bất quá gì đó.

Phát giác như trước không thể ra đi, hẳn đơn giản tay trái thì triển Thủy Liệu Thập Bát Chương, tay phải sử dụng Mộc Sinh Chi Pháp, gì đó giúp nhau xác minh.

Đại khái là cái này hai hạng vũ kỹ có chỗ giống nhau, cũng có lẽ là bởi vì Diệp Thiên thể chất đặc thù, mới có thể là cái này trong không gian lợi cho tu hành, như vậy tay trái tay phải loay hoay một hồi, hẳn lại phát hiện hai hạng vũ kỹ, dần dần có dung hợp xu thế!

Kinh ngạc phía dưới, hẳn tiếp tục đem loại này trạng thái giằng co hai ngọn trà thời gian, lập tức phát hiện, hẳn trợ thủ đắc lực dụng cùng một chỗ, hoặc là tay phải cầm cánh tay trái thời điểm, như vậy một chương xuống dưới, sẽ cùng giờ chuẩn bị Thủy Liệu Thập Bát Chương cùng Mộc Sinh Chi Pháp hiệu quả.

Rất hiển nhiên, tập trị liệu cải tạo có thể tập kết tại một thể!

Thấy được loại tình huống này, Diệp Thiên lập tức lại sinh ra một loại giả thiết: trị liệu cải tạo có thể tập kết một thể, như vậy khi ta dùng Thủy Liệu Thập Bát Chương kết hợp Mộc Sinh Chi Pháp, đối xử phóng ra ngược lại Diệp Tuấn giờ công kích thủ pháp, lại hội sinh ra hiệu quả gì?

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17 : Một năm ước hẹn

ước chừng tiếp qua hơn mười người không gian ngày.

Diệp Thiên rốt cục thử ra không gian, cũng trở lại trong nhục thể. Chậm rãi mở to mắt, thích ứng chung quanh ánh sáng sau, Diệp Thiên tự chứng kiến Diệp Lâm Nhi về mặt kính hi đang nhìn mình, lệ gọn liên liên nói: "Diệp Thiên ca ca, người, rốt cục tỉnh!"

"Ngộ, ta hôn mê bao nhiêu ngày?" Diệp Thiên yêu thương nhìn xem Lâm Nhi tiểu tụy trước mặt dung, lập tức âm ấm bổ sung một câu: "Mấy ngày nay, Lâm Nhi người khỏe cực."

"Không khỏe cực không khỏe cực, chiếu cố Diệp Thiên ca ca là hẳn là, nói sau, đây bất quá là tám chín ngày quang cảnh." Diệp Lâm Nhi mắt thấy Diệp Thiên nói xong lời nói, rõ ràng trực tiếp nhảy xuống giường, sinh long hoạt hổ như là chưa bao giờ thụ qua thương bộ dạng, hai con mắt lập tức khom thành Nguyệt Nha Nhi (nàng tiên ánh trắng).

Trên thực tế mấy ngày nay, nàng sớm chú ý tới Diệp Thiên thân thể cơ năng không sai biệt lắm hoàn toàn khôi phục, hiện tại Diệp Thiên tỉnh lại có thể xuống giường, tuy nhiên làm cho Diệp Lâm Nhi thoáng cảm thấy kinh ngạc, nhưng mà cũng không tính quá ngoài ý muốn, dù sao, nàng sở cầu, thì ra là Diệp Thiên thường thường An An là được, những thứ khác, cũng là không sao cả.

Chỉ có điều nàng lời nói mới vừa dứt, Diệp Thiên đột nhiên thân thể cứng đờ, nghi hoặc hỏi: "Mới chỉ là tám chín ngày quang cảnh?"

Sau khi hỏi xong, Diệp Thiên chợt lắc đầu bật cười một tiếng. Cũng không phải là sao, trong không gian hơn nửa năm một điểm thời gian, dùng hai mươi bốn so với một tỉ lệ, đổi thành sự thật thời gian, không phải là tám chín ngày quang cảnh mà thôi.

Trong thoáng chốc, Diệp Thiên đột nhiên có loại thần tiên ma quái trong tiểu thuyết cảm giác, bầu trời vừa mới ngày, dưới mặt đất đã ngàn năm.

Duy nhất có khác nhau, chỉ là không gian thành thời gian trôi qua khá cái chỗ kia.

Hảo bỏ đi, tám chín ngày quang cảnh khôi phục thương thế, tuy nhiên đối với người bình thường mà nói nhanh điễm, nhưng tối thiểu là có thể tiếp nhận phạm vi. Sớm nhất bị đâm sau hẳn còn tưởng rằng, mình sẽ ở trong hiện thực một khắc gì đó thời gian tỉnh táo lại.

Nếu nói như vậy, không khỏi quá mức nghe rộn cả người chút ít.

Nhi tại không thời gian ngầy người nửa năm, lần này hẳn linh hồn trở lại thân thể, lập tức cũng cảm giác được một hồi bành trướng cảm giác truyền đến, xuống giường tùy ý làm vài cái động tác, trong thân thể tựa hồ truyền đến giống như như rang đậu "Đùng" tiếng vang, lại sau đó nắm chặt lại quyền, hẳn liền rõ ràng cảm giác được, thân thể lực lượng mạnh thêm một mảng lớn.

Hơn nữa hẳn phát hiện trị liệu cùng cải tạo có thể tập hợp thành một thể, cho nên hỏi rõ hiện tại thời gian sau, hẳn liền bách không kịp kéo Diệp Lâm Nhi, muốn nghiệm chứng thoáng cái chính mình thực lực hôm nay.

Bất quá còn không có xuất môn, chợt nghe đi ra bên ngoài truyền đến một tiếng hỏi thăm: "Xin hỏi, Diệp Thiên huynh đệ đã tỉnh không có?"

Mở ra bị Diệp Lâm Nhi sửa chữa đầy đủ môn, Diệp Thiên ngoài ý muốn phát hiện ngoài cửa đứng lại là Diệp Phong, lúc này trong tay hẳn mang theo một cái hộp quà tặng, xem ra lại là chuẩn bị tới thăm chính mình cá người bị thương đồng dạng.

Kính ngạc phía dưới, Diệp Thiên nhin không được hỏi: "Cái kia, Diệp Phong, người tới là..."

"Ta đương nhiên là đến xem Diệp Thiên huynh đệ người." Gặp Diệp Thiên đã có thể xuống giường hoạt động, Diệp Phong trên mặt rõ ràng lộ ra một tia mừng rỡ biểu lộ. Sau đó tại Diệp Thiên dẫn dắt hạ đi vào phòng, hẳn càng khách khí không thôi nói: "Lần trước còn không có cảm tạ Diệp Thiên huynh đệ người sao, lần này xem như tìm được để cho ta bổ sung cơ hội, nho nhỏ ý tứ, hi vọng huynh đệ người không cần phải ghét bỏ mới tốt."

Nói, hẳn đem hộp quà tặng đặt ở trên mặt bàn.

"Quả nhiên là tới thăm của ta a." Buồn bực ở trong nội tâm nói thầm hạ xuống, Diệp Thiên tự nhiên cũng biết thân thù không đánh khuôn mặt tươi cười người, huống chi nhân gia cái này thoạt nhìn, vốn là mang theo thiện ý mà đến. Cho nên nhẹ gật đầu, hẳn liền hồi phục nói: "Lần trước giúp người cảm ơn chỉ là của ta phần trong chuyện tình, Diệp Phong người cũng không cần động ở trong lòng."

"Đối Diệp Thiên huynh đệ mà nói là chuyện nhỏ, đối với ta chính là xem như giải nguy nan tại nhất thời a." Diệp Phong khách sáo trả lời một câu, lập tức nhớ tới cái gì dường như, từ trong lòng ngực móc ra một cái thiệp mời nói: "Diệp Thiên huynh đệ, gia phụ Hậu thiên đem phía trước tiếp nhận Sơn Lan trần trần quan chức vụ, đến lúc đó hội xếp đặt buổi tiệc, hi vọng Diệp Thiên huynh đệ có thể rất hân hạnh được đón tiếp."

"Cái này..." Diệp Thiên nhìn nhìn thiệp mời, nhiều ít có chút do dự. Dù sao tại Diệp gia bảo ngự người sáu năm, trước kia nếu ai có một chuyện gì, cho tới bây giờ cũng sẽ không thỉnh Diệp Thiên, không chỉ là bởi vì khi đó thực lực của hắn cúi xuống, cũng không riêng là nguyên do hẳn không quá hợp quần, chích chỉ cần là, khi đó bảo trong ngoại trừ Diệp Lâm Nhi bên ngoài, ai cũng không có bá Diệp Thiên đương nhân vật số một. Lời nói không dễ nghe lời nói, chỉ sợ trước kia đều không có người, bá Diệp Thiên chính thức coi như là Diệp gia đệ tử.

Nhưng là hiện tại...

Tinh ngộ tới sau, Diệp Thiên tiếp nhận thiệp mời nói: "Thỉnh còn có ai a?"

"Không có thỉnh vài người, ngoại trừ cùng ta so với muốn tốt vài cái gia tộc đệ tử bên ngoài, cũng chỉ có Diệp Thiên huynh đệ người." Diệp Phong cười có chút trả lời một câu, lập tức a một tiếng, nhìn xem Diệp Lâm Nhi nói: "Đến lúc đó cũng đi theo Diệp Thiên huynh đệ cùng đi chứ, tại bảo lí mọi người cả ngày nhàm chán cực độ, đều rất hân hạnh được đón tiếp đến gom góp cá náo nhiệt a."

"Như vậy..." Diệp Thiên hơi sững sờ, hần vốn cho là, Diệp Phong thỉnh chính mình chỉ là bởi vì những ngày này chính mình đột nhiên thể hiện ra thực lực, cho nên mới dẫn tới hần vài phần kính trọng. Có thể nghe hần nói chích mời vài cái muốn tốt gia tộc đệ tử bên ngoài, liền Diệp Trọng đăng vài tên có phân lượng mọi người không mời, điều này hiển nhiên lại không hề cùng dạng. Nhẹ gật đầu, Diệp Thiên thu hồi thiệp mời nói: "Hào, đến lúc đó ta cùng Lâm Nhi nhất định đến đúng giờ."

"Vậy thì xin đợi huynh đệ đại giá." Diệp Phong cười nói một tiếng, lập tức mới dùng muốn đi cho mặt khác mấy người tổng thiệp mời lý do tố cáo từ.

Nhìn đối phương đi ra cửa sau không thấy, Diệp Thiên mới quay đầu nói ra: "Lâm Nhi, người xem người này là có ý gì?"

"Người này trước kia không phải lão với người đối nghịch sao, như thế nào hiện tại lại mời chúng ta?" Trên thực tế Diệp Lâm Nhi ngoại trừ trông thấy Diệp Phong khi dễ qua Diệp Thiên bên ngoài, liền nếu không biết rõ giữa hai người còn có chuyện gì, cho nên tại vấn đề này thượng, nàng so với Diệp Thiên hiển nhiên càng thêm mê hoặc.

"Chẳng lẽ, người này là thật tâm cảm kích ta lần kia giúp hần cầm quân?" Trong lòng lâm lâm hạ xuống, Diệp Thiên lập tức mỉm cười nhếch miệng. Mặc kệ nó, đã người này mời, ta đây phải đi nhìn xem a.

Nói trở lại, phụ thân hần thành Sơn Lan trấn trưởng quan, tựa hồ có thể nhận thức thoáng cái liệt.

Trong lòng đi lòng vòng ý niệm trong đầu, hần tự nhớ lại lần trước bị đại râu ria Triệu Lão Tam bọn người mai phục, mà ý thức được chính mình tài lộ bị ngăn trở sau, liền vẫn muốn tìm biện pháp gì đến giải quyết việc này. Hiện tại xem ra, nếu như Diệp Phong thỉnh mình không phải là mang cái gì ý xấu tư lời nói, ngược lại có thể dựa thế làm một phen.

Ngẫm lại, Diệp Thiên đem những này ý niệm trong đầu để qua bên cạnh, lại nhắc lên một chuyện khác: "Đúng rồi Lâm Nhi, lần trước ta bị Diệp Trọng đâm bị thương giờ, người vọt tới phía trước đi cùng hần nói những thứ gì a "

"Cái này..." Diệp Lâm Nhi do dự hạ xuống, biết rõ vấn đề này bởi vì lúc ấy nhiều người như vậy ở đây, khẳng định không cách nào đối Diệp Thiên làm bất luận cái gì giấu diếm sau, mới cau mày mao đem khi đó chuyện đã xảy ra đem một lần.

Nguyên lai, lúc trước Diệp Thiên đầy ngực phún huyết ngã xuống đất thời điểm, Diệp Lâm Nhi lập tức đã bị sợ hãi. Lập tức, hần cho rằng Diệp Thiên đã bỏ mạng tại Diệp Trọng trong tay, liền phản hận ngập trời trực tiếp thẳng hướng Diệp Trọng, cho đến thay Diệp Thiên báo thù rửa hận. Bất quá Diệp Trọng lại dùng lực tâm kiếm vào vô chỉ do, cự tuyệt cùng Diệp Lâm đánh. Tại lúc ấy Diệp Lâm tự nhiên sẽ không để ý đến hần cự không cự tuyệt tuyệt, như trước muốn trước hết giết hần thay Diệp Thiên báo thù.

Có thể lập tức, có gia tộc thiếu niên nói Diệp Thiên chỉ là thương mà không tử, Diệp Lâm Nhi lập tức lại bất chấp gì khác, muốn đi cứu trở về Diệp Thiên. Hết lần này tới lần khác lúc này, Diệp Trọng chặn Diệp Lâm Nhi đi đến đường cũng nói cho nàng biết. Hiện tại Diệp Lâm Nhi còn không phải của hần địch thủ, nếu có thể cố gắng lời nói, một năm sau hần đi ra Diệp gia bảo trước, đương hội tìm Diệp Lâm đến nhất quyết cao thấp. Lúc ấy Diệp Lâm Nhi vội vã phải cứu Diệp Thiên, lại không cam lòng Diệp Trọng tại loại này thời điểm mấu chốt ngăn cản chính mình đường đi, tự nhiên nộ mà ứng thừa...

...

"Một năm sau?" Nghe xong Diệp Lâm Nhi thuật lại, Diệp Thiên lông mi lập tức run động: "Hào người Diệp Trọng, thương ta lần thứ nhất không đủ, lại vẫn nghĩ lại cùng Lâm Nhi quyết một cao thấp. Tuy nhiên ta thừa nhận thực lực người rất mạnh, thế nhưng quá không đem người dễ vào mắt đi!"

Trong nội tâm phản hận tức giận hừ hai tiếng, Diệp Thiên ánh mắt lại mị lên, trong đó sát khí rậm rạp.

Nếu là bây giờ đối với thượng người Diệp Trọng, Diệp Thiên cùng Diệp Lâm Nhi mặc dù là hai người cùng lên, cũng chưa chắc sẽ có bao nhiêu phần thắng. Nhưng là một năm sau, chỉ cần Diệp Trọng không tấn cấp đến tiên thiên cường giả hàng ngũ, như vậy Diệp Thiên cảm giác mình cùng Lâm Nhi tùy ý một người, hần là cũng sẽ không bại bởi hần nửa phần mới đúng.

Có màu xám không gian bức này nghịch thiên chi vật tương trợ, Diệp Thiên tự nhiên đối tượng lai tràn đầy vô cùng tin tưởng.

Không nói đến chính mình, chỉ cần chỉ là Lâm Nhi, nếu có cũng đủ đan dược phụ trợ lời nói, chắc hần nàng trong vòng một năm tấn cấp đến nhất lưu hàng ngũ võ giả, cũng chưa hần là vật chuyện không thể nào. Về phần vũ kỹ thượng sai biệt, chỉ cần mình kiếm được đủ nhiều tiền, đừng nói Diệp Trọng tu tập Tinh cấp trung phẩm vũ kỹ, chính là Tinh cấp thượng phẩm vũ kỹ, chỉ cần mình trả giá cũng đủ một cái giá lớn, cũng chưa chắc không thể trên đại lục vơ vét đến như vậy một quyền hai bản.

Đương nhiên, tuy nhiên đây chỉ là một cá nghĩ gì, nhưng chỉ cần cho Diệp Thiên thời gian, vậy cũng chỉ là nước chảy thành sông chuyện tình mà thôi.

Sau khi suy nghĩ một chút, Diệp Thiên sắc mặt hơi chút dễ dàng chút ít, nói: "Lâm Nhi, người hơi chút dễ cho, ta cho người ít đồ."

Nói xong, hần đi trở về trên giường nhắm mắt ngồi ngay ngắn một lát, sau đó mở to mắt trong ngực lực lợi hạ xuống, móc ra hai cái bình ngọc nói: "Đây là hai chai ta lấy được Đường Khí Đan dược, Lâm Nhi người mỗi ngày ăn được vài hạt, chắc hần sẽ có không sai hiệu quả."

Trải qua tám chín ngày công phu, bảy bình Nạp Khí đan sớm đã tiến hóa xong. Tuy nhiên còn chưa có thử qua cái này đan được hiệu quả, nhưng có Ích Khí Hoàn cùng Sinh Cơ Tán vết xe đổ, Diệp Thiên tự nhiên dám khẳng định hôm nay cái này đan được tuyệt đối hiệu quả phi phàm.

Tối thiểu nhất, cũng sẽ không so với Diệp Lâm Nhi lúc trước nói theo gia tộc lĩnh chính khí lộ phải kém.

Đến khi hần chỉ lấy ra hai chai, cũng là vì không nở đan được, mà là cảm thấy loại này đề giai Dưỡng Khí Đan được, hiệu quả khẳng định so ra kém rất cao giai mặt hàng. Đây đây lưu lại suốt năm bình nơi tay, chỉ là hần muốn nhìn một chút, có thể hay không bán đổi điểm rất tốt đan được đến cung Diệp Lâm Nhi tu hành.

Đối với Diệp Lâm Nhi, cho dù là nàng cần Diệp Thiên trong tay nhất vật trân quý, Diệp Thiên cũng tuyệt đối sẽ không có nửa phần do dự, càng không nói đến bậc này đề giai nhất đan được!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18 : Tận lực giao hảo

Diệp Lâm đối Diệp Thiên tự nhiên cũng sẽ không có nửa phần hoài nghi, tiếp nhận đan được sau nàng thậm chí không hỏi một tiếng, liền trực tiếp thu vào. Cũng cam đoan chính mình hội dựa theo Diệp Thiên theo như lời, mỗi ngày dùng ba khóa đến phụ trợ tu hành, để trong vòng một năm có nhảy vọt tiến bộ.

Vui mừng nhẹ gật đầu, Diệp Thiên mới nhớ lại kiểm tra đo lường ý nghĩ của mình chuyện tình. Lôi kéo Diệp Lâm Nhi đi vào phòng bếp ngoại, làm cho nàng dùng gia tộc hi vọng ngôi sao thân phận, tìm phòng bếp muốn sở thích vui vẻ nhất giai ma thú băng thỏ sau, hai người liền tới đến Diệp gia bảo ngoại vùng đồng nội, thí nghiệm nổi lên Diệp Thiên không gian đoạt được.

Trải qua lâu như vậy thí nghiệm, Diệp Thiên đối cái này hai hạng Thủy Mộc vũ kỹ vận dụng, đã đến vô cùng thuần thực tình trạng, này đây hần chỉ là nhẹ nhàng nghịch ra một chương, liền trực tiếp đem hai hạng vũ kỹ hỗn lên băng thỏ lưng.

Nhìn Diệp Thiên hai tay động tác, Diệp Lâm Nhi nhìn không được tò mò hỏi: "Diệp Thiên ca ca, ngươi có phải hay không có cái gì tư tưởng mới?"

Diệp Thiên cười hắc hắc, chỉ là chỉ chỉ Diệp Lâm Nhi trong tay băng thỏ, ý bảo nàng cẩn thận quan sát.

"Ngộ, ta xem xem." Diệp Lâm Nhi lúc này cũng phát giác được, băng thỏ tựa hồ kịch liệt quấy người một cái. Cúi đầu xuống cấp cấp xem xét, nàng lập tức liền phát hiện, như vậy hai ba cái hô hấp công phu, băng thỏ thân thể đã đình chỉ động tĩnh, tại cẩn thận điều tra hạ xuống, hần càng kinh ngạc không thôi nói: "Cái này băng thỏ, đã chết rồi?"

"Hần là." Diệp Thiên nhẹ gật đầu, tiếp tục tại mặt khác nấy cái Thỏ Tử trên người đã làm thí nghiệm sau, liền phát hiện đương chính mình dùng Thủy Mộc lưỡng chủng thủ pháp hợp nhất công kích, như vậy nhất kích băng thỏ chỉ cần hai tức thời gian, sẽ gặp hoàn toàn chết không nói, hơn nữa từ bên ngoài nhìn vào đến căn bản không có bất luận cái gì thương thế.

Bất chấp có Diệp Lâm Nhi ở đây, Diệp Thiên lấy ra một bả sớm chuẩn bị cho tốt chùy thủ, cẩn cẩn dục dục đem băng thỏ cả đã giải phẫu sau, lập tức mừng rỡ không thôi thì thảo nhắc tới đứng dậy: "Quả nhiên như ta sở liệu, cái này lưỡng chủng vũ kỹ kết hợp lại sử dụng, lại có hiệu quả như thế!"

Nguyên lai, băng thỏ bề ngoài không chỉ có không có thương thế, mà ngay cả nội tạng cũng đều hoàn hảo không tổn hao gì, duy có thể làm cho người thấy được thương thế, chính là băng thỏ toàn thân tất cả kinh mạch, tất cả đều đứt gãy thành dài gần tắc khoảng, đầu sợi bình thường tiêu hao ý.

Trị liệu cùng cái tạo đem kết hợp công kích, thậm chí có như thế uy lực!

Nếu như nói Thủy Liệu Thập Bát Chương dùng công kích thủ pháp thì triển đi ra, chỉ là làm cho người ta tê dại tỷ lời nói, như vậy tăng thêm Mộc Sinh Chi Pháp đặc thù hiệu quả, tựu hoàn toàn có khiến người trí mạng hiệu quả. Hơn nữa hiệu quả như vậy mặc dù không thể so với bình thường vũ kỹ tạo thành lực sát thương rõ ràng, nhưng làm cho người trí mạng thời gian, mặc dù so sánh với những kia tối can trường độc được, cũng sẽ không thua kém chút nào nửa phần!

Nhất đáng sợ chính là, cái này lưỡng chủng vũ kỹ kết hợp sau, cũng đồng dạng cùng Thủy Liệu Thập Bát Chương đồng dạng, vô hình vô chất!

Cái này, mới là dễ dàng nhất làm cho người bởi vì bỏ qua mà chết chỗ cường đại!

Ngắm lại, Diệp Thiên lập tức cảm giác được mừng rỡ không thôi. Bất quá lúc này, hắn cũng không có dơ dáy dạng hình, tại trong không gian dài đến nửa năm lâu, ngoại trừ tu hành bên ngoài hắn còn muốn đến một cái khác vấn đề, vậy thì đã mình có thể phát hiện lưỡng chủng vũ kỹ mặt khác tác dụng vì cái gì biên soạn cái này vũ kỹ người, vì sao lại không có bà cái này hai hạng vũ kỹ tác dụng ghi chú rõ, là bọn hắn có ý thức làm như thế, hay là căn bản không có phát hiện?

Mặt khác, cái này lưỡng chủng vũ kỹ hội động tất cả mọi người hữu hiệu sao, như là như vậy lời nói, này sao có thể có thể chỉ thuộc về thần cấp vũ kỹ?

Mọi việc như thế ý niệm trong đầu, tại Diệp Thiên trong đầu nghĩ tới rất nhiều lần. Bất quá khi đó bởi vì tại trong không gian tìm không thấy thí nghiệm thể, cho nên chỉ có thể trì hoãn xuống. Này sẽ ra không gian, hắn tự nhiên được đem cái này rất nhiều gì đó từng cái nghiệm chứng.

Tốt nhất thí nghiệm thể tự nhiên hay là ma thú, trở về làm cho Diệp Lâm Nhi lần nữa làm ra mấy cái bất đồng giai vị ma thú, Diệp Thiên liền từng cái thí nghiệm.

Sự thật chứng minh, những này ý niệm trong đầu cũng không phải hắn miên man suy nghĩ, mà là xác thực.

Không nói đến vũ kỹ trên bí tịch vì sao không có tiêu lấy Diệp Thiên hiện tại sở dụng năng lực, chỉ cần chỉ là cái này hai hạng vũ kỹ đối bất đồng ma thú có khả năng đạt tới hiệu quả, chính là khác hẳn khác thường.

Đầu tiên, Thủy Liễu Thập Bát Chương tên đại tỷ hiệu quả, đối nhất giai ma thú đó là trong người đứng hiện, nhưng là đối cấp hai ma thú, tựa cần mấy hô hấp mới có thể xuất hiện tên đại tỷ hiệu quả, hơn nữa trên thời gian cũng chỉ có ước chừng thời gian uống cạn chung trà. Về phần tam giai ma thú, chỉ là xuất hiện nửa nén hương tên đại tỷ thời gian, lập tức lại vui vẻ.

Tứ giai... Ách, tại trong phòng bếp cao giai nhất thì ra là tam giai mà thôi, muốn tứ giai ma thú lời nói, phải thông qua mặt khác cách đạt được phương lại vừa.

Thần Võ đại lục ma thú cửu giai, cũng tương đối ứng tam lưu võ giả đến nhất lưu võ giả ở giữa tựa cả cấp giai. Tứ giai ma thú thực lực, đã tương đương với nhị lưu sơ giai võ giả, cho dù Diệp gia, cũng không cách nào đem đại lượng cung ứng đến trên bàn cơm.

Mặt khác hạng nhất vũ kỹ Mộc Sinh Chi Pháp làm cho Diệp Thiên càng thất vọng, cái này vũ kỹ như Thủy Liễu Thập Bát Chương như vậy thì triển ra, căn bản là không chuẩn bị bất luận cái gì lực công kích. Bất được ma thú trên người thí nghiệm sau, căn bản khiến chúng nó không có nửa điểm phản ứng.

Đến cuối cùng, tự nhiên là lưỡng chủng vũ kỹ hợp nhất thí nghiệm.

Loại công kích này so với một mình sử dụng Thủy Liễu Thập Bát Chương về sau cũng muốn tốt hơn một ít. Nhưng là chỉ là một ít mà thôi, nhiều nhất chỉ là lực công kích bay lên một cái cấp bậc. Tại giết chết lưỡng chủng tam giai ma thú sau, Diệp Thiên phỏng chừng cái này thủ đoạn đại để thì ra là đối tứ giai ma thú hoặc là nhị lưu sơ giai võ giả, mới có thể tạo thành hoàn toàn đánh chết hiệu quả. Về phần rất cao giai, chỉ sợ chỉ có thể làm hắn bị thương, hoặc là khả năng chỉ là làm cho hắn kinh mạch trường đau nhức một hồi, thậm chí cao tới đầu giai là quy tắc không có hiệu quả gì.

...

Nhìn xem Diệp Thiên làm xong những này thí nghiệm, Diệp Lâm Nhi giống như dường như biết được suy nghĩ nói ra: "Diệp Thiên ca ca, loại công kích này thủ pháp dường như cùng người thực lực của bản thân có quan hệ. Người nếu như càng mạnh, thì có khả năng đạt tới hiệu quả lại càng cường a."

"Cũng là, dù sao đây chỉ là thần cấp thượng phẩm vũ kỹ có thể, nếu như có thể chết ngay lập tức bất luận kẻ nào, vậy cũng quá mức buồn cười chút ít." Nhẹ gật đầu, Diệp Thiên xem như hiểu được, mà ngay cả ngày đó đánh với Diệp Tuấn, dường như cũng chỉ là bởi vì, chính mình cùng thực lực của hắn kém phảng phất, này đây mới tạo thành tên đại tỷ hiệu quả. Nếu như bá Diệp Tuấn nếu đổi lại là Diệp Trọng, chỉ sợ hiệu quả muốn thật to đánh lên một cái chết khầu, thậm chí là không hề có tác dụng.

Hắn thậm chí nghĩ đến, nếu như không phải trải qua tại trong không gian dài đến nửa năm tu hành, chỉ sợ hôm nay làm thí nghiệm đều không làm gì được cái này mấy cái tam giai ma thú a.

Ngộ, nói như vậy, ta riêng lấy lực lượng có thể phát huy ra tới lực công kích, đã tiếp cận tam lưu cao giai?

Đối tất cả sự tình đều tiến hành rồi một cái quy nạp tổng kết sau, Diệp Thiên phát hiện tiến bộ của mình hẳn là xem như rất nhanh, chỉ có điều nửa năm không gian thời gian mà thôi, chính mình còn kém không nhiều lắm kéo dài qua cả tam lưu võ giả trình tự, dựa theo loại tốc độ này, nếu là một năm sau đánh với Diệp Trọng..

Khỏe miệng khơi gợi lên mỉm cười, Diệp Thiên kêu gọi Diệp Lâm Nhi trở lại báo thời điểm, nhin không được trong lòng hừ lạnh một tiếng: "Diệp Trọng, chúng ta, chờ xem!"

...

Kể tiếp hơn một ngày thời gian, Diệp Thiên cùng Diệp Lâm Nhi đều tự giam mình ở trong phòng tu hành.

Theo hắn bị thương sau, Diệp Viễn Sơn liền an bài những người khác tạm thời tiếp nhận Diệp Thiên công tác, mà Diệp Thiên vừa mới tỉnh lại, tự nhiên cũng không nguyện ý lập tức tiếp nhận trở về. Cho nên ngày này nhiều thời gian hắn dùng thương thể chưa lành chi do, đem Diệp Viễn Sơn phái tới hỏi thăm mọi người đuổi rồi trở về.

Thắng đến ngày thứ ba buổi sáng, Diệp Thiên xem chừng gia tộc tập huấn xong sau, mới thân nhiên ra khỏi phòng. Lúc này Diệp Lâm Nhi đã tại chờ hẳn, hai người cũng không nói nhiều, liền cùng một chỗ chạy tới Sơn Lan trấn đi phó Diệp Phong mời.

Tám chín ngày quang cảnh quá khứ, Sơn Lan trấn giao dịch mịt-tinh sớm đã chấm dứt.

Bất quá mặc dù là như vậy, cả trấn như trước phi thường phồn hoa, các lộ đông binh đoàn đội, cùng với muốn trào lấy ma thú tìm kiếm tinh hạch các vũ giả thỉnh thoảng ra ra vào vào, còn có những kia lấy tới thứ tốt, tại trong trấn tại chỗ rao hàng chi người, đem cái này trấn nhỏ tô đậm dị thường huyền ảo, thậm chí so với Diệp gia bảo tập huấn trước âm ỉ trình độ, đều chỉ có hơn chứ không kém.

Tại trong tiểu trấn nghe được Trấn trưởng quan phủ đề sau, Diệp Thiên hai người liền trực tiếp hướng bên kia tiến đến. Diệp gia tập huấn là ở giờ Tý mới chấm dứt, mà dựa theo trên thiệp mời theo như lời, Diệp Phong bên kia buổi trưa canh ba sẽ mở tiệc, tăng thêm chạy đi hao tổn đi thời gian, lưu cho hai người trình diện thời gian cũng không đầy đủ.

Trên thực tế cũng xác thực như thế, đương Diệp Thiên hai người đuổi tới Trấn trưởng quan phủ đề thời điểm, liền gặp được hôm nay mời giả Diệp Phong chính lo lắng ở cửa ra vào đối tới đối lui, cũng thỉnh thoảng hướng trước phủ trên đường phố quan vọng, hiển nhiên là đang có chút khẩn cấp.

Chứng kiến Diệp Thiên hai người xuất hiện, người này mới nhẹ nhàng thở ra, nói: "Ta đây là gấp đến độ xoay quanh, sợ huynh đệ ngươi không đến rất hân hạnh được đón tiếp a."

Diệp Thiên cười cười, nói: "Nhà của ngươi hôm nay rất nhiều người a, nhiều hai người chúng ta cùng thiếu hai người chúng ta, cũng không còn cái gì a."

"Sao có thể chứ, ta đều cùng gia phụ nói khoác qua, kết bạn gia tộc hai gã thanh niên tài tuấn, các ngươi nếu không đến lời nói, ta nhưng tại trước mặt phụ thân bị mất mặt a." Diệp Phong về mặt đau khổ lắc hai đầu, lập tức mới vui vẻ ra mặt nói ra: "Bất quá may mắn huynh đệ ngươi cho mặt mũi, đi bên trong mời!"

Nói, Diệp Phong làm ra thủ thế, đem hai người cho dẫn đi vào.

Diệp Thiên cùng Diệp Lâm Nhi liếc nhau, cùng thấy được đối phương khẳng định ánh mắt. Trên thực tế trước kia tại này kiện sự tình thượng, hai người còn cẩn thận nghiên cứu qua, Diệp Thiên cũng đem mình và Diệp Phong chuyện giữa nói ra, lại trải qua Diệp Lâm Nhi thông qua gia tộc những người khác đối Diệp Phong điều tra, liền nhận định Diệp Phong lần này hẳn là tận lực muốn giao hảo Diệp Thiên. Tuy nhiên Diệp Phong có một làm Trấn trưởng quan phụ thân, bất quá tình cảnh của hắn lại cũng không mỹ diệu.

Mà Diệp Phong chính mình, càng thoát nhìn tiền đồ có thể lo.

Kết bạn Diệp Trọng cái loại người này, tự nhiên không có khả năng đến phiên Diệp Phong, cho nên người này đại khái là thôi mà cầu tiếp theo, muốn cùng Diệp Thiên cùng Diệp Lâm Nhi đánh hao quan hệ, để vì từ nay về sau ra Diệp gia bảo trải đường.

Có tầng này nhận thức, Diệp Thiên hai người mới có thể phía trước dự tiệc.

Sự thật tình huống cũng xác thực như thế, đem Diệp Thiên hai người dẫn sau khi đi vào, Diệp Phong đầu tiên hướng phụ thân giới thiệu giờ, nói hai người cùng vì Diệp gia hi vọng ngôi sao, thậm chí so với Diệp Trọng cũng không kém cõi nhiều ít. Như thế giới thiệu, tự nhiên chiếm được phụ thân hắn là thường thanh dày đặc đối đãi, lời kéo thiên cùng hai người hảo một hồi hàn huyên, chỉ tới ngồi vào vị trí thời gian nhanh đến mới thả bọn họ rời đi. Cũng dặn dò Diệp Phong hảo hảo chiêu đãi Diệp Thiên hai người.

Ngồi vào vị trí giờ, Diệp Phong lại vì hai người giới thiệu Sơn Lan trấn tổng bộ đầu ngay ngắn nghĩa, giao hảo ý càng rõ ràng.

Đối với cái này, Diệp Thiên cũng không có gì phản cảm. Mà thấy kia tổng bộ đầu đối với chính mình hai người cũng xác thực khách khí, vội vàng thượng thân nịnh bộ nịnh bộ dạng. Diệp Thiên cũng không nhìn âm thầm buồn cười, tựa hồ theo có màu xám không gian từ nay về sau, của mình số phận lại càng đến càng ngày hảo, vốn có một số việc chính mình còn muốn muốn tìm biện pháp giải quyết nói, nhưng Diệp Phong cũng đã vì hắn cái này ngủ gật chỉ người đưa tới gối đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19 : Ngươi gặp nạn

Cơm tất, bởi vì Diệp Phong muốn vờ đãi khách người, cho nên Diệp Thiên liền chuẩn bị dạo chơi Sơn Lan trấn.

Lần trước bang Diệp Lâm Nhi mua cái kia chút ít đồ ăn vặt quà vặt, bởi vì đã xảy ra Diệp Tuấn một chuyện, Diệp Thiên tại đánh bại đối phương sau đã quên cảm, chờ hân nghĩ lúc thức dậy, phỏng chừng đồ ăn vặt sớm vào những gia tộc kia thiếu niên bụng.

Đối Diệp Thiên mà nói, lần đầu tiên cho Diệp Lâm Nhi mua đồ không có đưa đến, đây tuyệt đối là cá tiếc nuối. Cho nên cái này một chuyến đi vào Sơn Lan trấn, là son chuẩn bị bỏ trở lại cái này tiếc nuối.

Vừa mới Phương Chính Nghĩa buổi chiều vô sự, gặp Diệp Thiên dọc khi hân chức năng trông coi địa bàn đi dạo, liền tự đề cử mình muốn đi theo Diệp Thiên hai người, không nói bảo vệ hai người hoàn toàn, tối thiểu nhất cũng có thể kinh sợ một ít bọn đạo chích hạng người, miễn cho quét Diệp Thiên hai người hứng thú đi chơi.

Trên thực tế, Diệp Thiên cũng xác thực cần loại này "Bảo vệ".

Ra Trấn trưởng phủ đệ, Diệp Thiên mang Diệp Lâm Nhi đi địa phương, là Sơn Lan trấn nổi tiếng quà vặt một cái phố.

Này quà vặt phố, tụ tập cơ hồ Nam Minh quốc bất luận cái gì có thể gọi mà vượt danh quà vặt. Và bởi vì nơi này gần sát Nguyệt Lạc sơn mạch nguyên nhân, các loại ma thú chi thịt cũng bị có buôn bán ý thức người biến thành quà vặt, mà hân giống phức tạp, nói là quá nhiều cũng không vì qua.

Hai người vốn đang phải không đại hài tử, đối cái ăn cái này hạng nhất tự nhiên rất có hứng thú. Bất quá muốn ăn khắp trong lúc này lại là không thể nào, bởi vậy Diệp Thiên chỗ chọn, lộ về loại Nam Minh quốc nổi danh cùng với tân kỳ tinh xảo thực vật đến hưởng dụng.

Có câu gọi là gì tới, a, chích tuyền đất tiền, xa hoa không chọn đối. Dù sao Diệp Thiên hôm nay còn có mấy trăm quả kim tệ, tại đây chích bán quà vặt địa phương đừng nói là hai người, chỉ sợ sẽ là hai trăm người cũng chưa chắc có thể ăn hết tất cả. Mà đối với ha ha đi một chút cách chơi, Diệp Lâm Nhi hiển nhiên cũng là cực kỳ hưởng thụ. Dù sao nha đầu kia mấy năm qua so với Diệp Thiên đến sơn lan trấn cơ hội còn muốn thiếu, cần bản chính là mấy năm qua lần đầu tiên ăn vào loại này quà vặt.

Xem nha đầu kia cất bụng nhanh chóng, còn nhanh vui mừng vô cùng tiếp tục, Diệp Thiên cũng là lòng tràn đầy hân hoan: có thể kính ăn đi, khó được có lần buông lỏng cơ hội.

Cùng nhau đi tới, Diệp Thiên cũng đi theo ăn không ít, trừ mình ra cất, Diệp Lâm Nhi cũng bắt buộc hân ăn không ít. Nhưng cuối cùng nhìn hân chống đỡ có điểm khó chịu, Diệp Lâm Nhi mới kêu gọi hân cùng một chỗ tìm cá trà lâu ngồi xuống, chuẩn bị uống chút nhuận nhuận tràng vị.

Về phần Phương Chính Nghĩa, theo hai người lúc đi ra cũng chỉ là xa xa đi theo, cũng không có quấy rầy ý của bọn hân.

Diệp Thiên vốn chuẩn bị gọi hân cùng một chỗ, bất quá nhìn hân xa xa khoát tay áo, ý bảo chính mình theo ở phía sau là được, Diệp Thiên cũng chỉ có thể cùng Diệp Lâm Nhi cùng đi vào trà lâu. Mà mới đi đi vào, Diệp Thiên mục quang tự mím cười nói ngưng, sát khí ẩn hiện.

Bởi vì trà lâu gần cửa sổ hộ một chỗ vị trí, đại râu ria Triệu Lão Tam cùng hai người khác chính ngồi ở chỗ kia, làm như tại trò chuyện với nhau cái gì.

Hướng Diệp Lâm Nhi nháy mắt ra dấu, Diệp Thiên trực tiếp thẳng đi vào đại râu ria ba người bên cạnh trên mặt bàn ngồi vào chỗ của mình, biểu hiện ra phẩm trà nhưng là trên thực tế nhưng lại vĩnh tai, nghe ba người bọn họ nói chuyện với nhau.

Trước hết nhất nghe được là Triệu Lão Tam hùng hùng hổ hổ thanh âm: "Hân "Nữ chính là nữ chính là", lần trước cơ hội không có bắt lấy, quả thực là đại giảm a."

"Cũng không phải là, hôm nay cái gì kia ích sinh hoàn, cư nhiên bị Mã lão đầu bán được ba nghìn kim tệ giá cao, hơn nữa mỗi ngày còn chích bán hai khóa!"

Tiếp hân lời nói người này, làm cho Diệp Thiên giật mình, hơn nữa nhìn không được nghiêng đầu nhìn nhìn. Theo thanh âm thượng hân nghe được đây là ngày đó cùng Triệu Lão Tam cùng một chỗ mai phục người của mình, xem xét, hân phát hiện gia hỏa tướng mạo ngăm đen, nhìn sơ qua quả thực giống như là đốt thán lao công. Có thể cẩn thận xem hân này tay, là có thể phát hiện này thuộc về võ giả trường kỳ tu tập trọng binh khí sau, chỗ đặc biệt rất nhỏ dấu vết.

Đương nhiên, Diệp Thiên trọng điểm chú ý là không là người này tướng mạo, mà là bọn họ vừa rồi một câu.

"Vừa rồi bọn họ nói, ích sinh hoàn rõ ràng bán được ba nghìn một quả giá cao?" Diệp Thiên trong lòng dư vị một chút, lập tức đối Mã lão đầu tên kia rất là khinh thường. Lúc trước hân theo trong tay mình, chính là sáu trăm một quả mua tiền a, cái này vừa chuyển tay, tự trực tiếp kiếm lời bốn lần thuần lợi nhuận. . .

Gian thương, tuyệt đối gian thương a!

Khó trách lão nhân này bà Triệu Lão Tam đuổi đi sau, làm cho hân bỏ tiền thời điểm như vậy sáng khoái, lại nguyên lai là hân ngồi được trong đó chất chứa cự đại lợi nhuận a. Bất quá, có một chút đáng giá nói đúng là, lão nhân này ánh mắt tựa hồ tương đương chuẩn xác, hân tại không biết ích sinh hoàn hiệu quả điều kiện tiên quyết, rõ ràng dám như thế quyết đoán bỏ tiền trả tiền, hơn nữa sau đó còn có thể lợi nhuận cá đầy bồn đầy bát, tuyệt đối chứng minh lão nhân này có siêu nhất lưu kinh thương thiên phú.

Trong lòng cảm thán một phen, Diệp Thiên cũng không nhin đối Triệu Lão Tam thống hận không thôi. Người này nguyên bản còn nói là hành tẩu đại lục võ giả, mua ích sinh hoàn chỉ là chính mình sử dụng, hiện tại xem ra lời này chỉ do thói lăm. Giao dịch chợ từ lúc vài ngày trước tự đã xong, mà vài cái

gia hòa lại chậm chạp ngựa nhớ chuồng không đi, hơn nữa còn luôn lái nhái nói không có bất lấy cơ hội kiểm tiền, rõ ràng tự thuộc về so với Mã lão tam còn thấp kém, thuận khẩu lừa gạt để làm sinh ý lưu manh thương nhân.

Thậm chí đến hôm nay, bọn họ hẳn là còn đang đánh trúng chủ ý của mình.

Quả nhiên, tại hai người này phân biệt sau khi nói xong, một cái khác khàn khàn thanh âm lại vang lên: "Các ngươi còn nói, lần trước tại quan đạo bên cạnh ta nói, có một mạng theo bao vây gia hỏa bóng lưng rất giống tiểu tử kia, các ngươi lúc ấy còn không nghe, về sau nên biết đi, bán đan được khẳng định chính là hắn."

Nói xong, hắn còn làm như vô tình ý hướng Diệp Thiên bên này nhìn sang.

"Ừ? !" Nghe được câu này, Diệp Thiên lập tức toàn thân xiết chặt, hắn thật không nghĩ tới, ba người này trong có có thể bằng bóng lưng, sẽ đem chính mình cho nhận ra gia hỏa. Nếu như phần này nhân lực còn ở đó, như vậy hôm nay, bọn họ khẳng định sẽ đem mình cho nhận ra.

Bà thân thể của mình rụt rụt, làm cho người ta cảm giác càng nhỏ gầy một ít sau, Diệp Thiên làm bầm úp sấp trên mặt bàn, nhin không được trợn trợn khóe miệng phát khổ.

"Diệp Thiên ca ca, làm sao vậy?" Diệp Lâm Nhi hiển nhiên lưu ý Diệp Thiên tất cả động tác, giờ phút này thấy hắn gục xuống bàn một bộ rầu rĩ không vui bộ dạng, hắn liền không nhịn được mở miệng hỏi lên. Hơn nữa thuận tiện hướng bàn bên nhìn sang, hình như có chút ngộ nói: "Đối diện này ba cái, có hai cái là tam lưu cao giai võ giả, một cái khác ta xem không thấu, tuyệt đối là nhị lưu trung giai đã ngoài, thậm chí là cao giai võ giả."

"Quả nhiên. . ." Diệp Thiên lần nữa làm bầm một tiếng, càng thêm khó chịu.

Sớm nhất tiếp xúc Triệu Lão Tam thời điểm, Diệp Thiên tự ẩn ẩn cảm thấy người này không dễ chọc, mặc dù không có chân khí cảm thụ không ra đối phương cụ thể thực lực, nhưng bằng vào hắn kháng cái kia bả so với chính mình còn cao đại đao, chỉ biết người này khẳng định khó chơi căng.

Diệp Lâm Nhi nói khả năng thuộc về nhị lưu trung giai hoặc là cao giai võ giả, cũng tuyệt đối là người này không thể nghi ngờ.

Lúc trước còn nói tìm cơ hội giải quyết đối phương, nhưng này sao hạ thượng đẳng võ giả nhưng lại khó đối phó. Nếu như chỉ có tự mình một người khá tốt, ngược lại có cơ hội chạy trốn, nhưng có Diệp Lâm Nhi tại bên người, chính mình thì có cổ kỹ. . .

Vấn đề này, tựa hồ không dễ làm a!

Diệp Thiên chính như này đang cân nhắc, đột nhiên cảm giác mình trên đầu dường như bị một bóng ma bao phủ ở, ngẩng đầu xem xét, hắn lập tức phát hiện, Triệu Lão Tam đang cùng hắn hai gã đồng lõa cười mím nhìn mình. Bộ dáng kia biểu lộ, căn bản là cùng chôn nhìn thấy con gà con nhân không có sai biệt.

Xem chừng đối phương có thể là nhận ra chính mình, Diệp Thiên trên mặt thường phục ra một mảnh hoảng sợ, sau đó dùng run rẩy thanh âm hỏi: "Các ngươi, muốn làm gì. . ."

"Tiểu tử, chúng ta dường như là ở địa phương nào gặp qua a." Triệu Lão Tam một tay vịn trên bờ vai đại đao, một tay nhẹ nhàng vuốt râu mép của mình, tuy nhiên trên mặt cũng không có biểu hiện ra cái gì gì đó, nhưng Diệp Thiên dám khẳng định, ba người bọn họ đã nhận ra chính mình.

Lừa dối vượt qua kiểm tra ý niệm trong đầu không có, Diệp Thiên tự nhiên cũng ngồi ngay ngắn, liếc qua ba người bọn họ nói: "Ta nghĩ, các ngươi hẳn là nhận lầm người đi."

"Nhận lầm người? !" Này khàn khàn thanh âm gia hỏa lạnh lùng cười, nói: "Hay là tại trong đường mặt hỗn thượng một hạt sa, bằng ta Lý lão sáu đôi mắt này, cũng tuyệt đối có thể trong thời gian ngắn nhất lựa đi ra, chớ nói chi là ngươi một cái sống sờ sờ người!"

"Thật không. . ." Diệp Thiên nhui lông mày, cười lạnh nói: "Như vậy ta xin hỏi ba vị, cái này dưới ban ngày ban mặt, các ngươi, nghĩ muốn làm gì?"

"Làm gì?" Triệu Lão Tam buông xuống vuốt râu ria tay, kiệt kiệt cười quái dị nói: "Tiểu tử, đừng cho ta giả ngây giả dại, chúng ta nghĩ muốn cái gì ngươi còn không biết sao. Lão tử sẽ nói cho ngươi biết, hôm nay ngươi nếu không bả này đan phương lấy ra, cũng đừng nghĩ đi ra cái này gian trà lâu!"

Nói xong, hắn một tay đem đại đao nắm bắt đến nặng nề một đập mạnh, hướng phía trà lâu khách nhân hô: "Các vị, ta Triệu Lão Tam làm việc, thức thời đều cho ta tính tiền rồi đi!"

Chẳng lẽ, người này tại Sơn Lan trấn thượng, còn là một nhân vật?

Diệp Thiên như thế phỏng đoán thời điểm, tự chứng kiến trong trà lâu những khách nhân, rõ ràng đều ở Triệu Lão Tam một tiếng hét to hạ đứng dậy, tính tiền sau liền quay đầu lại liếc mắt nhìn ý tứ đều không có, liền như vậy vội vàng đi cá sạch sẽ.

Cái này một tình huống, càng làm Diệp Thiên toàn thân chấn động.

Nơi này chính là Sơn Lan trấn a, khắp nơi đều là đến từ các địa phương dong binh cùng võ giả. Lẽ ra cái này Triệu Lão Tam chỉ là Sơn Lan trấn một cái lưu manh thương nhân lời nói, tuyệt đối sẽ không nói một tiếng, khiến cho tất cả mọi người bán hắn mặt mũi. Thậm chí Diệp Thiên còn xem chừng, có thể hay không có gặp chuyện bất bình võ giả trực tiếp nhảy ra cùng hắn phóng đung, nói như vậy không cần tự mình ra tay, tất cả sự tình liền có thể thuận lợi giải quyết.

Có thể hết lần này tới lần khác. . .

Đương nhiên, cũng không thể nói cái này trong trà lâu thì có yếu miễn thấy việc nghĩa hăng hái làm võ giả, nhưng là Triệu Lão Tam như vậy một rỗng, tất cả mọi người đi cá sạch sẽ. Liền đủ để cho thấy, người này tuyệt đối không chỉ là một cái lưu manh thương nhân đơn giản như vậy.

Mình bạch chính mình đánh giá đoán sai lầm, Diệp Thiên nhiều ít cũng có chút râu rĩ không vui.

Triệu Lão Tam hiển nhiên bà Diệp Thiên sắc mặt thấy được trong mắt, ngửa mặt lên trời ha ha cười, hần kiêu ngạo nói: "Tiểu tử, ta mặc kệ ngươi là từ đâu đến đây, chỉ cần đến Sơn Lan trấn cái này một mẫu ba phần trên mặt đất, ngươi phải ngoan ngoãn nghe ta Triệu Lão Tam, nếu không ta không ngại đem ngươi ném đến Nguyệt Lạc sơn mạch lí đi."

"Ngươi dám!" Diệp Lâm Nhi nghe nói như thế, lập tức vụt thoáng cái đứng lên, nhìn nàng tay áo tung bay, tóc dài không gió mà bay tình huống, hiển nhiên đã là đề tụ toàn thân chân khí, tùy thời chuẩn bị tiến hành lời đing một kích.

Nhưng vào lúc đó, Diệp Thiên nhưng lại lôi kéo nàng, ý bảo làm cho nàng an tâm một chút chớ vội. Diệp Lâm Nhi còn kỳ quái chuyện gì chứ, đã thấy đến Diệp Thiên hướng phía cửa liền đánh cho vài cái ánh mắt. Nghiêng đầu nhìn thoáng qua sau, nàng ngọt ngào hướng Diệp Thiên cười, thuận thế văng vàng ngồi trở lại đến trên mặt ghế.

Đối với Diệp Thiên đứng thẳng Triệu Lão Tam, hiển nhiên so với tất cả mọi người sớm hơn chú ý tới cửa ra vào tình huống, tại Diệp Lâm Nhi ngồi xuống trước, hần đã là một cái bước xa lao ra, mặt mũi tràn đầy chông chất nặng nề nói: "Ai nha ai nha, khó trách ta buổi sáng hôm nay nghe thấy Hi Thước gọi, nguyên lai hôm nay là có cách gia ngươi mắc như vậy khách đáng môn a."

Nói, hần liền tục thét to nói: "Mời ngồi, mau mời ngồi, tiểu nhị dâng trà, tốt nhất trà, tốt nhất loại trà!"

Vừa nói, hần một bên đem Phương Chính Nghĩa lui qua gần cửa sổ trên vị trí, hơn nữa dùng tay áo của mình hung hăng đem cái ghế lau vài hạ, lúc này mới định nọt không thôi thành Phương Chính Nghĩa ngồi xuống, hơn nữa tại tiểu nhị đưa lên trà đến sau, ân cần thay Phương Chính Nghĩa bả trà đảo miễn.

Phương Chính Nghĩa từ lúc vào cửa chỉ sơ liền nhận được ý bảo, cho nên thời khắc này hần lão thần khắp nơi nhấp một ngụm trà, mới chậm rãi mở miệng nói: "Triệu lão bản, nghe nói ngươi đang ở đây của mình trong trà lâu làm việc, như thế nào không phải người cho ta biết một tiếng a."

Triệu Lão Tam không thèm để ý chút nào nhẹ gạt đầu, sau đó chỉ vào Diệp Thiên thao thao bất tuyệt nói: "Phương gia ngài không biết, tiểu tử này trộm ta một kiện rất nặng đồ ngươi muốn, bị ta bắt được giải quyết xong lại từ không thừa nhận. Đây chỉ là một làm việc nhỏ chuyện, hơn nữa chấm dứt hồ ta tự thân, cho nên liền định tại chính mình trong tiệm xử lý sạch tỉnh, sao có thể sự tình gì đều phiền toái phương gia ngài. Hơn nữa, tiểu tử này con kiến hôi bình thường thân phận, cái đó đáng giá ngài chú ý nọt, có phải là."

"Con kiến hôi? !" Phương Chính Nghĩa ánh mắt nghiền ngẫm nhìn một chút Triệu Lão Tam, tại tìm được ý bảo sau, nhẹ tay vung khế dưới nói: "Cũng được, gì đó ta buổi chiều không có việc gì, an vị trong này uống trà bên cạnh nhìn xem ngươi như thế nào giương ta Sơn Lan trấn oai."

"Hảo liệt, ngài nhìn được rồi!"

Tìm được Phương Chính Nghĩa chính miệng "Chỉ thị", Triệu Lão Tam lập tức vô cùng phần chấn thân thể đứng lên, đại cát bước đi đến Diệp Thiên trước mặt, dữ tợn vừa cười vừa nói: "Tiểu tử, ngươi gặp nạn!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20 : Nhân hình thanh yên

"Thật không?"

Diệp Thiên nháy nháy con mắt nhìn sang Triệu Lão Tam, tự nhiên nói ra: "Được rồi, ta thừa nhận ba người các ngươi người cộng lại, đúng là nhân số thượng chiếm cứ ưu thế. Nhưng một chọi một lời nói, mấy người các ngươi người thì có chuyện như vậy."

Lúc trước hần cho đến tránh né, chỉ là vì không nghĩ dẫn đến phiền toái mà thôi, nhưng hiện tại đại râu ria Triệu Lão Tam đã tìm tới tận cửa rồi, Diệp Thiên thì lập tức vụt lại né tránh ý niệm trong đầu. Dù sao hiện tại hần đã không phải là ban đầu ở Diệp gia bảo lí mặc người khi dễ nhuyển chân tôm, nhất là trải qua chiến thắng Diệp Tuấn sự kiện sau, Diệp Thiên tự lại không có bất kỳ hèn mọn cảm giác, hướng chỉ trải qua nửa năm không gian thời gian tu hành, hần hôm nay đã có cùng tam lưu cao giai võ giả ganh đua sống mái mãnh liệt tự tin!

Nói sau, đại râu ria Triệu Lão Tam hiện tại kiêu ngạo như vậy, chỉ sợ cũng cùng Phương Chính Nghĩa lúc này cho bọn hắn "Chỗ dựa" có quan hệ.

Mà đại râu ria hiển nhiên còn không biết trong đó có cái gì chỗ không đúng, nghe Diệp Thiên nói như thế, hắn lập tức lửa giận càng rực, nói: "Tiểu tử, ta xem ngươi là rượu mới không uống lại uống rượu phạt, chỉ bằng ngươi một người bình thường, cũng dám nói cùng lão tử một chọi một, lão tử bóp chết ngươi hãy cùng nghiền chết con kiến không sai biệt lắm."

"Thật không?" Diệp Thiên lại lần nữa liếc mắt nhìn hắn, phi thường khinh thường nói: "Vậy ngươi còn có dám lượng, tiếp ta đây cá người thường một chường?"

"Tiếp ngươi một chường? !" Đại hồ Tử Minh hiển giận người, lập tức như là gặp đến trên đại lục buồn cười nhất chuyện tình loại, cơ hồ nước mắt đều muốn bật cười: "Ha ha, ngươi cái này con thỏ nhỏ chết kia, lại còn nói đề cho ta tiếp ngươi một chường, còn, còn hỏi lão tử có hay không dám lượng. . ."

Cười cơ hồ tắt thở lúc, Triệu Lão Tam còn chỉ chỉ lồng ngực của mình nói: ", hướng trong lúc này đánh, đừng nói là một chường, chính là thập chường tám chường, ngươi muốn đem lão tử đánh lùi một bước, lão tử từ nay về sau gặp lại ngươi tự đi vòng qua!"

"Đó" Diệp Thiên hướng Diệp Lâm Nhi nhìn thoáng qua, phát hiện nha đầu kia chính che miệng, một bộ ghen vui vẻ bộ dáng.

Đứng dậy, Diệp Thiên lúc này mới đem tầm mắt quay lại đến Triệu Lão Tam trên người, hỏi: "Ngươi xác định, muốn đứng ở nơi đó mặc ta đánh lên một quyền sao?"

"Nói nhảm, lão tử một miếng nước bọt một cái hồ, chưa từng có nói chuyện không tính toán gì hết thời điểm!" Triệu Lão Tam trở lại trừng Diệp Thiên liếc, như trước rậm rĩ Trương Vô so với nói: "Cái này trong trà lâu không riêng có ngươi cùng ta, còn có phương gia ngồi ở chỗ kia. Chỉ cần ngươi tiểu tử dám cùng chủ và thợ đánh cuộc, nếu như đánh không lùi lão tử nhậm chức bằng xử trí lời nói, ta liền tự mình đi thỉnh phương gia cho chúng ta làm chứng. Tiểu tử, ngươi có dám hay không?"

Diệp Thiên tấp ba thoáng cái miệng, nói: "Hào, chúng ta tự đánh cuộc."

"Phương gia, ngươi có thể nghe được chúng ta vừa rồi đối thoại, còn thỉnh cầu ngài cho làm chứng, như thế nào?" Đại râu ria Triệu Lão Tam nghe Diệp Thiên ứng thừa, lập tức hướng Phương Chính Nghĩa chấp tay, tại tìm được Phương Chính Nghĩa nguyên ý làm chứng kiến tin tức sau, lập tức đem đầu chuyển hướng Diệp Thiên nói: "Hắc hắc, cái này dù cho đến trong nha môn đi, ngươi cũng trốn tránh không được như vậy đồ ước. Tiểu tử, đừng mà nheo kéo dài thời gian, tranh thủ thời gian cho lão tử động thủ!"

Hiển nhiên, Triệu Lão Tam tại đồ ước xác lập sau, đã không thể chờ đợi được nhô lên lồng ngực, chuẩn bị đón đỡ Diệp Thiên một chường!

"Cười!"

Diệp Lâm Nhi cuối cùng nhìn không được vui vẻ, toàn thân run rẩy trong, này sắp cười tắt thở nhân thanh âm, không cách nào ngăn cản theo chường trong khe phiêu tiết đi ra. Diệp Thiên nhìn nàng liếc, chỉ là mỉm cười lắc đầu, sau đó hướng Triệu Lão Tam hô: "Ngươi chuẩn bị xong không có, ta nhưng đánh một chường này a!"

Triệu Lão Tam không kiên nhẫn thúc giục: "Nói nhảm, mau tới!"

"Hào!" Diệp Thiên gật đầu lên tiếng, hữu chường nâng lên nhanh đập ra.

Lúc này đây, hắn cũng không có sử dụng một thủy hai hệ vũ kỹ trung bất luận cái gì một loại, chỉ là dùng thân mình khí lực đánh ra một chường này. Đương nhiên, một chường này chỗ đối mục tiêu cũng không phải Triệu Lão Tam người này cấp hai võ giả, mà là trước mặt bàn vuông.

"Bùm!"

Chường bàn tương giao, nặng nề thanh âm vang lên sau, rầm rầm rắc thanh âm liên tiếp tuôn ra, trong nháy mắt, cách tại Diệp Thiên cùng Triệu Lão Tam chính giữa cái bàn, cũng đã thành khối khối gỗ vụn, lộn xộn rơi là tả đầy đất.

"Ách. . . Cái này. . ."

Nguyên bản còn tồn lấy xem náo nhiệt tâm tư người, thần sắc lập tức tất cả đều nghiêm túc. Nhất là Triệu Lão Tam bên kia vài người, đều là ngo ngác nhìn xem đầy đất mảnh nhỏ, sau nửa ngày không thể nói ra một chữ.

Trong đó, Triệu Lão Tam càng về sợ hãi cả kinh, lại nhìn hướng Diệp Thiên khám ban □ nha □ kỳ □ từng su □ án? br>

Tạo thành như thế phá hư, hắn tự nghĩ tại tụ tập chân khí sau cũng có thể thoải mái làm được. Nhưng là trước mắt Diệp Thiên, rõ ràng chỉ là một lại đại chúng bất quá người thường, hơn nữa đánh ra cái này chường thời điểm căn bản không có xáo tác phẩm tâm huyết thể, thậm chí thoạt nhìn, hắn từ đầu đến cuối động tác đều là phi thường tùy ý!

Nhất là, cái này tương bàn vuông căn bản không phải đơn giản một rã rồi, mà là tất cả đầu gỗ, đều bể hai thốn gì đó khối phiến. . .

"Đây cũng không phải là người thường có thể làm được phạm trù!" Hít sâu một hơi, Triệu Lão Tam ổn ổn tâm thần, nói: "Tiểu tử, xem ra ta phải một lần nữa đánh giá thực lực của ngươi mới được, như thế năng lực, xem ra ngược lại là có tư cách theo ta đánh cuộc cái này tiền đặt cược!"

"Thật không?" Diệp Thiên từ chối cho ý kiến cười cười, nói: "Vậy người tự tiếp ta đây một chương a!"

Nói, hần tay trái hóa chỉ nhanh chóng bên phải trên cánh tay một điểm, cảm nhận được Mộc Sinh thẳng khí ngưng lại bên phải trên cánh tay sau, hần nhanh chóng điều động năng thủy liệu pháp chương pháp, hai bên kết hợp sau liền đơn chương thẳng đến chiều lão Tam trước ngực.

"Bùm!"

Chương lâm trước ngực, Triệu Lão Tam mặc dù cảm giác một hồi đánh chỉ lực truyền đến, lại rõ ràng tại chính mình có thể thừa nhận trong phạm vi. Trầm hồng ổn dưới bàn chân, hần chân khí trong cơ thể chỉ là hơi chút vận chuyển, liền hoàn toàn đem này cổ lực đạo hóa ở vô hình.

Cúi đầu nhìn xem chính mình nửa phần không động, Triệu Lão Tam lập tức ngừng đầu ngửa mặt lên trời cười to: "Ha ha ha ha. . . Người. . ."

Lời vừa ra miệng, tại hai cái giúp đỡ mừng rỡ trên nét mặt, Triệu Lão Tam ngữ điệu đột nhiên đại biến, nâng lên cánh tay chỉ chỉ Diệp Thiên, hần còn chưa đầy đủ đem nói cho hết lời, liền "Đạp đạp" lão đảo lui hai bước, sau đó đặt mông ngồi ngay đó trên băng, hai mắt mờ mịt vô thần.

"Cái này!"

Đột nhiên xuất hiện đặc ý ngoại tình huống, làm cho Lý Lão Lục hai người trên mặt mừng rỡ biểu lộ hoàn toàn cứng lại. Bọn họ nhìn hai bên một chút, thật lâu như trước không cách nào biết rõ ràng, rõ ràng bị đánh một chương giờ Triệu Lão Tam không chút sứt mẻ, nhưng mà tại sau đặt mông ngồi ngã trên mặt đất.

Đừng nói là bọn họ, mà ngay cả một mực bàng quan Phương Chính Nghĩa, đồng dạng về mặt mê hoặc, cảm giác sâu sắc không thể tưởng tượng nổi.

Trên thực tế, Thủy Mộc hai hệ kết hợp vũ kỹ, Diệp Thiên lúc này đây chính là toàn lực thi triển. Phía trước làm thí nghiệm giờ hần tự suy đoán qua, của mình loại công kích này thủ pháp, nhiều lắm là thi có thể sử dụng lưu sơ giai võ giả xuất hiện hôn mê, lại hướng lên một cái giai tầng, hiệu quả khẳng định muốn yếu hơn rất nhiều? .

Trở lại Trần trường phủ đệ, chờ dùng qua bữa tối sau, Diệp Thiên hai người tại Diệp Phong đưa tiễn hạ, trước một bước về tới Diệp gia bảo. Đối với hai người mà nói, ngày này Sơn Lan trấn hành trình, chỉ có điều thuộc về trong sinh hoạt một cái tiểu sự việc xen giữa mà thôi, tuyệt đối không có khả năng sẽ ảnh hưởng đến tu hành.

Diệp Lâm Nhi mới trở lại bảo trong, liền trở về phòng tiếp tục bắt đầu tu hành. Ngược lại Diệp Thiên bởi vì tại trong không gian dạo chơi một thời gian quá lâu, này sẽ trở lại bảo trong cũng không có vội vã tu hành, mà là khắp nơi hướng người mua sắm nổi lên Ích Khí Hoàn.

Đã đuổi đi Triệu Lão Tam, cái này Ích Khí Hoàn sinh ý tự nhiên muốn tiếp tục làm xuống đi.

Bất quá, tuy nhiên thứ này thuộc về trong gia tộc ai cũng không cần phải ngoạn ý, nhưng cũng chính bởi vì hần quá mức đề cập, Diệp Thiên dùng một tiền bạc hai khóa "Giá cao" mẫn bảo chạy một vòng sau, cũng gần kề chỉ lấy đến bốn mươi bình số lượng.

Đương nhiên, những này số lượng mặc dù đối với Diệp Thiên mà nói còn thoáng ngại ít, nhưng trải qua không gian tinh lọc sau, cũng có thể đổi lấy phi thường to lớn một số tài phú.

Trở lại gian phòng, Diệp Thiên mang theo cái này hơn bốn trăm khóa Ích Khí Hoàn tiến vào không gian, một bên tu hành một bên chờ hai ngày sau đó đan dược tiến hóa sau khi hoàn thành đi đổi lấy tài phú. Chính mình từng khóa bán hần là không tâm tư, như vậy không chỉ có tốn thời gian hơn nữa dễ dàng bại lộ, ngược lại đơn giản bán sỉ cho Mã lão đầu, vẫn có thể xem là một cái tốt phương pháp. Tuy nhiên nói như vậy, tuyệt đối không có khả năng bán được giá thị trường ba nghìn kim tệ, nhưng hai ngàn kim tệ mỗi khóa tin tưởng Mã lão đầu mới có thể đủ tiếp tục.

Nói như vậy, hần là có thể vì Diệp Lâm Nhi đổi lấy một đám trung giai chính khí lộ dùng cung tu hành.

Nghĩ đến Diệp Lâm Nhi có đan dược, mới có thể đủ rồi rất nhanh tấn giai sau, Diệp Thiên mới bắt đầu ngưng lòng yên tĩnh thần, hấp thu nổi lên thiên địa khí. Như thế nhiều lần tu hành rất nhiều lần, đương Diệp Thiên theo tu hành trong trạng thái thối lúc đi ra, đã là trong hiện thực hai ngày sau đó.

Cảm giác Ích Khí Hoàn hần là tiến hóa xong, Diệp Thiên liền trở lại sự thật cảm lấy sớm chuẩn bị cho tốt bình ngọc, muốn đi vào trong không gian thu. Nhưng lần này tiến vào không gian sau, Diệp Thiên nhìn rõ ràng không gian tình huống sau, lập tức nhận không được quá sợ hãi. . . Đây nguyên lai một mực bất động bất động đại thiết bài, lại không biết từ đâu giờ bắt đầu, như gió xe đồng dạng quay tròn chuyển động không ngừng, theo thiết bài chuyển động, cả không gian tựa hồ cũng đã xảy ra kịch liệt chấn động!

Kỳ lạ hơn đặc biệt chính là, nguyên bản Diệp Thiên đặt ở thiết bài hạ mấy trăm khóa Ích Khí Hoàn, từng khóa dường như đã bị dẫn dắt loại, sắp xếp chỉnh tề đội ngũ bay đến không trung. Sau đó, dần dần. . . Hóa thành chất lỏng!

Diệp Thiên bộ não đồ mờ mờ nhìn xem như thế kỳ lạ tràng cảnh, sớm kinh hãi làm không ra bắt luận cái gì động tác.

Hần giờ phút này sợ nhất lo lắng nhất chuyện tình, chính là chỗ này đại thiết bài hội như hần xuất hiện thời điểm đồng dạng, mặc danh kỳ diệu lại biến mất không thấy gì nữa. Nếu nói như vậy, chỉ sợ sẽ đối với hần tạo thành không cách nào khôi phục đã kích.

Có nhiều thứ, nhờ có lại mất đi, này thống khổ tuyệt đối có thể khiến người trong nháy mắt hồng mắt!

Cũng may, sự thật cũng không như hần suy nghĩ. Tại Diệp Thiên không yên bất an trong, một ít khóa khóa hoá lòng đan được rất nhanh trên không trung dung thành một đoàn, sau đó hóa làm một cái ngân tuyến bắn thẳng đến nhập thiết bài trong, hơn nữa nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Cái này, hơn năm trăm khóa Ích Khí Hoàn. . .

Diệp Thiên há to miệng, cảm thấy đau lòng thời điểm, này đại thiết bài lại như là đã bị an ủi loại, chậm rãi đình chỉ phát giãn dường như chuyển động. Lập tức, tại Diệp Thiên thang xem lú lờ trong, một đạo xa xưa thanh âm, phảng phất từ Viễn cổ chi địa nhẹ nhàng đi ra.

"Năm nghìn năm, năm nghìn năm, lão phu rốt cục có thể lại lần nữa lại thấy ánh mặt trời!"

Thanh roi, đại thiết bài trong đột nhiên bay ra một đám mắt thường có thể thấy được thanh yên. Giống như Diệp Thiên mới vào nhập không gian nhìn thấy đại thiết bài thời điểm đồng dạng, cái này thanh yên thấy gió tiếp xúc trường, rất nhanh liền tạo thành cực đại một đoàn.

Nhất đáng sợ chính là, cái này thanh yên trên không trung một hồi vận vẹo biến ảo, đến cuối cùng hiện lên hiện tại Diệp Thiên trước mặt, dĩ nhiên là một cái thủ cước đầy đủ hết, mũi mắt đầy đủ, bộ mặt biểu lộ rõ ràng có thể thấy được hình người trạng thái!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21 : Huyền Thanh Thiên Tôn

Dù là Diệp Thiên trước kia tổng trong bóng đêm hoạt động, xem như đi quen đường ban đêm, cũng bị trước mắt quỷ dị tràng diện dọa đến té ngã cố định. Chỉ vào trước mắt về này thanh yên, hần tuy nhiên nâng lên tinh thần chính mình cho mình đánh bạo, nhưng thanh âm lại tránh không được run rẩy hô: "Người, đến tột cùng là quái vật gì? !"

Người nọ hình thanh yên cũng không trả lời Diệp Thiên, mà là ngẩng đầu ngửa mặt lên trời hít vào một hơi thật dài.

Hần cái này khê hấp khí, Diệp Thiên lập tức phát hiện nguyên bản thiết bài hạ còn còn sót lại những đan dược kia.

Nguyên lai, cái này rất nhiều ích khí đan, đúng là hần hấp thu a!

Hơn nữa theo những đan dược kia vào cửa, hần nguyên lai thoát nhìn cơ hồ bỗng bệnh dục tán hình thể, lập tức tùy theo nồng đậm vài phân. Nếu như nói hần lúc trước thanh yên thân thể cơ hồ trong suốt, như không nhìn kỹ khả năng sẽ bị xem nhẹ lời nói, như vậy hiện tại hần thân thể này cũng đã thành khói đặc, tuyệt đối thuộc về không thể bỏ qua tồn tại.

Cái này tình huống, quả thực chính là không thể tưởng tượng a!

Diệp Thiên hầu kết nhúc nhích vài cái, cổ họng cô họng nuốt hai cái nước bọt sau, nhìn không được lần nữa hỏi: "Người đến tột cùng là vật gì? !"

"Gì đó. . ." Sau một lát, người nọ hình sương mù coi như hấp thu cũng đủ đan dược, về mặt thỏa mãn nghiêng đầu nhìn nhìn Diệp Thiên, mới cười hắc hắc nói ra: "Tiểu Oa Nhi, lão phu chính là Huyền Thanh Thiên Tôn, cũng không phải là miệng người trung gì đó."

"Huyền Thanh Thiên Tôn. . ." Diệp Thiên ngẩn người, nói: "Này, là cái thứ gì? !"

"Huyền Thanh Thiên Tôn chính là lão phu, không phải là một món đồ!" Nhân hình sương mù thở phì phì rống lên một tiếng, lập tức đại khái ý thức được của mình ngữ lảm, vội vàng cải chính: "Huyền Thanh là lão phu danh tự, Thiên Tôn thì là phong hào!"

"Huyền Thanh. . ." Diệp Thiên thì thảo nhắc tới hai lần, không hiểu nói: "Thiên hạ này, hữu tính huyền sao?"

"Lão phu. . . Không cùng người so đo!" Huyền Thanh hiển nhiên bị Diệp Thiên cho tức đến, hừ hừ hai tiếng, hần sương mù thân thể đột nhiên như rồng cuốn phong loại trực tiếp đem Diệp Thiên hướng không trung nhếch lên, sau đó lại đột nhiên rút lui khỏi.

"Bùm!"

Từ không trung tự do rơi xuống đất, Diệp Thiên lập tức bị ném thất điên bát đảo, trước mắt kim tinh chớp chờn. Thật vất vả chờ hần khôi phục thanh tỉnh, người nọ hình sương mù tựu lại lần nữa uy hiếp nói: "Tiểu tử, có nghĩ là thử lại lần thứ nhất?"

"Đừng, đừng đến." Theo trên mặt đất đứng lên, Diệp Thiên liên tục khoát tay, nói: "Vị này, Huyền Thanh tiên bối, người đến tột cùng là người hay là cái

gi đồng. . . Ách. . . Người là người sao?"

"Nói nhảm, lão phu tự nhiên là người!" Huyền Thanh hiển nhiên chú ý tới Diệp Thiên đổi giọng trong nháy mắt đó, mắt lé trừng Diệp Thiên hạ xuống, hần mới lại chậm rãi bổ sung nói: "Bất quá, này đã là năm ngàn năm trước chuyện tình."

Diệp Thiên ngẩn ngơ, lập tức cần cần dục dục hỏi: "Năm ngàn năm trước là người, ta nhưng dùng như vậy lý giải sao?"

Vừa rồi bị ném một chút, làm cho hần cảm giác phi thường khó chịu. Thậm chí nếu không phải trong khoảng thời gian này trải qua dùng trăm vài kế thân thể rèn luyện, chỉ sợ cũng chỉ là vừa mới một ít hạ, có thể làm cho hần trên giường nằm nửa tháng thậm chí càng lâu.

Tuy nhiên, tại trong không gian bị thương cũng chỉ là linh hồn, nhưng Diệp Thiên phỏng chừng, linh hồn bị thương lời nói, tuyệt đối so với lần trước loại thân thể bị thương hậu quả càng thêm nghiêm trọng. Mà ném qua đau khổ sau, Diệp Thiên dĩ nhiên là hiểu được phải cần thận ứng phó, ai biết người này có thể hay không nhất thời cao hứng, một lần nữa cho chính mình đi lên như vậy xuống.

Huyền Thanh hiển nhiên cũng chú ý tới Diệp Thiên thái độ. Phi thường hài lòng gật đầu, hần nói: "Ừ, người lý giải không sai. Năm ngàn năm trước lão phu xác thực là người, hơn nữa còn là thuộc về trong truyền thuyết nhân tiên!"

"Nhân tiên? !" Diệp Thiên lần nữa sững sờ, lập tức hỏi: "Nhân tiên là cái gì. . ."

Huyền Thanh liếc mắt Diệp Thiên liếc, mới từ từ nói ra: "Vị nhân tiên, tiếp xúc chỉ do người tu đến Tiên cảnh cường giả, mà loại cường giả đều bị cái khác Nhân Tôn xưng là Thiên Tôn, lão phu cái này Huyền Thanh Thiên Tôn danh hào chính là bởi vậy mà đến!"

"A, cái kia. . . Nhân tiên Thiên Tôn là cái gì đẳng cấp?" Diệp Thiên nhẹ giọng hỏi câu, lập tức lại bổ sung nói: "Có hay không chúng ta nói nhất lưu võ giả cường?"

Huyền Thanh hiển nhiên bị vấn đề này chẹn họng xuống. Cúi đầu trầm ngâm thật lâu, hần mới nghĩ hoặc hướng Diệp Thiên hỏi: "Nhất lưu võ giả. . . Đây là vật gì? Huyền Thiên đại lục thượng khi nào thì có cái này nhất lưu võ giả đẳng cấp rồi?"

"Huyền Thiên đại lục? !" Diệp Thiên cái này, chính là triệt để mắt choáng váng. Thật lâu sau hần mới tỉnh ngộ tới. Trách không được vừa rồi cùng lão nhân này hàn huyên sau nửa ngày, tổng cảm giác giữa hai người có chút đầu bó không đúng mã miệng, lại nguyên lai lão nhân này vốn cũng không phải là Thần Võ đại lục người trên a.

Trong miệng hần nói cái kia cái gì Thiên Huyền đại lục, vậy là cái gì địa phương?

Mình việc tang lễ chuyện quán quýt chỗ, Diệp Thiên mạng mạng dừng lại lão nhân vấn đề, bắt đầu hướng hần giảng giải nổi lên chính mình hiện tại vị trí địa phương, cùng với Thần Võ đại lục thượng võ giả đẳng cấp, dân tộc thói quen một chút cần phải đồ người muốn.

. . .

Ba canh giờ sau.

Huyền Thanh nghe xong Diệp Thiên giảng thuật, hoàn toàn mắt choáng váng dường như ngửa mặt lên trời thét dài nói: "Tại sao có thể như vậy, Huyền Tiêu người cái này sở diễn vong tông hồn dân, một cái diệt thiên âm lời rõ ràng bà ta đưa đến mặt khác thế giới. Trời ạ, cái này Thần Võ đại lục lão phu đều chưa nghe nói qua sự hiện hữu của nó, muốn trở về sợ cũng là không thể nào!"

Cho đến về sau, Huyền Thanh thanh âm càng ngày càng thấp chìm, càng ngày càng tiêu điều.

Diệp Thiên nhìn hần dạng như vậy, nhin không được phui hạ miệng nói: "Chỉ có điều đổi lại địa phương sinh tồn, người có tất yếu khó như vậy qua sao?"

"Không cần khó như vậy qua. . ." Huyền Thanh thấp giọng ni non một câu, lập tức nói: "Tại một chỗ cuộc sống lâu, người sẽ đối với nó sinh ra cảm tình. Bằng hữu của người, thân nhân, cùng với tất cả ràng buộc đều bảo tồn ở đẳng kia khối trên đại lục, người lại đang ở cái khác dưới bầu trời, loại này cảm thụ, người không hiểu!"

Diệp Thiên tiếp tục bĩu môi, lắc đầu mỉm cười nói: "Đều chết qua một hồi người, còn như vậy xem không mờ, người thật sự là, sống vô dụng rồi lớn như vậy mấy tuổi."

Huyền Thanh hiển nhiên bị lời này nói trúng rồi tâm sự, thân thể ngừng lại một chút, hần quay đầu trừng mắt chăm chăm vào Diệp Thiên thật lâu, vừa rồi tự giễu giống như cười cười, nói: "Vói, xem ra lão phu ta sống nhiều năm như vậy, kết quả là còn không bằng người tiêu tử này rộng rãi, cấp!"

Cười cười, Huyền Thanh sắc mặt lập tức là tốt rồi nhìn rất nhiều, lần nữa nhìn nhìn Diệp Thiên, hần gật đầu nói: "Không chính là một nho nhỏ Thần Võ đại lục sao, bằng ta Huyền Thanh thủ đoạn, há có hồn không được đạo lý."

Cuối cùng, hần lại chỉ vào Diệp Thiên, nói: "Tiểu tử,, đem người hội vũ kỹ thi triển một lần, lão phu nhìn xem như lời người nói cái kia có thể so với tam lưu cao giai võ giả lực công kích, đến tột cùng ở vào cái gì tiêu chuẩn."

"A, vậy người nhìn tốt lắm." Diệp Thiên ngưng thần tĩnh khí, tiên triều hung hăng hướng không khí vung một quyền, lập tức mới tay trái Thủy Liệu Thập Bát Chương tay phải Mộc Sinh Chi Pháp như vậy biểu thị một phen. Hần bản cho là mình biểu thị cái này lưỡng chủng vũ kỹ, Huyền Thanh cũng sẽ giống như bên ngoài tất cả mọi người đồng dạng, căn bản không thể nào thấy được cái này vô hình vô chất thủ pháp mới đúng, có thể hết lần này tới lần

khác nhìn Huyền Thanh bộ dạng, tựa hồ đối với hần chỗ biểu thị mỗi một thức đều thấy rõ ràng rõ ràng, không có nửa phần bỏ sót.

Mặc dù Huyền Thanh chỉ là rất tùy ý nhìn mình, có thể Diệp Thiên ngay cả có như vậy một loại cảm giác. Thậm chí hần còn cho rằng, Huyền Thanh căn bản là nhìn thấu của mình tất cả thủ pháp, liền cái này hai hạng vũ kỹ tối bổn nguyên gì đó, hần đều có thể hoàn toàn cảm nhận được.

Trong lòng Lý Kỳ [Richie] quái đĩ lòng vòng ý niệm trong đầu, Diệp Thiên khẽ cắn môi, lập tức liền đem Thủy Mộc kết hợp thủ đoạn công kích, đối với không khí diễn luyện đi ra.

"Dĩ?!"

Cơ hồ là Diệp Thiên mới thi triển ra loại công kích này thủ pháp thời điểm, Huyền Thanh đồng tử đột nhiên phóng đại vài phân, quát lên ngừng, hần sương mù trạng thái thân thể bay tới Diệp Thiên trước mặt, cấp cấp nói: "Tiểu tử, làm sao ngươi hội ta Thiên Huyền đại lục lưu thông đoạn mạch thủ pháp?"

"Đoạn mạch thủ pháp?" Diệp Thiên nháy nháy con mắt, khó hiểu hỏi: "Ta đây không phải là cái gì đoạn mạch thủ pháp a, mà là ta chính mình kết hợp hai hạng vũ kỹ dài, chế tạo nên một loại thủ đoạn công kích, ta cũng còn không có cho hần mệnh danh. . . Ngộ, làm sao ngươi biết loại thủ pháp này có thể cắt đứt kinh mạch?"

Theo mặt chữ nhìn lại, Diệp Thiên loại này Thủy Mộc kết hợp thủ đoạn công kích, quả thực không có so với đoạn mạch thủ pháp thích hợp hơn hần xưng hô. Lá bài tẩy của mình đơn giản bị đối phương nhìn thấu, này đây nói đến phần sau, Diệp Thiên thần sắc tránh không được mang lên vẻ hoảng sợ.

Cùng Diệp Thiên hoảng sợ so sánh với, Huyền Thanh thì là vẻ mặt thoải mái. Cười cười, hần nói: "Xem ra, ngươi cái này đoạn mạch thủ pháp luyện cũng không về đến nhà a."

Gặp Diệp Thiên đối với hần nói như trước tràn đầy nghi hoặc, Huyền Thanh chỉ phải giải thích cận kề nói: "Tại chúng ta bên kia, đoạn mạch thủ pháp lập tức khiến người chết bất đắc kỳ tử chỉ là sơ cấp nhất trình độ, sau này còn có ngưng lại cùng khống chế hai cái giai đoạn."

"Ngưng lại cùng khống chế, cái này vậy là cái gì?" Diệp Thiên ngẩn ngơ, như trước khó hiểu.

"Đơn giản mà nói a." Huyền Thanh trầm ngâm hạ xuống, lại nói tiếp: "Vị ngưng lại, là chỉ có thể làm đoạn mạch khí dừng lại tại người bị công kích trong thân thể, như cái này ngưng lại khí không chiếm được giải trừ lời nói, người bị công kích cả đời chỉ có thể dừng lại tại bị công kích trước trình độ, nếu muốn tấn cấp căn bản chỉ là vọng tưởng!"

"Lợi hại như vậy?!" Diệp Thiên đồng tử nhin không được rụt rụt. Giờ phút này hần nhin không được ảo tưởng hạ xuống, nếu như mình có thể đạt tới loại trình độ, một năm sau xem Diệp Trọng khó chịu lời nói, liền đem đoạn mạch khí hướng trong thân thể của hần như vậy vỗ, đây chẳng phải là. . . Hần sau này cả đời, đều chỉ có thể dừng lại tại nhị lưu trung giai võ giả tình trạng!

Ngẫm lại, Diệp Thiên nhin không được trong lòng làm bầm một tiếng: "Cái này thủ pháp, thật sự là quá độc ác a!"

Bất quá, mặc dù lại hung ác đây cũng là chính mình vốn có, Diệp Thiên đối với cái này tự nhiên không có bất luận cái gì bài xích. Thậm chí, hần còn hưng phấn tiếp tục hướng Huyền Thanh hỏi: "Này khống chế, vậy là cái gì chính là hình thức một loại trình độ?"

"Khống chế tự nhiên càng thêm thâm ảo." Huyền Thanh gật gật đầu, giải thích nói: "Đoạn mạch thủ pháp tu đến cao thâm chỗ, có thể khống chế đoạn mạch khí tiềm phục tại đối thủ trong thân thể thời gian dài khoảng. Giống như ngưng lại tầng kia cảnh giới đồng dạng, đoạn mạch khí chỉ cần một ngày không bị tiêu trừ, đối thủ liền một ngày không có khả năng tấn thăng đến rất cao đẳng cấp. Đáng sợ nhất chính là, tại đoạn mạch khí ẩn núp trong thời gian, ngươi còn có thể lợi dụng đặc thủ thủ pháp, tùy thời khiến cho bạo phát đi ra."

Dừng một chút, Huyền Thanh còn nói thêm: "Nói cách khác, đạt tới khống chế loại cảnh giới, có thể cho đối thủ bị ngươi dùng đoạn mạch thủ pháp đánh trúng sau ba canh giờ, thậm chí là trong một tháng tùy ý thời gian, đột nhiên kinh mạch đứt đoạn mà chết!"

"A!" Diệp Thiên nhin không được kinh hô một tiếng, hưng phấn hô: "Thực sự lợi hại như vậy?!"

"Tự nhiên!" Huyền Thanh Ngạo Nhiên đáp một câu, hừ hừ nói nói: "Cái này đoạn mạch thủ pháp cũng chỉ là đề đẳng nhất thủ pháp mà thôi, tại chúng ta Thiên Huyền đại lục, so với đây càng lợi hại còn có Ngưng Huyết thần thảo, hóa cốt Miên Chương một chút đồng loại võ học."

"Ngưng Huyết thần thảo. . . Hóa cốt Miên Chương. . ." Diệp Thiên lại lần nữa ngẩn ngơ, hần bản cho là mình cái này đoạn mạch thủ pháp cũng đã cực kỳ cường đại, thậm chí có thể cùng Tinh cấp thượng phẩm vũ kỹ đánh đồng, lại không ngờ tới, dựa theo Huyền Thanh theo như lời, loại thủ đoạn này chẳng qua là bọn họ bên kia, thấp nhất đẳng biểu diễn mà thôi. . .

Vụng trộm nhìn coi cái này sương mù trạng thái lão nhân, Diệp Thiên nhin không được cân nhắc đứng dậy: có phải là, được hung hăng từ nơi này lão nhân trên người đào ít đồ đi ra a!

Chương 22 : Cực hạn trạng thái

Rất hiển nhiên, thông qua vừa rồi nói chuyện với nhau, Diệp Thiên tuy nhiên như trước không có phải biết Huyền Thanh lão nhân này đến tột cùng thuộc về cái dạng gì tồn tại. Nhưng tối thiểu có một chút có thể khẳng định chính là, lão nhân này trong bụng.. Rất có liệu!

Cân nhắc hạ xuống, Diệp Thiên liền nhin không được hỏi: "Cái kia, Huyền Thanh lão nhân, Ngưng Huyết thần thảo cùng hóa cốt Miên Chương... Người, đều a?"

"Lão phu há có thể đối cái này hạ tam lưu võ thuật cảm thấy hứng thú!" Huyền Thanh hừ hừ kêu hai tiếng, lập tức còn nói thêm: "Tiểu tử, đừng tưởng rằng lão phu không biết người có chủ ý gì. Nhưng hoàn thành thật đáng tiếc nói cho người biết, lão phu hiện tại sẽ không dạy cho người bất kỳ vũ kỹ nào!"

"Vì cái gì? !" Diệp Thiên thật to há hốc mồm, trong nội tâm tràn đầy thất vọng.

Hắn vốn tưởng rằng, lão nhân này đã theo đại thiết bài lý xuất hiện, hơn nữa cùng chính mình cộng đồng sử dụng một cái không gian, nói như thế nào tới cũng được cho điểm chỗ tốt mình mới là, có thể hết lần này tới lần khác lão nhân này đem hắn mức độ nghiên cho phác thảo lên sau, rồi lại không để cho hắn nửa phần được đền bù cơ hội. Cái này giống như người phát hiện một cái khuynh quốc khuynh thành mỹ nữ, chính xích "Quả quả" nằm ở trên giường đối với người vút mị nhãn, khi người muốn đi duy trì gì kia thời điểm, lại phát hiện đối phương đúng lúc là mỗi tháng cái kia vài ngày...

Như thế tình huống, chỉ sợ đều có thể làm cho người bình thường hơi bị nổi giận!

Diệp Thiên hôm nay hiển nhiên đúng là như thế, thậm chí khi hắn rất cảm thấy thất lạc thời điểm, Huyền Thanh còn nhìn xem hắn nói ra: "Đương nhiên, hiện tại không dạy người cũng không có nghĩa là từ nay về sau cũng như vậy, nếu có một ngày, người có thể đánh hao trụ cột, đạt tới để cho ta thoả mãn trình độ, có lẽ..."

Phía dưới lời nói, Huyền Thanh tuy nhiên cũng không có nói thẳng ra, Diệp Thiên cũng đã nghe hiểu.

Đúng vậy, như trước cầm xích "Quả quả" mỹ nữ cái kia cá ví dụ mà nói, Huyền Thanh những lời này, không sai biệt lắm tựa tương đương với mỹ nữ kia đang nói..., tiểu tử, người gì kia công năng không được, đẳng một ngày nào đó đem người này hạng năng lực luyện được mạnh, chúng ta, có lẽ, khả năng... Gì kia gì.

Ngộ, liên quan đến đến chương tui gai mắt chữ, này đều thuộc về che đậy phạm trù. Cho nên lời nói về chính truyện, mặc dù nói cái này so bì khó nghe điểm, nhưng đối với tại Diệp Thiên mà nói, Huyền Thanh lời nói ít nhất còn làm cho hắn bảo lưu lại hi vọng.

Có hi vọng, tự động thì có động lực.

Này đây Diệp Thiên đang nghe Huyền Thanh lời nói sau, lập tức trùng mục nói ra: "Huyền Thanh lão nhân, làm sao người tự nhìn ra ta trụ cột không đủ a. Ta đây khí lực chính là cường kiện vô cùng, lúc trước theo như người nói, đơn chỉ bằng mượn thân thể lực lượng, ta liền có thể có tam lưu võ giả lực công kích."

"Bất quá là Ngọc Thanh quyết mang vào năng lực mà thôi, cùng người thân mình lại có bao nhiêu quan hệ." Huyền Thanh khinh thường nhếch miệng, nói tiếp: "Tiểu tử, không khách khí mà nói, người hiện tại cái dạng này, quả thực chính là lãng phí tu tập Ngọc Thanh quyết cơ hội!"

Diệp Thiên ngẩn ngơ, nói: "Như thế nào..."

Huyền Thanh nhíu mày, nói: "Tu tập Ngọc Thanh quyết, tốt nhất mỗi lần rèn luyện thân thể sau, lập tức đến trong hiện thực lại lần nữa huấn luyện, lúc này mới có thể đem công hiệu phát huy đến lớn nhất. Nếu không, đẳng Ngọc Thanh quyết rèn thể kỳ chấm dứt, người thân thể kia vĩnh viễn cũng chỉ có thể dừng lại tại cái giai tầng kia, từ nay về sau không tiếp tục tăng lên khả năng."

"Lão nhân này, khẳng định cũng tu hành qua Ngọc Thanh quyết a!" Diệp Thiên trong lòng suy nghĩ hạ xuống, sau đó mang mang hỏi: "Này, như thế nào mới có thể đem Ngọc Thanh quyết công hiệu phát huy đại lớn nhất?"

"Lúc trước tu hành giai đoạn, người xem như lãng phí một cách vô ích, từ nay về sau sao..." Huyền Thanh lão nhân tấp ba miệng, cố ý dừng lại một chút, mới chậm rãi nói ra: "Ngộ, người từ bên ngoài đưa trong không gian tới đan dược cũng không tệ lắm, chính là chỗ này lượng... Thiếu có chút đáng thương."

"Ách!" Diệp Thiên ngẩn ngơ, cảm giác khóe miệng có chút phát khổ.

Lúc trước những đan dược kia toàn thể hoá lỏng, sau đó bị Huyền Thanh hấp thu tình cảnh, Diệp Thiên cũng cảm giác trận trận thịt đau.

Đó là lớn cỡ nào một số tài phú a, như bán đi đổi thành chính khí lộ, chỉ sợ đều đủ rồi Diệp Lâm Nhi trực tiếp vọt tới nhị lưu trung giai cảnh giới. Lại cứ

lệch tại Huyền Thanh lão nhân trước mặt, năm trăm viên thuốc tựa hồ cũng liền hấn hăm răng đều không nhồi vào...

Cũng may, trước hết nhất Diệp Lâm Nhi cho mình cái kia miếng Nạp Khí đan cũng không bị hấn thôn phệ, nếu không Diệp Thiên cũng không dám cam đoan, chính mình có thể hay không cùng lão nhân này liều mạng. Nhếch miệng, Diệp Thiên đau lòng không thôi hỏi: "Cái kia, Huyền Thanh lão nhân, vậy ngươi cần bao nhiêu viên thuốc a?"

Huyền Thanh nghe vậy, không thấy chút nào ngoại nói: "Cái kia, Diệp Thiên tiểu tử, ngươi cái này năm trăm viên thuốc hiệu quả coi như không tệ. Ngộ, lần sau cho ta mang năm nghìn miếng, không sai biệt lắm có thể làm cho ta khôi phục một thành năng lực."

"Năm nghìn miếng? !"

Diệp Thiên vừa nghe đến mấy cái chữ này, con mắt lập tức tựa phòng đi ra. Đây chính là Ích Khí Hoàn a, tiến hóa qua đi một quả tối thiểu nhất có thể bán được hai ngàn kim tệ, năm trăm miếng làm cho hắn một ngụm nuốt cái này còn chưa tính, chính là năm nghìn miếng..

Ngươi cho ta là đan được chi thần, nói ra nước bọt đều có thể biến thành ích sinh hoàn a!

Trong nháy mắt, Diệp Thiên tựa tràn đầy oán niệm, ta tìm có thể kiếm tiền phương pháp dễ dàng ta, hôm nay còn không có chính thức bắt đầu vận làm, ngươi lão nhân này một cái sư tử đại trượng khâu, chỉ sợ cũng để cho ta tất cả kế hoạch đều chỉ có thể chết từ trong trứng nước.

Ngẫm lại, Diệp Thiên tựa hận không thể trực tiếp đem Huyền Thanh cho trói chặt từ.

Lão nhân này thật sự là hung ác a, cứ như vậy một cái yêu cầu, chỉ sợ Diệp Thiên sau này tại thỏa mãn hắn cần sau, nếu muốn lớn nhất số lượng cung cấp Diệp Lâm Nhi đan được, đều được tính toán tỉ mỉ mới có thể tiết kiệm đi ra.

Huyền Thanh hiển nhiên cũng chứng kiến Diệp Thiên vẻ mặt đau khổ sắc, nhẹ giọng hừ hừ nói: "Tiểu tử, đừng cho lão phu bày ra như vậy một bộ thái độ. Phải biết rằng tại lúc trước, rất nhiều người mặc dù bị hơn một ngàn vạn đại lễ cầu lão phu chỉ điểm... Ách, tính, nói cho ngươi những này vô dụng. Dù sao ngươi tiểu tử nhớ kỹ, lão phu có thể chỉ điểm ngươi, chính là ngươi thiên đại phúc phận."

"Thiên đại phúc phận, ta xem là thiên đại vợ vét tài sản..." Trong lòng nói thầm một tiếng, Diệp Thiên một bên cảm thán lão nhân này miệng quá lớn, một bên lại chỉ có thể rầu rĩ không vui trả lời: "Được rồi, ta tận lực trong thời gian ngắn nhất cho ngươi tìm được đan được, nhưng trước đây, ngươi phải trước chỉ điểm một chút ta mới được."

Việc đã đến nước này, Diệp Thiên cũng không khỏi không ứng thừa hạ vấn đề này. Hoặc là nói, theo Huyền Thanh một hơi nuốt năm trăm khóa Ích Khí Hoàn thời điểm, hắn cũng đã ý thức được, lão nhân này khẳng định cần tay của mình trợ.

Kỳ thật nói trắng ra là, đây vốn là hai bên cùng có lợi hợp tác, cũng là không coi là ai có hại ai chiếm tiện nghi.

Bởi vì giữa hai người có không gian cái này một môi giới tồn tại, Diệp Thiên đã ở tối sơ tựa cho rằng lão nhân này đối với chính mình không có cái gì ác ý. Ít nhất theo trước mặt sự thật đến xem, Huyền Thanh xuất hiện cho Diệp Thiên chỗ mang đến tăng xa xa muốn quá nhiều chỗ hồng.

Hơn nữa, Huyền Thanh nghe được Diệp Thiên yêu cầu trước chỉ điểm ngôn ngữ sau, căn bản không có làm bất cứ chút do dự nào liền đáp ứng xuống. Điều này hiển nhiên lại tiến thêm một bước xác minh Diệp Thiên nghĩ gì. Như thế, Diệp Thiên an tâm vợ vét còn lại chừng trăm khóa Ích Khí Hoàn vô keo, liền ngưng thần tĩnh khí tiếp tục hấp thu nổi lên thiên địa khí.

Ba canh giờ sau, khi hấn lần nữa tỉnh dậy thời điểm, Huyền Thanh lập tức thúc giục: "Tiểu tử, mau trở lại đến sự thật, dựa theo ta theo lời rèn luyện thân thể."

Diệp Thiên gật đầu đáp lại một tiếng, liền về tới trong hiện thực. Sau đó tại Huyền Thanh yêu cầu hạ, hắn thừa dịp thân thể lực lượng gia tăng sau, mỗi lần đều xuất hiện cái kia bành trướng cảm giác còn không có biến mất thời điểm, bắt đầu dọc theo Diệp gia bảo nhanh chạy.

Diệp gia bảo chiếm diện tích gần ngàn nghiêng, bởi vì kiến trúc bất quy tắc chu trường càng tiếp cận một trăm tám mươi dặm, vòng quanh chạy lên một vòng, trước kia đối với Diệp Thiên mà nói, không tốn phí hai canh giờ gì đó thời gian căn bản không có khả năng làm được.

Nhưng là hiện tại, Huyền Thanh lại yêu cầu hắn tại một cái nửa canh giờ chạy xong một trăm tám mươi dặm không nói, nhưng lại được liên tục chạy lên hai vòng.

Một giờ một trăm hai mươi dặm tốc độ, đối với Diệp Thiên mà nói tuyệt đối thuộc về độ khó cao nhiệm vụ. Nhưng đã Huyền Thanh như thế yêu cầu, mà ở chính hắn lại muốn nhìn xem như thế sau khi rèn luyện đến tột cùng có hiệu quả gì điều kiện tiên quyết, Diệp Thiên cũng chỉ có thể cố gắng lên cố gắng.

Cũng may, mỗi lần hấp thu hết thiên địa khí, cỗ lực lượng kia bành trướng cảm giác làm cho Diệp Thiên tinh lực tăng nhiều, cho nên tại lúc mới bắt đầu, Diệp Thiên phát hiện mình rõ ràng tại quy định thời gian trước cũng đã chạy xong một vòng.

"Như vậy rất nhẹ nhàng nha, Huyền Thanh lão nhân." Cảm thụ trong cơ thể mình như trước bành trướng lực lượng cảm giác, Diệp Thiên nếu không không có cảm thấy mệt mỏi, ngược lại có loại càng chạy càng tinh thần cảm giác.

Huyền Thanh tuy nhiên không thể đi ra không gian, nhưng mà biết bên ngoài hết thảy. Được nghe Diệp Thiên nói như thế, hắn lập tức hừ khế nói: "Tiểu tử, tiếp tục chạy xong cái này một vòng ngươi còn có thể nói như thế, lão phu ta cam đoan lập tức dạy ngươi vũ kỹ, như thế nào?"

"Này, người tự xem trọng." Diệp Thiên nhếch miệng cười cười, đầy cõi lòng tin tưởng tiếp tục chạy trốn.

Nhưng làm cho hắn rất buồn khổ chính là, đương vòng thứ hai mới chạy đến non nửa, về này bành trưởng lực lượng cảm giác, rõ ràng như là chịu không được tiêu hao loại nhanh chóng bắt đầu biến mất. Thậm chí đến cự ly hơn phân nửa thời điểm, cổ lực lượng này cảm giác đã hoàn toàn tiêu tán.

Mà theo lực lượng bành trưởng cảm giác tiêu tán, Diệp Thiên chợt phát hiện thân thể tiến nhập một loại rất mệt nhọc trạng thái.

Tự giống như lúc trước hay là một cái lực cử động ngàn cân trắng hán, một lát sau là được vì lâu nằm trên giường giường ma bệnh, loại này mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển cảm giác thậm chí làm cho Diệp Thiên có chút hoài nghi, lúc trước về này bành trưởng lực lượng, có phải là tiêu hao tánh mạng của mình lực, mới sử mình ở loại trạng thái hạ không biết mệt mỏi đi.

Hồ... Hồ...

Lúc trước thoải mái cảm giác hoàn toàn biến mất, Diệp Thiên lập tức cảm thấy mà ngay cả hô hấp, đều liền được cực kỳ khó khăn. Phổi cùng miệng mũi trong lúc đó, tự phẳng phát thành đang tại lôi kéo ống bễ, phát ra trện trện khó nghe quái thanh.

Tới xúng đôi, thì là trên thân thể mềm nhũn, cùng với cơ thể nhừ mỏi.

Gần kề chỉ là nửa nén hương kiên trì, Diệp Thiên liền đã tiêu hao hết toàn thân khí lực, liền cước bộ cũng đã biến thành lão đảo, tùy thời khả năng tại hạ một khắc ngã bỏ nhào ngã sắp xuống.

Hết lần này tới lần khác Huyền Thanh ở phía sau, vẫn không quên kí nói móc Diệp Thiên nói: "Tiểu tử, mới vừa rồi là ai nói chạy hai vòng rất nhẹ nhàng tới. A, lúc này mới một vòng bán cự ly, như thế nào người tự thành nhiên chân tôm, tốc độ cũng biến thành cùng ốc sên giống nhau a!"

"Ta..." Diệp Thiên cố tình muốn phản bác Huyền Thanh hai câu, có thể há to miệng sau, hắn lại phát hiện mình ngay cả nói chuyện cũng cần toàn năng rất lớn khí lực.

Nghĩ đằng sau còn có gần trăm dặm lộ trình, cùng với lãng phí khí lực nói chuyện, không bằng giữ lại kính nhiều chạy hai bước. Dù sao hiện tại thời gian ước chừng còn thừa lại một canh giờ, nếu như có thể kiên trì lời nói, cũng chưa chắc không thể chạy xong cái này đoạn cự ly.

Này đây, Diệp Thiên chỉ là lược lược giơ lên phía dưới, liền lại tiếp tục phóng chân chạy như điên.

Tuy nhiên thân thể mềm nhũn, cơ thể nhừ mỏi, phổi cũng như bị điểm nhuộm hòa lò, theo thời gian trôi qua càng ngày càng khó thụ, càng ngày càng có loại sắp nổ mạnh cảm giác. Nhưng Diệp Thiên như trước cắn chặt răng kiên trì... Cái này không chỉ có chi là vì tranh một hơi, cũng có hắn nghĩ nghiệm chứng như thể tu hành đến tốt cùng sẽ có bao nhiêu hiệu quả tâm tư.

Đối với hiện tại Diệp Thiên mà nói, thực lực tăng lên so với bất cứ chuyện gì đều tới hơi trọng yếu hơn. Vừa nghĩ tới một năm sau cùng Diệp Trọng vũ đấu ước hẹn, như chính mình không có cách nào khác có được tuyệt đối thực lực, mà làm cho Diệp Lâm Nhi đi đối mặt Diệp Trọng lời nói, Diệp Thiên tự nhiên tình nguyện thừa nhận bất luận cái gì đau đớn cực khổ!

Có thể càng là tiếp tục kiên trì, trên thân thể khó chịu tự biến thành càng kịch liệt, thậm chí về sau, Diệp Thiên cũng cảm giác mình phổi đã đến nổ mạnh điểm tới hạn...

Răng rắc!

Một cái vải như ảo giác thanh âm vang lên, dường như có đồ vật gì đó trong người vỡ tan ra thời điểm, Diệp Thiên chợt phát hiện cả phổi nóng rực cảm giác, rõ ràng sợi tơ tán dật ra, hơn nữa hóa làm dòng nước ấm lên đến các nơi kinh mạch, màng da, cốt nhục trong.

Đạo này nói dòng nước ấm nhanh chóng tan rã trên thân thể hết thấy không khỏe, chỉ là gây lát thời gian, Diệp Thiên liền cảm giác cảm giác mệt nhọc tiêu tán hơn phân nửa...

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tụng Hoàn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23 : Phế liệu có bảo

Chợt hạ chợt thượng cảm giác, làm cho Diệp Thiên phẳng phát đi xuống một ngọn núi, lại trèo lên một cái khác cao phong.

Loại mệt nhọc tiêu tán cảm thụ, tuy nhiên cũng không phải thực chất hồi phục khí lực, nhưng ở đây dòng nước ấm biến mất tiến thân thể sau, Diệp Thiên lại là thật sự rõ ràng cảm giác được, thống khổ cũng không phải như vậy không chịu nổi, thậm chí tại loại này trạng thái hạ, hẳn cảm giác mệt đủ hơn nửa vòng, cũng hoàn toàn có thể đủ rồi kiên trì.

Giờ này khắc này, hẳn rốt cục minh bạch Huyền Thanh theo lời chỗ tốt là cái gì, thì phải là tại tu tập Ngọc Thanh quyết sau tiếp tục rèn luyện, là có thể rất dễ dàng đụng chạm đến trước mặt thân thể cơ năng cực hạn, cũng cường chế đột phá!

Này phảng phất giống như ảo giác "Răng rắc" tiếng vang, tuyệt đối chính là gong cùm xiềng xiềng nghiền nát mỹ diệu luân âm.

Mà duy trì tại sau khi đột phá trạng thái hạ, Diệp Thiên cũng rốt cục tại ba canh giờ trong, chạy xong hai vòng ba trăm sáu mươi dặm toàn bộ hành trình. Trở lại Diệp gia bảo trước cửa thời điểm, Diệp Thiên bắt đầu chậm dần cước bộ, thông qua điều chỉnh hô hấp tiết tấu, đến chậm rãi khôi phục tiêu hao thể lực.

Tại loại này gian khổ huấn luyện sau, tuyệt đối không thể lập tức nghỉ ngơi, nếu không vừa mới đột phá còn chưa kịp vững chắc trạng thái, sẽ trực tiếp ngã trở lại nguyên hình.

Điểm này không chỉ có Diệp Thiên biết rõ, Diệp gia tất cả đệ tử cũng tất cả đều thụ qua mọi việc như thế báo cho. Tu hành giống như đi ngược dòng nước, không tiến tức thối đạo lý này, là Thần Võ đại lục tất cả võ giả nhập môn trước, đều cần một mực kí khắc vào đáy lòng giáo điều.

Đạo lý này, cũng áp dụng tại tất cả chủng loại tu hành, vô luận là võ đạo, hay là là cái khác. . .

Thông thả điều chỉnh ước chừng nửa nén hương thời gian, Diệp Thiên vừa rồi cảm giác mình khôi phục một chút thể lực. Khi hẳn chuẩn bị tiếp tục dùng như thế phương pháp khôi phục thời điểm, Huyền Thanh thanh âm rồi lại tại bên tai vang lên: "Tiểu tử, chúng ta đón lấy tiến hành bước tiếp theo, giờ kiểm bạt đàm hai ngàn hạ!"

"Giờ kiểm? Bạt đàm?" Diệp Thiên nhú mày, hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, làm một bước này có cái gì ý nghĩa? Ta đã mệt chết đi, dựa theo tu hành theo như lời nếu như ta tiếp tục rèn luyện xuống dưới, nếu là tổn thương đến thân thể chính là được không bù mất a!"

"Xem ra ngươi còn biết tu hành cơ bản kiên trì." Huyền Thanh nhẹ gật đầu, lời nói xoay chuyển, nói: "Nhưng là, tại lão phu trước mặt đàm thân thể tổn thương, đây tuyệt đối là trên thế giới tối buồn cười lời nói. Ngươi cứ yên tâm rèn luyện chính là, hết thầy có ta!"

Diệp Thiên tiếp tục hỏi: "Chính là giờ kiểm bạt đàm lại là làm gì đó, ta cho tới bây giờ đều không sử dụng qua vũ khí a?"

Huyền Thanh cũng không trả lời thẳng Diệp Thiên lời nói, ngược lại dùng hơi trên chọc giọng điệu hỏi ngược lại: "Này nếu như lão phu nói cho ngươi biết, là như vậy chuẩn bị dạy cho ngươi hạng nhất vũ kỹ?"

"A, vũ kỹ? !" Diệp Thiên kinh ngạc kêu một tiếng, lập tức hứng thú tăng nhiều nói: "Cái này, rất đơn giản. Không phải là hai ngàn hạ sao, năm ba ngàn hạ cũng tuyệt đối không là vấn đề. Lão nhân bọn ngươi ta đi tìm thanh kiếm."

"Ngô, trước đây, ngươi trước tìm chút ít dược liệu." Huyền Thanh hiển nhiên sớm đoán được Diệp Thiên sẽ như thế nói, nhẹ giọng dặn dò một câu sau, hẳn phối hợp mấy đạo: "Đầu tiên, hai mươi năm phần người sâm một chỉ, năm năm linh phục linh, đương quy tứ tiền, bạch thược chắc chắn, hoàng tinh đương quy tất cả hai lượng, cùng với. . ."

Hắn vừa nói, Diệp Thiên một bên kí, đợi cho hắn sau khi nói xong, Diệp Thiên trong lòng đếm thầm dưới, nhâm không ngừng mở miệng dò hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, ngươi muốn điều gì cần hơn mười vị dược liệu nhiều, hơn nữa những vật này, mua đứng dậy đều không tiện nghĩ a."

"Nói nhảm, cùng văn phú vũ, ngươi cho rằng muốn trở thành cao thủ tự đơn giản như vậy?" Huyền Thanh tức giận nói một câu, lập tức lại bổ sung nói: "Hon nữa, những này số lượng dược liệu luyện thành đan dược ngươi nhất thời cũng dùng không hết, cầm bộ phận đi ra ngoài bán đi cũng đủ để đền mua thuốc tài tốn hao."

Diệp Thiên mặt mũi tràn đầy ngạc nhiên hỏi: "Lão nhân, ngươi hội luyện đan?"

"Hừ hừ." Lão nhân hừ nhẹ vài cái, không có trả lời Diệp Thiên vấn đề tự đón lấy phân phó nói: "Hôm nay bước tiếp theo huấn luyện coi như xong, ngươi mà lại nhanh lên đi tìm thanh trường kiếm, mặt khác tại bà lão phu mới vừa nói dược liệu chuẩn bị vài phần, ngày mai bắt đầu, ngươi tiểu tử đã có thể không có nữa lười biếng cơ hội."

"Được rồi." Hàn huyền một hồi, cảm giác khí lực lại hồi phục một ít, Diệp Thiên liền trở lại trong phòng nghỉ ngơi. Đợi cho ngày hôm sau hùng dũng thông lệ chuyện xưa đứng cả buổi sáng cương, buổi chiều Diệp Thiên liền thu thập thỏa đáng tiền tài vật phẩm, vội vàng đuổi hướng về phía Sơn Lan trấn.

Đầu tiên muốn đem "May mắn còn tồn tại" thập bình Ích Khí Hoàn đổi thành kim tệ, như vậy mới có thể chống đỡ nổi tu hành cần có cự đại tổn hao. Mặt khác, muốn mua trường kiếm cùng dược liệu, cũng chỉ có thể đi Sơn Lan trấn thượng vũ khí điểm cùng tiệm bán thuốc mới được.

Lần trước đến Sơn Lan trấn, tuy nhiên không có hội Mã lão đầu bán Ích Khí Hoàn cửa hàng ở nơi nào, nhưng đã ích sinh hoàn bị hắn khai hỏa danh khí, tự nhiên cũng không khó tìm tìm. Diệp Thiên chỉ là tùy ý tìm cá nhân thăm hỏi, liền biết rằng Mã lão đầu cụ đưa. Mã lão đầu sinh ý hiển nhiên làm rất không tồi, cửa hàng này trang thế xanh vàng rực rỡ, thật xa nhìn về phía trên, có thể biết rõ mua bán gì đó tuyệt đối sẽ không rất tiện nghi.

Xen lẫn trong ra vào trong dòng người đi vào, tự chứng kiến trong đại sảnh đều biết vị thanh xuân tịnh lệ nữ hài nhi, đang mặc thống nhất trang phục

xuyên toa trong đám người, thỉnh thoảng vì cần cố vấn khách hàng giải đáp thoảng cái nghi vấn. Gì đó nhìn coi, Diệp Thiên chú ý tới bên trái có một ẩn "Nghị sự chỗ" chéch sánh, chỗ đó sau nửa ngày đều không người ra vào, môn cũng là khép hờ, hiển nhiên thuộc về so với yên tĩnh thanh nhàn chỗ.

Dời bước quá khứ đẩy cửa ra, Diệp Thiên tự chứng kiến lí mặt có một tuổi chừng ba mươi tuổi người thanh niên đang tại ngủ, ngáy. Nhẹ nhàng gõ gõ cái bàn, đem người nọ giật mình tỉnh lại sau, Diệp Thiên mới thấp giọng dò hỏi: "Các người Mã lão bản có ai hay không?"

Người nọ rõ ràng ngáy ra một lúc, lập tức mới chổng chất nâng chức nghiệp hóa tươi cười nói: "Tại, tại, bí nhân Mã Đằng Phi, thẹn làm gốc điểm lão bản, xin hỏi tiểu huynh đệ có chuyện gì?"

"Cái gì, người chính là? !" Diệp Thiên ngẩn ngơ, lập tức cao thấp dò xét người này hai mắt, mới tỉnh ngộ người này có lẽ là Mã lão đầu thế hệ con cháu. Âm thầm một tiếng hậu tri hậu giác, hần mới mở miệng nói ra: "Ừ, ta tới hỏi thăm hạ xuống, các người ích. . . Ích sinh hoàn bán xong chưa?"

"Ích sinh hoàn a. . ." Mã Đằng Phi liếc miết Diệp Thiên, nói: "Tiểu huynh đệ, người không phải không biết nói, chúng ta trong tiệm ích sinh hoàn là số lượng có hạn cung ứng a. Hôm nay ích sinh hoàn từ lúc giờ thìn cũng đã bán sạch, người như nói muốn, ngày mai thỉnh sớm a."

Nói xong, hần còn làm cá túc tay mời ra đi thủ thế.

Diệp Thiên cười cười, biết rõ đối phương hiển nhiên là hiểu lầm ý của mình. Liền cũng không lại nói nhảm, trực tiếp móc ra một lọ Ích Khí Hoàn, nói: "Ta là nhận ủy thác của người, phía trước hỏi các người hay không còn cần tiếp tục tiến mua ích sinh hoàn, bất quá xem ý của người là, dường như hiện tại cũng không cần. . ."

"A? !" Mã Đằng Phi hiển nhiên cả kinh, lập tức liên tục khoát tay nói: "Không không, không không không, chúng ta hiện tại vô cùng. . . A, chúng ta đang chuẩn bị đi tiến mua một đám ích sinh hoàn."

Hần tự nhiên là ý thức được, phía trước lời nói đối Diệp Thiên có mạo phạm không lại chỗ, này đây này sẽ nghĩ cực lực bỏ cứu. Nhưng thương nhân bản tính quấy phá, rồi lại khiến cho hần tại trong lời nói có một chút giữ lại, bởi vậy liền xuất hiện nói đến một nửa tự thay đổi câu chữ tình huống.

Bất quá Diệp Thiên hiển nhiên cũng không thêm đề ý những này, đem trong tay bình ngọc đi phía trước một lần lượt, hần hỏi: "Không biết lần này, các người chuẩn bị dùng giá bao nhiêu cách tiến mua nhiều ít bình Ích Khí Hoàn?"

Mã Đằng Phi cẩn cẩn dực dực tiếp nhận bình ngọc, sau khi mở ra tiến đến chớp mũi người một chút, ánh mắt lập tức liên tục lập loè vài cái.

Theo Diệp Thiên trong miệng, hần hiển nhiên đã là nghe ra một ít mảnh khốc. Thì phải là Diệp Thiên khẳng định đối hiện tại ích sinh hoàn giá cả có chỗ nhìn bạch, sau đó mới có thể chủ động đến thăm chào hàng, cho nên đang nghe nghe thấy Diệp Thiên cái vấn đề sau, hần dĩ nhiên là nên lo lắng nên báo ra cái gì giá cả, mới có thể làm song phương đều cảm giác thoả mãn.

Trên thực tế, Diệp Thiên cũng là biết rõ hôm nay cái này được gọi là "Ích sinh hoàn" đan dược, trừ mình ra nếu không khả năng có bất kỳ người có thể cung cấp. Bởi vậy tại sau khi vào cửa, hần căn bản chính là lão thần khắp nơi, không chút nào ngu đối phương có thể như lần trước đồng dạng, dùng sáu trăm kim tệ mỗi miếng giá cả liền đem đan dược mua đi.

Giữa hai người, rất rõ ràng xuất hiện một lát trầm mặc.

Đến cuối cùng, cuối cùng do Mã Đằng Phi đánh vỡ cục diện bế tắc, nói: "Vị tiểu huynh đệ này, không nói gạt người, tại chào hàng ích sinh hoàn trước, chúng ta Mã Kí trần bảo trai tiến hành rồi phạm vi lớn tuyên truyền, hơn nữa hơi bị đầu nhập vào rất nhiều nhân lực cùng vật lực. Hơn nữa. . ."

Hần nói còn chưa dứt lời, Diệp Thiên tự trực tiếp ngắt lời nói: "Đã thành, dư thừa lời nói không cần phải nói, người chỉ cần cho ta báo cá giá cả là tốt rồi."

Mã Đằng Phi vừa rồi lời muốn nói, ý tứ nhất định là muốn thông qua tổ khổ, tới dọa thấp cuối cùng nhất giao dịch giá cả. Diệp Thiên tự nhiên là minh bạch điểm ấy, nhưng hần đến Mã Kí trần bảo trai chủ yếu là nghĩ rất nhanh đổi lấy tuyệt bút tài phú, bởi vậy liền không có hứng thú cùng đối phương qua Đa La [Doro] sách.

Theo căn bản đi lên giảng, tại đây lần thứ nhất mua bán trung, Diệp Thiên hoàn toàn chiếm cứ tiên thiên ưu thế, này đây mới hoàn toàn có thể đủ dùng chính mình ở vào chủ đạo địa vị.

Mà Mã Đằng Phi bên này, trải qua hơn thiên tiêu thụ sau, nguyên bản ba bình ba mươi sáu hạt Ích Khí Hoàn tồn lượng sớm đã báo nguy. Bọn họ tại hàng tồn không nhiều lắm thời điểm, tự nhiên từ lâu trải qua tìm hiểu ra trên thị trường căn bản không có đồng loại đan dược, hơn nữa sớm vô số lần tìm tòi qua Diệp Thiên tung tích.

Nhưng rất hiển nhiên, như vậy tìm tòi cuối cùng nhất chỉ có thể không công mà lui. Bởi vậy Diệp Thiên đến, giờ phút này đối với bọn họ mà nói không thể nghi ngờ là hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm, thậm chí sợ làm cho đối phương một cái không hài lòng, tự bỏ lỡ cái này tốt kiếm tiền cơ hội.

Này đây Diệp Thiên trực tiếp hỏi giá sau, Mã Đằng Phi tự lâm vào trong trầm tư.

Thật lâu, hần mới cẩn cẩn dực dực điều tra dường như hỏi: "Vị tiểu huynh đệ này, người xem mỗi miếng hai ngàn hai trăm kim tệ giá cả, ngài là hay không thoả mãn?"

Hần bởi vì không yên tâm lý, đối Diệp Thiên đều dùng đúng rồi kính ngữ, hơn nữa mặc dù là cái giá tiền này, cũng rõ ràng mang theo có thể thương thảo

ý tứ.

"Hai ngàn hai trăm kim tệ. . ." Diệp Thiên thấp cúi đầu, che dấu ở chính mình tội giác câu dẫn ra mỉm cười sau, lúc này mới ngẩng đầu lên nói: "Được rồi, tựu lấy cái giá tiền này, hôm nay ta trước bán cho các người thập bình, từ nay về sau mỗi cách nửa tháng, ta cho người thêm môn tổng lần thứ nhất hàng."

Hắn tiếng nói rơi xuống đất, chợt nghe đến đối diện truyền đến như trút được gánh nặng thật dài hả giận thanh âm. Ngẩng đầu, gặp Mã Đằng Phi tựu vừa rồi một lát thời gian, trên trán tựu chảy ra một tầng rậm rạp mồ hôi, Diệp Thiên nhìn không được cười cười nói: "Đương nhiên, ta sợ dĩ không trả giá, là vì có một số việc còn phải phiền toái người mới thành."

Mã Đằng Phi liên tục trả lời: "Huynh đệ thỉnh giảng."

"Ngộ. . ." Diệp Thiên làm bộ trầm ngâm một hồi, lập tức mới ngẩng đầu nói: "Su phụ ta cần đại lượng sơ giai đan dược Ích Khí Hoàn để làm thí nghiệm, còn thỉnh cầu người giúp ta thu mua một ít. Mặt khác, còn có một chút dược liệu, hi vọng người cũng có thể giúp ta thu mua một ít."

Đón lấy, Diệp Thiên cũng không trông nom đối phương có đồng ý hay không, liền trực tiếp đem Huyền Thanh tự nói với mình dược liệu cho Mã Đằng Phi nói một lần.

Rất hiển nhiên, vị này vừa mới cùng Diệp Thiên đạt thành miệng giao dịch gia hỏa, căn bản sẽ không cự tuyệt với hắn mà nói rất dễ dàng làm được chuyện tình. Thậm chí tại võ bộ ngực cam đoan lập tức đem những vật này tìm đến sau, hắn còn làm chủ nói, Diệp Thiên muốn Ích Khí Hoàn cứ mở miệng, toàn bộ đều do Mã Kí trần bảo trai miễn phí cung cấp!

Ích Khí Hoàn toàn bộ miễn phí cung cấp, ách. . . Cái này gọi là Mã Đằng Phi thanh niên, thật sự là quá đáng yêu a!

Trong lúc nhất thời, Diệp Thiên đều không có ý tứ nói sau, làm cho hắn hỗ trợ cho mình tìm một bả hảo kiếm. Hai người giao dịch suốt thập bình ích sinh hoàn, sau đó ngồi tạm một lát uống chút ít trà, Mã Đằng Phi khiến đi cho Diệp Thiên vợ vết dược liệu người sẽ trở lại, hơn nữa cho Diệp Thiên mang đến ngàn miếng Ích Khí Hoàn, cùng với trọn vẹn năm phần Huyền Thanh cần có dược liệu.

Cái này năm phần dược liệu giá trị xa xỉ, thậm chí đến cuối cùng hai tướng triệt tiêu tính xuống, Diệp Thiên bán thập bình Ích Khí Hoàn tiền, rõ ràng chỉ còn lại có hơn ngàn kim tệ!

Tiền này tới mặc dù nhanh, nhưng là đi hiển nhiên nhanh hơn!

Cũng may bạch buôn bán lời ngàn miếng Ích Khí Hoàn, này đây tuy nhiên có chút cảm giác có chút đau lòng, Diệp Thiên cũng là có thể thoải mái. Ra Mã Kí trần bảo trai, Diệp Thiên liền tại người qua đường chỉ dẫn hạ, đi tới cách hắn không xa một nhà vũ khí điểm.

Cùng Mã Kí trần bảo trai chỗ bất đồng chính là, nhà này vũ khí điểm không chỉ có thập phần về ngoài thập phần đơn sơ, hơn nữa diện tích càng tiêu thái quá. Thậm chí ngoại trừ có một bán hàng cửa sổ bên ngoài, cũng chỉ gần kề có thể chứa nạp nhất danh xích bạc đại hán, ở bên trong huy vũ mở thiết chùy.

Diệp Thiên hôm nay tiền tài tuy nhiên chỉ có hơn ngàn kim tệ, nhưng đến tiền nhanh đến hắn thực sự muốn vì chính mình tìm bả tốt vũ khí, cho nên đối với như thế đơn sơ cửa hàng hắn tự nhiên không có khả năng vừa ý mất.

Nhưng hết lần này tới lần khác, hắn rồi đi tâm tư mới lên, vẫn không có thể dịch bước thời điểm, Huyền Thanh thanh âm tựu vang lên: "Tiểu tử, chứng kiến cái này tiệm thợ rèn trong góc đồng kia phế kiếm không có. Tranh thủ thời gian bỏ tiền đem chúng nó tất cả đều cho mua lại."

"Cái gì?" Diệp Thiên nhâm không ngừng ngăn ngại, lập tức lập tức giật mình trong lòng hướng Huyền Thanh hỏi: "Chẳng lẽ, một ít chông chất phế bên trong kiếm, có cái gì khó lường bảo vật không thành?"

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24 : Như thế thiên phú

Diệp Thiên nghi hoặc tự nhiên không phải không thói tha.

Tuy nhiên cho tới bây giờ hắn như trước không có hoàn toàn minh bạch Huyền Thanh, nhưng thông qua tiền tiền hậu hậu mấy lần tiếp xúc, Diệp Thiên nhưng lại có thể đoán được, lão nhân này tuyệt đối thuộc về loại cường giả cấp bậc chính là tồn tại, có thể được hắn nhìn trúng gì đó, có nên không là

phế vật vật phẩm

Mặc dù từ xa nhìn lại, cái này tiệm thợ rèn trong góc đồng kia vút đi trường kiếm ti lệ rất kém cỏi, thậm chí có như vậy vài bà đều bởi vì lâu dài gác lại mà sinh gỉ, nhưng Huyền Thanh đã làm cho hần bà những kia thứ phẩm tất cả đều mua xuống, hiển nhiên là phát giác được trong đó có hàng tốt tồn tại.

Bất quá, tại Diệp Thiên còn chưa mở miệng trước, này đứng ở bán hàng cửa sổ thiếu niên, liền cơ linh hướng hần hỏi: "Vị khách quan kia, nhưng là phải chọn mua binh khí?"

"Đối, ta nghĩ mua một thanh trường kiếm." Diệp Thiên bất động thanh sắc gạt đầu, cũng không có tại ngay từ đầu tựu để lộ ra đối những kia vút đi vật có hứng thú đặc ý đồ. Chỉ chờ đến bán hàng thiếu niên hướng hần giới thiệu các loại trường kiếm cùng với tương đối ứng giá cả sau, hần mới lộ ra vẻ mặt ngưng nghị nói: "Cái kia, rất không có ý tứ. Ta tiền tựa hồ không đủ mua như lời người nói cái kia chút ít trường kiếm, người có thể bán tiện nghi một chút sao?"

"Chúng ta đây đã là cả trấn trên tiện nghi nhất giá cả." Bán hàng thiếu niên nhìn Diệp Thiên liếc, nói: "Huynh đệ, chờ người có tiền tại đến mua a. Chúng ta tiểu bản lõi buôn bán doanh cũng không dễ dàng, căn bản không có khả năng giảm xuống giá cả."

Diệp Thiên tiếp tục mặt lộ vẻ khó xử dẫn dắt đến chủ đề: "Chính là, ta thật sự muốn mua một thanh kiếm a!"

Quả nhiên, khi hần như thế sau khi nói qua, bán hàng thiếu niên rõ ràng do dự một chút, lập tức mới cau mày nói ra: "Nếu như người thực chỉ là cần một thanh kiếm lời nói, chúng ta trong lúc này còn còn có chút tàn cữu vũ khí, người chọn lựa tốt đi một chút mua về bảo dưỡng chữa trị hạ, có lẽ có thể lại dùng một hồi."

"A, tốt." Diệp Thiên nhẹ gạt đầu, đợi bán hàng thiếu niên lấy ra đồng kia vút đi phẩm sau, hần mang mang trong lòng hướng trong không gian Huyền Thanh hỏi: "Trong lúc này cái đồ vật là người vừa rồi nhìn trúng gì đó?"

Huyền Thanh tự nhiên là một mực chú ý đến tình huống bên ngoài, giờ phút này hần nói: "Này vật chặt đứt hơn phân nửa mỏng kiếm."

"Chặt đứt hơn phân nửa?" Diệp Thiên ban đầu nhất căn bản là không có nhìn kỹ cái này đồng đồ vật, nghe Huyền Thanh nói lên, hần mới bắt đầu lật qua lật lại cái này chồng chất vút đi vũ khí. Quả nhiên, lay hai cái sau Diệp Thiên tựu chứng kiến dày có ba tấc cổ quái đoạn kiếm.

Thì ra là tìm được cái thanh này đoạn kiếm, Diệp Thiên liền không nhịn được khoe miệng co giật một chút.

Ở nơi này là cái gì chặt đứt hơn phân nửa kiếm a, rõ ràng chính là một không sai biệt lắm có thể gọi là chuỗi kiếm biểu diễn. Nếu không phải hần thân kiếm còn còn giữ lại có sáu bảy tấc dài ngắn lời nói, chỉ sợ thứ này cũng đã không thể xưng là "Đoạn" kiếm.

Diệp Thiên suy nghĩ hai cái, phát hiện cái này đoạn kiếm rõ ràng vào tay có phần chìm, thậm chí so với bình thường hoàn hảo không tổn hao gì trường kiếm đều muốn nặng hơn rất nhiều. Lúc này mới hơi chút thoải mái hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, có phải là thứ này?"

"Đúng vậy." Huyền Thanh lên tiếng, sau đó lại chậm rãi nói ra: "Mặt khác, người đem những này vút đi vũ khí lí kiếm đều mua xuống a."

Diệp Thiên bĩu môi, nhin không được trả lời: "Lão nhân, người không phải đã cho ta tiền nhiều hơn không có chỗ dùng a, những này phế vật tất cả đều mua xuống đến làm gì?"

"Người mua xuống chính là, cái này cũng cùng ta sắp sửa giáo vũ kỹ của người có quan hệ." Huyền Thanh nhưng lại căn bản không trả lời Diệp Thiên vấn đề, phân phó một tiếng sau hần liền hoàn toàn trầm mặc lại, mặc cho Diệp Thiên như thế nào la lên cũng đều không hề lên tiếng, tựu phảng phất Diệp Thiên nếu như không mua hạ những vũ khí này, hần tựu sẽ không đi cùng Diệp Thiên nói chuyện đồng dạng.

Được rồi, người thắng!

Trong lòng oán hận lầm bầm một câu, Diệp Thiên không thể không ngẩng đầu lên, hướng này bán hàng thiếu niên nói ra: "Những vũ khí này thoát nhìn cũng còn không sai, tu bổ thoáng cái mới có thể dùng không ít thời gian. Huynh đệ, ta nghĩ bắt bọn nó toàn bộ mua, không biết cần bao nhiêu tiền?"

"Toàn bộ mua?" Bán hàng thiếu niên nhìn nhìn Diệp Thiên, nói: "Toàn bộ mua nên ba trăm kim tệ, thì phải là ba cái hào kiếm giá cả."

Hiển nhiên, vừa rồi Diệp Thiên nói không có tiền còn bị hần ghi ở trong lòng, giờ phút này được nghe Diệp Thiên muốn đem những này phế phẩm tất cả đều mua xuống, hần tự nhiên tránh không được sinh ra rất nhiều nghi hoặc. Nhưng là Diệp Thiên nhưng lại chẳng muốn đi để ý tới người này thấy thế nào, điểm ra ba trăm kim tệ giao cho đối phương, Diệp Thiên liền cái bắt chuyện sẽ không đánh, trực tiếp đem vũ khí đóng gói công lên liền đi.

Đã mua xong huấn luyện cần thiết, Diệp Thiên thì không có lý do tại Sơn Lan trấn thượng làm nhiều dừng lại, tìm một chỗ không người đem vũ khí tất cả đều ném vào không gian, hần liền nhắc tới tốc độ vội vàng đuổi hướng Diệp gia bảo. Trở lại gian phòng, Diệp Thiên không thể chờ đợi được tiến vào không gian sau, lập tức nhin không được mừng rỡ kêu lên tiếng.

Bởi vì tại Huyền Thanh sương khói kia trạng thái thân thể chung quanh, giờ phút này chính nổi lơ lửng hơn mười khóa đã thành hình màu vàng đan được. Những đan được này vô luận ánh sáng màu cường độ ánh sáng đều so với Ích Khí Hoàn muốn mạnh hơn rất nhiều, rất hiển nhiên hần là Huyền Thanh mới luyện ra được phẩm.

"Lão nhân này tốc độ thật là nhanh a, theo trấn trên trở về đến hiện tại, cũng đã ba được cho luyện ra." Diệp Thiên trong lòng nói thầm hạ xuống, mới mở miệng dò hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, người cái này luyện chế ra tới là đan được gì a?"

"Nuôi thân hoàn, thông tục lại gọi thập toàn đại bổ hoàn." Huyền Thanh mở to mắt, nhìn Diệp Thiên nói: "Ngươi tiểu tử cũng thật sự là vận may nói. Lần này năm phần dược liệu lão phu tổng cộng luyện ra bốn mươi chín viên thuốc không nói, kia thanh đoạn kiếm, cũng làm cho ngươi nhất được đại tiện nghi."

Diệp Thiên hì hì cười nói: "Huyền Thanh lão nhân, kia thanh đoạn kiếm là lai lịch gì?"

Huyền Thanh quyền cánh tay đem đan dược thu hồi, tất cả ném đến đại thiết bài hạ sau, mới đứng dậy cầm lấy kia thanh đoạn kiếm, bên cạnh khẽ vuốt vừa nói nói: "Còn đây là kim tinh là chủ yếu tài liệu chỗ rèn phi kiếm, trong đó lại tăng thêm thiên ngoại vân thạch, cửu thiên hàn thiết, cùng với vạn năm huyền thiết cái này ba loại trân quý thiết loại, sau lại dùng thất thái thạch hỗn hợp tất cả vật chất, sử kiếm thân có bị cường đại phong duệ độ cùng kiên nhẫn, đã nhanh đạt tới hạ phẩm pháp khí trình độ."

"Hạ phẩm pháp khí, phi kiếm?" Diệp Thiên nhảy nháy con mắt, bắt mình sờ đi hỏi.

Bất quá, Huyền Thanh như trước không có giống hần giải thích những này danh từ ý tứ. Nhẹ nhàng thờ dài hạ xuống, hần nói: "Dù sao ngươi chỉ cần mình bạch, kiếm này tại các ngươi Thần Võ đại lục thượng, tuyệt đối là nhất đẳng thần binh lợi khí là đến nơi."

Diệp Thiên bĩu môi, khinh thường mỉm cười nói: "Tựa cái này một thanh chỉ có vài tác thân kiếm gia hòa?"

Hần sớm đoán được liên quan đến chính mình không rõ ràng lắm gì đó, Huyền Thanh khẳng định hay là giống như trước đồng dạng không nhiều lắm giải thích, hơn nữa hội lại một lần nữa chấm dứt đối khẳng định ngữ khí nói chuyện. Nhưng thực nghe được đối phương nói cái thanh này theo trong đồng rạc đảo tới mặt hàng là trên đại lục tuyệt đỉnh thần binh, hần nhiều ít có điểm không thể tin được.

"Tiểu tử, ngươi còn đừng không tin." Huyền Thanh thấy hần thần sắc nghi hoặc, lập tức khó chịu hừ hừ nói: "Tuy nhiên lão phu hiện sẽ nói với ngươi không rõ ràng lắm, nhưng sẽ có một ngày, chờ ngươi mình có thể lực đạt tới trình độ nhất định thời điểm, ngươi sẽ mình bạch thanh kiếm này chỗ tốt."

Nói xong, hần tựa hồ mắt đi nói tiếp xuống dưới hào hứng. Khoát khoát tay, hần cả người nhanh chóng cuốn làm một đoàn sương mù, thẳng tắp chui vào đại thiết bài trung biến mất không thấy gì nữa.

Thấy hần nói đi là đi, Diệp Thiên nhin không được nhếch miệng, lầm bầm nói: "Lão gia hòa này, lời nói từ mà nói đều là không mình bạch, còn hết lần này tới lần khác một bộ ngươi nếu không tin ta sẽ không hầu hạ dạng đầu buổi gì. Thật là có đủ rồi ngạo mạn."

Hừ hừ hai tiếng, mặc dù có chút phàn nàn, nhưng Diệp Thiên như trước nhin không được cầm lấy Huyền Thanh vứt xuống dưới đoạn kiếm cẩn thận quan sát. Bất quá y theo nhãn lực của hần, cho dù lật qua lật lại nhìn mười bảy mười tám khắp, nhưng như cũ phát giác không đến bất luận cái gì huyền cơ.

Sau nửa ngày sau, hần chỉ có thể đem đoạn kiếm thu lại, đành từ nay về sau lại từ suy nghĩ.

Về phần mang vào mua sắm cái kia chông chất tàn lụn vũ khí, Diệp Thiên chỉ là đem chuyển qua không gian trong góc sau, liền lại không có bất kỳ để ý tới tâm tư.

Sau đó, Diệp Thiên sẽ đem theo Mã Đằng Phi chỗ đó đạt được ngàn miếng Ích Khí Hoàn lấy ra, đặt ở trong không gian mặc kệ tiến hóa. Về phần Huyền Thanh chỗ luyện chế dược phẩm, Diệp Thiên cũng đồng dạng đem chúng nó đem thả đưa tại thiết bài bên trái một cái khu vực, xem đẳng hai ngày sau sẽ phát sinh cái gì biến hóa, còn có những kia trị liệu ngoại thương Sinh Cơ Tán, Diệp Thiên cũng chuyên môn tìm chút thời gian, tìm một khối tiểu địa phương dùng để chuyên môn gác lại.

Chiều Diệp Thiên suy nghĩ, sau này theo chính mình tài phú gia tăng, cùng với thực lực là bay lên, khẳng định còn cần phân phối càng nhiều rất cao giai đan dược. Cho nên tại đem nguyên bản còn có đan dược bồi phiên mà đưa sau, hần mặt khác vừa cần thận phân chia mấy chủng loại không đồng nhất khu vực, dùng cung sau này gặp được mới đan dược giờ hảo trực tiếp để đặt.

Như thế, không sai biệt lắm bề bộn một cái không gian ngày thời gian, Diệp Thiên mới thăm thắp thành đối không gian lần đầu tiên cả để ý.

Tuy nhiên hao phí thời gian vô dụng đến tu hành, nhưng nhìn xem hôm nay trong không gian những kia chỉnh tề xếp đặt, phương vị tự động từng khối khu vực, cùng với này lờ lờ sáng lên đang tại tiến hóa đan dược, Diệp Thiên trong nội tâm cũng tràn đầy vô cùng cảm giác thỏa mãn.

Cái này, chính là hần từ nay về sau so với người khác nhanh hơn tiến quân vô thượng võ đạo mạnh nhất lợi khí!

Thoả mãn lần nữa dò xét một phen, Diệp Thiên lúc này mới lòng tràn đầy vui mừng trở lại trong hiện thực. Mà đang ở hần mở to mắt cái kia một khắc, một tiếng thanh thúy thanh âm tự tại ngoài cửa phòng vang lên: "Diệp Thiên ca ca, ngươi trở lại có tới không?"

Khóe miệng vẽ ra một vòng ấm áp vui vẻ, Diệp Thiên rất nhanh rời giường mở cửa, nói: "Lâm Nhi, lúc này ngươi đến nơi này của ta, là có chuyện sao?"

"Ừ!" Diệp Lâm Nhi thúy sinh sinh lên tiếng, lập tức đi lên nắm Diệp Thiên tay vào phòng, mới đầy cõi lòng vui sướng nói: "Diệp Thiên ca ca, ta xé chiều hôm nay, cuối cùng đem Mộc Sinh Chi Pháp tu đến thông hiểu đạo lý cảnh giới!"

"Lâm Nhi thật không dậy nổi, lúc này mới vài ngày thời gian, tựa sửa xong Mộc Sinh Chi Pháp." Yêu thương vuốt phẳng vài cái Diệp Lâm Nhi tóc, Diệp Thiên không chút nào keo kiệt của mình ca ngợi chỉ từ.

Diệp Lâm Nhi nhủ cái mũi nhỏ, ngậy thơ nói ra: "Diệp Thiên ca ca mới là tối rất giỏi. Lâm Nhi tu tập Mộc Sinh Chi Pháp dùng không sai biệt lắm nửa tháng thời gian, ca ca lại chỉ dùng nửa ngày thời gian, nghĩ không kém biết có rất xa đây!"

Diệp Thiên khoe miệng co giật hạ xuống, nói: "Ồ đâu a, ca ca chỉ là may mắn mà thôi."

Tại này kiện sự tình thượng, Diệp Thiên một mực đều không từng chính thức suy nghĩ cẩn thận qua. Thậm chí hắn không biết chỉ dùng nửa ngày tu thành hạng nhất vũ kỹ là bởi vì chính mình thiên phú, hay là có nhiều hơn đặc thù không gian cái này một đạo nhân tố nguyên nhân. Trước hắn lại từ đến không có tu hành qua bất kỳ vũ kỹ nào, cho nên xuất hiện loại tình huống này, liền cá tham chiếu tìm khắp không đến, hắn tự nhiên cũng căn bản tìm không ra cụ thể nguyên nhân chỗ.

Diệp Lâm Nhi tuy nhiên cũng không rõ Diệp Thiên khó xử, nhưng nàng nhưng lại chưa bao giờ sẽ làm Diệp Thiên cảm thấy khó xử. Ngọt ngào cười, nàng thân thủ móc ra một quyển cũ kỹ ổ vàng sách vở nói: "Diệp Thiên ca ca, đây là ta tu hành hết Mộc Sinh Chi Pháp sau, gia tộc ban thưởng cho vũ kỹ của ta bí tịch, cho người trước học a."

Diệp Thiên hưởng sách vở liếc qua, lập tức liền phát hiện phong trang thượng lớn nhỏ hai hàng chữ: duệ kim quyền... Tinh cấp hạ phẩm.

Mười lăm ngày học được hạng nhất vũ kỹ, đặt ở toàn cả gia tộc trong lịch sử mà nói, Diệp Lâm Nhi cái tốc độ này, căn bản là thuộc về trăm năm nhất ngộ tuyệt đại thiên tài. Như vậy tiềm lực cự đại người, đừng nói là ban thưởng nàng một quyển Tinh cấp hạ phẩm vũ kỹ bí tịch, thậm chí là Tinh cấp trung thượng phẩm bí tịch cũng tuyệt đối không tính qua.

Chính là...

Nghĩ tới đây, Diệp Thiên trên mặt cơ thể lại nhin không được run rẩy mấy cái. Nếu như nói mười lăm ngày sửa xong hạng nhất vũ kỹ, chính là trăm năm nhất ngộ cấp bậc chính là thiên tài, này chính mình tu hành vũ kỹ giờ tình huống, hẳn là, tính thành cái gì...

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25 : Nhiều hạng huấn luyện

Sáp cười lắc đầu, Diệp Thiên lúc này mới thân thủ tiếp nhận Diệp Lâm Nhi truyền đạt bí tịch.

Theo phong trang nhìn lại, bí tịch này rất rõ ràng thuộc về kim hệ vũ kỹ. Cũng không biết Đạo gia tộc ban thưởng Diệp Lâm Nhi bí tịch này là có toan tính hay là vô tình ý, rất trùng hợp cùng Diệp Trọng tu hành bí tịch thuộc về cùng hệ không nói, hơn nữa hoàn toàn so với Diệp Trọng vũ kỹ đẳng cấp thấp nhất phẩm..

Được rồi, kỳ thật Diệp Thiên cũng không nguyện ý rất muốn, nhưng bắt được quyền bí tịch này sau, ý nghĩ này nhưng lại không tự chủ được nổi đi lên.

Diệp Lâm Nhi gặp Diệp Thiên ngăn người, cho là hắn là muốn tu hành bí tịch, liền nhẹ nhàng nói cá biệt, hẹn rồi ngày mai lại đến lấy bí tịch sau, liền như một lần khỏi đi ra ngoài, lưu lại cá yên tĩnh không gian làm cho Diệp Thiên tu hành.

Diệp Lâm Nhi mới đi, Huyền Thanh thanh âm liền lập tức vang lên: "Tiểu tử, cái này vũ kỹ bí tịch, ta khuyên người còn là đừng học cho thỏa đáng."

Cái này Tinh cấp bí tịch xem như cực kỳ hiếm thấy thứ tốt, hơn nữa lại thuộc về mạnh nhất công kích kim hệ vũ kỹ, nếu không lấy ra học thượng một học đó mới là đáng tiếc căng. Bên cạnh nghiêng đầu, Diệp Thiên có chút ít nghi ngờ hỏi: "Vì cái gì không thể học bí tịch này?"

Huyền Thanh ngữ khí khinh thường nói ra: "Tập mà không tinh, đối với người tuyệt đối không có bất kỳ chỗ tốt. Huống chi, bức này vũ kỹ căn bản là thuộc về đồ bỏ đi, theo ta thấy, hắn thậm chí đều so ra kém người sơ tu tập trôi qua Thủy Liệu Thập Bát Chương."

"Đây chính là Tinh cấp hạ phẩm vũ kỹ!" Diệp Thiên nhin không được kêu lên tiếng âm.

Hay nói giỡn, người nào không biết Thần Võ đại lục vũ kỹ phân cấp, có thể cũng coi là phân biệt rõ ràng. Mà ngay cả đồng cấp vũ kỹ lý thượng trung hạ tam phẩm, uy lực của nó đều có được tuyệt đối sai biệt. Càng không nói đến thân cấp cùng Tinh cấp ở giữa khác nhau.

Này đây, nghe Huyền Thanh nói cái này duệ kim quyền đều so ra kém Thủy Liệu Thập Bát Chương, Diệp Thiên ngoại trừ kêu to bên ngoài, còn về mặt không thể tin.

Hết lần này tới lần khác Huyền Thanh tựa hồ như trước không có ý định giải thích, tại trong không gian hừ hừ vài tiếng, hắn nói: "Dù sao tùy người, nếu

như người tu tập cái này cái gì Tinh cấp hạ phẩm vũ kỹ lời nói, cũng đừng chờ lại học ta giáo vũ kỹ của người chính là."

"Cái này..." Diệp Thiên ngẩn ngơ, trong nội tâm lập tức do dự lên.

Thật lâu sau, hắn chỉ có thể chán nản thở dài: "Được rồi, cái này Tinh cấp vũ kỹ, ta buông tha cho."

Nói ra mấy chữ này thời điểm, Diệp Thiên chỉ cảm thấy trận trận đau lòng. Thật vất vả đụng phải một cái tu tập cao giai vũ kỹ cơ hội, lại bị Huyền Thanh sinh sinh cho nói buông tha cho, điều này có thể không làm cho Diệp Thiên cảm giác được vô cùng đáng tiếc.

Cũng may là hắn đối Huyền Thanh muốn dạy cho vũ kỹ của mình đầy cõi lòng chờ mong, nếu không Diệp Thiên thật không dám cam đoan, chính mình có thể nhìn tu tập cái này duệ kim quyền xúc động.

"Buông tha cho mới là lựa chọn chính xác." Huyền Thanh thoả mãn hừ hừ hai tiếng, lập tức nói ra: "Được rồi, buổi chiều còn có chút thời gian, người đang ở đây đồng kìa vứt đi vũ khí trung chọn bả tốt đi một chút kiếm, sau đó tự chuẩn bị ứng phó buổi tối huấn luyện a!"

Nói xong, Huyền Thanh liền yên lặng xuống dưới, đẳng Diệp Thiên tiến vào không gian thời điểm, hắn càng rút về đại thiết bài, cũng không biết là tại dưỡng thần hay là duy trì những thứ khác sự tỉnh gi. Theo trong góc lấy ra bả coi như đầy đủ kiểm sau. Diệp Thiên liền về tới trong hiện thực.

...

Hiện tại không thể tùy tiện hấp thu thiên địa khí, cho nên buổi chiều đến tối thời gian, Diệp Thiên cơ hồ đều là tại chán đến chết vượt qua.

Mãi cho đến nửa đêm, chính là bình thường Diệp Thiên bắt đầu quét rác lúc kia, Huyền Thanh mới lần nữa xuất hiện, cũng phân phó Diệp Thiên dựa theo hắn ngày hôm qua theo lời, trước tiến hành lần thứ nhất thiên địa khí hấp thu, sau đó thừa dịp trong cơ thể lực lượng bành trướng cảm giác còn đang trước, nhanh chóng vây quanh Diệp gia bảo chạy lên hai vòng.

Gần kề qua một ngày thời gian, Diệp Thiên thể lực phải có được rõ rệt tăng lên. Ngày hôm qua hắn còn cần cần rằng tại cực hạn trạng thái hạ chèo chống, nhưng là hôm nay hắn cũng đã có thể tại thể lực tiêu hao hết trước, liền chạy xong suốt hai vòng ba trăm sáu mươi dặm lộ trình.

Điểm này, làm cho Diệp Thiên cảm giác được thập phần kinh hi đồng thời, cũng ý thức được Huyền Thanh theo lời tu hành phương pháp, hiệu suất xác thực nếu so với chính mình một mình lực lợi muốn cao hơn rất nhiều.

"Tốt lắm, tiến hành bước tiếp theo huấn luyện a!" Huyền Thanh lại đối loại tình huống này nhìn như không thấy. Hắn đem Diệp Thiên buổi chiều lấy ra trường kiếm ném ra ngoài không gian, liền lập tức phân phó Diệp Thiên tự hành rút kiếm nhanh đâm hai ngàn hạ.

Dựa theo Huyền Thanh theo như lời, đây là dạy mình vũ kỹ bước đầu tiên, cho nên Diệp Thiên đối với cái này tràn đầy hứng thú. Mang theo kiếm, tùy ý tại bảo ngoại tìm một chỗ coi như yên lặng đất trống, Diệp Thiên liền giờ kiếm "Bá" một tiếng đâm đi ra ngoài.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không phải loại không biết huấn luyện là vật gì đứa ngốc, từ lúc giờ kiếm trước, hắn liền tại trước mặt trên một cây khô tìm một cái quyền đầu lớn tiểu quyền, vì chính là mỗi lần kiếm đâm đều hướng phía cùng một chỗ. Mặc dù Huyền Thanh không nói, Diệp Thiên cũng biết cái này kiếm đâm hai ngàn hạ, tuyệt đối không phải cảm kiếm tùy tiện đâm loạn một trận có thể qua loa cho xong, nếu không nghe lời điều này cũng làm cho không thể xưng là huấn luyện.

"Đốc!"

Lần thứ nhất đâm kích trúng mục tiêu vòng tròn ở giữa, Diệp Thiên nhìn không được nhếch miệng cười cười, cái này khởi đầu tốt đẹp tuy nhiên không có bất cứ ý nghĩa gì, nhưng là cũng đủ làm cho hắn có thể cao hứng một lát. Đưa cánh tay rút rút thu hồi kiếm, Diệp Thiên lần nữa nhắm vào vòng tròn đâm ra.

"Ngu ngốc, người tiểu tử này tự như thế kiếm đâm?" Huyền Thanh thanh âm tại Diệp Thiên đâm ra kiếm thứ hai trước tự vang lên. Hắn quả thực chính là chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dường như quát: "Lão phu cho người kiếm đâm hai ngàn hạ, không chỉ có riêng chỉ là đem kiếm đâm đi ra ngoài đơn giản như vậy. Mà là phải đi qua rút kiếm, nhanh đâm cùng với vào vũ cái này ba bước, hơn nữa cái này ba cái động tác không riêng yêu cầu cuối cùng đánh trúng chuẩn xác độ, còn phải dùng tốc độ nhanh nhất nối liền, công tác liên tục!"

Diệp Thiên há to miệng, nói: "Phiền toái như vậy a!"

"Chờ người luyện chín, tự cũng không cảm thấy phiền toái." Huyền Thanh trả lời một câu, nói: "Hiện tại bắt đầu luyện tập a. Hôm nay tới trước hai ngàn hạ, sau lão phu hội căn cứ sự tiến bộ của người đến điều chỉnh mỗi ngày sở muốn luyện tập số lần."

"Đó." Diệp Thiên lâm bậm lên tiếng, lập tức thu kiếm vào vỏ.

Dựa theo Huyền Thanh theo như lời, cái này ba cái động tác cần công tác liên tục. Như vậy đang thi triển động tác trước, Diệp Thiên cảm thấy thì có tất yếu tích súc khí lực, sau đó thông qua đem khí lực bạo phát đi ra trong nháy mắt đó, mau chóng hoàn thành tất cả động tác.

"A!"

Ngưng thần một lát, Diệp Thiên đột nhiên hai mắt đại trương, tay phải nắm trường kiếm nhanh chóng ra khỏi vỏ, dùng nhanh phong sét đánh loại tốc độ, thẳng tắp hướng lúc trước hắn chỗ bơi vòng tròn đâm tới.

Có lẽ lúc này đây, bởi vì tâm treo như thế nào đem động tác làm được hoàn mỹ, cũng có lẽ là rút kiếm một bước này đột nhiên khiến cho hán phân ra tâm, một kiếm này đâm đến trên cây sau, lại trệch hướng vòng tròn vài tấc xa... Phải biết rằng hán chỗ đứng phương vị, cách thân cây chỉ có hơn phân nửa trương cự ly. Trong một cùng gần dưới tình huống đem kiếm đâm chệch, dù là Diệp Thiên có thể dùng sơ học mới luyện cho rằng lấy cớ, lại cũng nhìn không được nữa cảm thấy trận trận thành linh.

"Tiểu tử, ngươi tại làm gì, rõ ràng không làm cuối cùng một bước!"

Huyền Thanh tức giận thanh âm, càng làm cho Diệp Thiên da mặt đỏ ửng hồng. Đúng vậy a, vừa rồi lão nhân này xác thực yêu cầu mình công tác liên tục làm xong ba bước, nhưng bởi vì đâm trật nguyên nhân, Diệp Thiên đều đã quên tiến hành một bước cuối cùng.

Chiếp ừ thu hồi trường kiếm, Diệp Thiên chỉ có thể an ủi mình nói: "Tĩnh, vừa rồi này hạ không tính, hiện tại mới chánh thức bắt đầu."

"A!" ...

"Quát!" ...

"Cáp!" ...

Hạ một thời gian ngắn, Diệp Thiên tự lực kiếm đâm thanh âm không ngừng vang lên.

Nhưng bởi vì hán xuất kiếm giờ nhớ kỹ chặn đánh trung, đánh trúng sau vừa muốn lo lắng như thế nào dùng tốc độ nhanh nhất thu hồi. Cứ như vậy cần chiêm tiền cổ hậu duyên cớ, khiến cho Diệp Thiên tại lão trường trong một đoạn thời gian, trúng mục tiêu tỉ lệ đều địch dọa người.

Mà ngay cả, vòng tròn quanh thân vô cây, đều bị hán cắt đứt xuống dày đặc một tầng, có thể cái kia tùy ý bơi khắc ra vòng tròn, lại như cũ bảo vệ ở lại nơi đó.

Đến 1500 hạ thời điểm, Diệp Thiên cũng bắt đầu chính mình chửi mình đần. Cái này ba cái động tác lại nói tiếp cũng không khó a, so về hán tu tập trôi qua Thủy Liệu Thập Bát Chương cùng Mộc Sinh Chỉ Pháp trung tùy ý một loại, thoát nhìn đều muốn đơn giản gấp mười gấp trăm lần, có thể hết lần này tới lần khác đâm hơn một ngàn hạ, tiêu hao chừng hai canh giờ, hán nhưng như cũ không có cách nào khác nắm giữ.

Cầm vũ kỹ tu hành trình tự mà nói, hán chỉ sợ liền sơ dòm con đường trình độ đều chưa từng đạt tới.

Thậm chí, sắp hoàn thành hai trước hạ luyện tập thời điểm hán một cái không cẩn thận, thu kiếm vào vô thời điểm đem chính mình cho vạch phá da...

Tuy nhiên chỉ là bị căn bản không tính là cái gì vết thương nhẹ, nhưng cái này lại đối Diệp Thiên bị thành không nhỏ đã kích. Hán vốn cho là chính mình học cái gì đều rất nhanh mới đúng, có thể hết lần này tới lần khác loại này cơ hồ có thể xem như cơ bản động tác vài cái trình tự, lại đem hán cho khó được chân mày hiện sầu.

"Huyền Thanh lão nhân, ta đây là..." Há to miệng, Diệp Thiên đều không biết mình trong lòng là cái gì tư vị.

Hết lần này tới lần khác Huyền Thanh lúc này, còn hừ hừ đã kích hán nói: "Tiểu tử, như thế đơn giản vài cái động tác, ngươi hao phí hơn hai canh giờ đều không có học được, thật là đần đến gia. Ngày mai nhiều hơn nữa luyện nhất thiên hạ, ta lại muốn nhìn, ngươi khi nào có thể đạt tới cái này vài cái động tác sơ cấp giai đoạn."

"Ta còn không có đạt tới sơ cấp giai đoạn?" Diệp Thiên nháy nháy con mắt, quả thực là bị đã kích lớn.

Bất quá sau một khắc, hán đã bị Huyền Thanh mặt khác một phen phân phó dời đi chú ý: "Tiểu tử, nay Thiên kiếm đâm tu tập đến nơi đây coi như xong. Ta hỏi lại ngươi, các ngươi cái này Diệp gia bảo nói đó có so với trọng vật nặng?"

Diệp Thiên lăm bầm hạ xuống, nói: "So với trọng vật nặng, này phải là thử huấn sân bãi thượng những kia sức nặng ba nghìn cân sư tử bằng đá."

"Ba nghìn cân... Ngộ, vậy chúng ta tiếp theo hạng huấn luyện để lại tại thử huấn trên trận." Huyền Thanh trầm ngâm hạ xuống, phân phó nói: "Cửu bổng sư tử bằng đá một trăm cái sau, buổi tối huấn luyện hạng mục có thể đã xong."

"Cửu bổng... Một trăm cái? !" Diệp Thiên mở to hai mắt nhìn, sợ ngây người dường như thì thảo nói ra: "Đây chính là ba nghìn cân sư tử bằng đá a, đừng nói là một trăm cái, ta mấy ngày hôm trước ngay cả đâm hạ đều không giờ lên qua."

"Cửu động không đứng dậy, hừ hừ." Huyền Thanh nhưng căn bản mặc kệ hán những này, nói: "Vậy ngươi tự tự mình nghĩ biện pháp. Tóm lại ngươi nếu có một việc làm không được, vậy thì muộn một năm dạy cho ngươi vũ kỹ, hai kiện sự tình làm không được, vậy thì đây sau hai năm, ba vật..."

"Tốt lắm tốt lắm, ta nghĩ biện pháp chính là." Diệp Thiên bị hán cái này một năm hai năm nói vô cùng nhức đầu, tranh thủ thời gian quát bảo ngưng lại hán nói tiếp xuống dưới sau, liền xoay người hướng thử huấn trường đi đến.

Trên thực tế Diệp Thiên nói cửu động không dậy nổi sư tử bằng đá, đây chẳng qua là y theo nửa tháng trước lực lượng đang nói..., mà ở về sau trong nửa tháng, hán không chỉ có bởi vì bị thương nguyên nhân, tại trong không gian hung hăng tu hành hơn phân nửa năm không gian thời gian, hơn nữa hiện tại tiếp nhận rồi Huyền Thanh không chế đỉnh huấn luyện, vừa vận đột phá một cái cực hạn hàng rào.

Như vậy vài cùng tổng hợp lại, cũng là chưa hẳn không thể đạt tới Huyền Thanh chỗ xách huấn luyện tiêu chuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Phẳng phát giống như từ trước

"Một trăm bốn mươi bảy!"

"Một trăm bốn mươi tám!"

"Một trăm bốn mươi chín!"

"Một trăm năm mươi!"

. . .

"Hô!" Buồng tảng đá sư tử sau, Diệp Thiên chỉ cảm thấy cánh tay nhuyển chân tê. Lão đảo đi về phía trước hảo một hồi, hẳn mới tính ổn định tiến độ.

Đây đã là Diệp Thiên tiến hành huấn luyện đệ mười ba ngày.

Mười ba ngày, theo tới sơ dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể miễn cưỡng cử bỏng sư tử bằng đá trăm hạ, đến bảy ngày trước đột phá một cái lực lượng cực hạn, rồi đến hiện nay cử bỏng một trăm năm mươi cái mới có thể đạt tới cực hạn trạng thái. Có thể nói mười ba ngày huấn luyện, làm cho hẳn cơ hồ gia tăng rồi hai thành lực lượng.

Đương nhiên, cái này hai thành cũng chỉ là bảo thủ phòng chừng mà thôi. Dù sao theo hiện tại tính ra, Diệp Thiên cử bỏng sư tử bằng đá số lần so với lần đầu tiên nhiều hơn gần nửa, tuy nhiên lực lượng gia tăng cũng không thể dùng cử bỏng số lần đến tính, nhưng đánh chiết khấu nói hẳn lực lượng gia tăng hai thành, tự nhiên không tính vì qua.

"Tiểu tử, nghỉ ngơi tốt bỏ đi, vậy thì tiếp tục kế tiếp huấn luyện." Đợi Diệp Thiên hô hấp dần dần gần như vững vàng chỉ tích, Huyền Thanh thúc giục nhắc nhở thanh âm lại lần nữa vang lên. Tại đây mười ba ngày trong khi huấn luyện, hẳn theo như lời trời qua lời nói cũng không nhiều, hơn nữa cơ hồ vượt qua tám phần lên tiếng, đều là tại dặn dò Diệp Thiên tiếp tục huấn luyện.

Mà ở Diệp Thiên tất cả huấn luyện khoa lý mặt, không chỉ có có ban đầu nhất xuất hiện chạy cự li dài, kiếm đâm cùng cử bỏng vật nặng. Còn có các loại áp chân cánh tay động tác, cùng với đứng ở khó khăn lắm có thể chèo chống thân thể của hẳn sức nặng trên nhánh cây, kiệt lực duy trì cân đối hạng mục. Mặt khác phụ trọng bơi lội, đỉnh đầu miễn vạc thủy trát trung bình tấn một chút sự tỉnh, Huyền Thanh cũng sẽ thỉnh thoảng một hai ngày làm cho hẳn luân chuyển huấn luyện một hồi. . .

Cái này từng mục một huấn luyện xuống, chỗ tiêu hao thời gian căn bản làm cho Diệp Thiên đều không không ngủ. Nếu không bởi vì có màu xám không gian thời gian kém làm cho hẳn nghỉ ngơi, cùng với Huyền Thanh cung cấp đan dược cung cấp nuôi dưỡng, chỉ sợ Diệp Thiên chỉ cần hai ba ngày, cũng đã hao hết tinh lực mà chết.

Bất quá dù vậy, Diệp Thiên những ngày này cảm thụ cũng chỉ có một chữ, thì phải là. . . Một mỏi!

Có thể không một mỏi sao, tuy nhiên các hạng cung cấp cũng không thiếu, hơn nữa mỗi ngày Diệp Thiên tại bắt đầu huấn luyện trước, tinh khí thần đều là toàn bộ miễn, chỉ khi nào bắt đầu huấn luyện, dù là chỉ là tiến hành hạng nhất, thân thể của hẳn mỗi hạng trạng thái sẽ gấp lập tức tiếp cận cực hạn. Hơn nữa tại loại này cực hạn trạng thái phía dưới, hẳn chỉ có thể hơi chút thở gấp thượng hai cái khí, sẽ gấp bị Huyền Thanh thúc giục tiến hành tiếp theo hạng.

Có thể nói, Diệp Thiên những ngày này, thân thể cùng sinh lý đều một mực duy trì tại cực hạn trong trạng thái.

Mà loại này trạng thái, làm cho hẳn tại nhiều khi, đều có thể rất rõ ràng cảm nhận được cực hạn hàng rào. Tuy nhiên duy trì cực hạn trạng thái thật sự mệt chết đi, nhưng Diệp Thiên cũng rất hưng phấn phát hiện, chỉ cần bảo trì như thể trạng thái tiến hành huấn luyện, như vậy cực hạn hàng rào vô luận lúc trước thời thể nào chắc chắn, cũng đều sẽ ở trong khi huấn luyện chậm rãi mềm hoá. Cho đến. . . Một ngày nào đó đột phá căn bản không cần tích sức đánh sâu vào, đều có thể nước chảy thành sông tự nhiên thành công.

Cái này mười ba ngày, hẳn càng trước sau tại lực lượng, thể lực, tính nhẫn nại cái này ba trong cổ đột phá qua cực hạn!

Cũng là bởi vì từng có đột phá, Diệp Thiên mới đúng Huyền Thanh điều chỉ đạo huấn luyện hạng mục, tràn đầy không gì sánh kịp hứng thú. Thậm chí đến

hiện tại, hần đã sẽ không đi đi hoài nghi Huyền Thanh bất luận cái gì thuyết pháp, mà chỉ để ý nghe lệnh làm làm việc.

Tựa như hiện tại, vừa cử bồng một trăm năm mươi cái đặt tới lực lượng cực hạn, Huyền Thanh lên tiếng sau Diệp Thiên cũng rất tự giác bắt đầu rồi tiếp theo hạng huấn luyện. . . Trát trung bình tấn.

Lại nói tiếp, khả năng rất nhiều người hội cảm giác trát trung bình tấn cũng không cần quá nhiều tiêu hao, thậm chí có thể tích cơ sự khôi phục sức khỏe lượng thể năng. Nhưng thật đáng tiếc chính là, Diệp Thiên cảm thấy trát trung bình tấn cần có tiêu hao, so với cử bồng vật nặng còn nhiều hơn thượng rất nhiều.

Bởi vì, trát trung bình tấn cần ngồi chồm hóm đủ cả nửa canh giờ, nhưng lại muốn lên đỉnh đầu phóng một măn vạc thủy, cũng không được rơi vãi tiết.

Thời gian quá dài, phải cần trụ không hề chi chi là thể lực, mà là nhẫn nại lực cùng tâm chí. Hoặc là nói, càng về sau chính là cần chặt răng kiên trì, thậm chí về sau chỉ cần hơi chút buông lỏng khí, Diệp Thiên trụ tuyệt đối sẽ trực tiếp gục xuống, sau đó mấy ngày ở vào thoát lực trạng thái.

Đương nhiên, loại này hậu quả cũng không phải Diệp Thiên tự mình kinh nghiệm, mà là Huyền Thanh nói ra được. Hơn nữa đồng thời ở nơi này hần cũng nói cho Diệp Thiên, người thân thể là một tòa vô cùng bảo kho, chỉ có không ngừng đào móc, mới có thể phát hiện làm cho người mừng rỡ thành quả, mà một khi đình chỉ, thì sẽ nhanh chóng chảy tại bình thường.

Đỉnh hảo bề cả ngồi xồm xuống trung bình tấn, Diệp Thiên thừa nhận thể lực tiêu hao thời điểm, tâm tư nhưng lại một khắc không có từng đình chỉ qua.

Hần tại dư vị hôm nay kiểm đâm giờ tình huống.

Cái này trong hơn mười ngày, mỗi lần ngồi trên ngựa thời điểm, hần sẽ đối kiểm đâm tình huống tiến hành cả để ý. Dù sao đây là hần tất cả huấn luyện hạng mục lí, duy nhất được cho có thể đi vào công khoa không nói, hơn nữa cũng là cần có nhất tự hỏi chuyện tình.

Khác hạng mục chỉ cần thể lực hoặc là lực lượng các loại, nhưng kiểm đâm lại cần rất nhiều kỹ xảo.

Đúng vậy, chính là kỹ xảo.

Theo ngày thứ ba kiểm đâm trong khi huấn luyện, Diệp Thiên liền phát hiện nếu muốn chặn đánh trung mục tiêu, cần quán chú rất nhiều kỹ xảo ở bên trong mới được. Rút kiểm lại không cần nhiều lời, đây chẳng qua là đơn giản nhất trình tự, nhưng là từ kiểm đâm bắt đầu, trong lúc này tự bao hàm rất nhiều kỹ xảo.

Thân thể cánh tay không chế, lực lượng lớn nhỏ vận dụng, nhãn lực hòa bình nhất định kết hợp. . .

Các loại gì đó, đều bao hàm đang nhìn giống như đơn giản một kiểm trong. Thì ra là theo ngày thứ ba bắt đầu, hần mới tỉnh ngộ khó trách ngày đầu tiên luyện tập giờ, chính mình căn bản sờ không tới con đường, cái này căn bản là đến gần rồi lại đến phồn một kiểm, nếu muốn thông hiểu đạo lí, lại còn muốn có đem có công mài sắt, có ngày nên kim bền lòng cùng công phu lại vừa.

Thì ra là theo mình bạch điểm này bắt đầu, Diệp Thiên mỗi ngày đều lợi dụng trát trung bình tấn như vậy khe hở, đến bản này chỗ lĩnh ngộ đến kỹ xảo, tiến hành biện chứng cùng cả hợp, dĩ cầu tiếp theo có thể càng tiến một bước, đạt tới Huyền Thanh theo lời cảnh giới thứ nhất.

. . .

Thời gian, tại Diệp Thiên tự hỏi trung chậm rãi quá khứ.

Không sai biệt lắm sắp hùng đông thời điểm, Diệp Thiên đột nhiên bị trên thân thể truyền đến cảm giác cắt đứt suy tư. Nhú nhú mảy, hần chú ý trở lại trên thân thể sau, lập tức phát hiện mình bởi vì đỉnh đầu bề cả nguyên nhân, cổ bả vai vô cùng đau nhức không nói, nhưng lại đã xảy ra cực tốc rất nhỏ run rẩy, ngưng tụ tại thân thể cái này một mảnh khu vực lực lượng, tựa hồ tùy thời đều có thể chịu không được áp lực mà phát sinh tán loạn.

Có thể dù vậy, vai cái chỗ trạng thái còn chỉ có thể coi là tương đối nhẹ vi. Nguy hiểm nhất có thể sợ địa phương thuộc về chân, chỗ đó khối khối cơ thể không sai biệt lắm đã co rút quần quýt lên, kinh mạch mạch máu cũng bởi vì đã bị động lại mà xuất hiện đoạn đoạn vận vẹo, rất giống là trên đùi bị người thả có vài con giun.

Loại trình độ này thân thể tình huống, tự nhiên cho Diệp Thiên mang đến cự đại thống khổ.

Lực lượng, sớm theo thời gian trôi qua mà ly khai thân thể, giờ phút này Diệp Thiên ngoại trừ cần răng, trong lòng không ngừng cho mình khuyến khích ngoại, liền không tiếp tục biện pháp khác có thể cải thiện. Trước kia kinh nghiệm nói cho hần biết, giờ phút này tối tin cậy chỉ có nghị lực cùng bền lòng, kiên trì, mới có thủ được vãn mở gấp nhật nguyệt thời điểm!

Răng rắc!

Tại mặt trời phá vỡ Thần Hi, hiện ra đệ nhất ti ánh rạng đông thời điểm, Diệp Thiên trong thân thể đột nhiên vang lên quen thuộc, giống như nghe nhầm loại vỡ tan tiếng vang. Phát giác cả nửa canh giờ đã qua, Diệp Thiên mới thật dài thờ dài khẩu khí: "Rốt cục, lại nghênh đón lần thứ nhất đột phá!"

Thu hồi trung bình tấn, Diệp Thiên hoạt động bắt tay vào làm chân, cố gắng bị xua tan trong thân thể buồn rùn cảm giác thời điểm. Huyền Thanh hết sức hài lòng thanh âm đúng giờ vang lên: "Không sai, tiểu tử. Cái này hơn mười ngày tới cực hạn huấn luyện, ngươi làm phi thường tốt!"

Diệp Thiên bên cạnh nghiêng đầu, thấp giọng hỏi: "Thật không, ta đây có thể đạt tới đến ngời dự đoán trình độ?"

"Lão phu dự đoán trình độ, ngời tiểu tử sợ là còn phải cố gắng ba năm năm, mới có thể đạt tới a." Huyền Thanh mỉm cười chối bỏ một câu, lại nói tiếp: "Bất quá, ngời tiểu tử trình độ mặc dù kém, nhưng là liền lão phu đều cảm thấy bội phục. Thậm chí tại đây trong hơn mười ngày, lão phu sẽ không từng đã từng gặp ngời tiểu tử hồ qua một mối, cũng không còn gặp ngời từng có đủ là một tia buông tha cho chi tâm. Ngời tiểu tử a. . . Đã chuẩn bị cường giả cơ bản tố chất!"

Diệp Thiên nghe xong có chút mê hoặc, nói: "Cái gì gọi là cường giả cơ bản tố chất?"

Huyền Thanh quả quyết quát: "Ý chí, cứng cỏi bất khuất đặc ý chí. Chỉ có chuẩn bị loại vật này, mới có thể không ngừng đụng chạm đến cực hạn hàng rào, mới có thể không ngừng siêu việt mình, tiến hóa bản thân. Cũng chỉ có như vậy, mới có thể cuối cùng nhất đạt được thành công!"

Diệp Thiên nhếch miệng sờ lên cái mũi, nói: "Yên tâm, ta nhất định có thể thành công!"

"Không chỉ vì mình, là trọng yếu hơn là một năm sau trận kia quyết đấu." Đây là Diệp Thiên trong lòng âm thầm bổ sung một câu.

Hơi chút hồi phục thể lực, chấm dứt hôm nay ban đêm tu hành sau, Diệp Thiên liền về tới gian phòng của mình. Thừa dịp lúc này đến không gian đi ngủ thượng một giấc, hoàn toàn khôi phục tinh lực là chuyện phải làm, nếu không cả ban ngày đều không tinh thần, đó cũng không phải là vật mỹ diệu chuyện tình.

Giờ mẹo mạt, Diệp Thiên theo "Ngồi xếp bằng" trung bỗng nhiên thanh tĩnh. Mở to mắt một sát na kia, trong mắt của hắn tinh mang bùng lên mấy cái, mới chậm rãi nấp tại bình tĩnh. Nhẹ nhàng linh hoạt từ trên giường nhảy lên rơi xuống mặt đất, Diệp Thiên nắm chặt lại nắm tay, chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy vô tận lực lượng.

Mỗi lần tiêu hao hết thể lực lại hoàn toàn khôi phục sau, Diệp Thiên đều rõ ràng cảm giác được, chính mình so với một ngày trước có nhảy vọt tiến bộ.

Loại này mỗi ngày đều phát hiện mình trở nên mạnh mẽ thiết thực cảm giác, làm cho Diệp Thiên càng ngày càng tự tin đồng thời, tâm tính cũng đã xảy ra một chút rất nhỏ biến hóa. Từ trước hắn vẫn cho rằng, chính mình trở nên mạnh mẽ sau nhất định phải làm cho tất cả gia tộc đệ tử lau mắt mà nhìn, có thể trải qua hơn mười ngày huấn luyện, tự tin tích lũy tới trình độ nhất định sau, hắn rồi lại cho rằng, hoàn toàn không cần phải vì sáu năm tới khuất nhục mà bày ra tự thân thực lực. . .

Bởi vì tất cả đối với hắn khinh thị mục quang, căn bản, tự chỉ là một chê cười!

Từ nơi này một điểm nhìn lại, chúng ta Diệp Thiên hôm nay đã đứng ở một cái khác độ cao, tại bao quát Diệp gia bảo trong phần đông thiếu niên. Loại tâm tính này hiện ra trong mà biểu hiện tại ngoại, cho nên mới có hắn không nghĩ, hoặc là khinh thường sẽ cùng gia tộc các thiếu niên so đo tình huống.

Đi vào tập huấn trường đứng lại, Diệp Thiên tựa như cùng đi ngày đồng dạng nhắm mắt dưỡng thần, sau đó chậm đợi buổi trưa đã đến. Theo chiến bộ đi Diệp Tuấn sau, gia tộc các thiếu niên tự sẽ không đi giống như trước đồng dạng, không có việc gì cảm Diệp Thiên tới lấy vui mừng. Mặc dù Diệp Thiên hôm nay như trước không hề chân khí như cá người thường, có thể "Nghe nói" qua hắn có thể so với tam lưu võ giả lực công kích lượng, còn muốn không có việc gì trêu chọc Diệp Thiên người, đều trước nghĩ kỹ chính mình có đủ hay không thực lực.

Cho nên từ đó về sau, Diệp Thiên ở trên buổi trưa tuy nhiên hay là hành động chân chạy làm việc lật vật nhân vật, nhưng ngoại trừ chân chính có người có chuyện tìm hắn mở bên ngoài, thời gian còn lại hắn đều phi thường thanh nhàn. Diệp Thiên hiện tại đã thành thói quen cả buổi sáng thanh nhàn, cho nên mỗi ngày đứng ở chỗ này sau, hắn tại nhắm mắt dưỡng thần đồng thời, phải dựa vào suy tư kiểm kê việc đến giết thời gian.

Nhưng là hôm nay, tình huống tựa hồ đại hữu bất đồng.

Cơ hồ là Diệp Thiên mới đứng ở lầu trên vị trí không bao lâu, đã có người đi ra làm cho Diệp Thiên chân chạy đi lấy thang hài. Sau đó chờ hắn trở về còn không có nghĩ ngơi một hơi thời điểm, người này rồi lại đột nhiên nói cho hắn biết nói: "Đó, ta nhớ ra rồi, cảm hải tựa hồ vô dụng, Diệp Thiên người sẽ giúp ta đưa trở về a."

Diệp Thiên lập tức nghe được lời này trêu chọc ý, ngẩng đầu, hắn lập tức phát hiện người này lúc nói chuyện mặt mũi tràn đầy trêu tức ý, hơn nữa ở bên cạnh hắn, còn có ước chừng mười người đồng bạn đều cười hi hi nhìn mình, này trêu chọc hương vị phi thường rõ ràng.

Con mắt có chút híp híp, Diệp Thiên đã là nhận ra cái này mười người. Mà ở nhận ra bọn họ sau, Diệp Thiên liền không nhìn được mở miệng hỏi một câu: "Diệp Viêm, các người không phải theo Trần Bắc đại nguyên soái đi trước trong quân sao, tại sao lại đã trở lại?"

Đúng vậy, trước mắt cái này mười mấy gia hỏa, rõ ràng chính là bán buôn đi trong quân người. Nhưng là hiện tại hắn môn rồi lại đang ở Diệp gia bảo, tự nhiên làm cho Diệp Thiên cảm giác có chút kỳ quái.

Bất quá rất nhanh, Diệp Thiên sẽ biết trong đó căn do. Bởi vì khi hắn hỏi ra câu nói kia thời điểm, trước mắt dẫn đầu Diệp Viêm đầu tiên là sắc mặt ửng hồng, sau đó rất là tức giận quát: "Diệp Thiên, chúng ta vì cái gì trở về, người cái phế vật này cũng có tư cách hỏi? Còn không mau mau giúp ta bả giầy thả lại đi, nếu không ta tất nhiên cho người tiểu tử chịu không nổi!"

Nhìn bộ dáng này, Diệp Viêm bọn họ mười mấy người, hắn là bị trong quân đào thải, cho nên mới quay trở lại Diệp gia bảo tới a.

Khóe miệng có chút run rẩy hạ xuống, Diệp Thiên xoay người liền hướng đi trở về, dựa theo Diệp Viêm "Phân phó" giúp hắn bả giầy lại thả lại đi. Mặc dù đối với phương rõ ràng cho thấy đang đùa bỡn chính mình, nhưng Diệp Thiên nhưng lại căn bản chẳng muốn tới so đo.

Bất quá là tam lưu trung giai cảnh giới, hơn nữa còn là bị loại bỏ trở về đáng thương gia hóa, lại chà đạp lời của đối phương, tựa hồ, quá mức tàn nhẫn điểm a.

Ôm như thế tâm tính, Diệp Thiên ở trên buổi trưa trong, trước sau giúp bọn hắn mười mấy người này cảm hài, lấy quần, đưa nước, như vậy tới tới lui lui chạy hơn mười thang. Cũng căn bản không có phát ra nửa điểm phản bác thanh âm.

Hắn loại này làm, lập tức làm cho tất cả gia tộc thiếu niên cho rằng, từ trước cái kia nhu nhược có thể khi dễ Diệp Thiên, lại... Đã trở lại!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27 : Không có sai biệt

Dù sao, Diệp Tuấn bị đánh ngã chuyện tình đã qua không ít thiên.

Vị tốt lắm vết sẹo đã quên đau. Tất cả mọi người cũng thường thường hội trong tiềm thức đi xem nhẹ những kia không cách nào lý giải hình ảnh. Theo thời gian trôi qua, Diệp Tuấn bị người thường đánh bại chuyện tình thì dần dần bị phần lớn người quên lãng. Hơn nữa coi như sơ tình huống mà nói, Diệp Thiên tại đánh bại Diệp Tuấn trước, một mực đều ở vào không hề có lực hoàn thủ trạng thái, cho nên rất nhiều người đã nghĩ đương nhiên cho rằng, lần kia sự kiện chỉ là Diệp Thiên may mắn mà thôi.

May mắn bắt được một cái cơ hội, hoặc là nói đầu cơ lấy xảo, cái này tự nhiên không thể tính làm thực lực chân chính.

Này đây chúng gia tộc thiếu niên gặp Diệp Thiên trước sau như một, bị Diệp Viêm bọn người trêu chọc mà không dám nói ngữ sau, dĩ nhiên là cho là hắn là vì e ngại, mà không dám đi trêu chọc Diệp Viêm bọn họ một đám mười người.

Vì sao e ngại... Còn không là bởi vì hắn thân mình không có thực lực.

Phàm là chân khí tu vi nhập môn, cũng tuyệt đối không cam lòng tại bị người như thế trêu chọc. Nói trở lại, chân khí nhập môn võ giả, mọi người cũng không trở thành đi lấy hắn tìm niềm vui. Cho nên vô luận theo phương diện nào đến xem, ngoại trừ Diệp Thiên như trước nhu nhược bên ngoài, vấn đề này không cách nào dùng mặt khác thuyết pháp để giải thích.

Như vậy nhận định sau, chúng gia tộc thiếu niên tựa như lúc trước đồng dạng, tất cả đều dần thân vào đến trêu chọc Diệp Thiên trong hàng ngũ.

Hết lần này tới lần khác, dù cho đối mặt như thế rõ ràng tới cực điểm trêu chọc, Diệp Thiên lại căn bản không có sinh khí không nói, ngược lại về mặt thân nhiên tới tới lui lui chạy hơn mười thang, mãi cho đến buổi trưa mọi người tập huấn xong, hắn mới ngừng nghỉ xuống.

Mà lúc này đây, Diệp Viễn Sơn tựa hồ cũng muốn gom góp thú, tới hắn phân phó nói: "Diệp Thiên, ngươi đã thương thế tốt lắm, kia buổi tối quét rác sống cứ tiếp tục đón lấy duy trì a. Thay người hai người kia ta có an bài khác."

"A!" Diệp Thiên lạnh nhạt gật gật đầu, ứng thừa xuống sau mới kịp phản ứng, như thế nào dường như hết thảy lại nhớ tới từ trước?

Ti chức quét rác, gác, cái này rõ ràng chính là trước kia Diệp Thiên mỗi ngày phải làm chuyện tình. Hôm nay Diệp Viễn Sơn càng làm nhiệm vụ giao trở về, mặc dù nói đứng dậy hắn là vừa gặp lúc đó, nhưng làm cho chúng gia tộc thiếu niên nhìn ở trong mắt, lại hiển nhiên có mặt khác một tầng hương vị.

Thậm chí, tại tập huấn sau khi kết thúc, Diệp Viêm còn vẫn thét to nói: "Diệp Thiên, trước không vội đi, ca ca ta nơi nào còn có một đồng bị thay thế bí tất, ngươi giữa trưa rút ra cá không tranh thủ thời gian giúp ta cho giặt sạch hong khô. Ngày mai ta huấn luyện về sau phải mặc."

"Rửa bí tất, dường như không phải ta chuyện nên làm a." Diệp Thiên con mắt có chút híp híp, trực tiếp cự tuyệt Diệp Viêm yêu cầu này.

Chạy chân chạy còn chưa tính, bang cầm vải thứ lại đưa trở về, những này rõ ràng thuộc về trêu chọc cử động, Diệp Thiên cũng có thể không đi so đo. Dù sao theo trên danh nghĩa mà nói, hắn đứng ở chỗ này cương làm chính là chút ít sự.

Có thể rửa bí tất... Nhưng tuyệt không phải Diệp Thiên mong muốn!

Cái này đã vượt qua trêu chọc phạm vi, chuẩn xác mà nói hắn là thuộc về vũ nhục. Mặc dù Diệp Thiên tính tình dù cho, nếu không muốn cùng bọn họ những người này so đo, thực sự tuyệt không khả năng tự làm tiện đi cho Diệp Viêm làm rửa bí tất này đẳng sự tình.

Hướng Diệp Viêm lắc đầu, Diệp Thiên cũng không nhiều hơn nữa lời nói, xoay người chuẩn bị trở về đi ăn cơm, sau đó bắt đầu buổi chiều huấn luyện.

Có thể hẳn nhắc chân còn chưa đi thượng hai bước, Diệp Viêm liền mang theo phía sau hắn đám người kia, "Rầm" thoáng cái chạy tới đưa hắn vây quanh. Hơn nữa hùng hùng hổ hổ quát: "Diệp Thiên, ngươi tiểu tử đừng rượu mời không uống lại uống rượu phạt, ta cho ngươi mặt mũi mới khiến cho ngươi đi rửa bát tất, không để cho mặt mũi ngươi... Hừ hừ!"

Hắn giờ cử động nắm tay, trên nét mặt uy hiếp ý tứ hàm xúc, rõ ràng đến ba tuổi búp bê đều có thể đơn giản nhìn ra.

"Bỏ đi!" Diệp Thiên không kiên nhẫn khẽ quát một tiếng thời điểm, cước bộ như trước tiếp tục sử dụng ổn định tần suất thẳng tắp đi về phía trước đi, nửa phần đều không có chậm dần.

Tất cả vây xem gia tộc thiếu niên gặp tình huống này, cả đám đều bày ra xem kịch vui biểu lộ. Bởi vì ai đều có thể theo Diệp Thiên trong động tác nhìn ra, hẳn tựa hồ căn bản là không có ở toan tính Diệp Viêm bọn người ngăn trở.

Loại tình huống này, lập tức làm cho gia tộc các thiếu niên tập thể xôn xao đứng dậy:

"Người này, lần trước mưu lợi đánh ngã Diệp Tuấn, tự thực đương mình là một nhân vật!"

"Cũng không phải là, các ngươi nhìn một cái cái kia tự cho là đúng bộ dạng, người không biết, còn tưởng rằng hắn vô địch thiên hạ rồi sao!"

"Chính là chính là, lần trước Diệp Trọng một chiêu để lại lật ra hắn, các ngươi đoán đoán, Diệp Viêm hội như thế nào giáo huấn thoáng cái gia tộc này phế vật..."

"Ta đoán a, tiểu tử này chỉ sợ lại phải mười ngày nửa tháng không thể xuống giường!"

...

Thật không biết những người này đều là cái gì tâm lý, theo biểu hiện ra xem ra, Diệp Thiên thuộc về tuyệt đối yếu thế một phương, có thể bọn họ không chỉ có không có nửa phần đồng tình kẻ yếu tâm lý, ngược lại nguyên một đám nhìn có chút hả hê muốn nhìn đến Diệp Thiên như thế nào không may.

"Chẳng lẽ, chứng kiến chính mình bị chà đạp, bọn họ có thể cảm giác vui vẻ sao?" Nghe được gia tộc các thiếu niên những này nghị luận, Diệp Thiên chỉ có thể ở trong nội tâm thất vọng thở dài một tiếng, sau đó tiếp tục về phía trước cất bước, thẳng tắp hướng ngăn cản ở trước mặt mình Diệp Viêm đụng tới.

"Muốn chết!" Diệp Viêm vị này tam lưu trung giai võ giả, chứng kiến Diệp Thiên động tác sau, hiển nhiên phi thường tức giận. Hắn thực nào không hiểu, chính mình đi gần kề mới có hơn nửa tháng thời gian, trong gia tộc phế vật rõ ràng cũng dám cãi lời ý của mình. Bất quá đã phế vật này có can đảm như thế chẳng nề tình, như vậy phải có mặt mặt trước mọi người giác ngộ!

Héch thân, Diệp Viêm thăm hừ đem chân khí tụ tập đến vai phải trên vai, sau đó thẳng tắp hướng Diệp Thiên đánh tới vai trái nghiêng khúc.

Khóe miệng của hắn kim lòng không được khơi gợi lên mỉm cười, thậm chí trong đầu, Diệp Viêm đã ảo tưởng ra, đương hai cái bả vai hoàn toàn tiếp xúc thời điểm, Diệp Thiên nhất định sẽ mang theo kêu thảm thiết ngã trở lại trước kia bị vây quanh vị trí...

Chính là, ảo tưởng là tốt đẹp chính là, sự thật lại thường thường vô cùng tàn khốc.

"Bùm" một tiếng bả vai đụng nhau thanh âm vang lên sau, Diệp Viêm khóe miệng tiểu dung còn chưa kịp cứng lại, liền cảm giác được một cỗ mặc có thể bá khí lực lượng theo trên bờ vai truyền đến. Thân thể không tự chủ được hướng nghiêng lý nghiêng một cái, cước bộ đi theo vài cái lão đảo...

Lại phục hồi tinh thần lại thời điểm, Diệp Viêm phát hiện mình đã đặt mông té ngời trên mặt đất. Đồng thời, hắn còn nghe được một bà âm dương quái khí bên nhon thanh âm ở phía xa vang lên: "Cáp, thật là có đủ rồi ngốc, cùng Diệp Thiên huynh đệ so với thân thể lực lượng, có ít người a..."

Giờ lên ngang đầu, Diệp Viêm phát hiện người nói chuyện, thuộc về hắn trước kia cho tới bây giờ đều không cảm con mắt nhìn trôi qua một cái tiểu tử, Diệp Phong.

"Lão tử, giết các ngươi!" Cảm giác đại thất mặt mũi, Diệp Viêm thẹn quá hoá giận đánh rất đứng lên, kêu gọi mười danh đồng bạn cùng một chỗ vây lên đi thời điểm, chính hắn dẫn đầu bỏ nhào thân trên xuống, cũng âm thanh hung dữ hướng Diệp Thiên quát lớn nói: "Tiểu tử, ăn ta một cái thiết giết chương!"

Hắn chương thế chém ra, lại có chứa thiết huyết Kim Qua, khôn cùng khắc nghiệt nghiêm nghị khí tức.

"Đây là, học tự trong quân vũ kỹ? !" Diệp Thiên nhú mày, nhin không được nhìn Diệp Viêm liếc.

Từ đối phương tư thế đến xem, Diệp Thiên mơ hồ có thể cảm giác ra hắn cái này vũ kỹ, hẳn là thuộc về thần cấp trung hạ phẩm, thậm chí phải không nhập lưu vũ kỹ, hơn nữa Diệp Viêm học cũng coi như không được thuần thực. Có thể dù vậy, hắn chương thế lại mang ra mãnh liệt sát ý...

"Cái này vũ kỹ..." Trong lòng có chút vòng vo hạ xuống, Diệp Thiên cũng tới không kịp quá nhiều suy tư, gặp đối phương chương thế tới gần, hắn lập tức hai tay động liên tục, đoạn mạch liên pháp phiêu nhiên điểm ra.

"Phanh!" Hai bàn tay trên không trung gấp , cũng hung hăng đụng vào nhau. Tại tất cả người vây xem chú mục hạ, Diệp Thiên trực tiếp bị đánh lui gần tượng xa, cũng "Nôn" thoáng cái nhỏ ra cái miếng nhỏ máu tươi. Hơn nữa hắn đứng vững sau, cùng Diệp Viêm giao kích cánh tay cũng bày biện ra quái dị vận vẹo, hiển nhiên đã là xuất hiện gãy xương.

Trái lại cùng Diệp Thiên đánh với Diệp Viêm, tại liều mạng qua đi nhưng lại thẳng tắp đứng ở tại chỗ, thoát nhìn căn bản không có nửa điểm tổn thương.

"Cáp, tiểu tử này, đúng là vẫn còn cá phé vật a!"

"Hắc hắc, hắn cho rằng mưu lợi chiến thắng Diệp Tuấn, coi như là cao thủ a, cái này đụng vào thiết bản đi!"

"Chính là, chúng ta võ giả thi triển ra đấu kỹ thời điểm, hắn rõ ràng dám dùng này mãng phu chi lực đón đỡ, sách sách, ta không thể không nói, có ít người làm việc thật sự làm cho người ta phi thường kính nể!"

"Ngốc, cũng không phải loại này ngốc pháp!"

...

Cao như thế hạ lập phán tình thế, lập tức làm cho gia tộc chúng thiếu niên lần nữa nghị luận ra. Mà bọn họ chỗ cười nhạo châm chọc đối tượng, cũng không chút nào ngoại lệ tất cả đều là Diệp Thiên một người. Ai kêu, Diệp Thiên dùng người thường thân phận, đem Diệp Tuấn nhất danh tam lưu võ giả cho đánh bại rồi sao.

"Đúng, chính là muốn nói cho hắn biết, chỉ có võ giả mới là Thần Võ đại lục vĩnh hằng diễn viên!" Một đạo khàn cả giọng la lên, lần át ở đây tất cả gia tộc thiếu niên nghị luận. Mọi người quay đầu xem xét phía dưới, lập tức phát hiện kêu gọi đầu hàng người lại là Diệp Tuấn.

Vị này đã từng bị Diệp Thiên đã bại tam lưu sơ giai võ giả, giờ phút này thần sắc vô cùng kích động, tựa giống như đem Diệp Thiên đánh đến thổ huyết gãy xương người là chính bản thân hắn đồng dạng.

Nhìn tất cả mọi người nhìn về phía chính mình, hắn còn huy vũ một chút nắm tay, phần hận không thôi lần nữa quát: "Người thường chỉ có thể là vĩnh viễn phối hợp diễn, người, Diệp Thiên, cũng vĩnh viễn chính..."

Còn chưa có nói xong, ánh mắt của hắn đột nhiên đại biến, như gặp quỷ loại khủng hoảng nhìn thẳng phía trước, không ngừng thì thảo lâm bầm: "Sao có thể có thể, làm sao có thể, Diệp Viêm chính là tam lưu trung giai võ giả, sao có thể có thể còn có thể bị đánh bại..."

Gia tộc chúng thiếu niên lúc trước bị hắn hấp dẫn chú ý, thời khắc này thấy hắn thần sắc đại biến, lập tức đều theo ánh mắt của hắn đi phía trước nhìn lại.

Cái này xem xét phía dưới, tất cả mọi người nhin không được lên tiếng kinh hô.

Bởi vì, tầm mắt có thể đạt được địa phương, chúng thiếu niên rõ ràng chứng kiến nguyên vốn hắn nên thuộc về người thắng Diệp Viêm, không biết khi nào thì đã uể oải ngã xuống đất, dù cho bên cạnh có người ở không ngừng la lên, hắn cũng căn bản không có xuất hiện bất kỳ phản ứng nào.

Nhìn bộ dáng này, hắn đúng là hôn mê rồi!

"Sao có thể có thể sẽ như thế!" Chúng thiếu niên tập thể há hốc mồm, đều là vẻ mặt hoảng sợ.

Hơi chút cổ tình người, đã nhớ tới lúc trước Diệp Thiên cùng Diệp Tuấn đối chiến, mặc dù đang bắt đầu cũng là Diệp Thiên rõ ràng rơi xuống hạ phong, hơn nữa tình thế căn bản không thể nghịch chuyển. Nhưng đến kết cục cuối cùng xuất hiện trước, hắn lại dùng một cái xuất hiện kỳ tích đường như trăng điện đến thẳng được thắng lợi. Cái này hai cái không có sai biệt trăng điện, nếu như nói là trùng hợp, cũng không tránh khỏi quá mức không cách nào tin chút ít. Nhưng nếu như nói đây là chuyện tất nhiên thực, như vậy...

Tất cả mọi người nhìn nhìn hôn mê đầy đất Diệp Viêm, lại nhìn nhìn im lặng đứng ở nơi đó Diệp Thiên, cùng cảm giác đầu của mình tại thời khắc này, tựa hồ căn bản chuyển bất quá kхом!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Rút kiếm thức

Ở đây gia tộc thiếu niên hiển nhiên cũng không phải ngu ngốc. Đồng dạng trăng điện căn bản không cần xuất hiện lần thứ ba, bọn họ cũng có thể hoàn

toàn khẳng định, loại này đối thủ đột nhiên hôn mê tình huống, tuyệt đối không phải thần chống đỡ tương trợ, mà là Diệp Thiên vốn có lực lượng cường đại.

Chính là, một người bình thường, làm sao có thể có được có thể làm cho người hôn mê năng lực?

Nhìn Diệp Thiên phiêu nhiên đi xa bóng lưng, ở đây tất cả gia tộc thiếu niên đều lâm vào trong trầm tư.

...

Diệp Thiên tự nhiên sẽ không đi trông nom sau lưng có ý kiến gì không, có một số việc làm chính là làm, mặc dù là lúc trước lại không muốn đi làm, có thể chỉ cần làm sau hần tự tuyệt đối sẽ không đi hối hận. Với hần mà nói cùng với quan tâm việc này, chẳng suy nghĩ nghĩ buổi chiều tu hành.

Nếu có người nghĩ mãi mà không rõ, vậy thì tiếp tục phát sầu đi thôi.

Ăn cơm xong về tới gian phòng, Diệp Thiên tiên tiến nhập không gian hấp thu hôm khác địa khí, sau đó liền đẩy lấy mặt trời ra cửa. Hần tu hành địa điểm cực nhỏ sẽ đặt tại bảo trong, thứ nhất là vì không muốn khiến cho người khác chú ý, thứ hai bảo ngoại trông trải có lợi cho hần thi triển.

Một điểm nữa chính là, hần phụ trọng lợi giờ Huyền Thanh yêu cầu hần phải cởi sạch quần áo, dùng xích, lửa, thân thể đi cảm thụ nước chảy biến hóa...

Như vậy, tại bảo trong hiển nhiên không thích hợp tu hành. Cho nên trên cơ bản xé chiều mỗi ngày Diệp Thiên sẽ rời đi Diệp gia bảo, sau đó đến sáng ngày thứ hai thời điểm mới có thể trở về nghỉ ngơi. Mà vài ngày tu hành, hiển nhiên cũng làm cho lực lượng của hần, tăng trưởng đến có thể so với nhị lưu võ giả trình độ.

Có thể giờ lên ba nghìn cân nặng sư tử bằng đá chính là hần tấn giai chứng cứ rõ ràng. Nhưng là mặc dù là có được nhị lưu võ giả không sử dụng vũ kỹ hạ lực công kích, Diệp Thiên đang cùng Diệp Viêm liều mạng một cái sau, y nguyên nhận lấy không nhẹ không nặng thương thế.

"Huyền Thanh lão nhân, sớm biết như vậy ta bả duệ kim quyền học, lần này khả năng cũng sẽ không bị thương." Cách Diệp gia bảo gần hai mươi dặm đàn bên giòng suối, Diệp Thiên hoạt động thoáng cái thân hình, cảm thụ phủ trong khí quan như trước còn đang ần ần làm đau, hần nhin không được mở miệng nén giận một câu.

Huyền Thanh hiển nhiên là chịu không nổi nén giận, được nghe Diệp Thiên nói như thế, hần lập tức hừ hừ phản bác nói: "Tiểu tử, ngươi biết cái gì. Loại đồ bỏ đi vũ kỹ học không chỉ có hội phân tán tinh lực của ngươi. Hơn nữa ngươi nữa điểm chân khí cũng không, tu cái gì kia duệ kim quyền phải có hiệu quả, lão phu từ nay về sau đều đối với ngươi duy mệnh là từ."

"Không có hiệu quả? !" Diệp Thiên nháy nháy con mắt, khó hiểu hỏi: "Không biết a, ta tu tập Thủy Liệu Thập Bát Chương cùng Mộc Sinh Chi Pháp đều có thể đạt tới thông hiểu đạo lý, học tập duệ kim quyền như thế nào hội không có hiệu quả, cái này không đều là vũ kỹ sao, chẳng lẽ còn có cái gì thuyết pháp?"

Huyền Thanh dựng râu tròng mắt hừ hừ hai tiếng, nói: "Không phải vũ kỹ có khác nhau, mà là ngươi trong thân thể ần thiên địa khí, trước mắt chỉ có thể đủ rời tu hành hai hạng vũ kỹ, nhiều hơn nữa ngươi tiểu tử thân thể sẽ không đủ rời tiêu hao!"

"Thân thể của ta trong cơ thể ần thiên địa khí?" Diệp Thiên chỉ chỉ cái mũi của mình, liền thương thế đều bất chấp đi quản, hòa thiêu cái mộng dường như nhảy dựng lên hỏi: "Lão nhân, thân thể của ta trong cơ thể còn có thiên địa khí sao, vì sao ta nửa điểm đều cảm thụ không đến?"

"Chờ ngươi cảm nhận được, vậy ngươi cũng không cần còn mỗi ngày huấn luyện." Huyền Thanh hèn mọn nói một câu, lập tức lại bổ sung nói: "Theo ngươi hôm nay tu tập Ngọc Thanh quyết tiêu chuẩn, làm sao có thể làm được đối với thiên địa khí trăm phần trăm hấp thu. Ngươi tiểu tử cũng là mệnh hảo, hoàn toàn học hai hạng vũ kỹ, không để cho những kia dư thừa vốn hội tiêu tán thiên địa khí lãng phí rơi. Nếu không... Hừ hừ, ngươi quả nhiên là tùy tiện người nào đều có thể tu tập vũ kỹ sao!"

"Nguyên lai, chỉ là như vậy..." Diệp Thiên thì thảo làm bầm một tiếng, trong nội tâm nhiều ít có chút khó chịu. Hần vốn cho rằng, theo có không gian sau, chính mình liền trở thành Thần Võ đại lục tồn tại đặc thù, lại không ngờ tới đúng là vẫn còn chưa từng thoát ly lấy khí ngự kỹ phạm trù.

Ngẫm lại cũng là, vũ kỹ cường đại uy lực, thủy chung là thành lập tại lấy khí thôi phát đại tiền đề hạ. Không có chân khí không có chiêu thức, nhiều nhất bất quá là hoa động tác võ thuật đẹp mà thôi, nếu thật dùng hoa động tác võ thuật đẹp để chiến đấu lời nói, chỉ sợ căn bản ngăn không được người khác nửa chiêu vũ kỹ!

Mà mình có thể đủ rời thi triển ra Thủy Mộc hai hạng vũ kỹ nguyên nhân, cũng chỉ là bởi vì vận dụng trong cơ thể này vốn hội tạo thành lãng phí thiên địa khí. Cũng bởi vì khí không có cùng, cho nên thi triển đi ra những chiêu thức kia thời điểm, mới làm được vô hình vô tích...

Giờ đó tự định giả một hồi, Diệp Thiên đối trước kia rất nhiều khó hiểu địa phương lập tức rộng mở trong sáng.

Không có ý tứ đối Huyền Thanh cười cười, Diệp Thiên đầy cõi lòng mong đợi hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, chỉ là vận dụng hội lãng phí rơi thiên địa khí, ta liền có thể sử dụng hai hạng vũ kỹ, này chờ ta bả Ngọc Thanh quyết tu đến giai đoạn thứ hai, lại có thể đủ rời đạt đến mức nào?"

"Tu đến giai đoạn thứ hai, hắc hắc, ngươi tiểu tử ngược lại nghĩ xa." Huyền Thanh há miệng đã kích hần hạ xuống, lại đón lấy thúc giục: "Đã thành, chớ cùng ta nói dai như giẻ rách hao phí thời gian, có nói lời nói công phu, ngươi tranh thủ thời gian rút cho ta đến trong không gian, đem thương thế cho điều dưỡng tốt lắm sau đó bắt đầu huấn luyện."

"Được rồi!" Diệp Thiên không thủ vị ứng thanh âm, lập tức khoanh chân ngồi xuống, dùng linh hồn thân thể tiến nhập không gian.

Tại Huyền Thanh yêu cầu hạ, Diệp Thiên đầu tiên là phục hai khóa hãn luyện chế đan dược, sau đó liền bắt đầu điên cuồng hấp thu thiên địa khí.

Thiên địa khí đối với hiện giai đoạn Diệp Thiên mà nói, vốn chính là làm như luyện thể chỉ dùng, cho nên chữa trị thương thể cũng chỉ là trong đó mang vào năng lực. Tựa như lần trước bị Diệp Trọng đâm bị thương, mới đầu Diệp Thiên còn tưởng rằng tất cả đều là Sinh Cơ Tán công hiệu, nhưng về sau sự thật chứng minh, nếu không có hãn hấp thu thiên địa khí cường đại phụ trợ, cái kia bị đâm đối xuyên thân thể, tuyệt không khả năng tại ngắn ngủn tám chín ngày thời gian tự hoàn toàn khôi phục.

Lúc này đây thương thể, như trước chọn dùng cùng thiên địa khí kết hợp chữa thương thủ pháp. Đương nhiên, cùng lần kia thương thể so sánh với, hôm nay đan dược không chỉ có công hiệu rất nhiều, hơn nữa Diệp Thiên hiện tại thương thể cũng nhẹ, cho nên sự thật thời gian chỉ mới qua một lát công phu, hãn cũng đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Tiếp tục hấp thu hôm khác địa khí mở mắt ra, Diệp Thiên phát hiện Huyền Thanh chính cười nhìn mình, hơn nữa mở miệng nói ra: "Tiểu tử, thương lượng với người chuyện này."

Diệp Thiên tròn trĩnh mắt, nói: "Huyền Thanh lão nhân, có việc người tự nói thẳng quá, ta còn có thể không đồng ý không thành?"

"Cũng là." Huyền Thanh gật gật đầu, nói: "Cũng tốt, người cái này một ngàn miếng Ích Khí Hoàn lão phu tự thu hạ. Đánh giá hấp thu những thuốc này lực sau, lão phu là có thể có bước ra không gian, phụ trợ người tu hành."

"Cái này một ngàn miếng, đều muốn a?" Diệp Thiên nháy hai cái con mắt, chán nản thờ dãi: "Hảo bỏ đi, một ngàn miếng người đều thu bỏ đi!"

Dù sao đây cũng là người khác không công đưa tặng gì đó, Diệp Thiên đại thủ chân vãi đi ra thật cũng không đau lòng. Về phần hai ngày này muốn đi Mã Kí trần báo trai đưa hàng sự, đợi ngày mai buổi sáng trở lại Diệp gia bảo lí tùy tiện xoay quanh tứ, gom góp đủ rồi thập bình số lượng hãn là không coi là nhiều khó.

Mặc dù nói đứng dậy ngàn miếng Ích Khí Hoàn tiến hóa sau, bán đi tương thị phi thường không lồ một số tài phú, nhưng hôm nay Diệp Thiên cũng muốn thông, kỳ thật thứ này đối người khác là trân quý đồ vật, có thể thuộc về mà nói cuối cùng chỉ là lại đề giai bất quá đan dược, dùng hay dùng, từ nay về sau sẽ tìm trở về liền thương. Ngược lại tại cái này so sánh với, Huyền Thanh có thể ra tới lời nói, giá trị tự tuyệt đối nếu so với ngàn miếng đề giai đan dược có giá trị rất nhiều.

Tro mắt nhìn xem Huyền Thanh lần nữa bay lên không, trường kính hấp thủy loại đem ngàn miếng Ích Khí Hoàn một nuốt rồi biến mất sau, Diệp Thiên nhếch miệng cười cười, nói: "Huyền Thanh lão nhân, có thể ra không gian lời nói, chúng ta tự cùng đi ra a."

Huyền Thanh nhắm mắt lại hấp thu đan dược, sương mù trạng thân thể một hồi quay cuồng sau, lại ngưng tụ thành giống như nhựa cao su dường như thực chất.

Mở mắt ra, lão nhân này nhìn coi thân thể của mình, lúc này mới thoả mãn nói: "Ngộ, nhiều gấp đôi đan dược quả nhiên có điểm hiệu quả, tuy nhiên không thể để cho lão phu khôi phục bất luận cái gì năng lực, nhưng tối thiểu nhất mới có thể thoát khỏi giam cầm ta mấy ngàn năm không gian."

Dứt lời, lão nhân này liền thân thể nhoáng một cái, "Sưu" thoáng cái biến mất tại Diệp Thiên trước mặt.

Sau một lát, Diệp Thiên chợt nghe đến già đầu ở bên ngoài thật dài tiếng thờ dãi: "Hô, thế giới bên ngoài, đã lâu a!"

Mỉm cười lắc đầu, Diệp Thiên trở lại trong thân thể sau tự chứng kiến Huyền Thanh chính phiêu tại đàn suối phía trên, chậm rãi quét mắt chung quanh, trong ánh mắt tràn đầy khó có thể nói tự cảm động.

Gặp Diệp Thiên theo trên mặt đất đứng lên, Huyền Thanh rất nhanh thu hồi tâm tình, nói: "Tiểu tử, hôm nay phụ trọng nghịch du hòa bình nhất định huấn luyện đều hủy bỏ. Hạ buổi trưa lão phu sẽ đích thân đến huấn luyện người rút kiếm thức."

"Rút kiếm thức..." Diệp Thiên thì thào lặp lại một lần, nói: "Danh tự, ngược lại rất chuẩn xác."

Thông minh như hãn, tự nhiên chỉ cần thông qua danh tự, chỉ biết Huyền Thanh theo lời là cái gì. Kiếm đâm phương pháp chỉ là Diệp Thiên chính mình lấy một cái tên, có khả năng khái quát cũng chỉ là bước thứ hai, bàn về phương diện nào cũng không bằng "Rút kiếm thức" mấy chữ này chuẩn xác dễ nghe.

Khẳng định nhẹ gật đầu, Diệp Thiên hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, chúng ta đây, như thế nào luyện tập?"

"Người mà lại đi theo ta." Huyền Thanh vẫy vẫy tay, hơi mờ nhựa cao su trạng thân thể liền nhẹ nhàng trở về, rơi xuống trên một cây đại thụ sau, mới công bố nói: "Tốt lắm, người tự đứng ở dưới mặt đất, ta sẽ dùng không cố định tần suất từ phía trên ném dưới lá cây, người mỗi lần rút kiếm, đều phải tại cây Diệp Lạc địa trước đem chém làm hai nửa. Đây vốn là đến cấp thứ nhất trước quá độ phép huấn luyện, xem như rất có khó khăn, người tiểu tử muốn đa dụng điểm tâm."

Diệp Thiên thần sắc ngưng tụ, lập tức nặng nề nhẹ gật đầu.

Xác thực, dựa theo Huyền Thanh theo như lời, huấn luyện như thế phương pháp muốn khó hơn rất nhiều. Tối thiểu nhất mà nói nên di động trung vật thể,

hiển nhiên nếu so với lúc trước Diệp Thiên đâm có định mục tiêu muốn khó khăn rất nhiều. Hơn nữa di động mục tiêu vật thể, còn không phải dùng cố định tần suất tại động tác, đây không thể nghỉ ngơi là đem khó khăn lần nữa tăng lên một cái cấp bậc.

Sự thật cũng xác thực như thế, đương đệ nhất phiến lá cây từ không trung dùng bất quy tắc động tác tự do vật rơi giờ, Diệp Thiên mặc dù ngưng rút toàn bộ tâm thần rút kiếm ra khỏi vỏ, có thể một cái nhẹ gạt phía dưới, hấn không chỉ có không thể chém trúng lá cây, ngược lại bởi vì kiếm thể mang vào có phá không làn gió, thẳng đem Lạc Hiệp thổi xa xa nhẹ nhàng ra.

Dưới tình thế cấp bách, Diệp Thiên thu kiếm vào vỏ giờ cất bước tiến lên, muốn đuổi theo này Lạc Hiệp lại lần nữa rút kiếm..

Nhưng là, Huyền Thanh nghiêm khắc cảnh cáo thanh lại truyền đến xuống: "Tuyệt đối không thể di động thân thể, phải đứng ở tại chỗ xuất kiếm mới được!"

Dừng một chút, Huyền Thanh mới có chậm rãi hướng hấn giảng giải nói: "Người muốn lưu ý quan sát chung quanh tình huống, là có phong hoặc là không gió, là gió nhẹ hay là gió nhẹ, bất luận cái gì khí lưu thay đổi người đều muốn lo lắng tại trong. Mặt khác tại chú ý những điều này đồng thời, người còn phải dụng tâm đi thể ngộ rút kiếm thức kỹ xảo. Nếu như đồng nhất mục tiêu cần công kích hai lần, như vậy người cái này rút kiếm thức thì luyện thành không nhập lưu dung kỹ!"

Nghe nói như thế, Diệp Thiên ánh mắt nhìn không được rút co rút lại: một kiếm này, quả nhiên giống như giã thực phồn a!

Nhưng là tại đây sau, hấn lại kiên quyết đem tiến độ vòng vo trở về, hướng huyền phù trên tàng cây Huyền Thanh quát: "Lại đến!"

Dựa vào hấn trước mắt trình độ, chém trúng lá cây hiển nhiên là ngàn khó muôn vàn khó khăn. Có thể tưởng tượng cấp chỉ cần luyện thành rút kiếm thức, từ nay về sau cùng người chiến đấu giờ, chỉ cần kiếm quang lóe lên, đối thủ sẽ máu tươi năm bước bị mất mạng ngã xuống đất..

Loại cực độ khoái ý, loại tuyệt đại phong tư...

Chỉ là ngẫm lại, liền có thể làm cho Diệp Thiên sinh ra vô cùng vô tận ý chí chiến đấu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29 : Hai lựa chọn

Huyền Thanh càng vui mừng nhìn thấy Diệp Thiên tràn ngập nhiệt tình bộ dạng. Ngửa mặt lên trời ha ha cười, hấn cũng không nhiều dài dòng, trong nháy mắt gian đã là đem thứ hai phiến lá cây vứt xuống tới.

Ngưng thần, Tĩnh Tâm . .

Đem tâm thần độ cao tập trung lại sau, Diệp Thiên cảm quan lập tức chưa từng có nhạy cảm. Hấn đột nhiên, tựa hồ tiến nhập một cái huyền diệu trạng thái.

Trong mắt, toàn bộ thế giới tựa hồ cũng hoạt bát lên. Này bí lục cỏ nhỏ, hoàng dây đích thổ địa, ngôi lam thiên không, thậm chí bụi phác thân cây, cùng với các loại nhan sắc giao hội hỗn tạp sự vật, đều biến thành vô cùng rõ ràng, nhan sắc cùng nhan sắc trong lúc đó, cũng đều có phân biệt rõ ràng đường cong.

Làn da, không chỉ có có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh dào dạt bùng bùng sinh cơ, mà ngay cả trong không khí này gió nhẹ lưu động cực kỳ bất quy tắc tốc độ, tựa hồ cũng tất cả đều khi hấn cảm quan xem xét chỗ hạ không chỗ nào che dấu, ẩn trốn. . .

Thế giới này, lại như là cùng hấn thân thể tương dung thành một thể!

Bỗng dung, loại cảm giác này xuất hiện vận vẹo, Diệp Thiên chấn động phía dưới, lập tức phát hiện cái này kỳ diệu trạng thái chính chậm rãi tiêu tán.

Giơ lên ngẩng đầu, hấn liền nhìn thấy này phiến từ trên cao đi xuống bay xuống lá cây đã tới người.

Không kịp nén giận cảm thán, thừa dịp như thế huyền diệu cảm giác vẫn chưa hoàn toàn biến mất trước, Diệp Thiên hít sâu một hơi trong nháy mắt, rút kiếm, ra khỏi vỏ!

"Xuy!"

Kiểm chém lá cây thanh âm tuy nhiên rất nhỏ tới cực điểm, có thể bởi vì trạng thái còn đang dưới tình huống, Diệp Thiên lỡ tai lại đem thanh âm này hoàn mỹ bắt. Nhìn chăm chú phía dưới, hẳn đã tình huống vô cùng chứng kiến, lá cây theo ở giữa lá hành bộ vị phân liệt ra, hai mảnh một phần thành hai, nhưng là đều đều lớn nhỏ cơ hồ giống nhau lá rách, chính dùng không có nửa điểm đối xứng mỹ cảm tư thái, đều tự chậm rãi bay xuống trên mặt đất.

"Thương!" thu kiếm vào vỏ, Diệp Thiên nhìn nhìn cầm kiếm tay, nhin không được khởi xướng ngốc.

Vừa rồi cảm giác, là hẳn chưa bao giờ có kỳ diệu thể nghiệm. Mặc dù hẳn luyện tập qua rút kiếm thức lâu ngày, có thể tự hỏi có thể đánh trúng Lạc Hiệp cũng đã là không sai thành tích, càng không nói đến đem chém thành đều đều lớn nhỏ hai nửa.

Âm thầm thử một lần nữa ngưng tụ tâm thần, nhưng hẳn vẫn phát hiện như thế nào cũng không cách nào lần nữa tiến vào loại trạng thái.

"Tiểu tử, đừng suy nghĩ nhiều, chúng ta đón lấy." Huyền Thanh cơ hồ tại Diệp Thiên mới tiến vào loại huyền diệu trạng thái sau liền sinh ra cảm ứng, mà nhìn Diệp Thiên kiếm gạt lá cây sau mê mang bộ dạng, hẳn lập tức hét lớn một tiếng đem Diệp Thiên bừng tỉnh, sau đó tiếp tục dưới lên ném nổi lên lá cây.

...

Một mảnh hai mảnh ba bốn phiến, năm phiến sáu phiến bảy tám phiến, chín phiến thập phiến mười một phiến. . .

Ách, bay vào bụi cỏ đều không gặp!

Tại sau đó trong khi huấn luyện, Diệp Thiên luôn cân nhắc như thế nào mới có thể lần nữa hiểu được loại huyền diệu, nhưng hẳn càng là muốn tìm đến cái loại cảm giác này, kiếm trong tay tựa hồ lại càng phải không nghe lời. Gần trăm phiến trong lá cây, ngoại trừ may mắn bị hẳn đụng phải vài miếng bên ngoài, những thứ khác thì đều giống như cố ý trêu chọc hẳn bình thường, đều tung bay xa xa rơi xuống đất.

Hơn nữa tại loại này phân tâm dưới tình huống, Diệp Thiên rất nhanh đã cảm thấy mệt mỏi, không phải thể lực thượng một nhọc, mà là tâm thần tiêu hao quá lớn chỗ sinh ra mỗi một cảm giác.

"Tĩnh, người tiểu tử loại này trạng thái, tại huấn luyện xuống dưới cũng là uống phí kính." Huyền Thanh gặp tình huống này, lập tức thở phì phì dừng tay. Theo trên cây nhẹ nhàng xuống, hẳn theo trên mặt đất nhặt lên một khối cục đá nhỏ, nhẹ nhàng bắn ra tại Diệp Thiên trên ót, quát: "Tĩnh lại!"

"Ách!" Bị đau phía dưới, Diệp Thiên tâm thần lập tức quay trở lại, chăm chăm vào Huyền Thanh hỏi: "Huyền Thanh lão nhân, người đập bẻ ta làm gì?"

"Không đập bẻ người tiểu tử cũng không biết tĩnh." Huyền Thanh hừ hừ hai tiếng, nói: "Lão phu cũng không biết người tiểu tử là thiên phú hảo, hay là vận khí tuyệt đỉnh hiểu được đến này loại trạng thái. Nhưng là lão phu muốn nói cho người là, thiên nhân giao cảm giác chỉ có thể là nước chảy thành sông tự nhiên mà vậy trạng thái, người như như trước không an tâm trung chấp niệm, tập trung tinh thần tận lực đi cầu chỉ lời nói, ngược lại sẽ sử người trì trệ không tiến, vĩnh viễn dừng lại tại loại này gờ mờ trình độ trong."

"Thiên nhân giao cảm giác. . ." Diệp Thiên cúi đầu trầm ngâm hạ xuống, mờ mịt nói: "Chính là ta vừa rồi hiểu được đến cái kia loại trạng thái?"

Huyền Thanh hừ hừ hai tiếng phiêu khởi thân thể, căn bản không có trả lời Diệp Thiên vấn đề. Tại Diệp Thiên mờ mịt trong, hẳn chỉ là phối hợp dĩ thân thể làm trung tâm, đem phụ cận cây cối thượng lá cây mang tất cả mảng lớn, sau đó ném vào không gian trong.

Làm xong những này, hẳn nhìn Diệp Thiên bộ dạng, nhin không được lắc lắc đầu nói: "Tĩnh, người loại này trạng thái mặc dù nhiều hơn nữa huấn luyện một hồi, cũng căn bản chỉ là làm vô dụng công. Ồi chao, cũng trách là lão phu nóng vội, sớm cho người làm huấn luyện như thế. Nhưng người tiểu tử mình cũng nếu muốn minh bạch, cần biết tiên quân võ đạo phải một bước một cái dấu chân, sau hết thấy mới có thể nước chảy thành sông. Nếu một lòng nóng lòng cầu thành lời nói, ngược lại sẽ xuất hiện dục nhanh chóng mà không đạt tình huống."

Dừng một chút, hẳn hướng Diệp Thiên xem qua liếc, liền lách mình trở lại không gian trong, không có nữa ra tới ý tứ.

"Đạo lý ta hiểu, chính là loại huyền diệu cảm giác. . ." Táp ba táp ba miệng, Diệp Thiên có chút phiền muộn lắc đầu. Hẳn rõ ràng cảm giác được, chỉ cần mình có thể đem cảm cái loại cảm giác này, không nói một mực ở vào loại trạng thái lời nói, chỉ cần mình có thể ở cùng người khác lúc đối chiến, tâm tùy ý động thì triển đi ra, vậy thì tuyệt đối tài cán vì chính mình tăng thêm rất nhiều trợ lực. Thậm chí vượt cấp khiêu chiến cũng chưa hẳn là chuyện không thể nào.

Đương nhiên, trải qua lâu như vậy thời gian suy tư, Diệp Thiên cũng minh bạch, cái gọi là thiên nhân giao cảm giác trạng thái, tựu mục phía trước nói căn bản là thuộc về chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu tồn tại.

Nếu muốn chính thức có được, chỉ sợ còn phải dựa theo Huyền Thanh theo lời, một bước một cái dấu chân đi xuống đi, đẳng nước chảy thành sông cái kia một ngày.

Thu thập thoáng cái tâm tình, Diệp Thiên hết sức làm cho chính mình hồi phục bình tĩnh sau, lúc này mới phân biệt phương hướng, hướng Diệp gia bảo trong đi đến. Cái này hơn mười ngày công phu, bởi vì tu hành nguyên nhân hẳn căn bản là không có như thế nào nhìn thấy Diệp Lâm Nhi, hôm nay khó được có một nhàn rỗi thời gian, tự nhiên mau mau đến xem nha đầu kia mới là.

Diệp Lâm Nhi làm như cùng hẳn tâm ý tương thông bình thường, Diệp Thiên còn không có trở lại bảo trong, liền gặp được nha đầu kia đang đứng tại Diệp gia bảo trước đại môn, thỉnh thoảng hướng ra phía ngoài dò xét liếc. Bất quá đi được phụ cận, Diệp Thiên lại phát hiện, nha đầu kia về mặt lo lắng

biểu lộ, hiển nhiên là có tâm sự gì.

Vung chân chạy vội mà đi thời điểm, Diệp Thiên xa xa tự hô: "Lâm Nhi, người ở đây lí làm gì?"

"Diệp Thiên ca ca, người cuối cùng đã trở lại a!" Diệp Lâm Nhi nghe được Diệp Thiên mời đến, lập tức thật dài nhẹ nhàng thở ra, nghênh tới sau, nàng trực tiếp bắt lấy Diệp Thiên tay, nói: "Diệp Thiên ca ca, đừng vội trở về, ta có việc muốn nói với người."

Thấy nàng thần thần bí bí bộ dạng, Diệp Thiên lập tức nhường mầy, nói: "Chuyện gì?"

"Viễn Sơn thúc thúc đang tìm người khắp nơi." Đem Diệp Thiên kéo lại bảo ngoại trong rừng cây một mảnh không người đất trống, Diệp Lâm Nhi mới buông hân ra tay, nói: "Buổi trưa, người không phải dùng Thủy Liệu Thập Bát Chương đem Diệp Viêm cho đánh ngã. Hiện tại tin tức này tại bảo trong truyền khắp, cùng lần trước đồng dạng mọi người đối với người dùng người thường thân phận đánh bại võ giả chuyện tình phi thường khó hiểu. Viễn Sơn thúc thúc tìm người, rất có thể sẽ có phiền toái sự tình."

"Hắn lại tìm ta có thể có chuyện gì." Diệp Thiên trong nội tâm thoải mái xuống, mỉm cười nói: "Lâm Nhi đừng lo lắng, hân hân là cũng chỉ là muốn nhìn một chút, ta đến tốt cùng có nhiều hơn lực lượng có thể xúc phạm tới nhất danh tam lưu trung giai võ giả mà thôi. Bí mật của ta, chính là người khác không có khả năng phát hiện đó."

Lần trước Diệp Viễn Sơn kiểm tra đo lường chính mình lực lượng chuyện tình, hân cũng không có đối Diệp Lâm Nhi nói về, thứ nhất là sợ Diệp Lâm Nhi lo lắng, thứ hai Diệp Viễn Sơn kiểm tra đo lường sau cũng không còn đặc biệt gì chuyện tình, cho nên sau Diệp Thiên cơ hồ sẽ đem chuyện kia đem quên đi. Hiện tại Diệp Viễn Sơn lại đến, phỏng chừng cũng chỉ là muốn nhìn một chút, lực lượng của mình tại trong thời gian ngắn, tại sao phải lại lần nữa tăng trưởng một cái giai tầng.

Cùng lần trước đồng dạng, Diệp Thiên cũng không lo lắng có người sẽ phát hiện cái gì.

An ủi Diệp Lâm Nhi, hai người trở lại Diệp gia bảo thời điểm. Diệp Viễn Sơn quả nhiên tại trước tiên ra hiện tại trước mặt bọn họ, cùng Diệp Lâm Nhi đánh cho cái bất chuyện, hân tự một mình đem Diệp Thiên dẫn tới bảo trong những người lớn khu sinh hoạt vực. Diệp Thiên còn là lần đầu tiên đi vào khu vực này, bình thường bọn họ đều là không bị cho phép phía trước, cho nên sau khi tiến vào, hân tự giống như một cái hiểu kỳ cục cung đường như tả khán hữu khán, đánh giá chung quanh còn chút hoàn cảnh lạ lẫm.

Đi theo Diệp Viễn Sơn một hồi bảy quần tám ngoặt, sau một lúc lâu rốt cục vào một gian phòng.

Mới vào cửa, Diệp Thiên tự chú ý tới cái này trong thính đường dựng đứng mấy khối kiểm tra đo lường thạch, tại kiểm tra đo lường thạch bên cạnh thì có hơn mười người đang ngồi tại trên mặt ghế. Nhìn bọn họ cả đám đều nhìn bộ dáng của mình, rất hiển nhiên những người này đều là chuyên môn tại chờ đợi mình đến.

Diệp Thiên còn đang nghi hoặc chuyện gì thời điểm, Diệp Viễn Sơn đã là cùng những người kia đánh qua mời đến, sau đó chỉ vào một khối màu xám kiểm tra đo lường con đường bằng đá: "Diệp Thiên, người toàn lực hướng cái này khối kiểm tra đo lường thạch đánh lên một quyền."

"A." Tuy nhiên không làm rõ được đến tốt cùng, nhưng Diệp Thiên biết rõ tại hơn mười người nhìn soi mói, tự nhiên không thể cãi lệnh. Lên tiếng, hân cất bước đến màu xám kiểm tra đo lường thạch trước, ngưng thần tĩnh khí mấy hơi thở thời gian, mới dùng sáu thành khí lực một quyền đảo ra.

"Bùm!"

Nặng nề một cái tiếng vang qua đi, Diệp Thiên chợt phát hiện, cái này màu xám kiểm tra đo lường thạch rõ ràng lấy mất thường có thể thấy được tốc độ, rất nhanh cả biến thành màu vàng nhạt trắng. Hơn nữa cái này vàng nhạt nhan sắc duy trì hảo một hồi, vừa rồi từ từ tán đi.

Cùng lần đồng thời, trong đại sảnh hơn mười người, rõ ràng đồng thời sợ hãi than lên tiếng.

Trong đó một cái Diệp Thiên chưa bao giờ thấy qua lão nhân, càng "Vụt" đứng lên, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc nói: "Màu vàng nhạt, năm nghìn cân lực, tiểu tử này chỉ cần thân thể quyền lực, rõ ràng đạt đến năm nghìn cân!"

Diệp Viễn Sơn hiển nhiên là sớm có sở liệu, lạnh nhạt đáp lại nói: "Không sai, cái này đã tương đương với tam lưu cao giai võ giả cao cấp nhất lực công kích!"

"Khó trách hân dám ở gia tộc thiếu niên lí đối người khác ra tay." Lão giả nặng nề hừ một tiếng, nói: "Một người bình thường, dám tùy ý đối võ giả động thủ, nhưng lại một lần lại một lần, nguyên lai đây chính là hân cây vào!"

"Trở lại Chân trưởng lão, lần trước ta lúc kiểm trắc tiểu tử này đại khái chỉ có tam lưu cấp 2 giai gì đó trình độ, nhưng là cách nửa tháng, hân lực lượng tự tăng trưởng suốt một tầng thứ, tốc độ kia cực nhanh, đúng là viễn siêu trong tộc phân lớn võ giả." Diệp Viễn Sơn hướng lão giả chấp tay làm lễ giờ, bất động thanh sắc âm thầm hướng Diệp Thiên giao đầu hơn cái ánh mắt.

Theo góc độ của hân mà nói, vừa rồi những lời này hiển nhiên hay là tại vì Diệp Thiên giải thích, cùng sử dụng sự thật đến thuyết minh, Diệp Thiên tuy nhiên không thể tu ra chân khí, nhưng là không phải hoàn toàn không có nên chỗ.

Có thể hân không nói như vậy khá tốt, như vậy một giảng, bị gọi là Chân trưởng lão lão giả, lập tức nặng nề đập mạnh dưới chân, hướng Diệp Viễn Sơn nghiêm nghị quát: "Viễn Sơn, người có phải hay không đứng ở nghi trượng trên vị trí này ngốc hồ đồ. Chiều người nói như vậy, chẳng lẽ ta Diệp gia chỗ huấn luyện hậu bối đệ tử, rõ ràng cũng không bằng một người bình thường?!"

Diệp Viễn Sơn mang mang khom người nói ra: "Không dám!"

"Hừ!" Chân trưởng lão liếc qua Diệp Thiên, nặng nề hừ một tiếng, mới còn nói thêm: "Viễn Sơn a, sau quý hân là nộp lên cho gia tộc ma thú tinh hạch số lượng, bây giờ còn kém bao nhiêu a?"

Diệp Viễn Sơn hồi phục nói: "Hội Chân trưởng lão, còn thiếu lục giai ma thú tinh hạch sáu khóa, ngũ giai tinh hạch hai mươi có ba."

Chân trưởng lão giương mắt nhìn trần nhà, ngữ đạm nói quải niệm chậm rãi nói ra: "Tốt lắm, nếu như tiểu tử này tại thu tế trước, đem những này ghế trống gom góp, hân tùy ý đối vô giả động thủ chuyện tình, ta đương không có phát sinh qua."

"Cái này. . ." Diệp Viễn Sơn ngẩn người, lập tức cẩn cẩn dục dục nói: "Chân trưởng lão, chúng ta thiếu lục giai ma thú tinh hạch, có thể toàn bộ cũng phải cần hai tháng trong vòng, như vậy nhất định phải đi Nguyệt Lạc sơn mạch đi liệt sát ma thú lại vừa a!"

Chân trưởng lão như gió lốc xoay người, chậm chậm vào Diệp Viễn Sơn kỳ quái quát: "Diệp Viễn Sơn là nghi trọng, ngươi cho ta lão vắng đầu, liền điểm ấy cũng không biết không thành?"

Nói xong, hân không đếm xỉa là xa liên tục chấp tay tạ lỗi động tác, ngược lại nhìn xem Diệp Thiên, hai mắt hân quang lập loè nói: "Tiểu tử, ta hiện tại cho ngươi hai lựa chọn, hoặc là chính mình rời đi Diệp gia bảo, hoặc là, tặc hoàn thành cái này ngũ giai lục giai tổng cộng hai mươi chín khóa ma thú tinh hạch nhiệm vụ. . . Ngươi lựa chọn cái nào?"

"Nhiệm vụ!" Diệp Thiên hai mắt híp híp, miệng đầy ứng thừa xuống tới.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30 : Nhiệm vụ đích chuẩn bị

Rất rõ ràng, gọi Chân trưởng lão lão đầu này, một lòng muốn giữ gìn vô giả mặt.

Đại để hân cùng trong gia tộc những thiếu niên kia đều là giống nhau, đều có loại cừu thị trừ vô giả bên ngoài bất luận cái gì có năng lực chi lòng người. Hoặc là cũng không thể nói là bọn họ, mà là Thần Võ đại lục ức đã qua vạn năm hình thành truyền thống quan niệm, căn bản là bài xích bất luận cái gì không phải vô giả tên cướp.

Đối với cái này một điểm, Diệp Thiên đã sớm có nhận thức.

Chỉ là hân không có ngờ tới chính là, gia tộc lại hội dùng loại phương thức này đến làm khó hân.

Phải biết rằng ngũ giai lục giai ma thú, đã có được có thể so với nhị lưu trung cao giai vô giả thực lực. Tuy nhiên ma thú bay qua ngũ giai khảm, mới trở lại tại trong đầu đàn sinh ra tinh hạch. Nhưng là có tinh hạch ma thú, tựa giống với vô giả học tập vũ kỹ, hân vô luận là sát thương hoặc là phòng ngự, tối thiểu nhất đều có tứ giai ma thú thập bội đã ngoài!

Loại trình độ này ma thú, tựa Diệp Thiên trước mắt tiêu chuẩn mà nói, căn bản chính là không thể địch lại được tồn tại.

Nhưng hết lần này tới lần khác, Chân trưởng lão cũng đang hân chích phô bày sáu phần khí lực sau, đem thu hoạch năm sáu giai ma thú tinh hạch nhiệm vụ giao cho hân...

Loại hành vi này, trong lúc nhất thời làm cho Diệp Thiên đối Chân trưởng lão dụng tâm, cảm giác được vô cùng căm hận cùng chán ghét. Lão gia hỏa này, rõ ràng chính là muốn mượn Nguyệt Lạc sơn mạch lí cái kia chút ít ma thú, đem Diệp Thiên theo Diệp gia bảo hậu bối đệ tử trung xoá tên!

Trong lòng cười lạnh vài tiếng, Diệp Thiên hướng Diệp Viễn Sơn hứa hẹn trong hai tháng tất nhiên lấy tới cũng đủ ma thú tinh hạch sau, lúc này mới lui đi ra.

Trở lại hậu bối đệ tử khu sinh hoạt vực, Diệp Lâm Nhi sớm đã là nhanh chóng giống như kiến bò trên chảo nóng. Mà nghe xong Diệp Thiên giảng thuật qua lí mặt chuyện tình sau, nha đầu kia càng khí liên tục nguyên rửa nói: "Diệp gia những chuyện lật vặt kia đập hư lương thực lão già kia, làm sao lại không được đầy đủ bộ chết hết!"

Lời này nói Diệp Thiên lập tức nhin không được cười lên: "Tốt lắm nha đầu, ngươi nói như vậy cũng không phải là thực nữ gây nên đó. Yên tâm, không

phải là hai mươi chín khóa năm sáu giai ma thú tinh hạch sao, đừng nói thời gian còn có hai tháng, chính là giảm bớt một nửa, ta cũng vậy có lòng tin đem tới tay."

"Chính là..." Diệp Lâm Nhi còn muốn nói tiếp, Diệp Thiên đã là khoát khoát tay đem nàng ngăn cản.

Kỳ thật từ lúc đáp ứng tiếp được nhiệm vụ này thời điểm, Diệp Thiên cũng đã lo lắng vô cùng tinh tường. Theo Sơn Lan trấn xuất phát tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch, dựa theo người mạo hiểm truyền miệng tư chất liệu, đi đến Nguyệt Lạc sơn mạch trung năm sáu giai ma thú tụ tập địa, đại khái cần nửa tháng thời gian. Nói cách khác, chỉ là một cái đi tới đi lui tựa cần cả tháng thời gian.

Mà còn lại trong thời gian, Diệp Thiên cần được cam đoan mỗi ngày săn bắt một cái ma thú tinh hạch, mới có thể trả lại đến từ giờ có được giao nạp nhiệm vụ cũng đủ số lượng.

Theo biểu hiện ra xem ra, Diệp Thiên nhiệm vụ này thời gian có thể nói là tương đương gấp gấp, hơn nữa cũng là khó khăn nặng nề. Nhưng là tại tiếp được nhiệm vụ giờ Diệp Thiên lo lắng qua một cái khác điểm, thì phải là... Mã Kí trần bảo trai.

Đúng vậy, cái này tọa lạc ở Sơn Lan trấn buôn bán đồng bọn, mới có thể cung cấp một ít trợ giúp.

Thậm chí Diệp Thiên đã nghĩ kỹ, ngày mai đi Sơn Lan trấn sau, tìm đến Mã lão đầu hoặc là con của hắn Mã Đăng Phi, yêu cầu bọn họ lưu ý theo hiện tại bắt đầu tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch lý mạo hiểm đội ngũ, như những này đội ngũ có tại trong vòng hai tháng ra tới lời nói, như vậy tựa tìm đi thu mua trong tay bọn họ khả năng tồn tại năm sáu giai ma thú tinh hạch.

Dù sao người mạo hiểm đi Nguyệt Lạc sơn mạch, phần lớn là cầu tài, vấn đề này tự nhiên không khó giải quyết.

Về phần số lượng..

Tại không cách nào cam đoan điều kiện tiên quyết, Diệp Thiên đã chuẩn bị chính mình tự mình đi trước một chuyến Nguyệt Lạc sơn mạch. Thứ nhất là đi xem có thể hay không đụng phải tốt đội ngũ, chính mình săn bắt một ít, thứ hai có thể tịch cơ hảo hảo tới luyện chính mình một phen.

Đương nhiên, hắn những ý nghĩ này đều cần cũng đủ tài lực duy trì, cho nên việc cấp bách là muốn tìm được đại lượng đan dược.

Đem cần thiết cùng Diệp Lâm Nhi sau khi nói qua, nha đầu kia chỉ là hơi chút trầm ngâm hạ xuống, liền đảm nhiệm nhiều việc nói: "Đây là việc nhỏ, Diệp Thiên ca ca ngươi đem tiền cho ta, cam đoan sáng sớm ngày mai, ta tài cán vì ngươi tìm được ít nhất dùng ngàn kể Ích Khí Hoàn."

Diệp Thiên gật gật đầu, nói: "Ừ, nếu có khác mọi người không cần phải đan dược, Lâm Nhi cũng giúp ta mua một ít tới."

Diệp Lâm Nhi ứng thanh hảo, cùng Diệp Thiên ước định ngày mai giờ thìn tương kiến sau, liền cầm Diệp Thiên đưa cho nàng hai ngàn mai kim tệ xoay người về bọn họ đi. Đối với cái này sự Diệp Thiên tự nhiên không chút nào lo lắng, cho nên này sẽ hắn liền trở lại trong phòng, vì xuất hành chuẩn bị sẵn sàng.

Tiến vào không gian hơi chút kiểm kê hạ xuống, Diệp Thiên rất nhanh tính toán ra bản thân hôm nay vật tư dự trữ tình huống.

Nhập môn cấp đan dược lý mặt, Ích Khí Hoàn còn có rải rác tám mươi chín khóa, cũng đủ trang bày bình mà có thừa. Trị liệu ngoại thương dùng là Sinh Cơ Tán, rải rác dùng qua một ít sau còn có một trăm sáu mươi tám khóa, tính tính đúng lúc là mười bốn bình lượng.

Sơ giai đan dược Nạp Khí đan, bỏ Diệp Thiên sẽ không cầm lấy đi dùng hoặc là bán đi cái kia khóa bên ngoài, còn có suốt năm bình sáu mươi khóa số lượng.

Mặt khác còn có Huyền Thanh chỗ luyện chế, bị hắn xưng bên ngoài thập toàn đại bổ hoàn đan dược còn có ba mươi bốn khóa.

Đương nhiên, thập toàn đại bổ hoàn Diệp Thiên tự nhiên sẽ không cầm lấy đi đổi tiền, cho nên cuối cùng hắn ước chừng được ra trong không gian tất cả đan dược, toàn bộ đổi thành kim tệ lời nói cũng chỉ có thể có mấy vạn mà thôi. Cái này cách hắn cần thiết cầu số lượng hiển nhiên khác khá xa.

Phải biết rằng, một quả ngũ giai ma thú tinh hạch đều là hai vạn kim tệ, lục giai càng cần mười vạn gì đó.

Hắn phải cần hai mươi chín khóa ma thú tinh hạch, nếu như toàn bộ muốn dùng kim tệ đến mua lời nói, tối thiểu nhất đều được trăm vạn có hơn. Cái kia mấy vạn kim tệ này đến chắc chắn lời nói, quả thực chính là như muối bỏ biển.

Diệp Lâm Nhi nếu như bà Ích Khí Hoàn thu năm nghìn miếng đá ngoài, ngược lại có thể miễn cưỡng đủ. Nhưng là nhiều như vậy số lượng, Diệp Thiên xem chừng tuyệt đối không cách nào tại Diệp gia bảo trong tự kiểm đủ.

Quả nhiên, tại sáng ngày thứ hai giờ thìn, Diệp Lâm Nhi đúng hẹn mà đến sau, cũng gần kề chích lăm hơn một ngàn ba trăm miếng Ích Khí Hoàn, cùng với Sinh Cơ Tán sáu trăm khóa. Tuy nhiên số này lượng quá mức ngại ít, nhưng là có bao nhiêu cho dù nhiều ít a.

Đem những đan dược này phóng như không gian mặc kệ tiến hóa, Diệp Thiên nói lời từ biệt Diệp Lâm Nhi, trực tiếp thẳng trước hướng Sơn Lan trấn Mã Kí trần bảo trai.

Đương nhiên, cách lúc khác Diệp Thiên cũng không có nói, mình là muốn đích thân đi Nguyệt Lạc sơn mạch săn bắt ma thú. Nếu như nói như vậy lời nói, chỉ sợ Diệp Lâm Nhi sẽ người thứ nhất đứng ra, kiên quyết yêu cầu cùng Diệp Thiên cùng đi mới có thể.

Này đẳng địa phương nguy hiểm, tự nhiên không tốt mang theo Diệp Lâm Nhi.

...

Đi vào Mã Kí trên bảo trai, Diệp Thiên đầu tiên là cho Mã Đằng Phi nắm bình Ích Khí Hoàn, sau đó liền hướng hắn đưa ra giúp mình thu mua ma thú tinh hạch chuyên tình. Không ra Diệp Thiên sờ liệ, đối với cái này đẳng cơ hồ có thể nói được là tiện tay mà thôi nhân tình, Mã Đằng Phi tự nhiên là thuận miệng đồng ý.

Gặp đối phương đáp ứng, Diệp Thiên thì nói rõ ngựa mình thượng sẽ có sự, phải ly khai hai tháng, cũng mơ hồ để lộ ra, mình muốn duy nhất, giao phó đại lượng Ích Khí Hoàn cho đối phương.

Cái đó ngờ tới, Mã Đằng Phi tại biết rõ Diệp Thiên ý tứ này sau, lập tức vui mừng quá đối đáp ứng không nói, hơn nữa chủ động nói cho Diệp Thiên, có thể đợi bọn họ bang Diệp Thiên thu mua tốt lắm ma thú tinh hạch, sau đó lại tính toán nhiều thời thiếu bỏ công việc.

Điểm này, tự nhiên sâu hợp Diệp Thiên ý. Làm bộ trầm ngâm một lát đáp ứng xuống sau, làm thuận miệng yêu cầu, Diệp Thiên lại lần nữa tại Mã Đằng Phi trong lúc này mua hàng hai ngàn miếng Ích Khí Hoàn, cũng hứa hẹn Hậu thiên sáng sớm đưa hàng đến từ sau, liền đứng dậy tổ cáo từ.

Đương nhiên, Diệp Thiên cũng không trở về Diệp gia bảo tính toán. Hắn tại sơn lan tìm khách sạn ở lại sau, liền chuẩn bị đem hai ngày này thời gian toàn bộ dùng để tu hành.

Trong hiện thực hai ngày tuy liền tạm thời nước tới chân mới nhảy đều ngại khoảng, nhưng là có không gian chi trợ, Diệp Thiên lại có thể đạt được trọn vẹn nửa tháng thời gian. Thời gian lâu như vậy, cũng đủ Diệp Thiên thực lực tăng trưởng một bước dài.

Trên thực tế Diệp Thiên tối sơ cũng không chuẩn bị làm như thế, cái này được nhờ sự giúp đỡ Huyền Thanh nhắc nhở.

Tuy nhiên ở tại khách điểm không thể tu hành Ngọc Thanh quyết, nhưng lần trước Huyền Thanh chính là dẫn theo vô số lá cây tiến vào không gian, cái này ước chừng nửa tháng thời gian, dùng để trợ giúp Diệp Thiên tu tập rút kiếm thức hiển nhiên là cá lựa chọn rất tốt.

Đem Ích Khí Hoàn toàn bộ dẫn vào không gian cất kỹ, Huyền Thanh đã là bọc đại lượng lá cây bay đến không trung, nói: "Tiểu tử, cái này nửa tháng thời gian, hi vọng ngươi có thể đem rút kiếm thức tu đến tầng thứ nhất, nếu không lão phu chính là sẽ không để cho ngươi ra tay đi săn bắt ma thú."

Diệp Thiên nhẹ gật đầu, thâm nghĩ mặc dù ngươi không nói, ta nếu quả thật dùng nửa tháng thời gian đều không thể có tiến bộ lời nói, ta đây mình cũng không có cách nào khác thuyết phục chính mình.

Cầm kiếm đứng vững, Diệp Thiên ngửa đầu nhìn nhìn trên mặt Huyền Thanh, thần sắc kiên định hô: "Đến đây đi!"

...

"Huru!" ...

"Xuy!" ...

...

Kế tiếp thời gian, Diệp Thiên một lần khắp rút kiếm ám sát không cần lăm lờ. Đáng giá mừng rỡ chính là, cũng không biết bởi vì không gian đặc thù, hay là duyên mình hoàn toàn tinh hạ tâm tư, gần kề chỉ là một nguyệt thời gian, Diệp Thiên rút kiếm thức liền lấy được nhảy vọt tiến bộ.

Ít nhất, tại không gian thời gian một tháng sau, Huyền Thanh lại tùy ý ném ra Lạc Hiệp, Diệp Thiên đã sẽ không tại đổ vào dù là một mảnh!

Lại nửa tháng, thậm chí Huyền Thanh có ý thức tăng lớn khó khăn, dùng kinh lực rất nhanh vút xuống dưới lá cây, hoặc là dùng quỹ dị góc độ có ý làm khó dễ, Diệp Thiên cũng có thể chém ra tám phần gì đó lá cây. Cũng bởi vì loại tình huống này, Huyền Thanh mang vào không gian đại lượng lá cây, lại không có muốn tới cả bán nguyệt thời gian, đã bị Diệp Thiên chém không còn một mảnh!

Nhìn thấy như thế tình huống, Huyền Thanh mới vui mừng nói: "Tốt lắm, tiểu tử, ngươi hiện tại không sai biệt lắm đã đạt đến cấp thứ nhất."

"Đạt tới giai đoạn thứ nhất rồi?" Diệp Thiên cá bán nguyệt đến điên cuồng huấn luyện, hoàn toàn đem tất cả tâm thần đều đầu nhập vào đi vào, thẳng đến không có lá cây sau, hắn mới tỉnh ngộ tới mình quả thật đã lấy được khá lớn tiến bộ. Nhưng Huyền Thanh nói như thế, nhưng lại dẫn hắn một cái khác nghi vấn: "Cái kia, Huyền Thanh lão nhân, cái gọi là rút kiếm thức giai đoạn thứ nhất, là cái dạng gì trình độ, vừa muốn dùng như thế nào tiêu chuẩn?"

"Kiếm không hư phát!" Huyền Thanh cười cười, nói: "Chính là ngươi như đứng ở chỗ này, trước mắt bay qua nhất chỉch ruồi bọ lời nói, là có thể một kiếm chém chỉ!"

"Cái này... Tựa hồ cũng không coi vào đâu a?" Diệp Thiên trầm ngâm hạ xuống, bỗng nhiên lại hỏi: "Nếu như nói ta đứng ở ruồi bọ trong đồng, có trăm ngàn con ruồi bay múa lời nói, ta chém nhất chỉch cùng toàn bộ chém có gì khác nhau?"

"Tiểu tử, ngàn vạn không cần phải thật cao theo đuổi xa, trong lúc này chính là giai đoạn thứ nhất cùng giai đoạn thứ hai khác nhau." Huyền Thanh trừng mắt liếc hắn một cái, nói tiếp: "Ngươi hiện tại muốn trước tiên đem giai đoạn thứ nhất vững chắc, sau đó lại lo lắng khác."

Diệp Thiên nháy nháy con mắt, hi hi cười, nói: "Không bằng, ngươi đem đằng sau mấy cái giai đoạn đều nói cho ta biết a."

"Mặc kệ ngươi!" Huyền Thanh quăng hẳn một cái nhan sắc, xoay người liền chui vào đại thiết bài trong không tại để ý tới hắn.

"Được rồi, biết rõ ngươi chính là như vậy." Rầu rĩ lắc đầu, Diệp Thiên xoay người ra không gian sau, phát hiện sắc trời còn sớm, ước chừng chỉ là giờ dần muộn, cách sắc trời còn có không ngắn một thời gian ngắn. Ngắm lại không có chuyện gì lắm, Diệp Thiên đem Ích Khí Hoàn trang tám mươi bình cả sau, sắc trời lúc này mới phóng sáng.

Cấp vội vàng đi Mã Kí trên bảo trai đem tám mươi bình toàn bộ giao cho Mã Đăng Phi, Diệp Thiên luôn mãi nhắc nhở nhất định phải giúp mình thu mua ma thú tinh hạch sau, lúc này mới lại đuôi hướng về phía Sơn Lan trấn phía nam người mạo hiểm tụ tập.

Khu vực này, trực tiếp giáp giới Nguyệt Lạc sơn mạch. Tuy nhiên hôm nay vẫn chưa tới giờ thìn, có thể Diệp Thiên tại người đi đường trên đường, liền phát hiện đã có rất nhiều người cùng hắn, tại triều bên kia tiến đến. Mà theo dòng người đi vào tụ tập khu vực, Diệp Thiên còn chưa kịp đánh giá chung quanh một phen, đã bị bên tai ồn ào cùng làm ồn, sáo cơ hồ vắng đầu!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31 : Mạo hiểm tổ thành

"Tam lưu trung giai võ giả mang theo cường lực kim hệ vũ kỹ, cầu tổ Nguyệt Lạc sơn mạch tứ giai ma thú đội ngũ!"

"Toàn bộ nhị lưu võ giả cường lực đội ngũ, thiếu bốn gã nhị lưu sơ giai võ giả, muốn vào đội ngũ bằng hữu thỉnh tốc độ, kén người xuất phát!"

"Muốn cường lực bảo vệ sao? Nghĩ thể nghiệm thoải mái an toàn sẵn thú thử trình sao? Tam lưu cao giai thổ hệ võ giả, cầu ngũ giai ma thú đội ngũ, còn thiếu người đội ngũ thỉnh giao nạp tiền ký quỹ, bản thân đem trước tiên cùng các ngươi tụ họp!"

...

Mọi việc như thế gọi, hoàn toàn tràn ngập tại cả khu vực. Những kia người mạo hiểm hoặc là mướn dong binh, cả đám đều dường như bán món ăn người bán hàng rong, liều mạng hét to hò hét đồng thời, còn không ngừng lộ ra được sự cường đại của mình cùng ưu thế, để có thể mau chóng tìm được đội ngũ.

Rất hiển nhiên, đây là một tự do đã có chút ít tàn mạn địa phương.

Trong này vô luận ngươi như thế nào hét lên gào rú, chẳng những không có bất luận kẻ nào mà nói ngươi, nhưng lại có thể thỉnh thoảng hấp dẫn đến những kia đang tìm kiếm đội viên chỉ ánh mắt của người. Diệp Thiên căn vốn không nghĩ tới, mọi người tìm kiếm đội ngũ phương thức là như thế không bị cản trở, cho nên tiến vào khu vực này sau, hắn choáng váng nửa ngày mắt vừa rồi kịp phản ứng: nguyên lai, người mạo hiểm tụ tập địa là cái dạng này a!

Hồi thần lại, Diệp Thiên thì chú ý tới, ngoại trừ tại la to tìm đội ngũ người bên ngoài, trong lúc này càng nhiều là người mạo hiểm, thì là tốp năm tốp ba tụ tập cùng một chỗ, thỉnh thoảng hướng gọi trong đám người lướt qua vài lần.

Những này, khẳng định chính là đội ngũ thành lập sau, chính thiếu khuyết một hai người mạo hiểm tiểu đội.

Theo dòng người tại khu vực này cái đó bước chậm một hồi, Diệp Thiên thông qua tai nghe miệng hỏi sau, rốt cục hiểu được mạo hiểm tiểu đội tạo thành quy tắc kỳ càng.

Đầu tiên, cho đến thành lập một cái mạo hiểm đội ngũ, thì cần nhất danh đội trưởng đến bên cạnh người mạo hiểm nghiệp đoàn đệ trình xin. Đội xét duyệt sau khi thông qua, người này đội trưởng sẽ gặp có được một chỉ tạm thời bị chính thức thừa nhận tiểu đội, mà đội ngũ nhân số, thì dựa vào đội trưởng chính là người mạo hiểm đăng cấp đến tính toán.

Một sao người mạo hiểm, chỉ có thể tạo thành kẻ cả mình ở trong năm người mạo hiểm tiểu đội, hai sao là quy tắc có thể có được mười người... Như vậy mãi cho đến cửu tinh người mạo hiểm, có thể tạo thành hơn ngàn người bàng đại đội ngũ!

Đương nhiên, ngươi cũng có thể không để ý tới những này quy tắc, tổ chức một cái tư nhân đội ngũ.

Nhưng là như vậy lời nói, thì không thể đi lĩnh người mạo hiểm nghiệp đoàn tuyên bố nhiệm vụ, cũng vô pháp thông qua nghiệp đoàn ban thưởng đến đề

thắng của mình Tỉnh cấp.

Một điểm nữa, chính là vô luận là tạo thành đội ngũ đội trưởng, hoặc là tiến vào tiểu đội đội viên, đều phải hướng người mạo hiểm nghiệp đoàn giao nạp nhất định tiền ký quỹ. Như lĩnh nhiệm vụ thất bại, những tiền ký quỹ cũng sẽ bị tịch thu, trái lại thì sẽ trở thành bội số trả.

Loại này quy tắc thật lớn quy phạm những tạm thời tạo thành đội ngũ, hơn nữa bởi vì trừng phạt nghiêm khắc, khiến cho đội ngũ thoát nhìn càng thêm tin cậy.

Diệp Thiên trong này dạo qua một vòng, không hợp ý nhận người đội ngũ sau, thực sự chẳng muốn cùng người khác đồng dạng la to. Phí thời gian gian hán tìm người mạo hiểm nghiệp đoàn lí người muốn tới giấy cùng bút, "Lả tả" ghi qua sau, liền đem cái này viết chữ bài tử cho dựng đứng.

"Thủy liệu pháp hệ võ giả, cầu lục giai ma thú đoàn đội, người rảnh rồi chớ quấy rầy!"

Hắn tám bảng này dựng lên, lập tức tựa hấp dẫn rất nhiều nhìn chăm chú mục quang. Giấy lát thời gian, tựa có không ít người vây quanh tới đối với hắn chỉ trò, hơn nữa có không ít người tại trước tiên tỏ vẻ của mình mời ý.

"Đứa bé kia, ngươi thật sự là nhất danh trị liệu hệ võ giả sao, đúng vậy lời nói đội ngũ chúng ta muốn ngươi!"

"Tiểu huynh đệ, đội ngũ chúng ta thiếu khuyết nhất danh trị liệu võ giả, chỉ cần trị cho ngươi liệu hệ vũ kỹ đạt tới sơ dóm nơi sâu trong nhà cảnh giới."

"Đến chúng ta nơi này đi, trị liệu võ giả bằng hữu, chúng ta đem cho ngươi cung cấp an toàn nhất sản thú lữ trình đồng thời, cũng sẽ cho ngươi cao nhất lợi ích chia làm."

...

Nhìn những người này mỗi người tranh tiên, sợ rút lại phía sau người khác bộ dạng, tự nhiên không khó nhìn ra bọn họ đối Diệp Thiên cái này bài tẩy từ coi trọng.

Phải biết rằng, tại Thần Võ đại lục thượng, chuyên tu trị liệu hệ võ giả phi thường rất thưa thớt. Cái này không chỉ có bởi vì chủ tu trị liệu vũ kỹ làm cho chính mình thiếu khuyết tự bảo vệ mình năng lực, hơn nữa phần lớn về sau cũng chỉ có thể làm làm phía sau màn công tác. Giá đối với lập chí trở thành cường lực võ giả người, tự nhiên thiếu khuyết lực hấp dẫn.

Nhưng là, nhậm chức gì mạo hiểm đoàn đội mà nói, trị liệu hệ võ giả đều là cực độ khan hiếm đoạt tay hàng. Bởi vì nhất danh trị liệu hệ võ giả, tối thiểu nhất có thể sử cả đoàn đội gia tăng ba thành chiến lực!

Cho nên mọi người đều ném ra ngoài cảnh ô-liu tràng diện, từ lúc Diệp Thiên viết ra cái này bài tẩy từ trước liền có thể đoán được. Mà trải qua một phen chọn lựa, Diệp Thiên cuối cùng nhất lựa chọn một chỉ toàn bộ do nhị lưu trung giai võ giả người kí tên đầu tiên trong văn kiện, dưới của hắn toàn bộ đều là sơ giai võ giả tạo thành đội ngũ.

Diệp Thiên xin trở thành người mạo hiểm nhập đội, trước kia đang ở trong đội ngũ người liền đều làm tự giới thiệu. Điều này cũng làm cho Diệp Thiên mình bạch đến, nhị lưu trung giai võ giả tên là thuộc đình uy, trong đội ngũ hai cái nữ hài nhi, phân biệt gọi là thuộc ngọc cùng Shauna.

Ba người này tất cả đều tại hai mươi ba mươi bốn tuổi cao thấp, rất hiển nhiên hẳn là thuộc về cùng một cái gia tộc.

Một gã khác trên trán có vết đao nam nhân, thì đối Diệp Thiên thập phần không hữu hảo. Đẳng hai nàng làm xong giới thiệu sau, hắn hai tay ôm ngực lạnh lùng hỏi: "Tiểu tử kia, ta xem ngươi bất quá mười tuổi gì đó tuổi, có thể đem hạng nhất trị liệu vũ kỹ tu đến sơ dóm nơi sâu trong nhà, cái này không khỏi cũng quá thái quá đi!"

"Thái quá sao?" Diệp Thiên cười lạnh liếc đối phương liếc, nhưng lại căn bản không có ý giải thích. Sáu năm gia tộc cuộc sống, làm cho Diệp Thiên sớm đối các loại cười nhạo, thậm chí phải không mảnh miết thị tràng diện nhìn như không thấy, càng không nói đến chỉ là loại này có chứa hàm súc ý tứ hàm xúc nghi vấn.

Sự thật làm như thế nào dạng chính là như thế nào, cũng không phải ai nói mấy câu, có thể đem chi thay đổi.

Nhưng này vết đao nam nhân, hiển nhiên đối sự thật như trước có mang nghi hoặc. Gặp Diệp Thiên không nói nhiều lời nói, hắn đột nhiên giơ tay lên nhanh uống "Nát đất chương" ba chữ, sau đó đem lòng bàn tay nhẹ nhàng khắc ở trên lồng ngực của mình.

Nhìn thấy trong đội ngũ mấy người đều muốn chú ý tiến đến gần, đao này sẹo nam nhân tươi sáng cười, nói: "Không có ý tứ, trước khi lên đường ta bị nội thương không nhẹ, hi vọng vị này trị liệu hệ võ giả, trước đem thương thế của ta chữa cho tốt!"

Lời này nói, làm cho trong đội ngũ mấy người khác, nhất tề mắt choáng váng.

Chỉ có Diệp Thiên có chút cười khổ lắc đầu, nói: "Vị huynh đệ kia, ngươi đây là cần gì chứ."

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra, nguyên lai đao này sẹo nam nhân đắc ý đồ cũng không phải là trong lòng còn có khiêu khích, mà là muốn nghiệm chứng chính mình đến cùng là đúng hay không trị liệu hệ võ giả. Hắn không tiếc tự mình hại mình động tác tuy nhiên thoát nhìn có chút ngốc, có thể trên thực tế nhưng lại thông minh nhất cách làm.

Bởi như vậy sẽ không quá trôi qua tội Diệp Thiên, thứ hai cũng có thể thông qua tự mình cảm xúc, trực tiếp nhất hữu hiệu minh bạch Diệp Thiên trị liệu trình độ. Thuộc về mà nói, hần cái này hoàn toàn là đối với chính mình phụ trách, đối cả đội ngũ phụ trách hành vi.

Từ nơi này một điểm xem ra, Diệp Thiên cũng có chút ít may mắn chính mình không có chọn sai đội ngũ.

Dù sao mọi người muốn đi chính là khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm Nguyệt Lạc son mạch, hần như thế cách làm không những được hữu hiệu ngăn chặn xuất hiện liên lụy đội ngũ đồng bạn, cũng có thể tại Diệp Thiên thể hiện ra thực lực sau, làm cho tất cả mọi người đối hần trị liệu trình độ có một trực quan minh bạch, do đó định ra ra tiến vào Nguyệt Lạc son mạch sau nhất thích đáng phương thức chiến đấu.

Hơi chút đi lòng vòng ý niệm trong đầu, Diệp Thiên thờ dài tiến lên, trong chớp mắt tựu tại đối phương trên người liên phách vài chương.

"Ách!"

Diệp Thiên chương lực mới ra, vết đao nam nhân liền nhện không được ngăn ngại. Đẳng vài chương đập xong sau, người này trên mặt biểu lộ, lập tức trở nên vô cùng đặc sắc!

"Làm sao vậy, có hiệu quả hay là không có hiệu quả?"

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, hần trị liệu trình độ là cường hay là nhược?"

Rất nhiều người vào lúc đó đều mở miệng hỏi lên tiếng âm. Nhất là những kia theo Diệp Thiên nhập đội sau, sẽ đem chú ý chuyển dời đến chi đội ngũ này môn một mình các vũ giả, muốn biết kết quả ý tứ thì càng gia bức thiết.

Mà ngay cả đồng nhất trong đội ngũ thuộc thị huynh muội ba người mục quang cũng vòng vo tới, hiển nhiên là đang chờ đợi vết đao nam nhân đáp án.

Sau nửa ngày, thẳng đến Diệp Thiên rời khỏi người bên cạnh, trở lại trước kia đứng thẳng vị trí sau, vết đao nam nhân mới thở ra thật dài khẩu khí, xoay người thật sự hướng Diệp Thiên bái, nói: "Tôn kính trị liệu võ giả tiên sinh, ta vì lúc trước lỗ mãng, trịnh trọng hướng ngài tạ lỗi!"

"Xôn xao!"

Hần lời kia vừa thốt ra, lập tức khiến cho chung quanh rất nhiều chú ý bên này tình huống võ giả tập thể xôn xao.

Đây chính là nhất danh nhị lưu sơ giai võ giả công kích thương tổn. Tuy nhiên không biết Diệp Thiên lật tay vài trong lòng bàn tay, đến tốt cùng đem thương thế ngăn chặn hoặc là nói trị liệu đến cái gì trình độ, nhưng chỉ chỉ dựa vào mượn đao sẹo nam nhân đột nhiên xuất hiện thái độ, mọi người liền có thể hoàn toàn khẳng định, Diệp Thiên trị liệu khẳng định có cái này không thể tâm thường so sánh hiệu quả.

Minh bạch đến điểm ấy... Lập tức, một cái so với một cái đại tiếng gào, như gọn sóng hướng Diệp Thiên chỗ đội ngũ truyền đạt tới.

"Bản thân chính là nhị lưu sơ giai võ giả, chủ tu kim hệ cường lực công kích vũ kỹ, hy vọng có thể cùng các người cộng đồng đi trước Nguyệt Lạc son mạch!"

"Ngao ngô, ta chính là nhị lưu trung giai võ giả, tình nguyện làm một cái tiểu tốt tử, thu ta, chạy nhanh thu ta!"

"Cái kia, ta là tam lưu trung giai võ giả, chủ tu mộc hệ bình thường vũ kỹ, không biết có thể hay không..."

"Cút!"

Cuối cùng một cái hô lên tổ đội thỉnh cầu gia hòa, lập tức chiếm được toàn thể tất cả mọi người quát lớn!

Hay nói giỡn, đây chính là đội viên tối thiểu đều ở nhị lưu võ giả tiêu chuẩn hiểu rõ đội ngũ, lần đi Nguyệt Lạc son mạch cũng là muốn săn bắt lục giai ma thú, người một cái tam lưu thái điều võ giả, cũng tốt ý tứ đi theo đi đục nước béo cò?

A không, hần là đi thom lây mới đúng.

Bằng vào mạnh như vậy lực đội ngũ, nhưng lại có trị liệu hệ võ giả tồn tại, tiểu trừ một chi lục giai ma thú tuyệt đối là nắm chắc. Thậm chí như cẩn thận một chút lời nói, chỉ sợ cũng sẽ không có người vì vậy mà bị thương...

Như thế rõ ràng có thể rất nhiều kiếm tiền đội ngũ, không tự mình tham dự tiến đến chẳng phải là đáng tiếc!

Duy nhất có chút làm mọi người khó chịu chính là, cái này chích đội ngũ đội trưởng chỉ là danh hai sao người mạo hiểm. Nói cách khác ngoại trừ đã tại trong đội ngũ năm người bên ngoài, Diệp Thiên bọn họ chi đội ngũ này nhiều nhất chỉ có thể lại dung nạp năm người mà thôi.

Trong một nhiều yêu cầu gia nhập đội ngũ thanh âm trung, muốn chọn lựa ra năm tên cường lực lại thích hợp đội ngũ võ giả, hiển nhiên không phải một kiện quá sự tình đơn giản.

Cũng may, đội trưởng thuộc đình uy hiển nhiên cũng là kinh nghiệm phong phú chi người. Trải qua một hồi làm phiền chọn lựa sau, hần cuối cùng nhất xác định xuống mặt khác đội viên. Mà làm cho Diệp Thiên cảm giác được thỏa mãn chính là, lại có hai gã nhị lưu cao giai võ giả, cũng không biết là gom góp thú hay là đến những nơi nào nhiệt, rõ ràng cũng gia nhập vào trong đội ngũ.

Hơn nữa, cái này hai gã nhị lưu cao giai vô giả hay là sinh đôi huynh đệ, nhìn bọn họ hành động gian ăn ý vô cùng, còn mơ hồ lẫn nhau vì góc chỗ đứng, rất hiển nhiên đây là sinh đôi huynh đệ, nhất định tình thông lẫn nhau phối hợp, hoặc là cực kỳ khó được hợp kích chi thuật.

"Nður thế, sẵn bắt lợc giai ma thú nhiệm vụ, hẳn là không tính khó khăn a!" Trong lòng âm thầm nhẹ gật đầu, Diệp Thiên đối sắp tiến hành Nguyệt Lạc sơn mạch hành trình, tràn ngập chờ mong!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 : Được liệu hấp dẫn

Hai tên nhị lưu cao giai, nhất danh nhị lưu trung giai sáu gã sơ giai vô giả, hơn nữa một cái biểu hiện ra thuộc về trị liệu hệ Diệp Thiên, như vậy đội ngũ không nói tại mạo hiểm trong công hội không thể thấy nhiều lời nói, tối thiểu nhất tại sơn lan trấn người mạo hiểm trong đội ngũ, bọn họ tuyệt đối thuộc về tính ra thượng tồn tại.

"Tốt lắm, mọi người quả thực nghỉ ngơi và hồi phục hạ xuống, bổ sung hết phải, chúng ta giờ Ty đang tại trong lúc này tập hợp!" Thiệu Đình Uy phủ tay, nói qua tập kết thời gian sau, lại thân mật hướng Diệp Thiên nói ra: "Diệp Thiên tiểu huynh đệ, trong đội ngũ ba thành lợi ích thuộc về ngươi, không biết như vậy phân phối ngươi là hay không thỏa mãn?"

"Không có vấn đề." Diệp Thiên lạnh nhạt đáp lại một tiếng. Đối với cái này chính là hình thức phân phối hẳn tự nhiên không có khả năng có bất kỳ dị nghị gì, mặc dù nói hẳn ti chức trị liệu nhân viên, tại trong đội ngũ quả thật có cái này không thể tầm thường so sánh địa vị, nhưng ba thành tiền lời đối với hẳn cá nhân mà nói, tuyệt đối xem như rất hậu đãi đãi ngộ.

Hẳn vốn cho là, mình có thể độc đắc hai thành sẽ không sai rồi . .

Dù sao cả đội ngũ có mười người tồn tại, tại Diệp Thiên cần phân đi ba thành, vậy đối với họ Tản sinh đôi huynh đệ được chia một phần rưỡi, Thiệu Đình Uy chính mình một phần rưỡi sau, còn lại trong đội ngũ sáu người, cũng chỉ có thể chia đều còn lại năm thành phần ngạch.

Xác định phân phối nguyên tắc sau, mọi người thương nghị một hồi, xác định tiếp nhận một cái chém giết thất giai thổ hệ ma thú nhiệm vụ sau, lúc này mới phân tán ra đến đều tự đi bổ sung nhu yếu phẩm.

Đối với sớm chuẩn bị cho tốt hết thấy Diệp Thiên mà nói, tự nhiên nếu không cần đi bổ sung cái gì. Chán đến chết tại nguyên chỗ đợi cho giờ Ty, đợi tất cả mọi người đều quay lại sau, một chuyến mười người đội ngũ liền chính thức hướng Nguyệt Lạc sơn mạch xuất phát!

Đương nhiên, bởi vì lưỡng địa tiếp giáp mà tòa nguyên nhân, ra Sơn Lan trấn sau, mọi người cho dù tiến nhập Nguyệt Lạc sơn mạch. Có thể không luận khi nào thì, Thần Võ đại lục cuối cùng là nhân loại chúa tể, cho nên tuy nhiên tiến vào đến Nguyệt Lạc sơn mạch, nhưng là tại rất lâu một đoạn đường trình lý, căn bản cũng không tồn tại bất luận cái gì ma thú.

Đó cũng không phải bởi vì đội ngũ thực lực quá cường đại, mà là duyên tại tới gần Sơn Lan trấn một đoạn trong khoảng cách, ma thú sớm bị tàn sát đến hoàn toàn diệt tuyệt tình trạng!

Như vậy trống không khu vực, đại khái đi một ngày rưỡi thời gian. Bởi vì không có ma thú có thể giết, cho nên cái này vài ngưng mọi người đều biết tự lương khô cùng nước trong giải quyết cái bụng vấn đề. Mãi cho đến ngày hôm sau buổi tối thập phần, trên đường mới ngẫu nhiên xuất hiện linh tinh đề giai ma thú.

Đương nhiên, những này xuất hiện đề giai ma thú, cuối cùng ngoại trừ sa vào mọi người thực vật bên ngoài, lại không hứng nổi bất luận cái gì sóng gió.

Một đêm không nói chuyện.

Ba ngày sáng sớm tiếp tục ra đi trước, đội trưởng Thiệu Đình Uy hướng báo cho mọi người nói: "Tốt lắm, phía trước gió êm sóng lặng khu vực chúng ta đã đi đến, kế tiếp mới là chân chính tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch chiến đấu khu vực, hi vọng mọi người có thể giữ vững tinh thần. Nhất là phía trước vạn độc ao đầm, nên vạn phần chú ý!"

"Cái này tự nhiên!" Những người khác tất cả đều tâm lĩnh hội thần ứng lên tiếng.

Chỉ có Diệp Thiên nghe nói như thế, mờ mịt khó hiểu hỏi bên người Thiệu Ngọc, nói: "Phía trước cái kia cái gì vạn độc ao đầm, là địa phương nào?"

"Đó là một mảnh rất rộng rộng rãi ao đầm địa, ở lại sẽ đi sau khi đi vào, người nên theo sát tỷ tỷ ta a, nếu không rơi vào trong ao đầm nước bùn hãm hại, người trị liệu đều trông nom không được dùng lý." Thiệu Ngọc còn không có đáp lời, bên cạnh gần đây so với hoạt bát Thiệu Na liền nhận lấy chủ đề.

Cái này một đôi tỷ muội, tuổi đều là hai mươi ba tuổi, chỉ có điều Thiệu Na so với Thiệu Ngọc đại ba tháng. Mà lẽ ra bình thường tỷ tỷ đều so với ổn trọng mới đúng, có thể tại đây một đôi tỷ muội trên người lại hoàn toàn sự khác biệt, muội muội nội liễm văn tĩnh, tỷ tỷ hoạt bát dí dỏm.

Theo đội ngũ tập kết, Thiệu Na liền một mực dùng Diệp Thiên tỷ tỷ tự cho mình là, nàng xưng hô mình cũng cho tới bây giờ đều là "Tỷ tỷ ta".

Nhìn Thiệu Na một bộ dáng trách ta không đề cập tới tình nét mặt của người, Diệp Thiên khẽ cười cười, nói: "Này còn phải làm phiền Thiệu Na tỷ tỷ mang theo ta mới được, vạn nhất ta rơi vào nước bùn lí lời nói, người nên trước tiên kéo ta đi ra."

"Hừ, biết rõ là tốt rồi!" Thiệu Na nhăn nhu cái mũi, hừ hừ nói: "Bất quá, Diệp Thiên tiểu đệ đệ, phía trước vạn độc ao đầm không chỉ có riêng chỉ có nước bùn, trong đó lợi hại nhất, muốn chúc những kia đủ loại màu sắc hình dạng đề giai Độc Ma thú, tùy tiện bị bắt luận cái gì nhất chính cần tránh lời nói, tuy nhiên không đến mức tổng rơi mạng nhỏ, nhưng là hội có phiền toái không nhỏ."

"Na tỷ tỷ nói không sai, phía trước vạn độc ao đầm, có thể chôn vùi không ít người mạo hiểm lý." Thiệu Ngọc khó được mở miệng bổ sung một câu.

"Độc Ma thú a!" Diệp Thiên há to miệng, trong nội tâm nhiều ít có chút bồn chồn. Nếu nói là ma thú bình thường, này nhiều lắm là mọi người chỉ là chiến đấu một hồi, mặc dù không cần thận bị thương, bằng vào hấn thủy liệu pháp chương pháp cũng có thể rất nhanh khỏi hẳn.

Nhưng là độc thú này. . .

Cho tới bây giờ không có tiếp xúc qua cũng cho tới bây giờ không có nghiên cứu qua, cho nên đối với loại vật này, Diệp Thiên khái niệm lí tự hai chữ: phiền toái!

Bất quá, nhìn xem cái khác vài tên đội viên, phát hiện bọn họ nghe được phía trước là vạn độc ao đầm sau, như trước đều là không sao cả bộ dạng, Diệp Thiên trong nội tâm cũng thoáng an tâm điểm. Dù sao trong lúc này chỉ là vừa tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch bên ngoài khu vực, dù thể nào nguy hiểm, cũng nên có một độ a.

"Nghĩ gì thế, đi thôi!" Diệp Thiên còn như thế nghĩ ngợi thời điểm, Thiệu Na đã đi rồi tới khoắc ở cánh tay của hắn, mang theo hắn tiến nhập đội ngũ.

Dựa theo Thiệu Đình Uy an bài, đội ngũ phía trước tiến trung, phải bảo trì tam giác trận hình. Thiệu Đình Uy tự mình thu tiền xâu đi ở đội ngũ phía trước nhất, sau điện là quy tắc là thực lực mạnh nhất Tần thị huynh đệ, tả hữu hai bên phân biệt có hai gã khác đội viên hộ vệ. Giải đất trung tâm thì là được bảo hộ Diệp Thiên, cùng với hộ vệ hắn gì đó Thiệu Ngọc Thiệu Na hai tỷ muội,

Như vậy đội hình, tại thật lớn trình độ cam đoan đội ngũ đầy đủ tính bên ngoài, cũng đồng thời có thể chiếu cố đến bốn phương tám hướng, dễ dàng cho có bất kỳ ngoại ý muốn tình huống phát sinh cũng có chuyện xảy ra, mọi người có thể kịp thời làm ra phản ứng.

Tiếp tục đi lại ước chừng hai mươi dặm lộ trình, Diệp Thiên bọn người rốt cục tiến nhập vạn độc ao đầm.

Tuy nhiên trước kia theo mọi người biểu lộ thượng xem ra, Diệp Thiên cho rằng trong lúc này sẽ không quá nguy hiểm, nhưng chân chính tiến vào khu vực này sau, hắn như trước nhìn không được thay đổi hạ sắc mặt.

Trong lúc này, khắp nơi đều đầy đầy một loại nhân nhạ mùi hôi thối nói, tùy ý có thể thấy được bay múa vù vù ruồi trùng, cơ hồ người cao cổ đại từng hỗn tạp sanh ở bốn phía, trong lúc chợt có toàn động, hiển nhiên là có không biết tên độc thú tại trong hoạt động.

Mặt đất, càng toàn bộ bày biện ra đồng dạng màu xám nhàn sắc, làm cho người ta phân không rõ ở đâu là thực địa cái đó phiền là nước bùn.

Nháy nháy con mắt, Diệp Thiên hai mắt hiện sâu hướng bên cạnh hai tỷ muội hỏi: "Cái này. . . Muốn đi như thế nào mới có thể không bước vào nước bùn trong?"

"Đi theo tỷ tỷ đi chính là, cam đoan không đem người lấy ném." Thiệu Na hướng hắn ngửa ra ngửa mặt, nói: "Kỳ thật mỗi ngày đều có không ít đội ngũ theo Sơn Lan trấn xuất phát, cho đến tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch đi săn bắt ma thú, cái này lí căn bản chính là phải qua. Tuy nhiên này chán ghét ao đầm chôn vùi rất nhiều người mạo hiểm, có thể trải qua vô số kinh nghiệm cùng giáo huấn tích lũy, sớm có rất nhiều người tổng kết quy nạp ra vạn độc ao đầm hơn mười điều thông hành lộ tuyến."

"A, như vậy a!" Diệp Thiên gật gật đầu, nhẹ nhàng nhả thở một hơi

Khó trách bọn hắn cả đám đều là yên tâm có chỗ dựa chắc, thoát nhìn căn bản không thêm đề ý cái này vạn độc ao đầm. Lại nguyên lai sớm không ai biết có thể thuận lợi thông hành lộ tuyến. Nếu như là như vậy lời nói, như vậy khu vực này tuy nhiên thoát nhìn so với phiền toái, nhưng lại căn bản sẽ không trì hoãn mọi người bao nhiêu thời gian.

Quả nhiên, tại tiến vào cái này khu vực sau, dẫn đường Thiệu Đình Uy chỉ là thoáng dừng một chút, phân biệt rõ phương hướng sau liền không có làm bất luận cái gì dừng lại.

Diệp Thiên có chú ý tới, Thiệu Đình Uy trực tiếp đi tới thời điểm, gì đó hai cái cánh bốn gã đội viên, đồng thời nhú mào, hơn nữa lộ ra rất vẻ mặt dễ dàng.

Rất hiển nhiên, Thiệu Đình Uy thân là đội trưởng tự nhiên biết rõ ít nhất một cái chính xác thông hành lộ tuyến, nếu không hẳn quả quyết không dám như thế khinh suất tự trực tiếp đi tới. Những đội viên khác mặc dù biết lộ tuyến không nhất định cùng hẳn giống nhau, nhưng là gần kề chỉ cần nhìn xem Thiệu Đình Uy động tác, bọn họ cũng đã có thể xác định con đường này tuyến không có bất luận cái gì sai lầm.

Dù sao, dẫn đường chính là Thiệu Đình Uy bản thân, như lộ tuyến sai lầm lời nói, người thứ nhất không may tự là chính bản thân hắn.

Đi theo đội ngũ, Diệp Thiên ngay từ đầu còn cố gắng đi đến ghi nhớ con đường này tuyến bước ngoặt, có thể dần dà sau, cảm giác lộ tuyến quá mức phức tạp, gây quán địa phương quá nhiều sau, Diệp Thiên tự dần dần cảm giác có chút lực bất tòng tâm, đem cứng nhắc ghi nhớ lộ tuyến nghĩ gì đem thả vứt sạch.

"Tiểu tử, trái phía trước ba trăm mét chỗ có thứ tốt!"

Vội vàng vội vàng đường, một thanh âm đột nhiên tại bên tai vang lên. Căn bản không cần đi xem, Diệp Thiên đã nghe ra thanh âm chủ nhân, đứng là theo tiến vào Nguyệt Lạc sơn mạch liền một mực bảo trì trầm mặc Huyền Thanh.

Nghĩ cập lão gia hỏa này cho tới bây giờ phải không gặp thọ tử không vong ung, Diệp Thiên liền lập tức dụng ý niệm cùng đối phương trao đổi nói: "Huyền Thanh lão nhân, ba trăm mét bên ngoài có vật gì tốt, như vậy xa cự ly người đều có thể chứng kiến?"

"Còn dùng được nhìn? !" Huyền Thanh thanh âm như cũ là như vậy Ngạo Nhiên, hừ hừ hai tiếng, hắn nói tiếp: "Lão phu chìm đắm đan đạo mấy trăm năm, đối với tốt đi một chút dược liệu, dùng nói là cách xa nhau ba trăm mét xa, mặc dù là ba dặm, đều có thể rõ ràng cảm ứng được hẳn cụ thể, vị trí!"

Diệp Thiên cúi đầu trầm ngâm hạ xuống, mới vừa nói nói: "Chính là, nơi này là một mảnh đại ao đầm, ba trăm mét ngoài. . . Có thể đi sao?"

Huyền Thanh lại không có trả lời Diệp Thiên vấn đề này, hắn chỉ là sách sách có tiếng táp ba sau nửa ngày miệng, phảng phất làm bầm lầy bầu đường như thì thảo nói ra: "Ngộ, thông cốt thảo, tập cường giả tinh hoa tùy dịch mà thành hình, cuối cùng năm trăm năm sinh trưởng sẽ thành bạch sắc cây cỏ. Thuộc về Dẫn Khí Đan chủ yếu phụ trợ dược liệu một trong. . ."

"Được, đừng nói nữa." Diệp Thiên nhìn không được trọn trắng mắt, nghe thấy đến năm trăm năm mới sinh trưởng thành hình, Diệp Thiên chỉ biết, ba trăm mét ngoài này chỗ địa phương tuyệt đối là bao nhiêu năm không có người đặt chân khu vực. Càng thêm Huyền Thanh còn lớn hơn liệt liệt nói, cái này cái gì thông cốt thảo là mụ mụ cường giả cốt tủy mà sinh. . . Cái này không bày rõ ra hay là tại nói, đã từng, nổi danh cường giả chôn vùi tại ba trăm mét ngoài cái kia chỗ địa phương. . .

Cho nên, dừng lại Huyền Thanh lời nói, Diệp Thiên tự đại dao động đầu của nó, chuẩn bị mở miệng cự tuyệt. Có thể hắn còn không có há miệng, Huyền Thanh tiếp theo câu, khiến cho hắn bả tất cả lời nói, "Oạch" thoáng cái nuốt trở lại trong bụng.

"Dẫn Khí Đan, có thể gia tăng dẫn khí nhập vào cơ thể tốc độ cùng hiệu suất. . . Trăm phần trăm!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33 : Dùng lợi đầu độc

Dùng bước, Diệp Thiên lòng mảy lập tức nhần thành sông chữ.

Gia tăng dẫn khí nhập vào cơ thể tốc độ cùng hiệu suất, như vậy nói cách khác có thể làm cho Diệp Thiên sớm hơn tu thành Ngọc Thanh quyết giai đoạn thứ nhất. Hiệu quả như thế đan dược, lại là phù hợp Diệp Thiên sở dụng, nếu như bỏ qua lời nói, không khỏi tự quá mức đáng tiếc chút ít.

Có thể hết lần này tới lần khác, cái gì kia thông cốt thảo làm sao lại sinh ở loại địa phương này a!

Do dự trong lúc đó, Diệp Thiên cũng minh bạch như thông cốt thảo không phải sanh ở này đẳng tuyệt địa, chỉ sợ cũng đợi không được năm sau trăm tuổi thành thực kỷ. Tự nhiên cũng lại không thể có thể tới hiện tại mới bị Huyền Thanh phát hiện tung tích.

"Diệp huynh đệ, làm sao vậy?"

Diệp Thiên dừng lại tiến độ tình huống, trước hết nhất tự nhiên là bị Thiệu Ngọc Thiệu Na hai tỷ muội chú ý tới, đón lấy những thứ khác đội viên cũng đều phát hiện động tác của hắn. Đến cuối cùng chỉ phải do thân là đội trưởng chính là Thiệu Đình Uy vòng trở lại, hướng hắn hỏi thăm đến tột cùng.

Mặt đối với vấn đề này, Diệp Thiên do dự thoáng cái vừa rồi trả lời: "Liệt vị, không biết là có hay không có thể mời các người giúp một việc?"

"Diệp huynh đệ ngươi cái này nói dạng nói chính là khách khí lời nói. Chúng ta cùng tồn tại một đội ngũ, tự nhiên cần giúp đỡ cho nhau. Ngươi có khó khăn lời nói, mau chóng nói chính là, ta tin tưởng đoàn người rất thích toan tính giúp ngươi giải quyết." Thiệu Đình Uy ha ha vừa cười vừa nói.

Diệp Thiên nhìn chung quanh chung quanh đồng đội, phát hiện bọn họ cũng đều tại có chút quái hàm thù, hiển nhiên đối Thiệu Đình Uy lời này sâu chấp nhận.

Nhìn thấy như thế tình huống, Diệp Thiên nhưng như cũ có chút thỉnh linh nói ra: "Cái kia, ta phát hiện cái này vạn độc trong ao đầm có rất nhiều dược liệu, hơn nữa có không ít còn phi thường có giá trị. Nếu như cứ như vậy bỏ lỡ thật sự là phi thường đáng tiếc."

Thiệu Đình Uy dừng hạ xuống, hỏi: "Diệp huynh đệ, đối dược liệu cũng có đọc lướt qua?"

"Thoáng minh bạch một ít." Diệp Thiên gật gật đầu, lập tức mở miệng giải thích nói: "Kỳ thật, ta chủ yếu là nhất danh luyện dược sư học đồ, tiếp theo mới là trị liệu hệ võ giả. Lần này tới đến Nguyệt Lạc sơn mạch, cũng là muốn thu thập một ít dược liệu cho mình dùng."

Đương nhiên, tại đây một điểm thượng, Diệp Thiên cũng không phải hoàn toàn nói dối, hẳn theo như lời nói cũng gần kề chỉ là đem chủ lần cho điên đảo rồi thoáng cái mà thôi.

"Luyện dược sư học đồ? !" Kinh ngạc là không dừng lại là Thiệu Đình Uy, còn kể cả Tần thị huynh đệ cùng với tất cả đội ngũ thành viên. Mà ở kim lòng không được hô lên thanh âm sau, trong đội ngũ tất cả mọi người lại nhìn hướng Diệp Thiên ánh mắt, đã hoàn toàn một mảnh lửa nóng.

Tựa như. . . Nghèo khó cả đời người, đột nhiên phát hiện một tòa mỏ vàng!

Kỳ thật cái này cũng trách không được mọi người hội cảm thấy kinh ngạc, đơn giản là luyện dược sư cái này chức nghiệp, đối bình thường võ giả mà nói, căn bản là thuộc về truyền thuyết cấp bậc chính là tồn tại!

Thậm chí tại đại đa số thời điểm, nhất danh luyện dược sư giá trị nếu so với bình thường võ giả cao hơn mấy lần!

Bất luận cái gì nhất danh có thể thành công luyện chế ra mang giai đan dược luyện dược sư, các đại thế lực cơ hồ đều tranh nhau lôi kéo. Mặc dù Diệp Thiên hiện tại chỉ là luyện dược sư học đồ, có thể như hắn đi đến trong thành thị công bố cái này thân phận, tựu tuyệt đối có thể đạt được tôn kính cùng đặc quyền!

Dù sao, cả Nam Minh quốc đã biết kể cả học đồ tại trong luyện dược sư, cũng căn bản không có đạt tới bốn vị vài!

Mấy trăm danh luyện dược sư, cái này cùng không hề võ giả số lượng bầy so sánh với mà nói, căn bản chính là ít đến không thể ít hơn nữa tình trạng. Cũng bởi vì hắn rất thưa thớt tồn tại, cùng với các loại đan dược thần kỳ hiệu quả, tạo cho luyện dược sư cực kỳ tôn quý và cao thượng địa vị!

Thậm chí, nhất danh luyện dược sư như tiến vào phương nào thế lực lời nói, hẳn dĩ ngộ tuyệt đối sẽ không thấp hơn tiên thiên võ giả!

Dù sao tiên thiên cường giả còn có thể đặc thù huấn luyện, cùng với đan dược phụ trợ tạo ra được, mà thành vi luyện dược sư không chỉ có cần phải có danh sư chỉ đạo, hơn nữa đối với người gốc rễ thân thiên phú, tiềm lực cùng với các loại tổng hợp lại tố chất, đều có cái này cực kỳ hà khắc yêu cầu!

Cũng tỷ như phía trước nói qua, cả Nam Minh quốc luyện dược sư bất quá mấy trăm danh, nhưng võ giả số lượng cũng tuyệt đối vượt qua vài ức!

Loại này tỉ lệ, đã không chỉ là vạn trúng tuyển một khái niệm!

Này đây Thiệu Đình Uy bọn người nghe được Diệp Thiên nói lên thân phận của hắn giờ, mới có thể xuất hiện rõ ràng biểu lộ biến hóa. Hơn nữa tại kinh ngạc qua sau, Thiệu Đình Uy còn ngữ khí cung kính hỏi: "Diệp Thiên huynh. . . Tiên sinh, không biết ngài cần loại dược liệu nào?"

Hắn lúc nói chuyện hậu rõ ràng đánh cho cá kết, xưng hô thượng không riêng do lúc trước huynh đệ biến thành tiên sinh, nhưng lại dùng tới kính ngữ "Ngài!"

Diệp Thiên tự nhiên chú ý tới nét mặt của hắn biến hóa, không đếm xỉa bên người thuộc thị tỷ muội đồng dạng ánh mắt cung kính, hắn làm bộ trầm ngâm một lát, vừa rồi chỉ vào trái phía trước vị trí nói: "Dựa theo cái này địa hình, phía trước chừng ba trăm thước, hẳn là có một mặt hảo dược."

"Phía trước. . . Ba trăm mét? !" Thiệu Đình Uy con mắt trừng trừng, lập tức quay đầu nhìn về trái phía trước nhìn nhìn. Phát hiện bên kia tầm mắt có thể bằng địa phương, chỉ có điều mới có gần trăm mét phạm vi, sau này thì có một mảnh kiếp phù du màu xanh nhạt cỏ dại khu vực, cái này phiến cỏ dại không chỉ có vượt qua người cao, hơn nữa nhìn đứng dậy cũng phi thường rộng lớn. Tồi quan trọng nhất là, những kia cỏ dại kiếp phù du gốc, tất cả đều là đen đặc sền sệt bùn đất. . .

Rất rõ ràng, từ nơi này quá khứ, là một đù dễ thôn phệ bất cứ sinh vật nào ao đầm trì!

Làm nhất danh người mạo hiểm, không riêng gì Thiệu Đình Uy có thể phân biệt ra được những này, trong đội ngũ tất cả thành viên, cũng đều không hề nghi ngờ có thể xác định trước mắt thuộc về cái gì khu vực. Cho nên lúc này nghe Diệp Thiên nói lên phía trước ba trăm mét vị trí có vị dược tài, bọn họ lập tức nhất tề toát ra nghi vấn.

"Làm sao ngươi có thể biết trái phía trước ba trăm mét chỗ tình huống?" Hỏi vấn đề này thời điểm, bởi vì quá mức khó có thể lý giải nguyên nhân, Thiệu Đình Uy liền kính ngữ đều chưa dùng tới nửa chữ.

Diệp Thiên cười cười, tràn đầy tự tin nói ra: "Dựa vào luyện được sư tri thức phán đoán!"

Hắn như thế biểu lộ, lập tức làm cho mọi người tất cả đều sửng sốt một chút. Lập tức các đội viên thậm chí nghĩ cập luyện được sư các loại thần kỳ, mà ở loại này chức nghiệp cơ hồ bị thần hóa điều kiện tiên quyết, tất cả mọi người rõ ràng tất cả đều lựa chọn tin Diệp Thiên theo như lời.

Bất quá mặc dù là như vậy, Thiệu Đình Uy như trước mặt lộ vẻ khó khăn hướng mọi người hỏi: "Chư vị, có ai biết rõ có thể thông hướng trái phía trước ba trăm mét chỗ lộ tuyến?"

Chúng đội viên tất cả đều nhúm mày suy tư một hồi, lập tức đều lắc đầu xưng hay không.

Kỳ thật vấn đề này căn bản không cần Thiệu Đình Uy hỏi thăm, Diệp Thiên cũng đã có thể đoán được đáp án. Bất quá mặc dù là đoán được đáp án, đang lúc mọi người đều lắc đầu chỉ tiếp xúc, Diệp Thiên cũng khó tránh khỏi cảm thấy có chút thất vọng.

Đương nhiên, cũng gần kề lóe lên tức thì thất vọng mà thôi.

Hơi chút định rồi quyết tâm thần, Diệp Thiên liền đưa tay vào ngực, lấy ra một cái bình ngọc nhỏ, nói: "Chư vị, y theo phán đoán của ta, trái phía trước ba trăm mét địa phương sinh trưởng được liệu đối với ta mà nói phi thường có giá trị, như mọi người có thể giúp ta thu thập đến lời nói, bản thân nguyện dùng cái này đan cảm tạ."

Nói xong, hắn đem bình ngọc ngược lại cầm, lấy ra một khóa đan được biểu hiện ra tại mọi người trước mặt.

"Ích Sinh Hoàn!"

Không cần Diệp Thiên đi giải thích, cả trong đội ngũ người liền tất cả đều kinh hô lên tiếng. Dù sao tất cả mọi người là theo Sơn Lan trần xuất phát, bởi vì Mã Kí trần bảo trai mở rộng phạm vi rất lớn, cho nên bọn họ tự nhiên nhận thức sắp tới thịnh hành tại võ giả ở giữa loại đan được này.

Thì ra là nhận ra loại đan được này sau, trong đội ngũ liền không có nữa xuất hiện bất luận cái gì phản đối thanh âm. Hơn nữa tất cả mọi người nhìn về phía Diệp Thiên ánh mắt, cũng không gần kề chỉ là lửa nóng đơn giản như vậy, mà ngay cả thực lực mạnh nhất Tàn thị huynh đệ, giờ phút này cũng triệt để "Roi vào tay giặt", tung tăng như chim sẻ cùng mọi người thương nghị như thế nào bang Diệp Thiên thu thập đến được liệu.

Rất hiển nhiên, ở đây võ giả không ai có thể ngăn cản được Diệp Thiên cái này hấp dẫn.

Đây chính là giá trị ba nghìn kim tệ sang quý đan được a. Mọi người việc này đi tru sát nhất chính thất giai ma thú, bào trừ tính hạch thân mình giá trị bên ngoài có khả năng lấy được thù lao, tổng cộng cũng bất quá mới chỉ có một vạn kim tệ mà thôi, sau đó mọi người một phần lời nói, ngoại trừ Diệp Thiên bên ngoài liền căn bản không có người có thể có lớn như vậy tiền lời.

Dù sao việc này nhiệm vụ thời gian phi thường đầy đủ, có thể thêm vào đạt được chỗ tốt lời nói, không có ai còn hội sinh sinh đem chi cự chi môn ngoại.

Huống hồ, hái được liệu cũng so với đi cùng thất giai ma thú chém giết muốn an toàn rất nhiều a?

Cho nên Diệp Thiên đem Ích Khí Hoàn cầm sau khi đi ra, xuất hiện hiện ở loại tình huống này, cũng trên cơ bản tại Diệp Thiên trong dự liệu. Mặc dù nói tiền tài không đề ra ngoài, thoáng cái xuất ra chín khóa Ích Khí Hoàn phân phát cho mọi người, đây quả thật là khả năng khiến cho có chút tâm hoài bất quý chi người đồ mất, nhưng có thể dùng vài khóa Ích Khí Hoàn đổi lấy đến mọi người trợ giúp, do đó thu thập đến thông cốt thảo lời nói, đối với Diệp Thiên mà nói tuyệt đối là lại có lợi bất quá mua bán.

Huống hồ, hắn lúc trước cũng nói, mình là nhất danh luyện được sư học đồ, có loại này thân phận làm như yểm hộ, hắn xuất ra vài khóa Ích Khí Hoàn, cũng tịnh sẽ không có về quá mức làm cho người ta giật mình.

Nói sau, Diệp Thiên cũng không có ngáy giấc trực tiếp móc ra nghiêm chỉnh bình đan được đi ra. Trước hắn móc ra cái kia bình ngọc, sở chứa cũng bất quá gần kề có thập khóa Ích Khí Hoàn mà thôi, phân phát đi ra ngoài lời nói, chính hắn cũng cũng chỉ còn lại có một khóa mà thôi.

Đội ngũ nhân thủ một khóa, như vậy còn có thể đưa tới người khác ngấp nghé, như vậy Diệp Thiên chỉ có thể nói, này đồ mất gia hỏa căn bản không thích hợp cùng mình tổ đội.

Mà kỳ thật từ lúc xuất phát trước, Diệp Thiên tìm được Huyền Thanh nhắc nhở sau, hay dùng không ít bình ngọc, phân biệt trang rải rác Ích Khí Hoàn, Sinh Cơ Tán cái này lưỡng chủng chuẩn bị trụ cột đan được. Giống như vậy thập khóa giả cái chai, hắn hôm nay còn có không dưới hai mươi nhiều.

Đây cũng là Huyền Thanh vì để ngừa hắn có cái gì cần, mà làm cho hắn có ý chuẩn bị một việc.

Hôm nay xem ra, Huyền Thanh cái này nhắc nhở tuy nhiên thoát nhìn chỉ là một chi tiết nhỏ, nhưng đối với Diệp Thiên mà nói, nhưng lại có trọng yếu phi thường tác dụng.

Quả nhiên, tại Diệp Thiên hào phóng trước đem chín khóa Ích Khí Hoàn phân phát cho mọi người sau, cả trong đội ngũ chín tên thành viên lại nhìn hướng Diệp Thiên ánh mắt, ngoại trừ thật sâu tôn kính cùng vinh hạnh ngoại, liền nếu không còn có bất luận cái gì mặt trái gì đó.

Mà rất nhanh, tại mọi người sau khi thương nghị, bang Diệp Thiên hái được liệu phương án cũng nâng lên mặt bàn.

Thiệu Ngọc Thiệu Na đề nghị dùng cục đá dò đường, mọi người chậm rãi đi phía trái phía trước hoạt động.

Thiệu Đình Uy đặc ý thấy là tìm chút ít dây loại thực vật, đem hợp thành kiên cố "Dây thùng", sau đó đem đi hái được liệu người phản eo cái chốt ở, do hấn chậm rãi về phía trước thăm dò, dùng tìm được an toàn đến trái phía trước ba trăm mét chỗ thông hành lộ tuyến.

Tần thị huynh đệ xử lý pháp tắc càng lớn khí một ít, bọn họ đề nghị chặt cây roi chung quanh một ít cây cối, làm thành tấm ván gỗ sau trực tiếp trải ra một cái thông đạo.

Đương nhiên, trong đội ngũ thành viên khác cũng đều đều tự nói ra một ít biện pháp. Bất quá rất hiển nhiên tại tất cả đề nghị trung, dùng Thiệu Đình Uy cùng Tần thị huynh đệ nghĩ gì nhất được không. Mà lưỡng chủng nghĩ gì trung, lại dùng Tần thị huynh đệ xử lý pháp hơn một chút.

Trên thực tế Diệt Thiên cũng cho rằng như thế, tuy nhiên như vậy hơi nghi ngờ phiền toái, nhưng đứng ở trên ván gỗ, hệ số an toàn hiển nhiên càng thêm cao một chút.

Trời biết cái này phiền ao đầm phía trước bụi cỏ đại lý, có thể hay không có cái gì đề giai Độc Ma thú tồn tại, như lãnh nghề tiến trên đường gặp được công kích không thể tự do hoạt động lời nói, hiển nhiên hội sinh ra một ít phiền toái không cần thiết.

Quyết định biện pháp sau, mọi người liền phân tán ra, đều tự dùng binh khí bắt đầu đồn cũi chế bản.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung Hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Muối ác mộng chi thú

Dùng tấm ván gỗ tại ao đầm chắn đệm nằm dưới đất ra một con đường, tuy nhiên hơi nghi ngờ phiền toái, nhưng mà chân thật cam đoan mọi người an toàn.

Hơn nữa có Diệt Thiên Ích Khí Hoàn làm ban thưởng, cả trong đội ngũ mọi người có vẻ nhiệt tình mười phần, thậm chí mà ngay cả Thiệu Ngọc Thiệu Na tỷ muội, cũng đều chẳng quan tâm nữ hài tử rụt rè, hỗ trợ vận chuyển cây cối, khâu tấm ván gỗ.

Ban ngày sau, tấm ván gỗ trải tự con đường liền kéo dài ra hơn trăm mét, mọi người tiến nhập kiếp phù du cỏ dại khu vực.

Cái này phiền nhiều người cao cỏ dại, cũng không biết thuộc về cái gì chủng loại thực vật, hấn rễ cây lại phi thường cứng cỏi, tầm thường đao kiếm bổ chém cũng cần hơn mười hạ mới có thể chặt đứt. Hơn nữa bởi vì chúng nó sinh trưởng rậm rạp hỗn tạp, mọi người còn muốn như lúc trước đồng dạng rất nhanh đi tới, hiển nhiên có không nhỏ khó khăn.

Diệt Thiên nhìn Thiệu Đình Uy phía trước vung đao mờ đường, Tần thị huynh đệ sau đó đáp thượng tấm ván gỗ, tiến độ thập phần thông thả dưới tình huống, nhin không được nhú mày đề nghị nói: "Không bằng, chúng ta một mối lửa đốt đem những này cỏ dại đi!"

"Cái này thảo có thể đốt không được." Vừa trải tiếp theo khối tấm ván gỗ Tần Thiên khẽ mỉm cười hướng Diệt Thiên giải thích nói: "Đây là vạn độc ao đầm đặc biệt nổi đắng thảo, không riêng bình thường đao kiếm rất khó chém đứt, nhưng lại kháng hỏa nhin đốt, sinh mệnh lực phi thường cường hãn."

Dùng một chút, hấn chỉ vào bị Thiệu Đình Uy chém đứt thảo đoạn, nói: "Chính là hiện tại cái dạng này, người đừng thấy bọn nó cắt thành một đoạn một đoạn, có thể chỉ cần tìm được hơi chút ướt át thổ địa, những này đứt gãy thảo đoạn, cũng có thể lại lần nữa mọc rễ nảy mầm, sau đó trưởng thành giống chúng ta trước mặt như vậy một mảng lớn phạm vi."

"Dễ dàng như vậy sống a!" Diệt Thiên bất đắc dĩ thờ dài một tiếng, nói: "Này xem ra, chúng ta muốn thông qua cái này phiền cỏ dại khu vực, chỉ sợ cần vài ngày thời gian mới được."

"Cũng không phải là, nếu như đằng sau hai trăm mét phạm vi đều là cái này thảo lời nói, chúng ta phòng chừng còn cần hai ngày mới có thể đến mục tiêu địa điểm." Thiệu Đình Uy quơ trường đao trong lúc đó, bốt thời giờ trả lời Diệt Thiên một câu.

"Hai ngày tự hai ngày a, cũng không có những biện pháp khác." Diệt Thiên buông tay ra, có chút phiền muộn làm bầm một tiếng, liền chuẩn bị xoay người theo trải tốt tấm ván gỗ đường trở lại thực địa thượng. Bất quá hấn mới xoay người còn không có hoạt động cước bộ, chợt nghe đến Tần thị huynh đệ đệ đệ Tần, tại cách đó không xa hét to: "Chú ý!"

Diệt Thiên còn không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra, liền nghe được phía trước truyền đến "Phác thông" Một tiếng vang lớn. Chờ hấn cấp cấp xoay người nhìn lại sau, liền phát hiện nguyên bản còn đang vung đao chém thảo Thiệu Đình Uy, đã tung người nhào vào ao đầm trong đất, tay vịn tấm ván gỗ

tận lực không để dưới mình chìm

Khi hấn hướng trên đỉnh đầu, chính xoay quanh bay múa mấy cái quyền đầu lớn tiểu muỗi!

Đúng vậy, tuy nhiên này ngoạn ý đại có chút thái quá, nhưng chúng nó chặt vật thân Lục Túc, hai đôi không ngừng “Ngô ông” Chấn động cánh, cùng với này tiêu chí tính dài nhỏ như châm trạng trường miệng, không một không biểu hiện cùng bình thường muỗi giống nhau đặc thù!

“Mau lên đây!” Diệp Thiên đến còn quan sát này mấy cái muỗi thời điểm, Tần Thiên hướng Thiệu Đình Uy đưa tay ra, cũng đem theo ao đầm trong ao kéo đi lên. Mà ở hai người bọn họ làm những này động tác thời điểm, có lưỡng chích muỗi rất rõ ràng hướng bọn họ đánh tới.

“Đi tìm chết!” Một bên lược trận Tần đệ đệ tự nhiên không phải ngồi không nhân vật, gấp lưỡng chích muỗi phân biệt đánh úp về phía ca ca cùng đội trưởng, hấn lập tức quát khẽ rút đao, trực tiếp liền đem này quyền đầu lớn lưỡng chích muỗi cho lay động bay ra.

Bị kéo về trên ván gỗ Thiệu Đình Uy tuy nhiên đầy người mùi hôi lầy lội, nhưng hấn vẫn bất chấp chà lau, mà là giờ chuông vỗ nhẹ đầu, lòng còn sợ hãi thì thảo nói ra:“May mắn ta phản ứng nhanh một bước, bằng không đã bị cái này muỗi ác mộng thú cho đỉnh thượng, vậy cũng phải ăn một cái đại khổ đầu!”

Diệp Thiên nghe hấn may mắn biểu lộ, nhin không được hiểu kỳ hỏi:“Cái này đại muỗi..... Rất lợi hại?”

“Lợi hại ngược lại không đến mức.” Thiệu Đình Uy nhìn Diệp Thiên liếc, lúc này mới bắt đầu sờ trường bôi lau trên tay lầy lội:“Chỉ là loại này đại muỗi độc tính rất phiền toái, không phải làm cho người ta hôn mê cũng sẽ không trí mạng, nhưng bị hấn chích một niếng sau, toàn thân đều rậm rạp chẳng chịt nâng thượng đầu ngón tay lớn nhỏ nùng phao, hơn nữa này nùng phao kỳ ngứa vô cùng không nói, còn có thể suốt duy trì liên tục ba ngày lâu, mặc dù là dùng được vật trị liệu cũng căn bản không thể giảm bớt.”

Diệp Thiên nhin không được rung mình một cái, nói:“Cái này..... Quả thực chính là con ác mộng nột!”

“Cho nên hấn mới gọi muỗi ác mộng thú a!” Thiệu Đình Uy đơn giản xử lý trên người lầy lội, nói:“Bất quá, những này đại muỗi chỉ là cấp hai tiểu ma thú, chính diện đụng phải lời nói, giết đứng dậy ngược lại không cần hao phí quá nhiều khí lực.”

Nói, hấn một lần nữa nhặt lên roi xuống tại trên ván gỗ trường đao, một cái chà đập thân liền đã xông về này ước chừng tám chín chích bay múa muỗi ác mộng thú.

“Hư!”

“Xuy..... Xuy!”

Quả nhiên như Thiệu Đình Uy theo như lời, chính diện đánh với những kia đại muỗi căn bản là chỉ có ngược đãi vận mệnh. Kỳ thật lại nói tiếp Thiệu Đình Uy tốc độ cũng không nhanh, tại Diệp Thiên xem ra, thậm chí so với chính mình Bạt Kiếm Thức đều muốn chậm hơn rất nhiều. Nhưng mặc dù là như thế, một hồi ánh đao soàn soạt trong lúc đó, này sổ chích muỗi ác mộng thú cũng đã đầu thân chỗ khác biệt, bỏ ra ghềnh ghềnh đỏ hồng máu.

“Kỳ thật, rất đơn giản sao!” Chứng kiến kết quả này, Diệp Thiên chỉ là trong lòng có chút lảm bảm một câu, liền làm cho Thiệu Đình Uy bọn người tiếp tục trải đường, tranh thủ trước lúc trời tối lại đi tới hai đến ba mươi thước cự ly.

Đối với cả chi đội ngũ mà nói, vừa rồi chuyện tình chỉ là một tiểu sự việc xen giữa, qua đi liền có thể trực tiếp đem quên.

Nhưng là đối với Diệp Thiên mà nói, chuyện này đã có mặt khác một phần kinh hi. Bởi vì tại muỗi ác mộng thú bị chém rụng sau, thật lâu không có xảy ra thanh Huyền Thanh không chỉ có “Di” kinh lên tiếng âm, hơn nữa mở miệng hướng Diệp Thiên phân phó nói:“Tiểu tử, mau đem những kia đại muỗi thì thể mang tới ta coi nhìn.”

“Ngươi muốn xem cái này muỗi thì thể làm cái gì?” Diệp Thiên nghi hoặc lảm bảm một câu, trên tay nhưng lại không chút nào chậm, đem chung quanh những kia đã bắt đầu chậm rãi trầm xuống muỗi ác mộng thú thì thể cho mò, đều bày tại trên ván gỗ nhâm Huyền Thanh quan sát.

Huyền Thanh rất là quan sát một thời gian ngắn, mới lại mở miệng nói ra:“Tiểu tử, ngươi cẩn thận tìm xem, những này đại muỗi trên người có phải là đều có một cái từ hắc sắc túi chứa chất độc, đúng đúng, chính là dựa vào bên trái thứ hai chích..... Này đại muỗi lộ ra cái kia cá..... Đầu ngón tay lớn nhỏ gì đó.”

Đã bị Huyền Thanh hiểu rõ chỉ điểm, Diệp Thiên rất nhanh tìm ra muỗi ác mộng thú trong cơ thể cái kia cá từ hắc sắc túi chứa chất độc. Năm cái này nguyên một đám có chút mềm, như là xà đám đồng dạng ngoạn ý, hấn nhin không được hỏi một câu:“Huyền Thanh lão nhân, những này..... Có làm được cái gì?”

“Tiểu tử, đồ chơi này nhi tác dụng có thể đại.” Huyền Thanh cười hắc hắc cười, nói:“Muỗi loại sinh vật này, ngày bình thường nhiều dùng các loại động vật máu là thức ăn. Mà hấn đã sinh ở loại này khắp nơi đều là độc thú địa phương, như vậy hấn thực vật khẳng định chính là các loại độc vật máu. Bởi như vậy, chúng nó trên người dĩ nhiên là lấy dính đủ loại ác độc, mà hấn môn trong cơ thể loại độc chất này túi, cũng đã thành tụ tập vạn độc vật!”

Diệp Thiên lần nữa nhìn coi trong tay những này hình cầu ngoạn ý, nói:“Là như thế này sao?”

“Như thế nào không phải!” Huyền Thanh thanh âm đột nhiên đề cao rất nhiều:“Lão phu trước kia đã từng đụng phải qua cùng loại sinh vật, cho nên mới phải hạ như vậy phán đoán. Tiểu tử, những này muỗi túi chứa chất độc chính là thứ tốt, chờ ta dạy ngươi một cái luyện chế thủ pháp đem những vật này

xử lý hạ xuống, bảo quản là hèn mọn bị ỏi phụ nữ là không hai pháp bảo.”

“Hèn mọn bị ỏi..... Phụ nữ.....” Diệp Thiên cau mày, khoe miệng nhẹ phiến nói:“Huyền Thanh lão nhân, như vậy không tốt lắm đâu. Chúng ta võ giả tự nhiên muốn dùng chính diện quyết đấu vì phong phạm, há có thể làm ra vụng trộm hèn mọn bị ỏi phụ nữ hạ tam lưu động tác.”

“Hi!” Huyền Thanh bị nói hung hăng ngược lại quát khẩu khí, lập tức ngữ khí ngoan lệ rống quát:“Tiểu tử, lão phu trước kia như thế nào không thấy đi ra, ngươi đúng là bức này cổ hủ du mộc vương quốc. Còn muốn quang minh chính đại quyết đấu, ta phi..... Tự ngươi nước này đều, chính diện ngạnh bính có thể thắng được ai?”

“Ta.....” Diệp Thiên sắc mặt đỏ lên một chút, lập tức nghẹn ra một câu nói:“Ta không phải đánh thắng trong gia tộc hai cái thiếu niên sao.”

“Sách.....” Huyền Thanh rất rõ ràng tát dưới miệng, lập tức ngữ khí chuyển đến sâm lãnh, nói:“Tiểu tử, nếu như chí hướng của ngươi, gần kề cũng chỉ là có thể ở nhà tộc thiếu niên trung chiếm được nhỏ nhoi, như vậy lão phu tạm thời coi như làm bạch thanh tỉnh lần này, chúng ta, hữu duyên tạm biệt a!”

Nói xong, hần nặng nề hừ một tiếng liền hoàn toàn trầm mặc lại, mặc cho Diệp Thiên như thế nào la lên, cũng không thấy bất kỳ phản ứng nào.

“Không phải đâu, lão nhân này rõ ràng sinh tức giận.” Sau một lúc lâu, tỉnh ngộ tới Diệp Thiên ngây ngốc nháy vài cái con mắt, mênh mông nhưng có chút không biết làm sao. Trước đó cho dù hần như thế nào đoán trước, cũng không còn từng nghĩ đến qua, lão nhân này lại hội giận mình, thế cho nên cũng không lại để ý tới chính mình.

Diệp Thiên cảm giác mình chẳng qua là thuận miệng nói nói, sau đó dựa vào thiếu niên tính tình nhiều kiên trì một chút quan điểm của mình mà thôi. Trên thực tế, Diệp Thiên tuy nhiên tuổi không lớn lắm, nhưng là năm gần đây tao ngộ gấp, sớm bảo tâm tính của hần có viễn siêu bạn cùng lứa tuổi thành thực. Cho nên không cười Huyền Thanh đi nói rõ, hần cũng biết quan điểm của mình có sai lầm chỗ, nhưng là thật không về phần huyền nào Huyền Thanh như thể phát giận.

“Được rồi, ta sai rồi biết không, ngài lão nhân gia tự đại nhân đại lượng tha thứ ta đây trở lại a.” Bất đắc dĩ phía dưới, Diệp Thiên chỉ phải ngồi ở trên ván gỗ, linh hồn tiến vào không gian sau, đối với Huyền Thanh ẩn thân đại thiết bài xin lỗi.

Có thể không xin lỗi sao.....

Huyền Thanh thoạt nhìn chỉ là linh hồn thể, nhưng hần đối Diệp Thiên tác dụng to lớn, thật sự thuộc về khó có thể đánh giá phạm trù. Nếu như nói kỳ lạ không gian chỉ là cho Diệp Thiên một cái vận mệnh bước ngoặt cơ hội lời nói, như vậy Huyền Thanh lão nhân này, đó là có thể đem Diệp Thiên đây hướng diên phong chỉ đường đèn sáng!

Hơn nữa, Huyền Thanh đối Diệp Thiên mà nói cũng không chỉ là trên lợi ích trọng yếu các. Trải qua dài như vậy lâu cũng vừa là thầy vừa là bạn tiếp xúc, hần đối Huyền Thanh sớm có rất thâm hậu cảm tình, này đây dưới loại tình huống này, Diệp Thiên mới có xin lỗi tiến hành. Hần cũng là là tối trọng yếu nhất một điểm, nếu không đâu thêm thực lực ngươi vượt qua thiên, y theo Diệp Thiên nguyên bản tính tình, không để ý tới còn chưa tính, ở đâu còn cần hơi bị gây ra những chuyện này.

Khá tốt, Huyền Thanh thật sự chỉ là Lão ngoan đồng nhi tính tình, Diệp Thiên phóng thấp tư thái sau, hần lập tức tự nặng nề hừ một tiếng, nhưng mà như trước chưa từng nói chuyện.

“Hắc.....” Diệp Thiên ngượng ngừng sờ lên cái mũi, tiếp tục nói:“Tiểu tử vừa rồi xác thực là quá mức khờ dại. Quan tâm thủ đoạn có hay không quang minh chính đại, ngoại trừ chính thức phẩm đức cao thượng người, còn lại đánh giá đều là nguy quân tử, vụng trộm còn không chừng biết sử dụng cái gì ti tiện thủ đoạn. Kỳ thật dùng thủ đoạn gì cũng không có vị, chỉ cần có thể thắng lợi, còn lại gì đó tự nhiên có thể tùy ý biến báo.”

“Ngươi có thể nghĩ như vậy tốt nhất!” Huyền Thanh lúc này mới nhân nhạ lên tiếng âm

“Đúng vậy đúng vậy.” Diệp Thiên thấy hần rốt cục nói chuyện, lập tức nịnh nọt, nói:“Ngài lão nhân gia nhận thức làm sao có thể phạm sai lầm. Tự giống như ngài nói qua đồng dạng, mấy trăm hơn một ngàn năm tuế nguyệt, vô luận vật gì đó đều bị ngươi xem thấu bản chất, tiểu tử từ nay về sau còn phải nhiều hơn dựa vào ngài lão nhân gia xách điểm lý.”

Cái này một cái nịnh hót, quả nhiên đập Huyền Thanh lòng mang đại sướng, ha ha cười ra đại thiết bài, hần lên tiếng quát:“Tiểu tử, ngươi xem như so với thức thời. Nhanh đi ra ngoài đem những kia muối túi chứa chất độc đều thu lại, buổi tối lão phu sẽ dạy ngươi dùng thứ này luyện chế không có thuốc nào chữa được siêu cấp pháp bảo!”

“Là!” Diệp Thiên tuân mệnh dường như hếch thân, sau đó khoái hoạt ra không gian.

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Vi luyện phương pháp

Một ngày chiếu cố lục, cả điều tám ván gỗ đường xâm nhập bụi cỏ ước chừng ba mươi thước.

Chiều cái này tiến độ xuống dưới, thoát nhìn căn bản không cần phải nữa hoa hai cả ngày thời gian. Diệp Thiên đánh giá đến Hậu thiên buổi trưa, chính mình hẳn là có thể thu thập đến thông cốt thảo. Mà dựa theo Huyền Thanh theo như lời, chỉ cần sẽ tìm đủ một mặt thuốc chủ yếu cùng mặt khác một mặt phụ tài, liền có thể đủ rồi bắt đầu luyện chế Dẫn Khí Đan!

Có thể tăng cường dẫn khí tốc độ đan dược a, chỉ là ngừng lại, Diệp Thiên cũng đã hưng phấn không thôi. Nếu là cái này đan dược có thể trợ giúp chính mình rất nhanh hoàn thành Ngọc Thanh quyết cấp thứ nhất, đừng nói là trên đường trì hoãn thời gian vài ngày, mặc dù là liều mạng không đi săn bắt mà thủ tình hạch, kết thúc không thành nhiệm vụ sau đó đã bị gia tộc trừng phạt, cũng là hoàn toàn đáng giá chuyện tình.

Đương nhiên, Dẫn Khí Đan đối Diệp Thiên mà nói còn vô cùng xa xôi, hiện tại chính yếu nhất, hay là muốn trước bắt được thông cốt thảo.

Trở lại trong hiện thực cùng Thiệu Đình Uy bọn người hàn luyện trò chuyện, tại đạt được bọn họ mau chóng hoàn thành tám ván gỗ đường đích hứa hẹn sau, Diệp Thiên mới tại buổi tối thời điểm một mình tìm cá yên lặng góc, sau đó hướng Huyền Thanh hỏi:“Huyền Thanh lão nhân, độc này túi có thể luyện ra vật gì tốt a?”

Huyền Thanh lười biếng thanh âm tại trong không gian đáp lại nói:“Tiểu tử, luyện chế đồ chơi này trước, lão phu hỏi trước ngươi..... Ngươi cũng đã biết, cái gì gọi là luyện dược sư?”

“Vi luyện dược sư, không phải là chỉ có thể luyện chế đan dược người sao?” Diệp Thiên nhú nhú mày, cảm thấy Huyền Thanh vấn đề này thật sự là hỏi có đủ rồi ngu ngốc. Cái này luyện dược sư cũng không phải cái gì thần bí đến không muốn người biết chức nghiệp, Diệp Thiên như thế nào lại đã không có giải.

“Cũng được, tính lão phu hỏi sai.” Huyền Thanh hiển nhiên cũng ý thức được chính mình hỏi là không thỏa đáng, vội vàng cải chính:“Ta là hỏi, ngươi cũng đã biết luyện dược sư đến tốt cùng phải như thế nào luyện dược?”

Về điểm này, Diệp Thiên tự nhiên là chưa từng từng có nửa phần đọc lướt qua, cho nên sờ sờ cái mũi, hẳn chỉ có thể thành thật hồi đáp:“Không biết.”

“Này lão phu hôm nay sẽ nói cho ngươi biết luyện dược sư cơ bản nhất gì đó.” Huyền Thanh hừ hừ hai tiếng, nói:“Bình thường luyện dược sư dực nghĩ luyện dược, cần phải trước tập hợp đủ dược liệu, về sau tìm một dược đỉnh, dùng văn võ chi hóa tương dược liệu tiên qua, lại loại trừ tạp chất tan ra luyện thành đan.”

Diệp Thiên vênh lên vênh lên môi, cười hỏi:“Này không bình thường ?!”

“Ta lời nói đều không nói xong ngươi tự tiếp lời, vài ngươi thông minh không thành!” Huyền Thanh lập tức trừng mắt liếc hẳn một cái, tiếp tục nói:“Về phần không bình thường nha, thì là lão phu sáng tạo độc đáo vi luyện phương pháp, có thể ngay tại chỗ lấy tài liệu, tại cái gì địa phương đều có thể dùng có hạn điều kiện luyện chế đan dược!”

“Vi luyện phương pháp.....” Diệp Thiên đáp vỗ đập vỗ miệng, nói:“Chẳng lẽ nói ngươi không cần phải dược liệu, không nên dược đỉnh, thậm chí liền tiên đan văn võ chi hóa cũng không muốn, có thể tùy ý luyện chế ra đan dược không thành?”

Huyền Thanh bị lời này lời trực tiếp trầm mặc lại, sau một lúc lâu vừa rồi dùng liếc si đồng dạng ánh mắt đối Diệp Thiên nói ra:“Ngươi tiểu tử là thành tâm cảm lão phu trên ghẹo, hay là thật là ngốc đến bất trị địa phương. Không có cái này ba dạng gì đó, ngươi ngược lại cùng lão phu nói nói, như thế nào đem đan dược cho luyện chế đi ra?!”

“Vậy ngươi vi luyện phương pháp, còn không phải bình thường căng.” Diệp Thiên làm bầm nói, thanh âm dần dần bé không thể nghe.

Nhưng mặc dù là như thế, Huyền Thanh Y Nhiên đem những lời này cho nghe được trong tai, hẳn lòng mi đứng đấy nhảy lên chân, nghiêm nghị quát:“Tiểu tử, lão phu tung hoành thiên hạ thời điểm, gia gia của ngươi gia gia chỉ sợ cũng còn không có mặc thượng phá đương quần, ngươi dám hoài nghi lão phu sáng tạo độc đáo bí pháp?!”

Dừng một chút, hẳn lại lần nữa nói ra:“Hảo, lão phu nhìn ngươi tiểu tử này căn bản chính là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ gia hỏa. Không thấy biết đến lão phu kỳ lạ luyện pháp, ngươi cũng sẽ không minh bạch, cái này bình thường cùng kỳ lạ khác nhau!”

Bất quá lời vừa mới dứt, hẳn nhìn thấy Diệp Thiên một bộ chồn trộm được con gà con nhĩ tặc dạng, lập tức giật mình vỗ vỗ cái trán:“Thật sự là tám mươi tuổi lão nương ngược lại khỏi phải hải nhi, lão phu cánh bị ngươi tiểu tử nói ba xạo cho khích tướng thành công!”

Nói tuy nhiên nói như thế, nhưng Huyền Thanh lão nhân này hiển nhiên một dạ ngàn cân, lời ra khỏi miệng sau quả quyết không có đổi ý chi đề ý.

Tại Diệp Thiên ánh mắt mong chờ trung, hẳn đầu tiên là khẽ hừ nhẹ hừ, lập tức “Oạch” Thoáng cái ra không gian đi vào rừng cây chỗ tối tăm, thân thủ hướng Diệp Thiên nói ra:“Tiểu tử, đem này đại muối túi chứa chất độc cho lão phu lấy ra!”

“Ngài lão lấy được.” Diệp Thiên tranh thủ thời gian lấy ra những độc chất kia túi, hai tay dâng.

Hắn cái này thái độ hiển nhiên làm cho Huyền Thanh so với hương thụ, một tay tiếp nhận cái này bảy tám khóa túi chứa chất độc, Huyền Thanh trước phân phó Diệp Thiên sinh thượng một đồng minh hỏa, sau đó tùy ý đem những độc chất kia túi hướng trong đồng lửa một ném, liền lão thần khắp nơi nhắm mắt lại.

Nửa khắc đồng hồ sau.....

Diệp Thiên thấy hắn như trước vẫn không nhúc nhích, nhìn không được hiểu kỳ nói:“Huyền Thanh lão nhân, ngươi không phải muốn nói cho ta, cứ như vậy bỏ túi chứa chất độc hướng trong đồng lửa một ném, chờ thêm hơn nửa canh giờ sau, ngươi nói siêu cấp pháp bảo tự luyện thành đi!”

Huyền Thanh trực tiếp bị hắn lời này nghẹn lật ra mấy khinh khinh, vừa rồi về mặt xui nói ra:“Tiểu tử, không hiểu ngươi cũng đừng kêu to được chưa, lão phu khi nào từng nói qua, như thể đơn giản có thể luyện chế ra đan được tới.....”

“Vậy ngươi còn nói ngươi cái gì vi luyện phương pháp kỳ lạ phi thường.....” Diệp Thiên lầm bầm một câu tranh thủ thời gian ngừng miệng, sợ lão nhân này lại hội tiểu hài tử tính tình phát tác.

Không khéo lời này như trước bị Huyền Thanh nghe được trong tai, hắn hung hăng trừng Diệp Thiên liếc, nói thanh ngươi tiểu tử cho lão phu xem trọng sau, liền trực tiếp thò ra hai tay, mau lẹ vô cùng kết liễu mấy ấn quyết.....

Sau đó hướng phía trước giảm chặn tại chỗ, hai tay đẩy hướng đồng lửa quát khẽ:“Nhanh!”

“Bồng!”

Nguyên bản thiêu đốt đồng lửa đột nhiên hòa thể một trướng, ánh sáng chợt âm đậm rồi vài phân.

Diệp Thiên bị cái này đột nhiên xuất hiện biến hóa lại càng hoảng sợ, mục quang tự nhiên chuyển hướng về phía đồng lửa. Cái này xem xét phía dưới, hắn lập tức sắc mặt cổ quái thờ nhẹ một tiếng, khoanh chân ngồi hai chân duỗi ra bản ra, trực tiếp hướng phía sau bạo thối mà đi.

Cái này nguyên lai tại ban đêm còn ám áp đồng lửa, giờ phút này lại nóng bỏng đến làm cho người ta gần chỉ dục phần!

Mặc dù là lúc trước tự cùng đồng lửa cách xa nhau có gần mét cự ly, nhưng là tại này biến hóa sau, Diệp Thiên cũng lập tức cảm giác được đối với đồng lửa làn da vô cùng cut đi lay động, thậm chí trướng đau nhức đến hắn khó có thể chịu được tình trạng!

Một mực thối lui sau đến hai trượng khoảng cách xa, Diệp Thiên mới cảm giác được này nóng rực đau đớn đậm nặc xuống tới, nhìn nhìn của mình cánh tay trái, hắn phát hiện cũng chỉ là vừa mới như vậy trong nháy mắt công phu, cả cánh tay trái cũng đã trở nên đỏ bưng, thậm chí làn da đều ẩn ẩn có mất nước rạn nứt dấu hiệu!

Huyền Thanh chính là chỗ này sao đây, lại có uy thế như thế?!

Diệp Thiên khỏe mắt nhìn không được nhảy lên, sau đó đem tầm mắt chuyển hướng về phía Huyền Thanh.

Cái này không nhìn mà hảo, xem xét phía dưới, Diệp Thiên thiếu một ít lại nhìn không được kinh hô lên. Bởi vì hắn chứng kiến Huyền Thanh này nguyên bản như nhựa cao su trạng hơi mờ thân thể, giờ phút này không chỉ có hoàn toàn lần lượt đồng lửa, hơn nữa này thiêu đốt hỏa diễm, lại quý dị giống như như nước chảy, trực tiếp theo Huyền Thanh song chương giữa dòng đến thân thể của hắn trong!

Càng thêm đáng sợ chính là, ngọn lửa kia tiến vào thân thể của hắn sau, thân thể của hắn rõ ràng cũng như bị điểm đốt đồng dạng, dần dần biến thành một đoàn cự đại “Hỏa diễm”.....

“Cái này.....” Đồng tử nhìn không được trương hé ra, Diệp Thiên giờ phút này tâm tình mặc dù ngạc nhiên đến tột đỉnh tình trạng, thế nhưng cường tự kiềm chế ở tâm tình, không muốn bỏ qua trước mắt dù là mây may chi tiết!

Nhất kỳ lạ chính là, này mấy viên túi chứa chất độc đã ở trong ngọn lửa đều vỡ tan ra, hóa thành đen như mực từng mảnh chất lỏng, sau đó theo hỏa diễm cùng một chỗ, cũng đều chậm rãi chảy vào Huyền Thanh trong thân thể, cũng chậm rãi dung hội thành một đoàn.

Sau đó, Diệp Thiên lưu ý thoáng cái Thiệu Đình Uy bọn người, thấy bọn họ cũng không có bị bên này dị trạng hấp dẫn sau, mới lại yên tâm tiếp tục quan sát nâng Huyền Thanh tình huống.

Tại đen như mực chất lỏng tất cả đều chảy vào Huyền Thanh trong thân thể sau, những kia tiến vào trong thân thể của hắn hỏa diễm lập tức kịch liệt quay cuồng. tự phảng phất nấu phí nước sôi bình thường, quay chung quanh bị nóng diễm không ngừng xoay tròn nhấp nhô, nửa khắc đều chưa từng yên tĩnh.

Mặc dù nói đối luyện được tri thức cũng không hiểu rõ lắm, nhưng Diệp Thiên cũng minh bạch, tình hình này tất nhiên chính là dùng hỏa diễm chi lực, tại rèn trừ bỏ trong tài liệu tạp chất.

Quả nhiên, ước chừng non nửa nén hương sau, này màu đen như mực một đoàn chất lỏng dần dần tách ra một ít màu xanh nhạt dịch tích. nhìn qua những kia tạp chất một chút bị ép ra Huyền Thanh hơi mờ thân thể bên ngoài, Diệp Thiên kinh ngạc phát hiện, này nguyên bản chừng quyền đầu lớn tiểu một đoàn đen như mực chất lỏng, đã chỉ còn lại có trứng gà lớn nhỏ thể tích.

Loại này quý dị trạng thái một mực giảng cơ nửa canh giờ, Huyền Thanh mới thoả mãn hướng Diệp Thiên gật gật đầu, sau đó chậm rãi mở ra khẩu.

“Huru! Thở phì phò huru!”

Này đoàn trướng gà lớn nhỏ đen như mực chất lỏng, lập tức nhanh chóng theo trong thân thể của hắn thăng lên mà dậy, hóa thành nửa cái đầu ngón tay lớn nhỏ viên bi, theo Huyền Thanh này thật to mở ra trong miệng, từng khóa tự động bật đi ra!

“Cái này..... Luyện đan phương thức.....”

Nhìn Huyền Thanh vẻ mặt mỉm cười cảm gần hai mươi khóa đen như mực đan hoàn đã đi tới, Diệp Thiên nhiều ít cảm giác mình vẫn chưa hoàn toàn hồi phục thanh minh. Cũng không phải hắn hoài nghi Huyền Thanh có thể không luyện chế ra vật gì tốt, mà là như thể quý dị luyện đan phương thức, thật sự là làm cho hắn có chút không biết như thế nào hình dung mới tốt.

Hắn cũng chỉ là đem hỏa diễm cùng dược liệu nhét vào thân thể, nhỏ ra sau, liền có từng khóa thành đan!

Thật lâu, Diệp Thiên mới sững sờ hỏi:“Huyền Thanh lão nhân, người cái gọi là cái này cái gì vi luyện phương pháp..... Lại, đúng là, dĩ nhiên là dùng tự thân vi lô đỉnh?!”

“Đúng vậy, thôn phệ dược liệu, dùng tự thân chi lực dung hội hỏa diễm luyện dược thành đan, đây cũng là lão phu vi luyện phương pháp!” Huyền Thanh ngạo nhiên đáp một câu, sau đó bất mãn liếc Diệp Thiên liếc, tiếp tục nói:“Như thế nào, lão phu cái này luyện đan phương pháp, còn tính bình thường?”

“Cao, thật sự là cao!” Diệp Thiên tranh thủ thời gian giơ ngón tay cái lên, nịnh hót dường như lộ ra nịnh nọt tiểu dung, nói:“Huyền Thanh lão nhân, không biết ngài lão nhân gia bộ này vi luyện phương pháp, có thể, có thể truyền cho tiểu tử ta.”

Nhìn thấy tốt như vậy thủ pháp, nếu không biết rõ đòi hỏi, quả thực chính là sư cao thuế nặng của trời, lãng phí, đáng xấu hổ lãng phí!

Kỳ thật từ lúc lúc trước, Diệp Thiên thì có trở thành luyện dược sư nghĩ gì, cho nên hắn mới có thể đối trong đội ngũ thành viên khác nói, mình là luyện dược sư học đồ thân phận. Giờ phút này nhìn thấy Huyền Thanh thần kỳ thủ pháp, hắn càng tại rất là ý động ngoại, càng thêm kiên định mình muốn trở thành luyện dược sư quyết tâm.

Hơn nữa, tại trong mơ hồ, Diệp Thiên trong nội tâm đột nhiên phát lên một loại hiểu ra: Trong không gian này sử dụng đan dược tự động tiến hóa công năng, hẳn là cùng Huyền Thanh cái này vi luyện phương pháp có không thể thay thế liên lạc a, nếu không.....

“Ừ, tất nhiên là như thế này!” Khẳng định trong nội tâm ý niệm trong đầu, Diệp Thiên học tập cái này vi luyện phương pháp tâm tình, dĩ nhiên là biến thành căng bức thiết!

Bạn đang đọc truyện *Thần Võ Tung hoành Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.